

BIBLIOTHECA

SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM

HOMERI
ILIADIS CARMINA

EDIDIT

ALOISIUS RZACH

I.

LIPSIAE

SUMPTUS FECIT G. FREYTAG.

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM.

A. Scriptores graeci:

Herodoti historiae. Ed. *A. Holder.*
Hesiodi quae feruntur omnia. Rec. *Al. Rzach.* Preis 3 M. = 1 fl. 80 kr.
Homeri Odyssea. Ed. *P. Cauer.*
— **Illias.** Ed. *Al. Rzach.*
Orphica. Ed. *E. Abel.* Preis 5 M. = 3 fl.
Platonis Apologia et Crito. Accedunt Phaedonis C. LXIV—LXVII. Ed. *J. Král.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
Platonis dialogi.
I. Apologia Socratis. Crito. Ed. *Jos. Král.*
II. Phaedo. Ed. *Jos. Král.*
III. Protagoras. Ed. *Jos. Král.*

Sophoclis Tragoediae. Ed. *Fr. Schubert.*
— „ — Aiax. Ed. *Fr. Schubert.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
— „ — Antigone. Ed. *Fr. Schubert.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
— „ — Oedipus rex. Ed. *Fr. Schubert.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
— „ — Electra. Ed. *Fr. Schubert.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
— „ — Philoctetes. Ed. *Fr. Schubert.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
— „ — Oedipus Coloneus. Ed. *Fr. Schubert.* 40 Pf. = 24 kr.

B. Scriptores romani:

Caesaris commentarii de bello Gallico. Ed. *Ignatius Prammer.* Preis 1 M. 10 Pf. = 65 kr., geb. 1 M. 30 Pf. = 75 kr.
Caesaris commentarii de bello civili. Ed. *W. Paul.*
Ciceronis orationes selectae. Ed. *H. Nohl.*
— „ — **Vol. I.: Oratio pro Sex. Roscio Amerino.** Preis 30 Pf. = 18 kr.
— „ — **Vol. II: In Q. Caecilium Divinatio. In C. Verrem accusationis Lib. IV. V.** Preis 80 Pf. = 45 kr.
Ciceronis libri qui ad rem publicam et ad philosophiam spectant. Ed. *Th. Schiche.*
— „ — Vol. IX: **Cato Maior de senectute Laelius de amicitia.** Preis 50 Pf. = 30 kr.
— „ — Vol. X: **De officiis libri tres.** Preis 80 Pf. = 48 kr.
Ciceronis Orator ad Brutum Ed. *Th. Stangl.* Preis 60 Pf. = 36 kr.
Ciceronis Brutus. Ed. *Th. Stangl.*
Cornelii Nepotis vitae. Ed. *G. Andresen.* Preis 60 Pf. = 40 kr., geb. 80 Pf. = 50 kr.
Cornelii Nepotis vitae. Recensuit et emendavit *A. Weidner.* Preis 60 Pf. = 40 kr., geb. 80 Pf. = 50 kr.
Curti Rufi historiae Alexandri Magni. *Ed. Schmidt.*
Eutropi breviarium ab urbe condita. Ed. *C. Wagener.* Preis 1 M. 20 Pf. = 70 kr.
Festi Breviarium rerum gestarum populi Romani. Ed. *Wagener.* Preis 50 Pf. = 30 kr.
Horati Flacci carmina. Ed. *M. Petschenig.* Preis 1 M. 40 Pf. = 85 kr., geb. 1 M. 60 Pf. = 95 kr.
— „ — **carmina selecta.** Ed. *M. Petschenig.* Preis 1 M. = 60 kr., geb. 1 M. 25 Pf. = 75 kr.
— „ — **opera.** Ed. *Keller* et *Häussner.* Preis 1 M. = 60 kr., geb. 1 M. 25 Pf. = 75 kr.

Livi ab urbe condita libri Ed. *A. Zingerle.* Pars I. et II. Lib. I—X.
— „ — Pars III. Lib. XXI—XXV. Preis 1 M. 25 Pf. = 75 kr.
— „ — Pars IV. Lib. XXVI—XXX. Preis 1 M. 25 Pf. = 75 kr.
— „ — Pars V. Lib. XXXI—XXXV.
— „ — Pars VI. Lib. XXXVI—XXXX.
— „ — Pars VII. Lib. XXXXI—XXXXV.
Ovidi Nasonis carmina.
— „ — Vol. I.: **Heroides. Amores.** Medicamina formae. Ars amatoria. Remedia Amoris. Ed. *H. St. Sedlmayer.*
— „ — „ II.: **Metamorphoses.** Ed. *A. Zingerle.* Preis 1 M. 25 Pf. = 85 kr., geb. 1 M. 50 Pf. = 1 fl.
— „ — „ III.: **Fasti. Tristia.** Ibis. Ex Ponto. Halieutica. Fragmenta. Ed. *O. Güthling.* Preis 2 M. = 1 fl. 20. kr.
— „ — **Fasti.** Ed. *O. Güthling.* Preis 75 Pf. = 45 kr.
— „ — **Tristium** libri, Ibis, Epistulae ex Ponto. Halieutica. Recensuit *Otto Güthling.* Preis 1 M. 40 Pf. = 85 kr.
Ovidi Nasonis carmina selecta. Ed. *H. St. Sedlmayer.* Preis 80 Pf. = 48 kr., geb. 1 M. = 60 Pf.
C. Sallusti Crispi bellum Catilinae et bellum Iurgurthinum. Ed. *A. Scheindler.* Preis 1 M. = 60 kr., geb. 1 M. 20 Pf. = 70 kr.
C. Sallusti Crispi bellum Catilinae rec. *A. Scheindler.* Preis 35 Pf. = 20 kr.
C. Sallusti Crispi bellum Iugurthinum rec. *A. Scheindler.* Preis 50 Pf. = 30 kr.
Taciti opera. I. Ed. *J. Mueller.* Preis 1 M. 50 Pf. = 90 kr., geb. 1 M. 70 Pf. = 1 fl.
Taciti de origine situ moribus ac populis Germanorum liber. Ed. *J. Mueller.* Preis 30 Pf. = 18 kr.

Illustrirte Schulwörterbücher:

Jahr, Schulwörterbuch zu Cornelius Nepos. Preis 1 M. 40 Pf. = 80 kr., geb. 1 M. 65 Pf. = 95 kr.
Jurenka, Schulwörterbuch zu Ovidi Nasonis carmina selecta. Preis 1 M. 60 Pf. = 95 kr., geb. 1 M. 80 Pf. = 1 fl. 10 kr.
Prammer, Schulwörterbuch zu Caesar de bello Gallico. Preis 1 M. 40 Pf. = 80 kr., geb. 1 M. 65 Pf. = 95 kr.

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
EDITA CURANTE
CAROLO SCHENKL

HOMERI

ILIADIS CARMINA

EDIDIT

ALOISIUS RZACH

LIPSIAE
SUMPTUS FECIT G. FREYTAG
MDCCCLXXXVI

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

HOMERI

ILIADIS CARMINA

EDIDIT

ALOISIUS RZACH

PARS PRIOR

CARM. I—XII

LIPSIAE
SUMPTUS FECIT G. FREYTAG
MDCCCLXXXVI

Vindobonae, typis Adolphi Holzhauseni

In adornanda hac editione Iliadis, quam, etsi praecipue usui tironum destinata est, etiam viros doctos cum fructu aliquo adhibituros esse spero, id egi ut non solum verba poetae mendis quam maxime liberata lecturis proponerem, sed etiam apparatum criticum ita instruerem, ut quivis ex illo perspicere posset quae cuiusque loci esset condicio. tamen in adnotationibus ut quam parcissimus essem et leges monebant his editionibus praescriptae et ipsa res postulabat, quoniam non tam farragine lectionum e codicibus congesta aut coniecturis quas viri docti publicarunt omnibus enumeratis eorum qui librum legant animos delectari nemo nescit quam solido fundamento recensionis artissimis finibus circumscripto. cum igitur praeter codices meliores indefesso labore a La Rochio aliisque examinatos grammaticorum veterum, in primis Alexandrinos dico, de carminibus Homericis quaestiones in scholiis servatas maximo usui esse constet, hanc ipsam provinciam a compluribus viris iisque intellegentibus nuper feliciter administratam esse magno opere gaudeo: unde fructum haud exiguum me cepisse fateor. attamen ad verba poetae accurate recensenda et librorum manu scriptorum auctoritatem, quae vitiis quibus hic illic inquinati sunt imminuitur, et grammaticorum lectiones, quae nobis traditae sunt, non sufficere in dies pluribus viris doctis probari video. ac tantum abest ut illa quae nobis ad genuinam carminum Homericorum formam restituendam suppeditarit criticorum veterum doctrina — quibus Aristarchum quasi facem et lumen praeferre libere et libenter profiteor — neglegenda vel spernenda esse censeam ut semper grato animo illos prosequendos existimem, licet vel ipse omnium princeps Aristarchus nonnumquam dormitarit. nihilo minus ne omni ex parte talem qualis Alexandrinorum temporibus fuerit textum

exhiberem curis criticis recentiorum prohibebar, quibus elocutionem Homeri accuratius cognitam atque perspectam esse consentaneum est, quae studia haud mediocriter promota sunt ope artis grammaticae quam dicunt comparativae. iam enim ultra aetatem Alexandrinorum ascendere studeamus in factitanda crisi Homerica necesse esse persuasum habeo. namque nisi quis quae grammatici ex exemplaribus vetustis diligenter eruerunt atque ingenii acumine ipsi ad carmina illa emendanda contulerunt re cum cura pensitata cum iis coniunxerit quae recentiorum de his rebus quaestionibus debentur, vereor ut munere editoris feliciter fungatur.

his principiis nisus operam dabam ne usquam ultra certos fines vagans textum quem dicunt temere mutando corrumperem; quam rem haud scio an quibusdam nimis anxie gessisse videar: velut quod infinitivos aoristi secundi activi, quos in *-εειν* exeuntes libri exhibent ex Iliade non expuli. quam terminationem quamvis falsam esse inter omnes fere constet, tamen ea de caussa retinendam putabam, quod ambiguum est utrum in infinitivis illis restituendum sit *-εεν* ducibus Curtio et Rennero (id quod equidem praetulerim, quoniam corruptela facilius explicatur e vetustiore scriptura *-EEN*) an Leo Meyerus audiendus, qui *-εμεν* scribi iussit. contra quod *ν* paragogicum ante voces olim digammo initiali instructas abieci, id neminem mihi vitio versurum esse pro certo habeo.

uberiora prolegomena carminibus Iliadis in quibus quae de eorum origine et auctoribus sentirem exponerem praemittere non placuit, cum fines huic editioni concessos egredi non liceret.

dabam Pragae Kalendis Decembribus MDCCCLXXXV

F. A. WOLFII

SUMMARIA

I

Rogatur ab initio Musa ut cantum praecipiat de cladibus ad Ilium Achillis iram consecutis (1—7). venit in contionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus bello nuper captam et honoris caussa datam Agamemnoni (8—21). illo cum ignominia repulso funestam luem Apollo per exercitum spargit (22—52). habet contionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseide censet auctore in primis Achille (53—129). ita irritatus Agamemno atrocia iurgia nectit cum Achille; et Chrysae quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis rettulerat, Briseidem eripit, quamvis obnitente Nestore (130—311 et 318—347). hac incensus iniuria statuit acer iuvenis se cum Myrmidonibus a belli societate seiungere: quod propositum a matre eius Thetide confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348—427). interea publice lustratur exercitus et sacra fiunt Apollini (312—317): tum Chryseis domum reducitur una cum hostiis piacularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428—487). Thetidi iam Olympum adeunti Iuppiter occulte annuit victores in proeliis fore Troianos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488—533). Iunonem infestam Troianis pungunt haec clan-

destina consilia; inde rixatur cum Iove super cenam (534—567). ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem revocat Volcanus (568—611).

II

Iuppiter illatam Achilli iniuriam ulturus speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quae eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1—40). sub lucem Agamemno rem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox contionem habet universorum (41—100). placuerat ei ad temptandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare: eo audito statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101—154). seditionem de compacto et Minervae monitu comprimit Ulixes ad singulos precibus minis opprobriis usus ita ut contionem restituat (155—210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211—277). sic cohibitum volgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulixis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt et ostentis utuntur ad spem Ilii cito expugnandi: Agamemno autem indicit proelium et ardore pugnandi omnium animos implet (278—393). iam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem mactata maiore hostia epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt et a suis quaeque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394—484). inseritur hoc loco accurata enumeratio navium populorum ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum secuti erant (485—785). item Troiani comperto quid minentur Achivi duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum brevior recensus adicitur (786—877).

III

primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed ut Menelaum conspexit de curru suo desilientem, abiecto animo refugit (1—37). paullo post

idem Hectoris voce correptus offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua condicione accepta poscit Menelaus ut sponsio interponatur praesente Priamo sancienda (38—110). igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacente (111—244). vocatus supervenit Priamus comite Antenore foedusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut uter alterum vicisset Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245—301). post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302—382). in eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383—448). ita praemiis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriae (449—461).

IIII

cum ex foedere Helena Achivis reddenda infestaeque acies dirimendae essent superato Paride, Iuno in concilio deorum indignabunda ita non expleri odium suum in Troianos Iovi extorquet ut ipsi concedat Ilii excidium (1—49). Minerva ipsa quoque Troianis inimica Iunonis hortatu ad terram missa persuadet Pandaro Lycio ut iacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet ac novam bellandi caussam serat (50—104): at non letali volnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105—219). interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemno catervas Achivorum obit, nonnullorum, ut Idomenei Aiacum Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans, aliorum, ut Menesthei Ulixis Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220—421). quo facto proelium instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit, caedesque fiunt mutuae (422—544).

V

stragem Troianorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervae Martem ab acie seducentis praesidio ferocissimus (1—94). sed ipse a Pandaro volneratus etiam vehementius saevit in hostes (95—166): Pandarum antea peditem nunc ex Aeneae curru pugnantem interficit (167—296); Aeneam amici corpus tegentem saxo sauciat (297—310); Veneri filium ex pugna efferenti plagam in manu infligit (311—351). Venus ab Iride educta curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irrident (352—431). Aeneam a Venere destitutum Diomedis furori eripit Apollo et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432—460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461—518). nec segnius pugnant Achivi, caeduntur que ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519—710). his ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711—777): ac voce Iunonis denuo incenditur turba, Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem volnerat (778—863), qui ex campo repente ad Olympum redit ibique sanatur sequentibus etiam deabus (864—909).

VI

Troianorum acie in fugam inclinante Helenus vates Hectorem hortatur ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1—101). ergo is celeriter restituto proelio pergit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati facta armorum permutatione dextras iungunt (102—236). Hecuba et ceterae matronae de Hectoris et procerum Troianorum consilio peplum in aedem Minervae inferunt votaque pro salute patriae nuncupant (237—311). interim Hector domi desidentem Paridem obiurgando in aciem reducit (312—368): uxorem Andromachen in aedibus suis frustra quaesitam tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum

puero Astyanacte obviam habet atque ultimum alloquitur (369—502). mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503—529).

VII

Achivos aequis adhuc seu prosperis armis certantes urgent Hector et Paris in proelium reversi (1—16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio Helenique suasu fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17—91). Menelaum, qui se alacrem ostendit ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92—122); mox a Nestore instigati surgunt ad dimicandum novem heroes, ex quibus sortis eventus designat Aiacem Telamonium (123—205). congrediuntur Hector et Aiax acriterque depugnant, donec sub noctem viribus pares datis invicem muneribus discedunt (206—312). in epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum contione Antenori pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori respondet Paris nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313—364). illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri atque ut Troianorum quoque corpora crementur indutias iniri iubet (365—420). post haec sepulturam curant utrique suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421—464). cenam nox sequitur minax tonitribus (465—482).

VIII

deos ad concilium vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse curruque vehitur ad Idam (1—52). inde prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensitatis deiectisque fulminibus exitia Achivis portendit (53—77). iis usque ad munimenta compulsis adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno et propitium Iovem ostentum significat (78—250). iam Achivi aliquamdiu superiores novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer vicissim ab Hectore volneratus (251—334). rursus in fugam

vertuntur Achivi, cum Iuno et Minerva auxilii ferendi caussa Troiam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irin reicit (335—437). ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incessit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438—484). finita ob noctem dimicatione habitaque contione Troiani victores in ipso proelii loco excubias obsidionis instituunt atque ut insidias hostibus aut navigationem praecludant crebros per urbem campumque ignes accendunt (485—565).

VIIII

apud Achivos et praeterito discrimine perculsos et instante conterritos clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1—28). a turpi incepto dehortantur eum Diomedes ac Nestor (29—78). excubiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio cena paratur proceribus, post cenam sollicite agitur de Achille placando et ad exercitum reducendo (79—113). ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicae necessitati remiserit, et intactam Briseidem et eximia dona promittit (114—161). his cum condicionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem iuventae addiderat, Aiax maior Ulixes duo caduceatores (162—184). legatos amice excipit Achilles, sed eorum quamvis accuratas graves blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa aspernatur; praeterea Phoenicem apud se retinet cum eoque in patriam propediem se rediturum minatur (185—668). ita postquam irritam legationem renuntiarunt Aiax et Ulixes, graviter afflictos principes confirmat Diomedes et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669—713).

X

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum cum iisque excubias ad fossam obeunt (1—193). consilio ibi ut in trepidis rebus habito mittunt speculatores

in castra Troiana Diomedem atque Ulixem (194—271). his aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272—298). eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem ad navalia quam maxime tendentem illi comprehendunt (299—381). hic cum vitam sibi deprecatus omnem situm castrorum et ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet indicavit, proditor a Diomede occiditur (382—464). iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant, et ipsum quidem cum duodecim sociis obtruncat Diomedes, equos avertit Ulixes (465—503). heroes a Minerva moniti ne spe plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504—579).

XI

instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1—66). insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflammat, Troiani commoventur magna clade accepta (67—162). Hector ipse ad urbis usque moenia repulsus Iovis iussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163—283). quo facto Hector ad pugnandum redit et novum ardorem inicit suis (284—309). aciem inclinatam restituunt Diomedes Ulixes Aiax: sed Diomedes a Paride volneratus cito ad naves revehitur (310—400); item Ulixes volneratus a Soco atque eo transfixo a Troianis circumventus ope Menelai et Aiacis dimicationi eripitur (401—488); mox Paridis sagittis volnerantur Machao et Eurypylus (489—596). Machaonem Nestoris curru praetervehentem conspicatus Achilles Patroclum mittit praesentia cogniturum (597—617). is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserrimam fortunam proelii edocetur rogaturque ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse Achillis arma inductus hostes terreat (618—803). in reditu Patroclus Eurypylum ex volnere aegrum offendit eique in tentorium delato medetur (804—848).

XII

Achivi intra murum compulsi (invisum diis opus ab iisque statim post ipsam urbem deletum) Troianos iam navibus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1—59). rei difficultate primum attoniti mox Polydamantis monitu de curribus descendunt et in quinque catervas divisi incurrunt (60—107). Asius unam portarum ex curru aggredi ausus a duobus Lapithis cum magna clade suorum reicitur (108—194). infausti augurii interpretatio a Polydamante facta Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195—250). hi etsi procelloso vento impediti munimenta sua acriter defendunt, in primis duo Aiaces (251—289). alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus ab eoque arcessiti Aiax maior et Teucer (290—377). Sarpedonis socius Epicles ab Aiace, Glaucus a Teucro sauciatur; tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378—399). Lycios murum perrupturos etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portam ingesto saxo discutit suisque viam ad naves aperit (400—471).

XIII

Troiani passim superato muro caedunt Achivos, cum Neptunus miseratione commotus clam Iove tuendis navibus auxiliator accedit (1—42): qui primum duos Aiaces, tum ceteros principes, humana specie indutus ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43—124). igitur Aiaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125—205); mox Idomeneus a Neptuno in arma instigatus assumpto Merione ad sinistram afflictis succurrit (206—329). exinde atrox proelium conseritur, in quo Troianis Iuppiter, Achivis Neptunus favet. inter Achivos Idomenei in primis virtus spectatur (330—362). is Othryoneum Asium Alcathoum interficit; idemque cum Merione Antilocho Menelao adversus Aeneam Deiphobum Helenum Paridem prospere dimicat (363—672). etiam Hectorem medio quem dudum tenuit loco sic urgent Aiaces et aliae catervae, ut gradum iam referant Troiani: sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente col-

lectos in hostem ducit (673—808). novam pugnam ciet Aiax et ingenti utrimque clamore certatur (809—837).

XIIII

clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut quo res loco sit exploret (1—26). obviam ei veniunt ex volneribus aegri Agamemno, Ulixes et Diomedes eadem de caussa progressi; quorum primus de belli exitu pridem anxius nunc vallum prorutum videns rursus fugam meditatur (27—81). hoc consilium improbat Ulixes, Diomedes autem persuadet omnibus ut in proelium redeant suosque praesentia certe atque hortatu adiuvent: simul euntem Agamemnonem solatur et exercitum confirmat Neptunus (82—152). interea Iuno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoriis illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153—351). huic tempori insidiatus Somno auctore Neptunus fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector ab Aiace ictu lapidis percussus deficit animo atque a sociis asportatur curaturque (402—439). iam renovatis animis pugnantes Achivi Troianos a navibus avertûnt Aiace in primis minore fugatos persequente (440—522).

XV

Iuppiter experrectus pelli videt Troianos Achivis opem ferente Neptuno (1—11). itaque aspere increpitae Iunoni imperat ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Troianas vires restituendas, simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis praedicit (12—77). ex Iunone in deorum sedem reversa Mars audit de caede filii sui Ascalaphi et statim ad ultionem exardescit; furorem eius reprimit Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter conterritum quamvis reluctantem cogit ut bello desistat (143—219); Apollo sanatum Hectorem erigit eoque in pugnam reducto fortunam Troia-

norum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus imbellibus ad naves degressis partim trucidat, partim in fugam vertit praeeunte deo, qui commota aegide Achivis pavorem incutit, Troianis autem deleto muro viam munit ad classem exscindendam (281—389). ea re animadversa Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). interim acerrime pro navibus propugnant Achivi, pluribus ab utraque parte cadentibus 405—590): tandem illi nec dispersi recedunt intra ordines navium, a quibus Aiax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591—746).

XVI

Patroclo deprecanti permittit Achilles suis et armis et copiis ad pugnam exire ea lege ut Troianos a navibus depulisse contentus maiori ne se periculo obiciat (1—100). iam ipse debilitatus Aiax obstare non valuit quin ignis inferretur navi (101—123). quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fusis dimittit (124—256). repente conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); proelium primo committit apud naves, mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit ultore caedis relicto Glauco (419—507). is cum Hectore et aliis Troianorum gravi certamine Achivis spolia detrahentibus corpus Sarpedonis eripiunt; quod iussu Iovis lotum unctumque Apollo tuetur ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). illo rerum successu ferox Patroclus Troianos ad urbem persequitur murumque eius scandit, sed ab eodem deo detruditur (684—711): tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebrionem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712—782): denique complures ex turba interficit, donec ipsum vi Apollinis attonitum et armis exutum Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat Achillis currum propere ad naves agenti (783—867).

XVII

occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (2—60): Hector autem Apollinis monitu ab insequendo Automedonte reversus exuvias aufert, dum Menelaus Aiacem maiorem ad cadaver tuendum arcessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Aiax accurrisset (61—139). Aiaci cedit Hector; sed Glauci obiurgatione stimulatus mox Achillis armis superbiens redit ad corpus eripiendum ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul a Menelao convocati advolant strenuissimi Achivorum (140—261). sic uno in loco acerrima dimicatione orta Menelaus et Hector cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi ut Patrocli corpus defendant: hi ut ad ludibrium trahant (262—425). Achillis equis casum Patrocli dolentibus vigorem reddit Iuppiter eosque in proelium reducit Automedon socio assumpto Alcimedonte (426—483). statim adoriuntur currum Hector Aeneas alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver propugnant, cum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo annuente Iove (484—596). tandem inclinat Achiva acies, ipse etiam Aiax Telamonius trepidat: cuius iussu Menelaus Antilochum caesi Patrocli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); idemque Menelaus cum Merione cadaver ad naves deportare audet comitatu fretus Aiacum ingruentes hostes arcentium (702—761).

XVIII

accepto nuntio de nece Patrocli Achilles planctui et lamentis indulget (1—34). his lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereidum ad filium consolandum venit. quem cum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova a Volcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137). Nereidibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum proelium renovatur super

Patrocli corpore: quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles monitu Iunonis ex fossa Troianos truci adspectu voceque terruisset et funestam ad moenia fugam fecisset (138—231). interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt instante nocte (232—242). tumultuariam contionem habent Troiani, quibus Polydamas suadet ut salutem intra moenia quaerant neu se Achilli in acie obiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (248—314). noctem in armis pervigilant Troiani: Achivi praeeunte Achille Patrocli casum deflent, cadaver curant lectoque componunt (315—355). ad Olympum, ubi Iuppiter modo coniugem obiurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis inque domo Volcani amice excipitur (356—427); qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

XVIIII

orta luce Thetis Achilli arma Volcania affert eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfundit odoribus, ut ad sepulturam integrum duret (1—39). Achilles advocata contione iracundiam suam abolitione deponit atque e vestigio proelium postulat (40—73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert per Ulixem legatum promissa: sed eorum ille neglegens, quippe ultioni intentus, proelium poscere instat (74—153). tandem denique cedit Ulixi exspectandum esse monenti dum copiae prandерint, recipitque coram contione dona et ipsam Briseidem, contentionis causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adiurat (154—275). dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gemunt et ipse denuo lamentatur heros, qui exercitu cibum capiente pertinaciter abstinet (276—339). is igitur a Minerva caelo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque auditis ex altero equorum fatis suis prodigus vitae in aciem educit (340—424).

XX

utroque exercitu instructo Iuppiter diis ad concilium vocatis permittit ut quisque utri velit succurrat, ne excidium Troianis Achillis saevitia maturetur (1—30). ita ad bellum proficiscuntur Iuno Minerva Neptunus Mercurius Volcanus Achivis opem laturi, Troianis Mars Apollo Diana Latona Xanthus Venus: eorum ingressum caelestis fragor ac tremor terrae concelebrat (31—74). ante initum proelium Apollo Aeneam concitat contra Achillem Hectori instantem; interim dii suasu Neptuni seorsum ab acie considunt (75—155). varias provocationes sequitur certamen Achillis cum Aenea, quem regno inter Troianos fatis destinatum Neptunus per nebulam periculo eripit (156—352). Hector Achillem aggressurus revocatur ab Apolline; Achilles cum alios Troianorum tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353—418). iam fraternam necem ulturus cum Achille congreditur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419—454). ceteros Troianos dolore percitus Achilles adoritur campumque foeda strage caesorum atque armorum complet (455—503).

XXI

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles et multis in flumine trucidatis duodecim iuvenes vinctos inferiis Patrocli servat (1—33). ibidem Lycaonem, Priami filium, quamvis supplicem (34—135), mox et Asteropaeum, ducem Paeonum, cum aliis huius gentis interficit Fluvio irriso ut impari (136—210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens alveo eum excedere iussisset. vix excesserat, cum rursus insilit: at Fluvius cum suis fluctibus mergere furit et egressum insequitur (211—271). iam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva: Xantho autem, qui irritatior etiam Simoentis opem invocat, a Iunone obicitur Volcanus, qui campum et Fluvium exurit nec flammas cohibet nisi eadem dea auctore (272—384). oriuntur deinde

singulares contentiones ceterorum deorum, Martis Minervae Veneris; Apollinis Neptuni; Iunonis Dianae; Mercurii Latonae (385—513). post haec in Olympum revertuntur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum, alios compellit in urbem, quibus portam recludi iubet Priamus (514—543). illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse Agenoris specie indutus fallit fugiendo et ab urbe abstrahit (544—611).

XXII

uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, cum Achillem a persequendo Apolline redeuntem solus manet Hector parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1—89). frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit insequente eum Achille ac ter circum moenia agente (90—166). inter haec Iuppiter vicem Hectoris miseratus temptatis fatorum lancibus illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva specie fratris Deiphobi ad dimicandum hortatur (167—247). ita heroes congrediuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248—305). tandem hunc maxima contentione pugnantem Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis et religatum curru ad stationem navium raptat (306—404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405—515).

XXIII

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt praeeunte Achille, qui iisdem mox epulum funebre praebet, ipse apud Agamemnonem cenat et in alterum diem exsequias indicit (1—58). insequente nocte per quietem offertur ei imago Patrocli iusta funebria poscentis (59—107). Agamemnonis iussu mane convehuntur ligna, affertur corpus comis conspersum Achillis et aliorum, exstruitur rogus,

et mactatis ad eum multis victimis et duodecim iuvenibus Troianis accenditur ardetque flatu Boreae et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108—225). proxima die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226—256). his in defuncti honorem adicit Achilles certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merent principes Achivorum: equis Diomedes Antilochus Menelaus Meriones Eumelus Nestor (257—650), pugilatu Epeus et Euryalus (651—699), luctando Aiax Telamonius et Ulixes (700—739), cursu Ulixes Aiax minor Antilochus (740—797), decertando armis Diomedes et Aiax Telamonius (798—825), disco Polypoetes (826—849), sagittando Meriones et Teucer (850—883), iaculando Agamemno et Meriones (884—897).

XXIIII

ludis peractis cenae somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit maneque Hectorem curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1—18). eam contumeliam plures per dies repetitam inter deos, partim dolentes, partim laetantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19—54). itaque Iuppiter per Thetidem ab Iride arcessitam imperat Achilli ut ab saevitia desistat et corpus redimentibus tradere ne recuset: simul eiusdem mandatu Iris cohortatur Priamum ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55—186). geruntur haec duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem Hecuba et ceteris omnibus remotis qui iter morarentur pretiosa dona colligit hisque currum onerari ab Idaeo praecone ducendum, sibi alium parari iubet (187—282): tum libatione facta et dextro omine accepto iter ingreditur (283—330). ei Iovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum herois deducitur (331—467). Achilles a rege supplice facile exoratus pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies indutiarum ad sepulturam concedit, cenaeque adhibitum honestissime dormitum

dimittit (468—676). prima luce postridie Mercurio duce Priamus ad urbem refert corpus, cuius visendi caussa obviam effusi Troiani lamentantur; mox in aula positum, praeter conductos cantores plorant Andromache Hecuba Helena (677—776). exstructo deinde rogo celebratur funus cum epulo (777—804).

ΙΛΙΑΣ

NOTAE LIBRORUM

A = cod. Venetus 454, saec. X*)
C = cod. Laurentianus XXXII 3, saec. XI**)
D = cod. Laurentianus XXXII 15, saec. XI vel XII

codices ceteri, quorum scripturas interdum commemoravi, nihil nisi fragmenta quaedam Iliadis continent: sunt autem hi: Syr. = liber Syriacus rescriptus saec. V (vel VI), Ambr. = liber Ambrosianus pictus saec. V exeuntis, tria papyrorum lacinia: pap. Bankesianus (Ω 127—804), Parisiensis (N 1—175), Harrisianus (Σ 311—617)

*) ex alio libro recentiore suppleta sunt folia undeviginti, quae exciderant. in his continentur *E* 336—635 *P* 277—577, 729—761 *T* 126—326 Ω 403—504

**) omissi sunt vv. *B* 494—877, desiderantur *P* 28—159

ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ΛΟΙΜΟΣ. ΜΗΝΙΣ

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄιδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε δαῖτα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθεὶς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος

1] cf. quae de aliis prooemiis Iliadis traduntur a gramm. Rom. in Lex. Vindob. app. p. 273, 8 N. (= Anecd. Rom. p. 5 O.) 3 *ψυχὰς*] Aristarch. et codd., *κεφαλὰς* Apollon. Rhod. (cum Zenod.?, cf. Ribbeck. Philol. VIIII 45) 4 sq.] damnavit Zenod. 5 *δαῖτα*] Zenod. teste Athen. I p. 12 *E*, cf. Aeschyl. Suppl. 801 (Lehrs. de Arist. stud.² 161 et Robert. Herm. XVIIII 469 sqq.), *πᾶσι* Aristarch. libri *βουλή*] *βουλῇ* Nicanor al. teste Eust. 20, 11 6 *διαστήτην ἐρίσαντε*] *διὰ στήτην ἐρίσαντο* schol. Dion. Thrac. (Bekk. Anecd. 735, 2) 8 *σφωε*] Aristarch., *σφῶι* (*σφῶϊν* cod., corr. Lehrs.) Zenod. Seleuc. al. 11 *ἠτίμασεν*] A Ambr., *ἠτίμησ'* volgo (*ἠτίμησεν* D) 14 *στέμματ'*] Aristarch. libri, *στέμμα τ'* aliis videtur placuisse

I *χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,*
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν·
Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ᾽ οἴκαδ᾽ ἱκέσθαι·
παῖδα δ᾽ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην τά τ᾽ ἄποινα δέχεσθαι
ἁζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαί θ᾽ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ᾽ οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἅνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
μή σε, γέρον, κοΐλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχήω
ἢ νῦν δηθύνοντ᾽ ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
τὴν δ᾽ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ τηλόθι πάτρης
ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
ἀλλ᾽ ἴθι, μή μ᾽ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.
ὣς ἔφατ᾽, ἔδεισεν δ᾽ ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
βῆ δ᾽ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ᾽ ὁ γεραιὸς
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ·
κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ᾽, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,

---

15 *λίσσετο*] Aristarch. (cf. Didym. ad 374) A, *ἐλίσσετο* codd. cett. 16 *Ἀτρεΐδα*] *Ἀτρείδας* quidam teste Ariston. (in quibus Zenodotum fuisse suspicatus est Kayserus Philol. XXI 311) 20 *λύσαιτε*] A (*λύσατε* CD) Apoll. de synt. 14, 25, *λῦσαί τε* dett. pars cum Eust. 28, 4; *λύσαντε φίλην τάδ᾽ ἄποινα δέχεσθε* Bentleius *δέχεσθαι*] Apio et Herodorus teste Eust. 28, 2 AD, *δέχεσθε* C 24 *Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι*] *Ἀτρείδεω* [*Ἀγαμέμνονος*] Zenod. *ἅνδανε*] *ἥνδανε* libri 26 *κοΐλῃσιν*] Hauptius et Nauckius, *κοίλῃσιν* libri (quam discrepantiam iam non notabo) *κιχήω*] Curtius, *κιχείω* Aristarch. et libri 29-31] *ἀθετοῦνται* Ariston. 33 *ἔδεισεν*] Aristarch., *ἔδδεισεν* libri; de stirpis digammo cf. *ΔFΕΝΙΑ*, quod nomen legitur in titulo Corinthio I. G. A. ed. Roehl. n. 15 34 *ἀκέων*] *ἀχέων* Zenod. 38 *Κίλλαν*] *Κίλλον* 'πολλὰ τῶν ἀντιγράφων' Eust. 33, 43

I Σμινθεῦ· εἴ ποτέ τοι χαρίεντ᾽ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα
ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί᾽ ἔκηα
ταύρων ἠδ᾽ αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
    ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
τόξ᾽ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
ἔκλαγξαν δ᾽ ἄρ᾽ ὀιστοὶ ἐπ᾽ ὤμων χωομένοιο,
αὐτοῦ κινηθέντος. ὁ δ᾽ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς.
ἕζετ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ᾽ ἰὸν ἕηκεν·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ᾽ ἀργυρέοιο βιοῖο.
οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύνας ἀργούς,
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς
βάλλ᾽· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμεῖαι.
    ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ᾽ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσι δ᾽ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας ὀίω
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
ἀλλ᾽ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρήομεν ἢ ἱερῆα
ἢ καὶ ὀνειροπόλον, – καὶ γάρ τ᾽ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν –
ὅς κ᾽ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.

41 τόδε] Herodian., τὸ δὲ Aristarch. 42 τίσειαν] libri; sic fortasse Zenod., cf. Ludwich. Arist. Hom. Textkrit. I 177 (Ariston. schol. A exhibet Ζηνόδοτος τίσειεν); Aristarchum Ludwichius τίσαιεν legisse censet coll. Didymo ad Ω 38 46 sq.] damnavit Zenod. 47 ἐοικώς] ἐλυσθείς Zenod. 52 θαμεῖαι] Pamphilus, θαμειαί Aristarch. et libri 56 θνήσκοντας] A, θνήσκοντες libri cett. ὁρᾶτο] ὁρῆτο Zenod. 59 πάλιν πλαγχθέντας] παλιμπλαγχθέντας Aristarch. et libri 60 εἴ κεν] αἴ κεν C, οἵ κεν Zenod. 62 ἐρήομεν Curtius, ἐρείομεν libri 63] damnavit Zenod.

I εἴ τ᾽ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ᾽ ἑκατόμβης,
αἴ κέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
βούλητ᾽ ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
ἦ τοι ὅ γ᾽ ὣς εἰπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο. τοῖσι δ᾽ ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ᾽ ἄριστος,
ὃς ᾔδει τά τ᾽ ἐόντα τά τ᾽ ἐσσόμενα πρό τ᾽ ἐόντα,
καὶ νήεσσ᾽ ἡγήσατ᾽ Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω
ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήσασθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
τοιγὰρ ἐγὼ ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον
ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργεΐων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι·
εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ,
ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι. σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα·
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε σύ, Κάλχαν,

---

65 εἴ θ᾽] ἠδ᾽ CD, ἦδ᾽ A 66 κνίσης] Aristarch. libri, κνίσης alii gramm. 67 βούλητ᾽] Stierius et Curtius, βούλεται libri 68 κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο] ἐκαθέζετο Zenod. 69 Κάλχας] μάντις Zenod. 69] Eust. 51, 9 (cf. Schrader. Herm. XIIII 234): ὅτι δέ τινές φασιν ἐν τῇ τοῦ Κάλχαντος Ὁμηρικῇ γενεαλογίᾳ στίχους ἐκλελοιπέναι, ὁ Πορφύριος ἱστορεῖ ἐκτιθέμενος καὶ στίχους δύο, ἐν οἷς Εὐβοεύς τε φαίνεται εἶναι καὶ Ἄβαντος ἀπόγονος 70 ᾔδει] codd. dett., quod rectius scriberetur εἴδει, cf. Wackernagelium Bezzenb. Beitr. IIII 266; ᾔδη libri mel., quod Aristarcho tribuitur a Choerobosco (Herodiano?), cf. Ludwich. l. c. I 178 73 ὅ σφιν] Aristarch. A C D m[1], ὅς σφιν Ambr. D m[2] 73] ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Zenod. 80] damnavit Zenod. κρείσσων] κρείσσω Zenod. 82 ἀλλά τε] ἀλλά γε C Arist. Rhet. II 2 p. 1379 A 83 φράσαι] φράσον Zenod. 85 θεοπρόπιον] θεοπροπέων Nauckius οἶσθα] Aristarch. libri, οἶσθας Zenod.? (cf. Eust. 1773, 27) 86 Κάλχαν] Κάλχα Zenod. D

I εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις.
οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς,
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων·
οὔτ' ἄρ' ὅ γ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἑκατόμβης,
ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα·
τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκε ἑκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.
οὐδ' ὅ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην.
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν·
μάντι κακῶν, οὔ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας.
αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεσσας·
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφι ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά' ἄποινα
οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,

---

91 Ἀχαιῶν] Zenod. Aristoph. Aristarch. Sosigen., ἐνὶ στρατῷ libri melior. 93 οὔθ'] οὐδ' codd. melior. 94 ἠτίμησ'] ἠτίμασσ' Nauckius 96] ἀθετεῖται Ariston. 97 Δαναοῖσιν - ἀπώσει] Rhian. Aristarch. cum edit. Massil., λοιμοῖο βαρείας χεῖρας (κῆρας Marklandius) ἀφέξει Zenod. 100 τότε] εἰ Zenod. 106 εἶπας] Aristarch., ἔειπας D, εἶπες A, ἔειπες C 108 οὔτε - οὔτε] Aristoph. Aristarch., οὔτε - οὐδ' alteram lectionem fuisse suspicatus est Lehrsius; οὐδ' (ἐτέλεσσας) ACD 110] ἀθετεῖται Ariston.

I κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἑθέν ἐστι χερείων,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἂρ φρένας οὔτε τι ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργεΐων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήια κείμενα πολλά·
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δῷσι πόλιν Τροίην ἐυτείχεον ἐξαλαπάξαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
ἦ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
ἧσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσῆος

---

114 ἐπεὶ οὐ] οὐ γὰρ Priscian. Inst. XVIII 173 117] damnavit Zenod. σόον] AC, σῶον D, σάον Apoll. de coni. 489, 16, σῶν Aristarch. 120 λεύσσετε] Aristarch. A, λεύσετε Herodian. (II 818, 23 L.) CD ἄλλῃ] Aristarch. AC, ἄλλη D 122 φιλοκτεανώτατε] φιλοκτεανέστατε Aristoph. teste Seleuco ap. Eust. 1441, 18 123 γάρ] τάρ A 124 που] Aristoph. Aristarch. Sosig. (schol. A Did.), πω CD, πω supra scr. ου A 126 οὐκ ἐπέοικε] οὐδὲ ϝέϝοικε Hoffmannus ταῦτ'] ταὔτ' Tyrannio 129 Τροίην] Zenodot., Τροΐην Aristarch. libri optimi, Τρωΐην Apoll. lex. 155, 12, Τρῳὴν Ahrensius, cf. Cobeti Misc. crit. 253 ἐυτείχεον] ἐυτειχέα Nauckius 131 μὴ δὴ] Bekkerus, μὴ δ' libri 133 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 136 ἄρσαντες] Herodian. CD, ἄρσαντες Aristarch. A

I [ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι.]
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις,
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
θήομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρῃον
βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἡμῖν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ὤ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
δεῦρο μαχεσσόμενος, ἐπεὶ οὔ τί μοι αἴτιοί εἰσιν.
οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξύ,
οὔρεά τε σκιόωντα θάλασσά τε ἠχήεσσα.
ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃς,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπῃ οὐδ' ἀλεγίζεις·
καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ᾧ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·

139] ἀθετεῖται Ariston. 142 ἐν δ'] Aristarch., ἐς δ' libri 143] damnavit Zenod. θήομεν] Curtius, θείομεν libri 147 ἡμῖν] ἧμιν Herodian. A 148] aliter ac nunc scriptum fuisse versum a Zenodoto putavit Friedlaenderus coll. schol. Ariston. ad *M* 230 153 μαχεσσόμενος] Nauckius, μαχησόμενος libri 156 μεταξύ] μεσηγύς Bekkerus 157 σκιόωντα] Aristarch., σκιόεντα libri 159 τιμὴν] ποινὴν scriptura invenitur in Etym. M. 758, 46 ἀρνύμενοι] ἀρνύμενος Zenod. 160] damnavit Zenod. 162 πολλὰ μόγησα] Aristarch., πόλλ' ἐμόγησα libri 163 ὁππότ'] οὐδ' ὅτ' Zenod.

I ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο
χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ᾽· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ᾽ ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ᾽ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ᾽ εἶμι Φθίηνδ᾽, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
οἴκαδ᾽ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ᾽ ὀίω
ἐνθάδ᾽ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
φεῦγε μάλ᾽, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ᾽ ἐγώ γε
λίσσομαι εἵνεκ᾽ ἐμεῖο μένειν· πάρ᾽ ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,
οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ᾽ ἔδωκεν.
οἴκαδ᾽ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῇς καὶ σοῖς ἑτάροισιν
Μυρμιδόνεσσι ἄνασσε, σέθεν δ᾽ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ᾽ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
ὡς ἔμ᾽ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ᾽ ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
πέμψω, ἐγὼ δέ κ᾽ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρῃον
αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῇς,
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
ὣς φάτο· Πηλεΐωνι δ᾽ ἄχος γένετ᾽, ἐν δέ οἱ ἦτορ
στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ᾽ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

---

168 ἐπεί κε κάμω] Aristarch. et Herodian., ἐπὴν κεκάμω alii et codd. 169 Φθίηνδ᾽] Zenod. Aristarch. teste Didymo, libri, Φθίην alii (cf. Ludwich. I 183, qui confert schol. H ad α 88) 177] [obelus cum] asterisco, cf. Friedlaenderi Ariston. p. 47 184 Βρισηίδα] Βρησηίδα Fickius, qui nomen derivat a Βρῆσα oppido in Lesbo insula sito, sed cf. Β 690 185 τὸ σὸν] τεὸν Nauckius 192] ἀθετεῖται Ariston. ἠὲ] ἦε Herodian. A

I ἧος ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
ἕλκετο δ᾽ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ᾽ Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
στῆ δ᾽ ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα,
οἴῳ φαινομένη· τῶν δ᾽ ἄλλων οὔ τις ὁρᾶτο.
θάμβησεν δ᾽ Ἀχιλεύς, μετὰ δ᾽ ἐτράπετ᾽, αὐτίκα δ᾽ ἔγνω
Παλλάδ᾽ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτ᾽ αὖτ᾽, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι δίω·
ᾗς ὑπεροπλίῃσι τάχ᾽ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ᾽ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
ἀλλ᾽ ἄγε, λῆγ᾽ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί·
ἀλλ᾽ ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ᾽ ἴσχεο, πείθεο δ᾽ ἡμῖν.
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣς γὰρ ἄμεινον.
ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τε κλύον αὐτοῦ.

---

193 *ἧος*] Curtius, *ἕως* libri 195 sq.] obelus cum asterisco in A 197 *ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα*] *ξανθὴν δὲ κόμην* (correx. Friedlaenderus, *ξανθῆς δὲ κόμης* cod.) *ἕλε Πηλείωνος* quidam teste Ariston. 198 *ὁρᾶτο*] *ὁρῆτο* Zenod. 203 *ἴδῃς*] Zenod., *ἴδῃ* Aristarch. libri melior. 204 *τελέεσθαι δίω*] Aristarch., *τετελέσθαι δίω* alii gramm. et libri, *τετελεσμένον ἔσται* Zenod. 205 *ὀλέσσῃ*] *ὀλέσσαι* C D 207 *τὸ σὸν*] *τεὸν* Eust. 208 sq.] damnavit Zenod. 212 *τετελεσμένον ἔσται*] *τετελέσθαι δίω* Zenod. 214 *ἡμῖν*] Herodian. libri, *ἧμιν* Aristarch.

I

ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν
μύθῳ Ἀθηναίης. ἣ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει
δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖσι ἔπεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο·
οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
ἦ πολὺ λώιόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ.
δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι ἀνάσσεις·
ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψεν
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος·
ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
σύμπαντας· τότε δ' οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.
ὣς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἕζετο δ' αὐτός·

---

219 sq.] contraxit Zenodotus hunc in modum: *ὣς εἰπὼν πάλιν ὦσε μέγα ξίφος οὐδ' ἀπίθησε* 222] *δύναται . . . ἀθετεῖσθαι* schol. A, de quo cf. Ludwich. I 186 sq. 223 *ἀταρτηροῖσι ἔπεσσιν*] Bekkerus (*ϝέπ.*), *ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν* libri 225-233] damnavit Zenod. 230 *ἀντίον*] *ἀντία* Bentleius 238 *παλάμῃς*] Etym. M. 166, 42, *παλάμαις* libri optimi 241 *τότε*] Aristarch. A, *τοῖς* alii C D 245 *Πηλεΐδης*] *χωόμενος* Athen. XI p. 488 B (β 80)

I *Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ*
ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισι ἄνασσεν·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει.
ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες,
ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν,
οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ἡμῖν
ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵ γ' ἀθέριζον.
οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
[Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν].
κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισι μάχοντο,
Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών,
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὔ τις

---

249 *τοῦ*] *οὗ* Eust. 95, 33; 1628, 32 *γλυκίων*] *γλυκίω* Zenod. 251 *οἵ οἱ*] *αἵ οἱ* Zenod. *τράφεν*] *τρέφον* Buttmannus (sic etiam 266) 254 *ὢ*] *ὦ* A C 258 *βουλὴν*] Aristarch. et edit. '*πολύστιχος*' A, *βουλῇ* Heraclides D, *βουλὴν* superscr. *ῇ* C 260 *ἡμῖν*] Aristarch. AD, *ὑμῖν* Zenod. C 265] deest in libris melioribus, extat in parte dett.; agnoscitur tamen a Pausan. X 29, 10 (= Hesiod. Scut. 182) 267 *καρτίστοισι μάχοντο*] Grashofius et Bekkerus, *καρτίστοις ἐμάχοντο* libri, quod defendit Kayserus eundem syllabarum numerum flagitans quem id verbum continet in versus initio 268 *Φηρσὶν*] cf. quae exposuit Meister, Griech. Dial. I 119 269 *μεθομίλεον*] *μεθ' ὁμίλεον* Aristarch. 271 *ἔμ' αὐτὸν*] Aristarch., *ἐμαυτὸν* Zenod.

I τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.
ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
μήτε σὺ τόνδ᾽, ἀγαθός περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην,
ἀλλ᾽ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ᾽ ἐριζέμεναι βασιλῆι
ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ᾽ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
ἀλλ᾽ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι ἀνάσσει.
Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἐγώ γε
λίσσομ᾽ Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
  τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ᾽ ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν᾽ οὐ πείσεσθαι δίω.
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
  τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττι κε εἴπῃς·
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ᾽ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε
[σήμαιν᾽· οὐ γὰρ ἐγώ γ᾽ ἔτι σοὶ πείσεσθαι δίω].
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
χερσὶ μὲν οὔ τοι ἐγώ γε μαχέσσομαι εἵνεκα κούρης
οὔτε σοὶ οὔτε τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ᾽ ἀφέλεσθέ γε δόντες·

273 *ξύνιεν*] Aristarch. A, *ξύνιον* alii, CD 277 *Πηλεΐδη, θέλ᾽*] CD, *Πηλείδῄ-θελ᾽* Aristarch. (*Πηλείδ᾽ ἤθελ᾽* A), *Πηλείδη ᾽θελ᾽* Cram. Epim. 203, 6 288 *πάντεσσι δ᾽*] *πᾶσιν δὲ* Bentleius 294 *εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι*] *εἴ σοι πᾶν ἔργον ὑποείξομαι* Nauckius 296] *ἀθετεῖται* Ariston. 298 *μαχέσσομαι*] Heracleo Porphyr. (p. 12, 2 Schrad.) libri dett., *μαχήσομαι* editt. Massil. Argol. Sinop. Antimach. Aristoph. Aristarch. libri melior. 299 *ἐπεί μ᾽ ἀφέλεσθέ γε δόντες*] *ἐπεί ῥ᾽ ἐθέλεις ἀφελέσθαι* Zenod.

I τῶν δ' ἄλλων ἅ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε·
αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.
ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας
ἤιε σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οἷς ἑτάροισιν·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν,
ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρῃον
εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
οἳ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματα βάλλον,
ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.
ὣς οἳ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆι,
ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν,
τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆος·
χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρῃον·
εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
ὣς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.

---

304 μαχεσσαμένω] libri melior., μαχησαμένω Aristarch. 309 ἐν δ'] Aristarch., ἐς δ' libri 314 λύματα βάλλον] Aristarchum legisse probabile est (cf. schol. Didymi), λύματ' ἔβαλλον libri 323 ἑλόντ'] ἑλόντε ('ἐν πλείοσι') Aristarch. 324 δώῃσιν] D, δώησιν A, δῴησιν C 325 σὺν] ξὺν Ambr. 327 ἀέκοντε] ἀχέοντε Bentleius

τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε·
χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἆσσον ἴτ'. οὔ τί μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
ὃ σφῶι προΐει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.
ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
καί σφωιν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὖτε
χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοιῇσιν φρεσὶ θύει,
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχεοίατ' Ἀχαιοί.
ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
ἐκ δ' ἄγαγεν κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἣ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς
θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.

332 *τί*] Aristarch. cum edit. Cypria, *τε* alii   336 *ὃ*] Zenod. Aristarch., *ὃς* D Apoll. de synt. 166, 8   *σφῶι*] Aristarch., *σφῶιν* Zenod. Apoll. l. c.   337 *Πατρόκλεες*] unus e dett., *Πατρόκλεις* cett.   340 *ἀπηνέος*] *ἀναιδέος* fuisse '*ἐν τῇ πολυστίχῳ*' rettulit Seleucus (cf. Ludwich I 190)   *δὴ*] Bekkerus, *δ'* libri   344 *μαχεοίατ'*] Barnesius, *μαχέοιντο* libri   348 *ἀέκουσ'*] *ἀκέουσ'* Nauckius   350 *ἐπ' ἀπείρονα*] Aristarch., *ἐπὶ οἴνοπα* alii (sic libri)   351 *χεῖρας ὀρεγνύς*] *χεῖρας ἀναπτάς* Zenod. teste Ariston., quod in *χεῖρ' ἀναπιτνάς* mutabat Cobetus; *(χεῖρας) ἀνασχών* quidam teste schol. LV

I ἦ γάρ μ᾽ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
  ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δὲ κλύε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ᾽ ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἠύτ᾽ ὀμίχλη,
καί ῥα πάροιθ᾽ αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
  τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ᾽ ἀγορεύω;
ᾠχόμεθ᾽ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ᾽ ἕλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρῃον.
Χρύσης δ᾽ αὖθ᾽, ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ᾽ ἀπερείσι᾽ ἄποινα,
στέμματ᾽ ἔχων ἐν χερσὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαί θ᾽ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ᾽ οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἅνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
χωόμενος δ᾽ ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ᾽ Ἀπόλλων
εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
ἧκε δ᾽ ἐπ᾽ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
θνῇσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ᾽ ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο

---

364 στενάχων] Aristarch., στεναχὼν Dionys. Sidon. 365 ταῦτα ἰδυίῃ] Ahrensius corr., ταῦτ᾽ εἰδυίῃ libri 366-392] ἀλλότριοι . . . οἱ ἐπιφερόμενοι στίχοι εἴκοσι ἑπτά Ariston. 374 λίσσετο] Aristarch. A, ἐλίσσετο alii CD
378 ἅνδανε] ἥνδανε libri 381 εὐξαμένου ἤκουσεν] εὐξαμένοιο ϛ, Lugebilius ἐπεὶ μάλα] ἐπεί ῥά νυ editt. Cypria et Cretensis teste Seleuco

I πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἑκάτοιο.
αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·
Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ
ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἐῆος·
ἐλθοῦσ' Οὔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργῳ.
πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι
οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαο δεσμῶν
ὦχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων'· ὃ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων·
ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων·
τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ τ' ἔδησαν.
τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
αἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς

---

393 ἐῆος] ἑῆος C Apoll. lex. 63, 5, ἑοῖο Zenod., quod suasit Brugman. Probl. d. hom. Textkr. 53 sqq. 395 ἠὲ καὶ] ἠέ τι Bentleius 396-406] damnavit Zenod. 399] fuisse, qui hunc post 400 collocarent, testis est Porphyrius (?) p. 13, 8 Schrad. 400 Παλλὰς Ἀθήνη] Φοῖβος Ἀπόλλων Zenod.

404 βίῃ] Zenod. libri, βίην Aristarch. οὗ πατρὸς ἀμείνων] πολὺ φέρτατος ἄλλων (sic Duentzerus et Lehrsius, ἀπάντων schol. Ariston.), ὁππόσσοι (Duentzerus, ὁππόσοι cod.) ναίουσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα Zenod. (φέρτατος ἦεν τῶν ὁπόσοι emendabat Bentleius) 406 ὑπέδεισαν] ὑπέδδεισαν libri (cf. ad 33)

I *κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,*
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἣν ἀάτην, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
ὤ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
ἧσθαι, ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν·
νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο·
δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε,
καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀίω.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικός,
τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ἀφέντες

---

412 *ἀάτην*] Nauckius, *ἄτην* libri 418 *τῷ*] *τῶ* libri 423 *ἐς*] *ἐπ'* C *μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας*] *μετὰ Μέμνονας Αἰθιοπῆας* quidam scripserunt test. schol. ALV (Eust. 128, 41) 424 *κατὰ*] Aristarch. cum editt. Massil. Sinop. Cypr. Antimach. Aristoph. (ita etiam Callistr. Dionys. Sidon. Ixio), *μετὰ* alii, ut auctor tab. Iliac. C. I. G. 6129 b (Jahn. Griech. Bilderchron. E p. 63, 36): sic etiam libri optimi *ἕποντο*] *ἕπονται* critici quidam teste Didymo, qua de re cf. Ludwichium I 169, 29 sqq. 430 *ἀπηύρων*] fortasse rectius *ἀπεύρων*: cf. Sonnium Kuhns Zeitschr. XIII 434 Curtium Verb. d. gr. Spr. I 193 Wackernagelium Bezzenb. Beitr. IIII 270 432 *ἐντὸς*] *ἐγγὺς* Aristarch. 434 *ἀφέντες*] Aristarch., *ὑφέντες* Zenod. libri

I καρπαλίμως, τὴν δ᾽ εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς.
ἐκ δ᾽ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι᾽ ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἐκ δ᾽ ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
τὴν μὲν ἔπειτ᾽ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
ὦ Χρύση, πρό μ᾽ ἔπεμψε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ᾽ ἱερὴν ἑκατόμβην
ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ᾽ ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε᾽ ἐφῆκεν.
ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέξατο χαίρων
παῖδα φίλην· τοὶ δ᾽ ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην
ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν,
χερνίψαντο δ᾽ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ᾽ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών·
κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ᾽, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις·
ἠμὲν δή ποτ᾽ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ᾽ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἠδ᾽ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ᾽ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ᾽ ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ᾽ αὐτῶν δ᾽ ὠμοθέτησαν.

---

435 προέρεσσαν] Aristarch., ita etiam editt. Argol. Sinop. Sosigen., προέρυσσαν codd. 440 βωμὸν] βωμῷ Apoll. lex. 53, 20 444] obelo notatus ab Aristarcho 446 sq.] Zenodotus sic conformavit: ὣς εἰπεν· (corr. Wolfius, εἰπών cod. A) τοὶ δ᾽ ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην (ἑξείης ἔστησαν κτλ.) 447 τοὶ] ΟΙ Ambr. ἱερὴν] Aristarch. libri, κλειτὴν alii, cf. vv. 99, 431, 443 449 ἀνέλοντο] προβάλοντο Eust. 451 μευ] Aristarch. libri, μοι alii 453 ἠμὲν δὴ] Spitznerus e Π 236, ἤδη μὲν libri meliores 459 αὐέρυσαν] αὖ ἔρυσαν (CD)

I καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
  ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.
οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν·
αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
  αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,

---

464 *μῆρα κάη*] *μῆρε κάη* Ptolem. Asc. et (teste Herod.) Aristarch.? (quem potius *μῆρα κάη* scripsisse censuit M. Schmidtius, idque recte) *μῆρ' ἐκάη* libri | *σπλάγχνα πάσαντο*] Aristarch., *σπλάγχν' ἐπάσαντο* libri 465 *τἆλλα*] *τ' ἄλλα* ACD e Herodiani praecepto 474] *ἀθετεῖται* Ariston. 482 *μεγάλ' ἴαχε*] *μεγάλ' ϝίαχε* pronuntiatum esse probabilis est sententia Hartelii; *μέγα ϝίαχε* Bentleius 484 *κατὰ*] Aristarch. C, *μετὰ* alii, AD 488-492] damnavit Zenod., 491 ne scripsit quidem

I διογενὴς Πηλῆος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
οὔτε ποτ᾽ εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν
οὔτε ποτ᾽ ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
αὖθι μένων, ποθέεσκε δ᾽ ἀϋτήν τε πτόλεμόν τε.
  ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ᾽ ἠώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
πάντες ἅμα, Ζεὺς δ᾽ ἦρχε. Θέτις δ᾽ οὐ λήθετ᾽ ἐφετμέων
παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ᾽ ἥ γ᾽ ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
ἠερίη δ᾽ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε.
εὗρεν δ᾽ εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
καί ῥα πάροιθ᾽ αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων
σκαιῇ, δεξιτερῇ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπ᾽ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα
λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ᾽ ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
ἔπλετ᾽· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ᾽ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ᾽ ἂν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.
  ὣς φάτο· τὴν δ᾽ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
ἀλλ᾽ ἀκέων δὴν ἧστο. Θέτις δ᾽ ὡς ἥψατο γούνων,
ὣς ἔχετ᾽ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις·
νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
ἢ ἀπόειπ᾽, ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῶ,
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.
  τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἦ δὴ λοίγια ἔργ᾽, ὅ τέ μ᾽ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις

---

489 *Πηλῆος*] duo codd., *Πηλέος* A, *Πηλέως* CD 496 *ἀνεδύσετο*] Aristarch. *ἀνεδύσατο* supra scr. ε A, *ἀνεδύσατο* CD *κῦμα*] *αἶψα* (vel *ῥίμφα*) Herwerdenus 507 *ἠτίμησεν*] *ἠτίμασσεν* Nauckius 513 *εἴρετο*] *εἶρε τὸ* Demetr. Ixio 515 *οὔ τοι*] *οὔ τι* C m[1] D *ἔπι*] *ἔπει* AD 518 *ἦ δὴ*] *ἤδη* quidam teste Eust.

I Ἥρῃ, ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοισι ἔπεσσιν.
ἡ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
ἐξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἠγνοίησε ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·
τίς δὴ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς;
αἰεί τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν. οὐδέ τί πώ μοι

---

519 Ἥρῃ] num Ἥρη Aristarchus ipse probarit, quae scriptura commemoratur in schol. Didymi, Ludwichius dubitat (I 198); recte ὀνειδείοισι ἔπεσσιν] Bekkerus (ϝέπ.), ὀνειδείοις ἐπέεσσιν libri 520 αἰεὶ] codd. optimi, αἰὲν volgo, cui scripturae patrocinatus est Hermannus 522 μή τι] Aristarch 'καὶ αἱ ἄλλαι σχεδὸν πᾶσαι διορθώσεις' teste Didymo, μή σε alii, libri 524 κατανεύσομαι] Aristarch. libri, ἐπινεύσομαι alii (Athen. II p. 66 C) 529 ἐπερρώσαντο] ἐπερρώοντο Eust. 1885, 60 530 κρατὸς] κρητὸς Zenod 531 διέτμαγεν] αἱ πᾶσαι libri melior., διέτμαγον dett. 532 εἰς ἅλα] εἰς ἅλαδ' Bentleius

534 ἐξ ἑδέων] libri optimi, ἐξ ἑδρέων alii test. schol. ABLV, (quod legitur in parte dett.) 535 ἔσταν] ἔμειναν δὲ καὶ 'ἦλθον' γράφειν schol. BLV 540 δὴ αὖ] Bekkerus, δ' αὖ libri

I πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσῃς.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλῃσθα.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
ἠερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
τῇ σ' ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω·
πρῆξαι δ' ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ,
μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἆσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφήω.

---

547 κ'] σ' Wakefieldus 549 ἐθέλωμι] Hermannus, ἐθέλοιμι libri 553 οὔτε μεταλλῶ] Rhian. Aristoph. Aristarch., οὐδὲ μ. alii 554 ἅσσ'] Aristarch., ὅττι (θέλῃσθα?) Dionys. Sidon. ἐθέλῃσθα] ἐθέλῃσθα codd. 555 παρείπῃ] παραιφῇ Bekkerus, παρέλθῃ Nauckius 557 σοί γε] σ' ἦ γε Bekkerus 559 τιμήσῃς, ὀλέσῃς] τιμήσεις, ὀλέσεις Dm[1] πολέας] πολεῖς (?) Zenod. (v. schol. LV, quocum conferri iubet Ludwichius Didym. schol. Φ 131; πολῦς corrigebat Lehrsius e schol. Β 4) 560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος] γρ. τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας A 567 ἰόνθ'] ἰόντε (ἐκ πλήρους) Zenod., ἰών Bentleius et Clarkius ἀάπτους] Aristarch., ἀέπτους Aristoph. ἐφήω] Curtius, ἐφείω libri

I ὣς ἔφατ᾽, ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καί ῥ᾽ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
ὤχθησαν δ᾽ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες.
τοῖσιν δ᾽ Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ᾽ ἀγορεύειν
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ·
ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ᾽ ἔσσεται οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἀνεκτά,
εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
μητρὶ δ᾽ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε
νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ᾽ ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
εἴ περ γάρ κ᾽ ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
ἀλλὰ σὺ τόν γε ἔπεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
αὐτίκ᾽ ἔπειθ᾽ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
θεινομένην, τότε δ᾽ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ᾽ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
πᾶν δ᾽ ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ᾽ ἠελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ᾽ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·

572 ἐπὶ ἦρα] gramm. quidam probante Herodiano, ἐπίηρα Aristarch. libri λευκωλένῳ Ἥρῃ] ὤφειλεν εἶναι 'τετιημένη ἦτορ' schol. B (cf. schol LV) 573 ἦ δὴ] ἤδη quidam testibus Apione et Herodoro apud Eust. 153, 16 (sic etiam Apoll. lex. 82, 19) οὐδ᾽ ἔτ᾽] οὐδέ τ᾽ C 574 σφὼ] σφῷ Cobetus 579 ἡμῖν] ὔμιν Etym. M. 432, 34 581 ἑδέων] ἑδρέων dett. 582 τόν γε ἔπεσσι] Nauckius, τόν γ᾽ ἐπέεσσι libri 583 ἵλαος] ἵληος Thierschius 585 χειρὶ] editt. Massil. Aristoph. Aristarch. Sosigen., χερσὶ libri 591 βηλοῦ] Aristarch., βήλου Crates
593 ἐν Λήμνῳ] Aristarch., ἐς Λῆμνον alii teste Didymo δ᾽ ἔτι] δέ οἱ Eust. 157, 20; 1160, 15

I ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλος μακάρεσσι θεοῖσιν,
ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησε ἰδυίῃσιν πραπίδεσσιν.
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤι' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

598 οἰνοχόει] edd. Argol. Massil. Antimach. Zenod. Aristoph. Aristarch., ᾠνοχόει libri 599 γέλος] Bentleius, γέλως libri 600 ποιπνύοντα] ποιπνύσαντα 'αἱ πᾶσαι συντελικῶς' schol. LV, cf. Ludwich. praef. §. 37 603 μὲν] μὴν A m [2] 606 κακκείοντες] 'δὴ κείοντες' οὕτω πᾶσαι Didym. (schol. LV)

ἕκαστος] νέεσθαι Nauckius 607 ἧχι] Aristarch. et Dionys., ἦχι A 608 ποίησε ἰδυίῃσιν] ποίησεν ἰδυίῃσι Aristarch. teste Didym. (schol. LV, cf. schol. Didym. ad Υ 12) A Ambr., ποίησ' εἰδυίῃσι C D (et γρ. A) 609 δὲ πρὸς ὃν λέχος] δὲ πρὸς ὃ λ. Zenod., δὲ ποτὶ λ. Nauckius, δ' ἐπὶ ϝὸν λ. Cobetus, δὲ ἑὸν λ. Christius 611 ἔνθα καθεῦδ'] ἔνθ' ἐκάθευδ' Zenod.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ΟΝΕΙΡΟΣ. ΒΟΙΩΤΙΑ Η ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

II Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὗδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε ἥδυμος ὕπνος,
ἀλλ' ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον Ὄνειρον·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
βάσκ' ἴθι, οὖλος Ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω.
θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.

---

1 *ἄλλοι*] *ὦλλοι* Zenod. teste Ariston. (*ὦλλοι* teste Apoll. de synt. 38, 13 B., *ὦλλοι* teste schol. ad Apoll. Rhod. *Α* 1081) 2 *ἥδυμος*] quosdam scripsisse dicit Ariston., *νήδυμος* Aristarch. libri (cf. titulos metricos: Epigr. gr. ed. Kaibel 101, 4 et 500, 2) 4 *τιμήσῃ, ὀλέσῃ*] A (in quo super *τιμήσῃ* scr. *ει*) CD, *τιμήσει'* scripturam alteram fuisse colligitur e schol. A B L V *πολέας*] *πολεῖς* (?) Zenod. (*πολὺς* cod. A, unde *πολῦς* editt. plerique, imprimis Duentzerus de Zenod stud. Hom. 56; sed cf. ad *Α* 559) 8 *οὖλος*] Naberus coll. *Δ* 189, cf. Wackernagel. Bezzenb. Beitr. IIII 281; *οὖλε* codd. 9 *ἐς*] *δ' ἐς* C 12 *πανσυδίῃ*] Aristarch. codd. melior., *πασσυδίῃ* (vel -*ῃ*) alii et codd. dett. *ἕλοι*] Zenod codd., *ἕλοις* Aristarch. 15 *Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται*] *δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι* (*Φ* 297) Aristot. de soph. el. 4 (p. 166 b 7) Poet. 25 (p. 1461 a 23)

II ὣς φάτο, βῆ δ' ἄρ' Ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εὕδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληΐῳ υἷι ἐοικώς,
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ' Ἀγαμέμνων·
τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε οὖλος Ὄνειρος·
εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
αἱρείτω, εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
φῆ γὰρ ὅ γ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ
νήπιος, οὐδὲ τὰ ᾔδει ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα·
θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
ἕζετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·

---

22 οὖλος] var. lect. in A (extat praeterea in Moscov.), quam Nauckius in textum admisit, qui apud Homerum priorem θεῖος vocabuli syllabam in thesi poni observavit (= θέιος). θεῖος ACD 27] notatus obelo cum asterisco, cf. schol. Ariston. ὅς σευ] cf. Ω 174, ὅς σεῦ libri mel. cum Herodiano 29 πανσυδίῃ] Aristarch. 35 λίπ'] Aristarch. A, ἔλιπ' alii et codd. cett. 36 ἔμελλον] Aristarch., ἔμελλεν Zenod. libri 38 ᾔδει] Dm[1], ᾔδη ADm[2]

II ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὄλυμπον
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς·
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων
Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος.
τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὄνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐοίκει.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

44 ὑπὸ] ὑπαὶ scripturam commemorat Eust. 170, 27   48 προσεβήσετο] προσεβήσατο CD   50 κέλευσεν] κέλευε CD   53 βουλὴν] Zenod. αἱ κοιναὶ libri, βουλὴ Aristoph. Aristarch.   54 Πυλοιγενέος] A schol. BL., Πυληγενέος CD, utrumque Eust.   55] αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Zenod.   56 θεῖος] θεῖον Zenod. (ἐνύπνιον)   ἐνύπνιον] ἐνύπνιος D   58 ἐοίκει] Bekkerus, ἐῴκει libri   60-70] Zenod. sic contraxit: ἠνώγει σε πατὴρ ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων Τρωσὶ μαχήσασθαι προτὶ Ἴλιον. ὣς ὁ μὲν εἰπὼν κτλ.   60 Ἀτρέος] Ἀτρέως CD   64] asteriscus et obelus teste Ariston.   65 σε κέλευσε] A, σ' ἐκέλευσε C, σε κέλευε D

II Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσίν. ὣς ὃ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼ ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω·
ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπεν,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
ὣς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἦρχε νέεσθαι.
οἳ δ' ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
ἠύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἁδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
αἳ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἳ δέ τε ἔνθα·
ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφίσι Ὄσσα δεδήει
ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἳ δ' ἀγέροντο.
τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας
κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' ἀυτῆς
σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.

---

73 ἣ] A Herodian., ἧ CD, quem instrumentalem praetulit Christius, cf. prol. p. 140 76-83] ἀθετοῦνται Ariston. 82 δ' ἴδεν] δὲ ἴδ' Bentleius Ἀχαιῶν] ἐνὶ στρατῷ Eust. 175, 22 (Α 91) 87 ἔθνεα εἶσι] ἔθνε' ἴασι Bentleius ἁδινάων] Herodian. A, ἀδινάων cet. 95 στεναχίζετο] A, στοναχίζετο CD

σπουδῇ δ' ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας
παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεϊφόντῃ·
Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέι, ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.
τῷ ὅ γ' ἐρεισάμενος ἔπε' Ἀργεΐοισι μετηύδα·
ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἀάτῃ ἐνέδησε βαρείῃ,
σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύσει. τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
ἄπρηκτον πόλεμον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι
ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὔ πώ τι πέφανται.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν,

---

102 *δῶκε*] *ἔδωκε* Bekkerus 107 *ὃ*] *ὅ γ'* Iulian. p. 51 B *λεῖπε*] *δῶκε* Iulian. l. c. Priscian. Inst. XVII 208 110-119] contraxisse Zenodotum omissis vv. 111-118 dicit Aristonicus 111 *μέγα*] libri mel., *μέγας* Aristarch. Callistr. teste Didymo (quae scriptura falso Zenodoto tribuitur ab Aristonico) *ἀάτῃ*] Nauckius, *ἄτῃ* libri 115 *δυσκλέα*] *δυσκλεέ'* Nauckius 119 *αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ'*] *λώβη γὰρ τάδε γ'* Zenod. 121 *πολεμιζέμεν*] Bekkerus, *πολεμίζειν* codd. 124] *ἀθετεῖται* Ariston. 125 *Τρῶας*] *Τρῶες* Aristarch.

II ἡμεῖς δ᾽ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
Τρώων δ᾽ ἄνδρα ἕκαστοι ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ᾽ ἐπίκουροι
πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔνεισιν,
οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ᾽ ἐθέλοντα
Ἴλιον ἐκπέρσαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται·
αἳ δέ που ἡμέτεραί τ᾽ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
ἥατ᾽ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
αὔτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ᾽ ἱκόμεσθα.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν
πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήθη δ᾽ ἀγορὴ φὴ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ᾽ Εὖρός τε Νότος τε
ὤρορ᾽ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
ὡς δ᾽ ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθών,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ᾽ ἠμύει ἀσταχύεσσιν,
ὣς τῶν πᾶσ᾽ ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ᾽ ἀλαλητῷ
νῆας ἔπ᾽ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ᾽ ὑπένερθε κονίη
ἵστατ᾽ ἀειρομένη· τοὶ δ᾽ ἀλλήλοισι κέλευον

(cf. Lehrsium apud Friedlaender. Ariston. p. 61) 127 ἕκαστοι] Aristarch., ἕκαστον Ixio teste Didymo, libri 130-133] ἀθετοῦνται Ariston. 131 ἔνεισιν] altera ed. Aristarch. Callistr., ἔασιν alii et libri 133 Ἴλιον] Aristarch., Ἰλίου libri (ut Θ 288 Φ 433) 137 ἥατ᾽] Curtius, εἴατ᾽ AC, εἴατ᾽ D, εἴαται (ἐν) Heraclides (fortasse Aristarchum secutus, cf. Frye, de Heracl. stud. Hom. Leipz. Stud. VI 127) ἐνὶ] C et γρ. A, ἐν AD 141] defuisse in quibusdam exemplaribus testantur schol. LV (Eust.) 143] ἀθετεῖται Ariston.
144 φὴ] Zenod., ὡς Aristarch. secundum schol. A ad Ξ 499, libri melior.
148 ἐπαιγίζων] ἐπαΐσσων Aristoph., cf. schol. Didym. ad ο 293

ἅπτεσθαι νηῶν ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν
οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἀργέιοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
Ἀργεΐην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖς ἀγανοῖσι ἔπεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἑσταότ'· οὐδ' ὅ γε νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης
ἅπτετ', ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες;
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργεΐην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.

156-168] Zenodotus sic contraxit: *εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοσσόος ἦλθ' ἀπ' Οὐλύμπου. εὗρεν ἔπειτ' κτλ.* 160-162] *ἀθετοῦνται* Ariston. 161 *Ἀργεΐην Ἑλένην*] *Ἀργείην θ' Ἑλένην* Zenod. 163 *κατὰ*] *συμφώνως ἅπασαι* teste Didymo AC, *μετὰ* D 164] *ἀθετεῖται* Ariston. *σοῖς*] *αἱ χαριέστεραι* et Aristoph., *σοῖς δ'* libri *ἀγανοῖσι ἔπεσσιν*] Nauckius, *ἀγανοῖς ἐπέεσσιν* libri 165 *μηδὲ ἔα*] *μηδέ τ' ἔα* Heynius (cf. Δ 437 Φ 596), *μηδ' ἔτ' ἔα* Nauckius, *μηδ' εἴα* Christius 168] omittunt ACD in textu, habet D in marg. m. rec.

II ἀλλ᾽ ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ᾽ ἐρώει,
σοῖς ἀγανοῖσι ἔπεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ᾽ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 ὣς φάθ᾽, ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσεν
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
αὐτὸς δ᾽ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν
δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ᾽ ἀγανοῖσι ἔπεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
δαιμόνι᾽, οὔ σε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι,
ἀλλ᾽ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ᾽ οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ᾽ ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ᾽ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.
μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν.
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
τιμὴ δ᾽ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.
 ὃν δ᾽ αὖ δήμου ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ᾽ ἐφεύροι,
τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
δαιμόνι᾽, ἀτρέμας ἧσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ᾽ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
οὔτε ποτ᾽ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ᾽ ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ᾽ Ἀχαιοί.

179 κατὰ] Aristarch. A, μετὰ CD 180 σοῖς] cf. schol. A Didymi, σοῖς δ᾽ libri ἀγανοῖσι ἔπεσσιν] cf. ad 164 187 ἔβη] βὰς Zenod. 188 κιχείη] τινὲς 'κιχοίη' schol. V, ἐφεύροι Max. Tyr. XXXII 5 189 ἀγανοῖσι ἔπεσσιν] v. ad 164 192 Ἀτρεΐωνος] Ἀτρείωνος Aristoph. Aristarch., sic αἱ πλείους τῶν χαριεστάτων Dionys. Sidon. Ixio; Ἀτρείδαο libri 193-197] ἀθετοῦνται Ariston. 196 διοτρεφέος βασιλῆος] Aristarch. et αἱ χαριέσταται, AC, διοτρεφέων βασιλήων Zenod. Aristot. Rhet. II 2 (et alii scriptores), D; 'videtur igitur ἕ Zenodotus pro plurali accepisse' Lehrsius (cf. Brugman. Probl. 21) 198 δήμου ἄνδρα] A, δήμου τ᾽ ἄνδρα CD (δήμοό τ᾽ ἄνδρα dubitanter Christius)

II οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω.
[σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ].
ὣς ὅ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἳ δ' ἀγορήνδε
αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἠχῇ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
ἄλλοι μέν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας·
Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα,
ὃς ἔπεα φρεσὶ ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ᾔδει,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
ἀλλ' ὅ τί οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν
ἔμμεναι. αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω
κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθεν
φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆι·
τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
ὀξέα κεκληγὼς λέγ' ὀνείδεα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
Ἀτρεΐδη, τέο δὴ αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις;
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.

---

205 ἔδωκε] libri, δῶκε Aristarch. 206] deest in libris optim., legitur in parte dett. et apud Dion. Chrysost. I 11 (cf. *I* 99) σφίσι βασιλεύῃ] σφίσι βουλεύῃσι Dio Chrys. l. c., (σφίσιν) ἐμβασιλεύῃ Barnesius 210 μεγάλῳ] μεγάλα Herwerdenus 212 ἀμετροεπὴς] ἀμαρτοεπὴς Plin. Epist. I 20, 22

213 ὃς] cf. *Z* 351, ὅς ῥ' AC, ὅ ῥ' D ᾔδει] ᾔδη A 216 δὲ] γὰρ Olympiod. in Plat. Phaed. p. 32, 27 217 ἔην] ἔεν illius formae loco ubique scribendum censuit L. Meyerus 218 συνοχωκότε] συνοκωχότε Hesych. 220—223] damnavit Zenod. 221 τώ] Aristarch., τὼ D 225 δὴ] Zenod., δ' Aristarch. libri

226 πολλαὶ δὲ γυναῖκες] πλεῖαι δὲ γυναικῶν omissis v. 227 sq. Zenod.

II ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἷος ἄποινα,
ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγηαι ἐν φιλότητι,
ἥν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχηαι; οὐ μὲν ἔοικεν
ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί,
οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῶμεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται
ἤ ῥά τί οἱ χἠμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί·
ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·
ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ὣς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.
[τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]

231—234] damnavit Zenod. 232 μίσγηαι] Curtius, nisi quis malit μίσγη' a Christio in textum admissum; μίσγεαι libri 233 κατίσχηαι] Curtius, κατίσχη' Christius, κατίσχεαι libri οὐ μὲν] οὐδὲ Heynius, οὔ τι Christius

238 χἠμεῖς] χ' ἡμεῖς libri οὐκί] Aristarch. (non οὐχί) 239 ἕο] ἑοῦ Zenod. 250 τῷ] τὼ libri meliores 252-256] ἀθετοῦνται Ariston. 254-256] e textu removendos esse censuit Wolfius

II ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὧδε,
μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσιν πληγῇσιν.
ὣς ἄρ' ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω
πλῆξεν· ὃ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
σκήπτρου ὕπο χρυσέου· ὃ δ' ἄρ' ἕζετο τάρβησέν τε,
ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἳ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοισι ἔπεσσιν.
ὣς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς

---

258 εἴ κ' ἔτι] Aristarch. teste Ariston (εἰ δέ τι vel εἰ δ' ἔτι secundum schol. BLV), libri, εἰ δ' ἔτι (εἰ κέ τι secundum schol. BLV) Zenod., qua de re cf. Lehrsium de Arist. ² 70 et Ludwichium I 211 sq. κιχήσομαι] ed. Sinop. Philemo, κιχείομαι Ptolemaeus (κιχείω Etym. M. 820, 44) ὥς νύ περ ὧδε] Aristarch. libri, ὡς τὸ πάρος περ Sinop., ὕστερον αὖτις Massil., ἐν Δαναοῖσι Philemo 262 αἰδῶ] Aristarch., αἰδόα Nauckius, αἰδοῖ' Payne Knightius 264 πεπληγὼς] Aristarch. (cf. Ariston. schol.), πεπληγὼν (an πεπλήγων?) alii teste schol. B 266 θαλερὸν] ἐλεινὸν Zonar. lex. 133 Suid. I 1 p. 251, 12 ἔκπεσε] libri, ἔκφυγε Aristarch. 267 σμῶδιξ] σμῶδιγξ Doxopatr. Rhet. II 528, 13 W. 269 ἀχρεῖον] an ἀχρήιον? (ἄχρειον Dionys. cum Tyrannione) ἰδὼν] ἰδὼν Philetas 'οἷον τῶν ὀφθαλμῶν' teste Ariston. 276 ἀνήσει] ἀνήσῃ Apoll. lex. 7, 19 277 ὀνειδείοισι ἔπεσσιν] Bekkerus, ὀνειδείοις ἐπέεσσιν libri 278 ἀνὰ δὲ πτολίπορθος] quosdam legisse scimus e schol. B Didymi, cf. schol. A; qua de

II ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
ὡς ἅμα οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν,
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέσταν
ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι·
ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι.
ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
καὶ γάρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
ἀσχαλάᾳ σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλαι
χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
ἢ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί.
εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
χθιζά τε καὶ πρωΐζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν

---

re recte sensit Pluygersius, quem secutus est Ludwichius (I 212); *ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος* Aristarch. libri mel. 281 *ἅμα οἱ*] Nauckius, *ἅμα θ' οἱ* libri 284 *δή*] *γάρ* Aristarch. 288 *ἐντείχεον*] *ἐντειχέα* Nauckius 291 *ἦ μήν*] *νῦν γὰρ* schol. BLV ad *B* 284 *ἀνιηθέντα νέεσθαι*] *ἀνιηθέντ' ἀνέχεσθαι* Spengelius coll. *δ* 595 *π* 277 293 *ὅν*] *ἥν* C 294 *εἰλέωσιν*] *ἰλέωσιν* A 295 *εἴνατος*] *ἔννατος* Nauckius 297 *ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν*] *ἀσχαλάαν μίμνοντ' ἐπὶ νήεσσ'* Zenod. (*μίμνοντεσσι* schol. Ariston., quod Bekkerus correxit) 299 *ἐπί*] *ἔτι* Zenod. 300 *ἤ*] Aristarch., *εἰ* alii gramm. CD, *ἤ* superser. *ει* A *οὐκί*] Aristarch. (non *οὐχί*) 302 *μάρτυροι*] *μάρτυρες* Zenod.

II ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
ἡμεῖς δ᾽ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς
ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
ἔνθ᾽ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός,
σμερδαλέος, τόν ῥ᾽ αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε,
βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
ἔνθα δ᾽ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
ὄζῳ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
ἔνθ᾽ ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
μήτηρ δ᾽ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
τὴν δ᾽ ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγεν στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
τὸν μὲν ἀΐζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνεν·
[λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω·]
ἡμεῖς δ᾽ ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.
ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ᾽ ἑκατόμβας,
Κάλχας δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν·
τίπτ᾽ ἄνεῳ ἐγένεσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;

---

307 *ὅθεν*] *ὅθεν ἢ ὅθι* Eust. 309 *φόωσδε*] *φόοσδε* D 311 *στρουθοῖο*] *στρούθοιο* Chaeris 314 *τετριγῶτας*] *τιτίζοντας* Zenod. teste Ariston. (sed cf. etiam schol. A ad *Δ* 412, Eust. 229, 20; 490, 41), *τετρίγοντας* Christius

316 *δ᾽ ἐλελιξάμενος*] *δὲ ϝελιξάμενος* Cobetus *πτέρυγος*] *πτερύγος* Aristarch. teste Herodiano (I 45, 16 L.) *ἀμφιαχυῖαν*] *ΑΜΦΙΑΧΟΥΣΑΝ* Ambr., *ἀμϝεϝαχυῖαν* Ahrensius 318 *ἀίζηλον*] Ambr. m [1], quae Lehrsii iudicio videtur Aristarchi lectio fuisse; *ἀείζηλον* Apoll. lex. 16, 29, *ἀίδηλον* Etym. M. 41, 44 (unde *ἀϝίδηλον* Christius coll. *Πολύϝιδον* *E* 148, de quo v. Hartel. Hom. Stud. III 34); simile quid legit Cicero, qui de divin. II 30, 64 vertit: 'abdidit'; cf. Curtii Grundz. [4] 644 (aliter Goebelius, qui *ἀ-ἴζηλον* idem esse quod 'con-sidnum' statuit); *ἀρίζηλον* Ambr. m [2] ACD, *ἀρίδηλον* Zenod. 319] *ἀθετεῖται* Ariston.; '*προσέθηκεν*' Zenod. teste Ariston. ad *B* 318 (sagacius quam verius locum explicat Merriamus American Journal of Philol. 1880 p. 59 sq. coll. *Γ* 168 sqq.) *ἔθηκε*] *θῆκε* CD 323 *ἄνεῳ*] Aristarchus scripsisse videtur, A; *ἄνεω* CD

II ἡμῖν μὲν τόδ᾽ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεύς,
ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅο κλέος οὔ ποτ᾽ ὀλεῖται.
ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάγεν στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ᾽ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ᾽ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰς ὅ κε ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.
ὣς ἔφατ᾽, Ἀργέιοι δὲ μέγ᾽ ἴαχον – ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν –
μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὢ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
νηπιάχοις, οἷς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα.
πῇ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ᾽ ἀνδρῶν
σπονδαί τ᾽ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν·
αὔτως γὰρ ἐπέεσσ᾽ ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ᾽ ἐόντες.
Ἀτρεΐδη, σὺ δ᾽ ἔθ᾽ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν
ἄρχευ᾽ Ἀργεΐοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
τούσδε δ᾽ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
νόσφιν βουλεύωσ᾽ – ἄνυσις δ᾽ οὐκ ἔσσεται αὐτῶν –
πρὶν Ἄργοσδ᾽ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.
φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα

325 *ὅο*] Thierschius et Buttmannus, *ὅου* Herodian. libri 328 *τοσσαῦτ᾽ ἔτεα πτολεμίξομεν*] *τοσσαῦτα ϝέτεα πολεμίξομεν* Bekkerus (*πολεμίξομεν* C m [1], *πτολεμίζομεν* D) 330 *τώς*] Aristarch. (*τόσσ᾽* Cram. Epim. 234, 3), *θ᾽ ὥς* Herodian. libri 340 *τε*] *κε* Madvigius 342 *γὰρ ἐπέεσσ᾽*] Apoll. lex. 47, 13 schol. B ad *Κ* 167; *γάρ ῥ᾽ ἐπέεσσ᾽* libri mel., *γάρ ῥα ϝέπεσσ᾽* Christius 344 *δ᾽ ἔθ᾽*] *δέ θ᾽* CD 345 *Ἀργεΐοσι κατὰ*] *Ἀργείοισιν ἀνὰ* Pseudoplut. vit. Hom. c. 57 347 *βουλεύωσ᾽*] libri melior. Aristarch. (*βουλεύωσιν* schol. A Did.), *βουλεύσωσ᾽* pars dett. 349 *οὐκί*] Aristarch. (non *οὐχί*)

II ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργέιοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι,
πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
τίσασθαι δ' Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκόνδε νέεσθαι,
ἁπτέσθω ἧς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης,
ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
ἀλλά, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλῳ·
οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κε εἴπω·
κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
εἰ δέ κεν ὣς ἔρξῃς καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
γνώσεαι ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
ἠδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
ἦ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἷας Ἀχαιῶν.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
ἀντιβίοισι ἔπεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·

351 ἐν] ἐπ' C   355 τινα] τινι Doederleinius   πὰρ] libri, παρ Aristarch.   356 ὁρμήματα] οἰμήματα Apoll. lex. 119, 27   365 γνώσεαι] Heynius, γνώσῃ libri, γνώσε' Christius   367 γνώσεαι δ'] γνώσεαι om. δ' Barnesius   ἀλαπάξεις] ἐλαπάξεις Bekkerus   368 ἦ] ἢ A   370 ἀγορῇ] ἀρετῇ schol. BLV ad B 350   375 ἔδωκεν] ἔθηκεν Eust. 241, 16   377 μαχεσσάμεθ'] libri, μαχησάμεθ' Aristarch.   378 ἀντιβίοισι ἔπεσσιν] Nauckius, ἀντιβίοις ἐπέεσσι libri

II εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν.
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
εὖ δέ τις ἅρματος ἀμφὶ ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' Ἄρηι.
οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ' ἠβαιόν,
εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσφιν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων.
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα
ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.
Ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
ἀκτῇ ἔφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών,
προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὔ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο.
ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων,
εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι,
κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.

380 οὐδ' ἠβαιόν] οὐ δὴ βαιόν alii teste schol. A 384 ἀμφὶ] ἀμφὶς codd. 388 στήθεσφιν] A C, στήθεσσιν D 391 δέ κ'] δ' ἂν Ambr. Eust. ἐθέλοντα] πτώσσοντα Aristot. Eth. Nic. 3, 11 (p. 1116 a 34) 397 γένωνται] Aristarch. libri, γένηται alii 398 ἀνστάντες] Aristarch. libri, ἀστάντες alios scripsisse e schol. Did. colligitur ὀρέοντο] ὁρέοντο D, ὀρόωντο C

II αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
ᾔδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.
βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δ᾽ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
μὴ πρὶν ἐπ᾽ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα,
Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι
πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων.
ἀλλ᾽ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ᾽ ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ᾽ ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ᾽ αὐτῶν δ᾽ ὠμοθέτησαν.
καὶ τὰ μὲν ἂρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
σπλάγχνα δ᾽ ἄρ᾽ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ᾽ ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

409] in suspicionem vocatus a quibusdam teste Athen. V 177 C
410 περίστησάν τε] Bekkerus, περιστήσαντο libri 412] Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων (κύδιστε μέγιστε) legebatur 'ἔν τισι' teste Ariston. 415 πρῆσαι] πλῆσαι Aristarch. et αἱ πλεῖσται 420 ἀμέγαρτον] ἀλίαστον Aristarch. 423 κνίσῃ] κνίσσῃ C, κνίσῃ Aristarch. (οὐδετέρως), κνίσσῃ D 426 ἀμπείραντες] ἐμπείραντες schol. L ad A 591, Eust. 136, 18 427 μῆρα κάη] μῆρε κάη Ptolem. σπλάγχνα πάσαντο] Aristarch., σπλάγχν᾽ ἐπάσαντο codd.

II μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν
ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες
θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε·
τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται,
πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος.
σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσε ἑκάστῳ
καρδίῃ ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶν γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,
ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκεν.
τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα

---

435 *νῦν δήθ' αὖθι*] Aristarch. libri (*δῆτ'* C), *νῦν* ⟨*δὴ*⟩ *ταῦτα* (*δὴ* om. A) Zenod., *δὴ νῦν αὖθι* Callistr., (*νῦν*) *δὴ αὖθι* quidam test. schol. BLV *μηδ' ἔτι*] *μηδέ τι* A 436 *ἐγγυαλίζει*] Aristoph. Apoll. Rhod. Aristarch. A, *ἐγγυαλίξει* C (*ἐγγυαλύξει* D) 447 *ἀγήραον*] libri, *ἀγήρων* Aristoph. Aristarch. 448 *ἠερέθονται*] *ἠερέθοντο* Zenod. 451 *ἑκάστῳ*] *ἑκάστου* Pseudoplut. vit. Hom. c. 130 452 *ἄλληκτον*] *ἄληκτον* CD *πολεμιζέμεν*] Bekkerus, *πολεμίζειν* libri 461 *Ἀσίῳ*] C Verg. Georg. I 183 (Asia prata), Strab. XIII 627 schol.

ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσιν,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών,
ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
ἠύτε μυιάων ἁδινάων ἔθνεα πολλά,
αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν,
ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
ἠύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσιν·
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστε τε πάντα,

Apoll. Rhod. *Β* 777; Ἀσίῳ, quae videtur Aristarchi lectio fuisse, Herodian. Ptolem. Asc. A D 462 *ποτῶνται*] *πέτονται* Pseudoplut. vit. Hom. c. 45 *ἀγαλλόμενα*] Aristarch. A, *ἀγαλλόμεναι* alii C D (Pseudopl. l. c.) 463 *λειμών*] cf. schol. V (Didymi): *Ἀρίσταρχος οὕτως ἔφη* (scil. *γράφεσθαι* recte explicat Ludwichius) '*σμαραγεῖ* (*δέ*) (suppl. Lehrsius) *τε γαῖα*' 465 (et 467) *Σκαμάνδριον*] *Καμάνδριον* libri dett. 469 *ἁδινάων*] A, *ἀδινάων* cet. 471 *ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ*] *ἐν* sustulit Bentleius (cf. ε 485) 478 *κεφαλὴν*] *κεφαλῇ* schol. V ad *Γ* 168 481 *ἀγρομένῃσιν*] *ἀγρομένοισι* C 484 *Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι*] *Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι* Zenod. 485 *πάρεστε*] *παρῆστε* quidam teste Ariston., in quorum numero Zenodotum fuisse suspicatus est Ludwichius

II ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν,
οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.
Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήιτος ἦρχον
Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε,
οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
οἵ τ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,
οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὕλην καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας Εὔτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
οἵ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον,
οἵ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλίσαντα νέμοντο,
οἵ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος,
οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν
Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ

---

492 *μνησαίαθ'*] *μνήσαισθε* Nauckius 494-877] om. D 496 *οἵ θ' Ὑρίην*] *οἵ Θυρίην* quosdam perperam scripsisse testatur schol. A (quod vix Didymi esse vidit Ludwichius) 498 *Θέσπειαν*] Herodian. I 280, 18 L. Orus (Cram. Epim. 370, 27) Pausan. VIIII 20, 2 Strab. VIII 376, CD; *Θέσπιαν* Herodian. II 34, 25 L., A 502 *Θίσβην*] *Μέσσην* Zenod. 504 *Γλίσαντα νέμοντο*] *Γλισᾶντ' ἐνέμοντο* AC, cf. Eust. 269, 20 et schol. BL 505 *Ὑποθήβας*] *ὑπὸ Θήβας* C, quae scriptura commemoratur ab Eust. 269, 28 (cf. Strab. VIIII 412) 506 *ἄλσος*] *ἄστυ* schol. Apoll. Rhod. *Γ* 1242 507 *Ἄρνην*] *Ἄσκρην* Zenod., *Τάρνην* alii teste Strabone VIIII 413 (schol. D); 'an *Fάρνην*?' Christius 508 *Νῖσαν*] alias scripturas invenies apud Strab. VIIII 405 (et Eust. 271, 5): *Ἶσον*, *Κρεῦσαν*, *Φαράς* (*Φηράς* Eust.) [*τε ζαθέας*], *Νῦσαν*

II κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.
οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύηιον,
τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἷες Ἄρηος,
οὓς τέκε Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζεΐδαο,
παρθένος αἰδοίη, ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα,
Ἄρηι κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
υἱέες Ἰφίτοο μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
οἵ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἔπι Κηφισοῖο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
[μείων, οὔ τι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·]
οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς

---

511 Ὀρχομενὸν] hic et aliis locis Ἐρχομενόν boeoticum flagitat Herwerdenus Μινύηιον] cf. λ 284, ubi libri peiores et schol. ad Λ 690 exhibent ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηίῳ, et Hesiod. fr. 155, 4 R., Μινύειοι libri 516 τοῖς] Aristarch., τῶν supra scr. οις A 517 Φωκήων] sic et Φωκείων Aristarch. διχῶς 518 Ἰφίτοο] Ahrensius, Ἰφίτου codd., Ἰφιτοιο Hartelius correpta diphthongo 520 Δαυλίδα] Ἀρακρίδα schol. Soph. Oed. R. 733 καὶ Πανοπῆα] καὶ Πανοπτέων Zenod. ἄμετρον ποιῶν τὸν στίχον teste Ariston. (ἠδὲ Πανόπτεων Duentzerus Zenodoto tribuit) 521 Ἀνεμώρειαν] τινὲς δὲ Ἀνεμώλειαν καλοῦσιν Strab. VIIII 424 524 τεσσαράκοντα] τεσσερᾶκοντα A (sic etiam 710, 737, 747, 759) 525 ἵστασαν] ἔστασαν C 527 Ὀιλῆος] Aristarch., ὁ Ἰλῆος Zenod. (cf. Duentzer. Zenod. 50) 528] damnavit Zenod. 529 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 532 Βῆσσαν] Βῆσαν Zenod. (Strab. VIIII 426), Σκάρφαν C

II Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῇσιν μελίῃσιν
θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσιν·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα·
κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἷσεν, ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ·
ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
τῷ δ' οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.
[στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.]

537 *θ' Ἱστίαιαν*] *τ' Ἱστίαιαν* A Steph. Byz. p. 340, 7 544 *ῥήξειν*] *ῥήσσειν* Strab. X 449 546 sqq. (546-556?) a Pisistrato esse interpolatos Dieuchidas Megarensis narravit teste Diog. Laert. I 57 552 *τῶν*] *τῶν δ'* C 553-555] damnavit Zenod., sed v. Herodot. VII 161 557 sq. *ἄγεν-φάλαγγες*] *ἄγεν νέας ἔκ τε Πολίχνης ἔκ τ' Αἰγειρούσσης Νισαίης τε Τριπόδων τε* Megarenses test. Strab. VIIII 394 558] agnovit Aristot. Rhet. I 15 (*Ἀθηναῖοι Ὁμήρῳ μάρτυρι ἐχρήσαντο περὶ Σαλαμῖνος*), damnavit Aristarch. (v. Ariston. ad *Γ* 230), om. A; a Solone in catalogum esse iniectum tradunt Porphyr. (schol. BL ad *Β* 494)

II οἳ δ᾽ Ἄργος τ᾽ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν᾽ Ἠιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ᾽ Ἐπίδαυρον,
οἵ τ᾽ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
τοῖσι δ᾽ ἅμ᾽ Εὐρύαλος τρίτατος κίε, ἰσόθεος φώς,
Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
συμπάντων δ᾽ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
τοῖσι δ᾽ ἅμ᾽ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς,
Ὀρνειάς τ᾽ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ᾽ ἐρατεινὴν
καὶ Σικυῶν᾽, ὅθ᾽ ἄρ᾽ Ἄδρηστος πρῶτ᾽ ἐμβασίλευεν,
οἵ θ᾽ Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
Πελλήνην τ᾽ εἶχον ἠδ᾽ Αἴγιον ἀμφενέμοντο
Αἰγιαλόν τ᾽ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ᾽ Ἑλίκην εὐρεῖαν,
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἕποντ᾽· ἐν δ᾽ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
κυδιόων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
οὕνεκ᾽ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.
οἳ δ᾽ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν

Plut. Sol. c. 10 Diog. Laert. I 48, vel a Pisistrato vel a Solone Strabo VIIII 394 560 Ἑρμιόνην] Ἑρμιόνην τ᾽ Certam. Hom. et Hes. v. 280 ed. meae Ἀσίνην] Ἀσίην Etym. M. p. 376, 44 562 οἵ τ᾽ ἔχον] νῆσόν τ᾽ quosdam scripsisse testis est Strabo VIII 375 : sic etiam Certam. 282 563] in Certam. 284 sequitur: Τυδεΐδης οὗ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνεΐδαο 565 Εὐρύαλος] Εὐρύπυλος Certam 286 566 Μηκιστῆος] Bekkerus. Μηκιστέος A. Μηκιστέως C 567 συμπάντων] ἐκ πάντων Certam. 288 568] post hunc in Certam. leguntur: ἐν δ᾽ ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο | Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο 571 Ἀραιθυρέην] Παραιθυρέην Zenod. 573 Ὑπερησίην] Ὑπερασίην schol. Apoll. Rhod. Α 176 Γονόεσσαν] Δονόεσσαν ante Pisistratum scriptum fuisse tradit Pausan. VII 26, 13 579 sq.] damnavit Zenod. 579 νέων δὲ] Zenod. et altera edit. Aristarchi, ὅτι πᾶσι libri 581 κητώεσσαν] καιετάεσσαν Zenod.

II Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς,
οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἕλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
ἐν δ' αὐτὸς κίε ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθώς,
ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ,
καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
αἳ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάις, κρείων Ἀγαπήνωρ,

(cf. schol. D ad h. l. et Didym. ad δ 1) alii, cf. Strab. VIII 367 582 *Φᾶριν*] *Φάρην 'τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων'* Eust. 294, 19 *Μέσσην*] *Θίσβην* Max. Tyr. XVI 7 (*B* 502) 585 *Οἴτυλον*] Herodian. libri, *οἳ Τύλον* Tyrannio 592 *ἐύκτιτον Αἰπύ*] Aristarch. Apollod. (*Αἶπυ* Herodian.), *Ἐύκτιτον αἰπύ* Pherecydes Athen. 597 *εὐχόμενος*] *ἐρχόμενος* C 601 *τῶν*] *τῶν δ'* C

II

ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἑκάστῃ
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸς γάρ σφιν δῶκε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
πέτρη τ' Ὠλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει,
τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
υἷες ὃ μὲν Κτεάτου, ὃ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
τῶν δ' Ἀμαρυγκεΐδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος.
οἳ δ' ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων
νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἤλιδος ἄντα,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἄρηι,
Φυλεΐδης, ὃν τίκτε διίφιλος ἱππότα Φυλεύς,
ὅς ποτε Δουλιχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,

611] cf. schol. A ad *Ε* 785: *τινὲς δὲ Ἀρκάδα φασὶν εἶναι τὸν Στέντορα καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ πλάττουσι περὶ αὐτοῦ στίχους*   612-614] damnavit Zenod.   612 *δῶκε*] *ἔδωκε* Bekkerus   616 *Ὑρμίνῃ*] *Ὑρμίνη* Zenod.   617 *Ἀλείσιον*] libri, *Ἀλίσιον* Aristarch. *Λ* 757 teste schol. Nicanor., Hesych. I 123; *Ἀλήσιον* scripturam commemorat Eust. 304, 25   621 *ἄρ*] deest in C, an *Κτεάτοιο, ὃ δ'?* Nauckius   *Ἀκτορίωνε*] Aristarch A, *Ἀκτορίωνος* libri cet.   626 *αἳ*] *οἳ* Zenod   627 *τῶν*] *τῶν δ'* C   628 *τίκτε*] *ἔτικτε* Bekkerus   631] obelo notatus in A   634 *οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο*] *οἳ Σάμην* [*ἐνέμοντο* add. Lehrsius] Zenod. '*ἄμετρον ποιῶν*' teste Ariston. (*ἀμφὶ Σάμην ἐνέμοντο* coniecit Duentzerus, *οἳ Σάμη ἀμφενέμοντο* Nauckius)

II οἵ τ᾽ ἤπειρον ἔχον ἠδ᾽ ἀντιπέραια νέμοντο·
τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
τῷ δ᾽ ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
Αἰτωλῶν δ᾽ ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶνα νέμοντο καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην
Χαλκίδα τ᾽ ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν·
οὐ γὰρ ἔτ᾽ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
τῷ δ᾽ ἐπὶ πάντ᾽ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσιν·
τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ᾽ Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,
οἳ Κνωσόν τ᾽ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλις εὖ ναιετοώσας,
ἄλλοι θ᾽ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν
Μηριόνης τ᾽ ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·
τοῖσι δ᾽ ἅμ᾽ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Τληπόλεμος δ᾽ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
τὴν ἄγετ᾽ ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμος δ᾽ ἐπεὶ οὖν τράφ᾽ ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,

---

641 sq.] damnavit Zenod. 646 *Κνωσόν*] *Κνωσσόν* Trypho C 648 *πόλις*] A. *πόλεις* cet. *ναιετοώσας*] Aristarch., cf. schol. Didym. ad *Z* 415, *ναιεταώσας* libri 656 *Κάμειρον*] A. *Κάμιρον* C 658 *Ἀστυόχεια*] *Ἀστυδάμεια* Pindarum fortasse legisse putat schol. Pind. Ol. VII 42 *Ἡρακληείῃ*] *Ἡρακλεΐῃ* (sic Lehrsius, *Ἡρακλείῃ* A, *Ἡρακλῄῃ* coni. Nauckius) Zenod. '*ἄμειρον ποιῶν*'; *Ἡρακλῆείῃ* Nauckius (et sic semper) 659 *τὴν ἄγετ᾽*] *τηλόθεν* Strab. VII 328 VIII 339 661 *τράφ᾽ ἐνὶ*] libri optimi, *τράφη ἐν* dett., schol. Pind. Ol. VII 36

II αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος.
αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ᾽ ὅ γε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης·
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
τριχθὰ δὲ οἴκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ἀνάσσει.
καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐίσας,
Νιρεύς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόπου τε ἄνακτος,
Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
ἀλλ᾽ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.
οἳ δ᾽ ἄρα Νίσυρόν τ᾽ εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κόων, Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον·
οἵ τ᾽ Ἄλον οἵ τ᾽ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖνα νέμοντο,
οἵ τ᾽ εἶχον Φθίην ἠδ᾽ Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.

---

665 *βῆ φεύγων*] Aristarch. (non *φεύγειν*), libri   *γάρ οἱ*] schol. Ψ 184, *γάρ οἱ* codd.   667 *αὐτὰρ*] *αἶψα δ᾽* Zenod.   668 *οἴκηθεν*] *ᾤκηθεν* libri   669] *ἀθετεῖται* Ariston.   673-675] 673 et 675 damnavit, 674 ne scripsit quidem Zenod.   672 *Χαρόπου τε ἄνακτος*] Heynius, *Χαρόποιό τ᾽ ἄνακτος* libri   677 *Κόων*] scribendum videtur velut Ξ 255 Ο 28 (de synizesi cf. *βοῶν ἕνεκ᾽ εἰλιπόδων* Hesiod. Theog. 983); *Κῶν* libri, *Κόον* Nauckius   678 *τῶν*] *τῶν δ᾽* C   680 *τοῖς*] cf. ad 516, *τῶν* A   681] versum Zenod. hunc in modum conformavit: *οἳ δ᾽ Ἄργος τ᾽ εἶχον τὸ Πελασγικὸν οὖθαρ ἀρούρης*   *νῦν*] *νῦν δ᾽* schol. Apoll. Rhod. Α 14   682 *οἵ τ᾽ Ἄλον οἵ τ᾽ Ἀλόπην*] *οἵ θ᾽ Ἅλον οἵ θ᾽ Ἁλιοῦνθ᾽* alii teste Strab. VIIII 432   *Τρηχῖνα νέμοντο*] Aristarch., *Τρηχῖν᾽ ἐνέμοντο* libri

II ἀλλ' οἵ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
κὰδ δὲ Μύνητα βάλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
τῆς ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,
ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήιος ἡγεμόνευεν
ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρῴσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλά σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
ὁπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
ἥρως Πρωτεσίλαος Ἀρήιος· οὐδέ τε λαοὶ
δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,

686-694] damnavit Zenod. 690 *ἐκ Λυρνησσοῦ*] *ἐν Λυρνησσῷ* Zenod. 694 *ἀνστήσεσθαι*] Aristarch., *ἀστήσεσθαι* (*ἀνατάσασθαι* cod. A) Zenod. 696 *Ἴτωνα*] *Σιτῶνα* alteram scripturam affert Eust. 697 *ἀγχίαλον*] *ἀγχιάλην* Zenod. *Ἀντρῶνα*] Herodian., *Ἄντρωνα* alii teste Eust. 324, 35 701 *Δάρδανος ἀνήρ*] *φαίδιμος Ἕκτωρ* Demetr. Scepsius teste Tzetza in Lycophr. p. 673 705 *Ἰφίκλου υἱὸς*] an *Ἰφίκλοι' υἱὸς*? *Ἰφίκλοιο πάϊς* Nauckius 707 *ἅμα*] Aristarch., *ἄρα* libri, Apoll. lex. 54, 13 711 *παραὶ Βοιβηίδα λίμνην*] *ἰδὲ κρήνην Ὑπέρειαν* (cf. 734) alii teste schol. Pind. Pyth. IIII 221

Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν,
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν,
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων ἐὺ εἰδώς,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα
ἐμβέβασαν, τόξων ἐὺ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν
ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
ἔνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργέιοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀιλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀιλῆι πτολιπόρθῳ.
οἳ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιόο δύο παῖδε,
ἰητῆρ' ἀγαθώ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἵ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δ' Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,

---

712 καὶ Γλαφύρας] τε γλαφυρὰν Steph. Byz. s. v. Βοίβη 717 Μελίβοιαν] Πιτύειαν Steph. Byz. s. v. Ὀλιζών 718] τῶν αὖ (αὖθ'? Nauckius) ἡγεμόνευε Φιλοκτήτης ἀγὸς ἀνδρῶν Zenod. 719 δ' ἐν] δὲ Bekkerus 724 sq.] damnavit Zenod. 727 ἀλλὰ] τοὺς δὲ Zenod., quem etiam v. 726 eiecisse probabilis est Friedlaenderi sententia 729 κλωμακόεσσαν] κλιμακόεσσαν A Pausan. IIII 9, 2 Etym. M. 470, 9 731 Ἀσκληπιόο] Ahrensius, Ἀσκληπιοῖο Hartelius, Ἀσκληπιοῦ libri 733 τοῖς] Aristarch. et libri, τῶν alii gramm. 738 Ἄργισσαν]

II Ὄρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια
ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν·
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
  Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
οὐδ' ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠΰτ' ἔλαιον·
ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
  Μαγνήτων δ' ἦρχεν Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
  οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἕποντο.
  Ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐίσας·

Ἄργεισαν A, Ἄργειαν quoque scripturam repperit Eust. 333, 16 741 ἀθάνατος] ἀθάνατον Zenod. 743 Φῆρας] cf. ad A 268 744 Αἰθίκεσσι] Αἰθιόπεσσιν Democrines 749 Ἐνιῆνες] ἀρ' Ἴωλοι scripturam commemorat Steph. Byz. s. v. Ἴωλοι 751 ἔργα νέμοντο] Aristarch., ἔργ' ἐνέμοντο libri 762 αὐτῶν] ἀνδρῶν Galen. XVIII 2 p. 675 Iulian. p. 55 A 765 οἰέτεας] ex ὀϝέτεας (= ὁ-ϝέτεας) corruptum esse probavit Hartelius (Hom. Stud. III 28) coll. αὐετῆ glossa Hesych.

II τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
ἕστασαν· ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
ἐν κλισίῃς. οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.
   οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὡς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὣς τερπικεραύνῳ
χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσσῃ
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
   Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,

766 *Πιερίῃ*] C schol. A ad Ψ 383, *Πηερίῃ* A, *Πηρείῃ* (cf. Steph. Byz. s. v. *Πηρεία*) et *Πειρίῃ* Eust. 341, 39, *Φηρείῃ* Valckenaerius   768 *αὖ*] *δ' αὖ* schol. Pind. Nem. VII 39 Galen. XVIII 2 p. 676, *μὲν* Iulian. l. c.   769 *φέρτατος*] Aristarch. libri, *φέρτερος* alii   782 *τ'*] *γ'* schol. V ad Ο 17   783] addidisse quosdam *χώρῳ ἔνι δρυόεντι. Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ* refert Strab. XIII 626   791–795] *ἀθετοῦνται* Ariston.   791 *υἷι*] *υἱέι* A Apoll. lex. 62, 26, *υἱεῖ* schol. V ad Ν 533

II δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
ὥς ποτ᾽ ἐπ᾽ εἰρήνης· πόλεμος δ᾽ ἀλίαστος ὄρωρεν.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ᾽ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισι ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχεσσόμενοι προτὶ ἄστυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ᾽ ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ᾽ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσι ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει,
τῶν δ᾽ ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.
ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
αἶψα δ᾽ ἔλυσ᾽ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ᾽ ἐσσεύοντο,
πᾶσαι δ᾽ ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ᾽ ἔσσυτο λαός,
πεζοί θ᾽ ἱππῆές τε· πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἤ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ᾽ ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείῃσιν.
Δαρδανίων αὖτ᾽ ἦρχεν ἐῢς πάις Ἀγχίσαο,
Αἰνείας, τὸν ὑπ᾽ Ἀγχίσῃ τέκε δῖ᾽ Ἀφροδίτη,
Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε,

---

794 δέγμενος] δέχμενος Cobetus 795 προσέφη] γρ. μετέφη A 798 ἦ μὲν δὴ] libri et fortasse Herodian., ἤδη [μὲν] Aristarch. 801 μαχεσσόμενοι] Nauckius, μαχησόμενοι libri προτὶ] Zenod. Aristoph. Aristarch., περὶ alii et libri 802 ὧδέ γε] ὧδε δὲ AC 809 ὠΐγνυντο] ᾠΐγνυντο Wackernagelius 811 προπάροιθε πόλιος] πόλιος προπάροιθεν Apoll. lex. 102, 3

II Ἀρχέλοχός τ᾽ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,
Τρῶες, τῶν αὖτ᾽ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
οἳ δ᾽ Ἀδρήστειάν τ᾽ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἦρχ᾽ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ᾔδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν
στειχέμεν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
οἳ δ᾽ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ᾽ Ὑρτακίδης ἦρχ᾽ Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Ἱππόθοος δ᾽ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
τῶν ἦρχ᾽ Ἱππόθοός τε Πύλαιός τ᾽, ὄζος Ἄρηος,
υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
αὐτὰρ Θρήικας ἦγ᾽ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως,
ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ᾽ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ᾽ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.

---

828 δ᾽] *δ᾽ ἄρ᾽* schol. Apoll. Rhod. *Α* 1116 *δ᾽ Ἀδρήστειαν*] *δὲ Ἀρήστειαν* quidam teste Eust. 355, 13 829 *Πιτύειαν ἔχον*] *Πιτύην εἶχον* Strab. XIII 587 833 *στειχέμεν*] Nauckius, *στείχειν* libri 848] huic subiunxisse quosdam *Πηλεγόνος θ᾽ υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος* testantur schol. V ad *Φ* 140 Eust. 1228, 37 849 *Ἀμυδῶνος*] *Ἀβυδῶνος* Steph. Byz. s. h. v. 850 *αἶαν*] *αἴῃ* quoque affert Eust. 359, 24, *Αἴα* Eudoxus (*ἄνευ τοῦ ν. ὄνομα κρήνης*) test

II Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσι ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.
Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
υἷε Ταλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,
οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας·

---

schol. H Q T ad λ 239; fuisse qui scriberent ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης tradit Strab. VII 330 fr. 23 852 ἐξ Ἐνετῶν] ἐξ Ἐνετῆς (ενέτης A) Zenod., ἐκ Ἐνετῶν Corn. Nep. ap. Plin. N. H. VI 2 854 δώματ' ἔναιον] ἔργ' ἐνέμοντο Strab. XIII 590 855 Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε] Κρῶμναν Κωβίαλόν τε quidam teste Strab. XII 545, Κρώμναν Κρωβίαλόν τε schol. Apoll. Rhod. Β 942 855] post hunc addidisse quosdam Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς Ἄμειβος. οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ναῖον refert schol. V ad Υ 329; in quorum numero fuit Callisthenes teste Strab. XII 542, qui tamen ἀμύμων (pro Ἄμειβος) et δώματ' ἔναιον scripsit 856 Ἁλιζώνων] alios Ἀλαζώνων, alios (in quibus Ephorum) Ἀμαζώνων scripsisse narrat Strabo XII 550; praeterea Ὀλιζώνων scripturam affert Eust. 363, 18 857] ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστί Ephorus ap. Strab. XII 550 ἐξ Ἀλύβης] ἐξ Ἀλόπης, ἐξ Ἀλόβης, ἐκ Χαλύβης scripturas commemorat Strab. XII 540 sq.; accedunt ἐξ Ἀλύβων et ἐκ Χαλύβων ex Eust. 363, 12 859 ἐρύσατο] ἐρύσσατο A C 860 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 864 Μέσθλης] Μέστρης var. lect. ap. Eust. 366, 11 865 Γυγαίη τέκε λίμνη] Aristarch., Γυγαίη τέκε λίμνη Chaeris et Diodor. (cum schol. A Didym., cf. Eust. 366, 3, v. Ludwich. l. c. I 228); Γυραίη (corr. e γυραίως Kayserus praeeunte Heynio) ed. Massil. teste Eust. 366, 13 866] huic subiunxit ἠ κατ' Εὐρυπίδην Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ (Υ 385) teste Eust. 366, 13 (cf. Strab. XIII 626)

Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην,
Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν ἠΰτε κούρη,
νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

---

867 *Νάστης*] *Μάσθλης* Strab. XIIII 661. *Ναύστης* var. lect. ap. Eust. 367, 1
868 *Φθιρῶν*] Herodian. AC. *Φθειρῶν* dett. pars Hesych. s. h. v. Eust. 263, 33
870 sq.] Simonides vix videtur legisse. cf. Ariston. schol. 873 *νήπιος*] *νηπίη* Clem. Alex. Paed. p. 244 874 sq.] obelo notati in A. cf. Ariston. ad 860 sq.

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ΟΡΚΟΙ. ΤΕΙΧΟΣΚΟΠΙΑ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

III Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσι ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ᾽ ἐνοπῇ τ᾽ ἴσαν ὄρνιθες ὥς,
ἠύτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἵ τ᾽ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
ἠέριαι δ᾽ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
εὖτ᾽ ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
τόσσον τίς τ᾽ ἐπιλεύσσει, ὅσον τ᾽ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ᾽ ἀελλὴς
ἐρχομένων· μάλα δ᾽ ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
οἱ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους

1 ἕκαστοι] ἕκαστος Eust. 1840, 8 2 κλαγγῇ τ᾽] κλαγγῇ A 3 οὐρανόθι πρό] οὐρανόθεν πρό quidam teste Apoll. de adv. 608, 20; οὐρανόθεν πρῴ Ahrensius, οὐρανόθι πρῴ Christius 10 εὖτ᾽ ὄρεος] Aristarch. libri; ἠύτε ὄρευς (ηὖτε Bekkerus) editt. Chia Massil. aliae 11 ἀμείνω] ἀμείνων quidam teste Ariston.

13 κονίσαλος] κονισάλον Aristoph. 18-20] damnavit Zenod. 18 ὃ δοῦρε] libri, ὃ neglexerunt Aristoph. Aristarch. Callistr. Ixio (ἔχει δὲ τὸν Ὁμηρικὸν χαρακτῆρα καὶ ἡ σὺν ἄρθρῳ γραφή, καίπερ οὐκ οὖσα Ἀρισταρχειος Didym.)

19 sq.] ἀθετοῦνται Ariston.

III ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβάντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσι ἰδών· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἂψ δ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς,
ὣς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων
δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσε ἰδὼν αἰσχροῖσι ἔπεσσιν·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
αἴθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή.
ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν

22 βιβάντα] Bekkerus, βιβῶντα libri 28 τίσεσθαι] A, τίσασθαι CD ἀλείτην] Aristarch. libri, ἀλείτας Zenod. 35 παρειάς] Aristoph. Aristarch. teste Herod., libri, παρειά Ixio, παρηά Dionys. Sidon. 36 ὧς] ὡς δ' Cram. Epim. 29, 29 38 αἰσχροῖσι ἔπεσσιν] Bekkerus, αἰσχροῖς ἐπέεσσι codd. 40] Dionysium Scytobrach. huic subiunxisse μηδέ τι γούνασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱόν (*I* 455) testatur Eust. 380, 31 42 ὑπόψιον] ἐπόψιον Aristoph.
46 τοιόσδε ἐών] τοῖός περ ἐών Bentleius, τοιόσδ' ἄρ ἐών Herwerdenus

III

πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ᾽ εὐειδέ᾽ ἀνῆγες
ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
πατρί τε σῷ μέγα πῆμα πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
γνοίης χ᾽, οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις τά τε δῶρ᾽ Ἀφροδίτης,
ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ᾽ ἐν κονίῃσι μιγήῃς.
ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
λάινον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ᾽, ὅσσα ἔοργας.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ᾽ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ᾽ ὑπὲρ αἶσαν,
αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής,
ὅς τ᾽ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ᾽ ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνῃ
νήιον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ᾽ ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
μή μοι δῶρ᾽ ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
οὔ τοι ἀπόβλητ᾽ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσι, ἑκὼν δ᾽ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
νῦν αὖτ᾽ εἴ μ᾽ ἐθέλεις πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ἔμ᾽ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
συμβάλετ᾽ ἀμφ᾽ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτήμαθ᾽ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ᾽ ἀγέσθω·
οἱ δ᾽ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων

---

51 *κατηφείην*] ed. Argol. Aristoph. Aristarch. Sosig. *αἱ χαριέσταται.* libri. *κατηφείη* Zenod. 54 *κίθαρις*] *κίδαρις* '*τινὲς μετέγραψαν*' Ariston. 55 *μιγήῃς*] *μιγείης* libri 56 *δειδήμονες*] *ἐλεήμονες* Zenod. 57 *ἕσσο*] Zenod. Aristoph. Aristarch libri, *εἷσο* alios legisse suspicatus est Spitznerus 64 *χρυσέης*] *χρυσῆς* A C D 67 *πολεμιζέμεν*] Bekkerus, *πολεμίζειν* libri 71 *κρείσσων*] Aristarch., *κρείσσω* Zenod. 74 *ναίοιτε*] *ναίοιμεν* Zenod.

III Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον.
αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἴσχεσθ', Ἀργέιοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔσχοντο μάχης ἄνεῴ τε γένοντο
ἐσσυμένως· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἳ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς·
ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται.

78] deest in A 86] post hunc legitur in C et parte dett.: ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει (Η 349) 92 κρείσσων] Aristarch., κρείσσω Zenod. 99 Ἀργείους καὶ Τρῶας] Aristarch. libri, Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες Zenod.
πέπασθε] Aristarch. (cf. etiam schol. Didym. ad κ 465) recte (quippe ex πέπαθ-τε ortum, quod in πέπαθθε assimilatione videtur transiisse; cf. πεπαθυίῃ ρ 555 et schol. H ad l. c.); πέποσθε Herodian. libri (in A α superscr. est) 100 ἀρχῆς] Aristarch. libri, ἄτης Zenod.

III τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε καὶ Ἠελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.
αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,
ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.
καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπεν
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἰδὲ ἄρνα κέλευεν
οἰσέμεναι· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίῳ.

Ἶρις δ' αὖθ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχεν κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἣ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινεν,
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους,
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·

103 οἴσετε] Aristarch. libri 105 ἄξετε] Aristarch. libri, ἄξατε alii videntur scripsisse 108-110] ἀθετοῦνται Ariston. 112 παύσασθαι] παύσεσθαι Bekkerus 116 ἔπεμπεν] ἔπεμψε C 119 ἰδὲ] Bentleius, ἠδ' libri ἄρνα κέλευεν] ἄρν' ἐκέλευσεν CD 126 πορφυρέην] Zenod. Aristoph. Aristarch., μαρμαρέην alii ACD πολέας] πολλοὺς Apoll. lex. 129, 1

δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακρῇς ἐγχείῃσι μαχέσσονται περὶ σεῖο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων.
αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν
ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
οἳ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
ἥατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,
γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἐσθλοί, τεττίγεσσι ἐοικότες, οἵ τε καθ' ὕλην
δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν·
τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἳ δ' ὡς οὖν εἴδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.

---

140 *προτέρου*] Eust., *προτέροιο* libri 144] ab Aristarcho damnatus teste Ariston., quem cf. etiam ad *H* 10 149 *ἥατο*] Curtius, *εἵατο* A, *εἴατο* CD 150 *γήραϊ*] *γρ. καὶ γήρεϊ* schol. A (Did.?) 152 *δενδρέῳ*] Aristarch. libri, *δένδρει* Zenod. 153 *πύργῳ*] *πύργων* schol. A ad *O* 10 154 *εἴδονθ'*] *εἶδον* Apoll. lex. 137, 34 al. 155 *ἦκα*] *ὦκα* Zenod. (et Crates? cf. schol. Nicand.)

III ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
ὣς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἷζεν ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε·
οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
ὅς τις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε.
ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·
καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.
τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι, φίλε ἑκυρέ, δεινός τε·
ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακός, ὁππότε δεῦρο
υἱέι σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς·
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.
ὣς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο φώνησέν τε·
ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους,
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην

---

162 ἷζεν] ἷζε flagitant Christius et Nauckius, cf. Aristarchi scripturam *K* 146   163 ἴδῃς] Zenod. (Cram. Epim. 209, 16 corr. a Ribbeckio et Ludwichio, cf. *Α* 203) C. ἴδῃ Aristarch AD   170 γὰρ] δὲ Athen. XIII p. 566 C   176 τά γ'] τά κ' schol. A, 'γράφεται δὲ καὶ τά γε'   188 ἐλέχθην] ἐλέγμην Strab. XII

III ἤματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
  δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός·
εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ' ἐστίν·
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισι ἰδέσθαι.
τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸς δὲ κτίλος ὣς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
ἀρνειῷ μιν ἐγώ γε ἐίσκω πηγεσιμάλλῳ,
ὅς τ' ὀίων μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.
  τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.
  τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς
σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίην σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος
οὐδ' ἀφαμαρτοεπής· ἦ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,

---

p. 552 XIII p. 681   193 κεφαλῇ] libri, κεφαλὴν Aristarch.   198 ὀίων] Ariston Herodian., οἰῶν Aristarch. Ptolem. Ascal. AC   201 τράφη] τράφεν Buttmannus   206 σεῦ] σεῖ' Leeuwenius (sic ubicumque poni potest pro σεῦ), σῆς ἕνεκ' ἀγγελίης Zenod. teste Ariston. (ἧς teste Apoll. lex. 7, 14)   ἀγγελίην] Bentleius coll. Λ 140, ἀγγελίης libri   211 ἑζομένω] ἑζομένων Zenod. D schol. V ad Ψ 711   212 ὕφαινον] ἔφαινον Casaubonus   215 ἦ] (vel ἢ) Nicanor. (A. [illegible] CD

III στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς·
φαίης κεν ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὔτως·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἵη
καὶ ἔπεα νιφάδεσσι ἐοικότα χειμερίῃσιν,
οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος·
[οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.]
τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός·
τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
ἔξοχος Ἀργείων κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὤμους;
τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς
ἕστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιούς,
οὕς κεν ἐὺ γνοίην καί τ' οὔνομα μυθησαίμην·
δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.
ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ' ἔνι ποντοπόροισιν,
νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοί ἐστιν.
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

219 ἀίδρεϊ] libri optimi (ἀΐδροι superscr. ε D), ἀίδροι codd. dett. cf. Sitzler. Jahrb. f. Phil. 1880 p. 513 sqq.; an ἀίδρου? 221 εἵη] codd. dett. Strab. I 17 Gellius I 15, 3. εἵη A D, ἵει C 224] spurium esse vidit Bentleius 226 τίς τ' ἄρ'] τίς γὰρ Trypho ap. Apoll. de coni. 506, 32 227 τε καὶ] Aristoph. Aristarch., καὶ (τε om.) alii. ἠδ' libri 237 ἱππόδαμον] ἱπποδάμον mavolt Christius Πολυδεύκεα] Πολυδεύκην C 240 ἢ] Nican., ἦ Herodian. δεύρω] libri mel., quod firmat Herodian. π. μον. λέξ. 26, 32, δεῦρο dett. 244 φίλῃ]

III

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
ὄρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακρῇς ἐγχείῃσι μαχέσσοντ' ἀμφὶ γυναικί·
τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις. ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο.

ἐῇ Zenod., de qua scriptura cf. Brugman. Probl. p. 30 252 *τάμητε*] *τάμησι* D 254 *μαχέσσοντ'*] Nauckius, *μαχήσοντ'* A 259 *ἑταίροις*] Zenod. Aristarch. libri mel., *ἑταίρους* alii (et codd. dett.) 262 *βήσετο*] praeferebat Aristarchus, tamen *βήσατο* scripsit teste Didymo; *βήσετο* superscr. *α* A, *βήσατο* C 270 *ἔχευαν*] *ἔχευον* Aristarch. C, *ἔχευαν* superscr. *ο* A 272 *ἄωρτο*] Herodian. AC, *ἄορτο* D

ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχών·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅ τίς κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά·
εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥν τε ἔοικεν,
ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
τινέμεν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς
αὖθι μένων, ἧός κε τέλος πολέμοιο κιχήω.
  Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός·
οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν
ἔκχεον ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

---

273 ἀρνῶν] ἀρνέων Zenod. 276] Ζεῦ κύδιστε μέγιστε κελαινεφές, αἰθέρι ναίων Heraclit. Alleg. Hom. c. 3 et 23 Anon. περὶ βαρβ. κ. σολ. 198 Valck. 280 μάρτυροι] Aristarch. libri; μάρτυρες Zenod. 282 ἐχέτω] ἀγέτω Plut. Symp. VIIII 13 p. 742 A 286 δ'] τ' D ἥν τε] Heynius, ἥν τιν' libri, ἣν ἐπέοικεν Eust. 416, 15 289 τινέμεν] Nauckius, τίνειν libri 290 μαχέσσομαι] Nauckius, μαχήσομαι Aristarch. libri 291 ἧος] εἵως libri κιχήω] Curtius, κιχείω codd. 292 ἀπὸ] Aristarch. libri, ἐπὶ 'αἱ πλείους' 295 ἀφυσσόμενοι] Aristarch. C, ἀφυσσάμενοι alii gramm. et libri cet. (in A super α scriptum est ο)

III Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος,
αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.
ὣς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί·
ἦ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς,
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
ὁππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
οἳ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστῳ
ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·

---

301 δαμεῖεν] A, μιγεῖεν CD schol. BL ad Ε 486, utrumque Eust. 417, 7   308 τό γε] τόδε D   312 βήσετο] βήσατο C   318 θεοῖσι δὲ] θεοῖς ἰδὲ Nicanor C   326 ἧχι] Aristarch., ἦχι AC   ἑκάστῳ] ἑκάστου Aristarch.   327 ἔκειτο] ἔκειντο C, cf. Porphyr. p. 332, 3 Schrad.

III αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ὣς δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
καί ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
ὄφρα τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

---

328 *ἐδύσετο*] *ἐδύσατο* CD 334 sq.] damnavit Zenod. 338 *ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει*] *ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ* 'ἐν ἄλλῳ' schol. A (*K* 135 *O* 481) 338] huic subiunxit Zenod.: *ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' ἀσπίδα θυσσανόεσσαν* (sic Villoisonus, *τεσσαρόεσσαν* cod. A) 348 *χαλκός*] Aristarch. A D m², *χαλκόν* alii C D m¹ 349 *ἀσπίδ' ἐνὶ*] codd. dett., cf. Aristarchi scripturam *H* 272, *ἀσπίδι ἐν* melior. 352] *ἀθετεῖται* Ariston. *δάμασσον*] *δαμῆναι* Aristarch.

III καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσ᾽ ἐίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δ᾽ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν·
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῇ
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
Ἀτρεΐδης δ᾽ ᾤμωξε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
ἦ τ᾽ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσι ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδὲ δάμασσα.
ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
ἕλκε δ᾽ ἐπιστρέψας μετ᾽ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς·
ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
ὅς οἱ ὑπ᾽ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο·
κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ᾽ ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.
τὴν μὲν ἔπειθ᾽ ἥρως μετ᾽ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ῥῖψ᾽ ἐπιδινήσας, κόμισαν δ᾽ ἐρίηρες ἑταῖροι.
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ᾽ ἐξήρπαξ᾽ Ἀφροδίτη
ῥεῖα μάλ᾽ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ᾽ ἄρ᾽ ἠέρι πολλῇ,
κὰδ δ᾽ εἷσ᾽ ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι.

---

359 παραὶ] AC, παρὰ D 362 αὐτῇ] Aristarch. (scil. τῇ περικεφαλαίᾳ Didym.), sic 'αἱ χαριέστεραι καὶ πλείονες' secundum schol. V, αὐτῷ alii gramm. et libri 364 εὐρύν] Aristarch., αἰπύν Zenod. 366 τίσεσθαι] Cobetus, τίσασθαι libri, cf. v. 28 368 οὐδὲ δάμασσα] οὐδ᾽ ἐδάμασσα Ammonius, quam lectionem in altera Aristarchi editione fuisse recte suspicatus est Ludwichius (I 239); οὐδ᾽ ἔβαλόν μιν libri, quod explicat Aristonicus (fortasse alteri Aristarchi recensioni tribuendum putat Ludwichius) 373 εἴρυσσέν τε καὶ] ἐξείρυσσε(ν) καὶ Aristoph. ἤρατο] ἤρετο Cobetus

III αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δὲ κίχανεν
πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἅλις ἦσαν.
χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα,
γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν
εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοώσῃ
ἤσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκόνδε νέεσθαι
κείμενος ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν,
κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ χορόνδε
ἔρχεσθ' ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
ἦ πῄ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μῃονίης ἐρατεινῆς,
εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον,
ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε,
εἰς ὅ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην.

384 Τρῳαὶ] Τρωαὶ libri mel. 385 ἐτίναξε] ϝ' (ϝε)ἐτίναξε Leeuwenius 387 ναιετοώσῃ] Aristarch. (cf. Did. ad Z 415), ναιεταώσῃ libri, ναιεταούσῃ Athen. V 191 388 ἤσκειν] Aristarch. (Didym. ad ρ 359) cf. Eust. 428, 1, ἤσκει D m² 391 κείμενος] Nauckius (Mél. Gréco-Rom. IIII 581), κεῖνος ὅ γ' (interpunctione maiore anteposita) codd. 393 μαχεσσάμενον] μαχησάμενον A ἐλθέμεν] Bekkerus, ἐλθεῖν libri 396-418] ἀθετοῦνται Ariston. 402 καὶ κεῖθι] Aristarch. A C, κἀκεῖθι alii D 406 ἀπόεικε κελεύθου] Aristarch. teste Didymo, ἀπόειπε κελεύθους libri (et schol. A Ariston. ad Γ 395) 409] ἀθετοῦσιν schol.

III κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω
πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθήω,
τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλα φίλησα,
μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ,
σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
αἳ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἣ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
ἔνθα καθῖζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι
ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
ἦ μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε' ἀρηιφίλου Μενελάου
σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·
ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον
ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλά σ' ἐγώ γε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι

HMQR ad δ 12 411 *κείνου*] *κείνῳ* Grashofius *πορσανέουσα*] AD (Aristarch.? cf. La Rochii Hom. Textkr. 344), *πορσυνέουσα* C 412 *ἄκριτα θυμῷ*] *ἀκριτόμυθα* D 414 *μεθήω*] Curtius, *μεθείω* libri 415 *ἔκπαγλα φίλησα*] Aristarch., *ἔκπαγλ' ἐφίλησα* codd. mel. 416 *μέσσῳ*] *μέσσον* D *ἔχθεα*] A, *ἄχθεα* CD; utrumque Aristarch., *ἄλγεα* alii teste Didymo 423-426] Zenod. sic transformavit: *αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ἀλεξάνδροιο ἄνακτος* 424-426] cf. schol. Dion. Thrac. 737, 8 B. 430 *πρίν γ'*] *πρίν* CD 432-436] *ἀθετοῦνται* Ariston.
434 *παύεσθαι*] Aristarch. C, *παύσασθαι* AD 435 *πολεμιζέμεν*] Bekkerus, *πολεμίζειν* libri

III ἀφραδέως, μή πως τάχ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ δουρὶ δαμήης.
τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
κεῖνον δ᾽ αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ φιλότητι τραπήομεν εὐνηθέντε·
οὐ γάρ πώ ποτέ μ᾽ ὧδέ γ᾽ ἔρος φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οὐδ᾽ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
νήσῳ δ᾽ ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ὥς σεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
ἦ ῥα, καὶ ἦρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ᾽ εἵπετ᾽ ἄκοιτις.
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
Ἀτρεΐδης δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς,
εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
ἀλλ᾽ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ᾽ ἐπικούρων
δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ᾽ ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ᾽ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ᾽ ἐπίκουροι·
νίκη μὲν δὴ φαίνετ᾽ ἀρηιφίλου Μενελάου·
ὑμεῖς δ᾽ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ᾽ ἅμ᾽ αὐτῇ
ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τε ἔοικεν,
ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ᾽ ἀνθρώποισι πέληται.
ὣς ἔφατ᾽ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ᾽ ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

---

436 δαμήης] Aristarch. (δαμείης schol. A, corr. Bekkerus), δαμείης CD, δαμασθῇς A 438 θυμὸν ἔνιπτε] μῦθον ἔνισπε D 441 τραπήομεν] Curtius τραπείομεν libri εὐνηθέντε] εὐνηθέντες D 442 ἔρος] ἔρως libri (sed cf. Eust. 433, 10) 445 Κραναῇ] cf. schol. D, κραναῇ A 447 ἦρχε] Barnesius, ἄρχε libri 459 ἀποτινέμεν] Aristarch., ἀποτίνετον Zenod.; ἀποτίνετε pro vera scriptura habet La Rochius ἥν τε] Heynius, cf. ad 286, ἥν τιν᾽ libri

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ΟΡΚΙΩΝ ΣΥΓΧΥΣΙΣ. ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ΕΠΙΠΩΛΗΣΙΣ

IIII *Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο*
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐοινοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοισι δέπασσιν
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην
κερτομίοισι ἔπεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη.
ἀλλ' ἤ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
ἀλλ' ἤ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἤ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
ὄρσομεν, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἦ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
αὖτις δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.

---

3 *ἐοινοχόει*] *ἐῳνοχόει* libri cum Herodiano, *ἐνῳνοχόει* pro Zenodoti lectione habuisse quosdam refert Didym. *χρυσέοισι δέπασσιν*] Nauckius, *χρυσέοις δεπάεσσιν* libri 6 *κερτομίοισι ἔπεσσι*] Nauckius, *κερτομίοις ἐπέεσσι* libri 12 *ἐξεσάωσεν*] *ῥ' ἐξ.* Leeuwenius 17 *αὖ πως*] Aristarch., *αὔτως* (sic A in lemmate, *αὐτως* in textu et schol.) Aristoph., *αὔτως* CD *γένοιτο*] *γένοιτο* Aristophanem, *πέλοιτο* Aristarchum scripsisse refert schol. V, sed cf. Ludwichium I 243

IIII ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
πλησίαι αἵ γ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδεν στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον ἠδ' ἀτέλεστον
ἱδρόα θ' ὃν ἵδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας
ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
ἕρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς πόλιν ἐξαλαπάξαι
τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασιν,
μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐᾶσαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἱρὴ
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης
λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.

---

20 ἐπέμυξαν] ὑπέμυξαν Cram. An. Par. III 378 27 ἱδρόα] Nauckius, ἱδρῶ codd. 33 Ἰλίου] Ϝίλιον Bekkerus 41 ἐγγεγάασιν] ἐκγεγάασι(ν) CD 43 δῶκα ἑκὼν] δῶκ' ἀέκων Trypho 48 βωμὸς] θυμὸς Eust. 443, 22

IIII τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες.
Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
τὰς διαπέρσαι. ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὔ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι.
οὐκ ἀνύω φθονέουσ'. ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι. γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί.
καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.
ἀμφότερον. γενεῇ τε καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι. σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν.
σοὶ μὲν ἐγώ. σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
ἐλθέμεν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
ὣς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
οἷον δ' ἀστέρ' ἧκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.
ἢ ναύτῃσι τέρας ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν.
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
τῷ ἐικυῖ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη.
κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας

55 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 56 φέρτερος] φέρτατος A marg. D 59 ἀγκυλομήτης] ἀγκυλόμητις Nauckius 62 ταῦθ' ὑποείξομεν] ταῦτ' ἐπιείξομεν Apoll. de synt. 123, 13 75 ἀστέρ' ἧκε] Barnesius et Bentleius, ἀστέρα ἧκε libri

IIII *Τρῶάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.*
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
ὣς ἄρα τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
πᾶσι δέ κεν Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆι.
τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἴ κε ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν,
σῷ βέλεϊ δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
ἀλλ' ἄγ' ὀίστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
ὣς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν·
αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐύξοον ἰξάλου αἰγὸς
ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῇσιν,
βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.

---

86 *κατεδύσεθ'*] *καταδύσεθ'* A, *κατεδύσαθ'* CD 88 *εἴ που ἐφεύροι*] *εὗρε δὲ τόνδε* omisso versu qui sequitur Zenod. 92 *ἔπεα πτερόεντα προσηύδα*] *προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη* dett. pars 94 *ἐπιπροέμεν*] Menecrates Miles. libri, *ἔπι προέμεν* Aristarch. 97 *παρ'*] Herodian. *πάρ'* dett. 102 *ἀρνῶν πρωτογόνων*] *ἀ. πρωτοτόκων* Etym. Gud. 78, 58; *ἄρνας πρωτογόνους* Cram. Epim. 33, 18

IIII τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει·
καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν,
πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν.
αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
ἀβλῆτα πτερόεντα, μελαινέων ἕρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν ὀιστόν,
εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀιστὸς
ὀξυβελής, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
  οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
ἥ τοι πρόσθεν στᾶσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἐέργῃ μυῖαν, ὃ ἡδέι λέξεται ὕπνῳ·
αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.
ἐν δ' ἔπεσεν ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀιστός·
διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο

---

109 ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει] Aristarch. libri, ἑκκαιδεκάδωρ' ἐπεφύκει alii? 115 Ἀτρέος υἱόν] ὄρχον Ἀχαιῶν C 117] ἀθετεῖται Ariston. μελαινέων] Aristarch. A, μελαινάων alii CD Apoll. lex 2, 26 metro claudicante 118 κατεκόσμεε] dett. pars, κατεκόσμει melior. 124] ante v. 123 collocavit Zenod. 129 ἥ τοι] Aristarch. libri, ἥ οἱ alii (Ludwich. I 244) 131 ἐέργῃ] ἐέργει CD ὃ] Bentleius, ὅθ' codd.

IIII *μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἕρκος ἀκόντων,*
ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀιστὸς ἐπέγραψεν χρόα φωτός·
αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μῃονὶς ἠὲ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
ἱππῆες φορέειν· βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
ἀμφότερον κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·
τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ
εὐφυέες κνῆμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.
ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος.
ὡς δὲ ἴδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον,
οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·

---

137 *ἔρυμα*] Aristarch. libri, *ἔλυμα* Zenod. et Aristoph. 138 *δὲ εἴσατο*] *δ' ἐείσατο* Heynius (cf. *Ο* 415 *χ* 89), *ἐήσατο* Wackernagelius (Bezzenb. Beitr. IIII 269 sq.) 139 *ἄρ' ὀιστὸς*] *ἄρα χαλκὸς* Zenod. *ἐπέγραψεν*] *ἐπέγραψε* Aristarch. 140] *ἀθετεῖται* Ariston. 141 *ἐλέφαντα*] Aristarch., *ἐλεφαντὰ* alii 142 *ἵππων*] libri, *ἵππων* et *ἵππῳ* (*ἵππω* schol. corrupte) *διχῶς* Aristarch., *ἵππῳ* (*δυϊκῶς* [*ἵππω*] schol. corrupte) Aristoph. secundum Didymi schol. a Wolfio Pluygersio Ludwichio emendatum (cf. Ludwich. I 245); *ἵππων* et *ἵπποιν* fuisse varias lectiones existimavit Heynius; *ἵππον* Eust. 1051, 61 145 *ἵππῳ*] *ἵππων* D Apoll. lex. 6, 31 146 *μιάνθην*] ex *ΜΙΑΝΘΕΑΝ* coaluisse hanc formam dicit Bergkius Poet. lyr. Gr.[4] I 178: ex inscriptionibus eius modi aoristos plurales nota hos: *διελέγην* C. I. G. 3048, 7 (Cauer. Del. inscr.[2] 123) Le Bas Voyage arch. III n. 64 et 75 (Cauer. Del.[2] 124, 7; 128, 15), *ἐστεφανώθην* Hauvette-Besnault. et Dubois., Bull. Corr. Hell. V p. 225 sq. n. 14 (Cauer. Del.[2] 164, 1), *ἀπελύθην* Wescher-Foucart. Inscr. recueill. à Delphe 254 148 *δ' ἄρ'*] Aristarch. libri mel., *τ' ἄρ'* alii 149] *ἀθετεῖται* Ariston. 153 *τοῖς δὲ ... μετέφη*] codd. mel., *τὸν δὲ* (*τοὺς δὲ* schol. A *Δ* 364) .. *προσέφη* dett.

IIII ὥς σ᾽ ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ᾽ ὅρκια πιστὰ πάτησαν.
οὐ μέν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον αἷμά τε ἀρνῶν
σπονδαί τ᾽ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.
εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ᾽ Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ᾽ ἄν ποτ᾽ ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο,
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
τῆσδ᾽ ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
αἴ κε θάνῃς καὶ πότμον ἀναπλήσῃς βιότοιο.
καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ᾽ ὀστέα πύσει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
καί κέ τις ὧδ᾽ ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
τύμβῳ ἐπιθρῴσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
'αἴθ᾽ οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει᾽ Ἀγαμέμνων,
ὡς καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ᾽ Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σὺν κεινῇσι νέεσσι, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.'
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
τὸν δ᾽ ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

158 πέλει] πέλοι C 161 ἔκ τε] ἐκ δὲ Bekkerus τελεῖ] τελέσει Zenod., in cuius editione versus initium fuisse ὀψὲ δὲ καὶ (vel δὴ) suspicatus est Duentzerus, ὀψὲ καὶ ἐκτέλεσει Nauckius ἀπέτισαν] τίσουσιν Zenod. 170 πότμον] Aristarch., μοῖραν 'αἱ κοιναί'. libri 171 καὶ] ἢ Joann. Charax in Bekk. An. 1155 ἐλέγχιστος] ἐλέγχιστος et ἐλέγχιστον Aristarch. διχῶς πολυδίψιον] πολὺ δ᾽ ἵψιον 'τινές' teste Strab. VIII 370 173 λίποιμεν] λίποιεν CD
176 ὧδ᾽] ὣς Hoffmannus 181 κεινῇσι] κεινῇσιν A C, κενεῇσι Nauckius νέεσσι] Nauckius, νηυσί libri

IIII θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ᾽ ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη, φίλος ὦ Μενέλαε·
ἕλκος δ᾽ ἰητὴρ ἐπιμάσσεται ἠδ᾽ ἐπιθήσει
φάρμαχ᾽, ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
Ταλθύβι᾽, ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ᾽ Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν,
ὅν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐὺ εἰδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ᾽ ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν
ἑσταότ᾽· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὄρσ᾽, Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν,
ὅν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐὺ εἰδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν·
βὰν δ᾽ ἰέναι καθ᾽ ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
βλήμενος ἦν, περὶ δ᾽ αὐτὸν ἀγηγέραθ᾽ ὅσσοι ἄριστοι
κυκλόσ᾽, ὃ δ᾽ ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς,

184 πω] Aristarch. libri, πού alii   195-197] proscripsit Aristarch. (cf. quae Friedlaenderus monuit ad schol. Ariston.)   195 Ἀτρέος υἱόν] ἀρχὸν Ἀχαιῶν C γρ. A   196 sq.] om. D   203 προσηύδα] γρ. ἀγόρευεν A   205 ἴδῃς] codd. dett., ἴδῃ Aristarch. codd. mel. (cf. ad Α 203)   Ἀτρέος υἱόν] D, ἀρχὸν Ἀχαιῶν AC. cf. v. 195   212 κυκλόσ᾽] Nicias Ptolem. Herodian. libri,

IIII αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἕλκεν ὀιστόν·
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀιστός,
αἷμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς
πάσσε, τά οἵ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὁππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα·
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·
Ἀργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός,
ἀλλ' οἵ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
τῶν ἦ τοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται
ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.
οὕς τινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

κύκλος Aristarch. (cf. schol. V ad *P* 392) 213 ἕλκεν] Aristarch. et αἱ πλείους, εἷλκεν libri mel. 219 οἱ] ᾧ Nauckius coniecit 229 παρισχέμεν] παρασχέμεν CD 235 ψευδέσσι] Aristarch. Ptolem. libri, ψεύδεσσι Hermappias al. 238 αὖτ'] Aristarch., δ' αὖτ' libri

IIII Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλέγχεα, οὔ νυ σέβεσθε;
τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἠΰτε νεβροί,
αἵ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
ἑστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
ὣς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
εἰρύατ' εὔπρυμνοι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὄφρα ἴδητ' αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων;
ὣς ὅ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συῒ εἴκελος ἀλκήν,
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·
Ἰδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται.
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
ἕστηχ' ὥς περ ἐμοί, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγῃ.
ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὔχεαι εἶναι.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρεΐδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,

242 ἐλέγχεα] Ahrensius, ἐλεγχέες libri 243 ἔστητε] Ptolemaeus CD, ἕστητε A (cf. Herodian. II 45 L.) 245 τίς σφι] Aristarch. libri mel., τί σφι dett. pars 246 ἔστητε] D Apoll. lex. 150, 28, ἕστητε AC 249 κ' ὔμμιν] Aristarch. AC, χ' ὔμμιν alii (αἴ χ' ὑμῖν D) 253 προμάχοις, συῒ] προμάχοισ', ὑϊ Nauckius 260 κρητῆρι] Aristarch., κρητῆρσι libri κέρωνται] κερῶνται Nauckius 263 πιέειν] πιέμεν unus e dett. ἀνώγῃ] ἀνώγοι libri mel., ἀνώγει dett.

IIII ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ᾽, ἐπεὶ σύν γ᾽ ὅρκι᾽ ἔχευαν
Τρῶες· τοῖσιν δ᾽ αὖ θάνατος καὶ κήδε᾽ ὀπίσσω
ἔσσετ᾽, ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.
  ὣς ἔφατ᾽, Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
ἦλθε δ᾽ ἐπ᾽ Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
τὼ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
τῷ δέ τ᾽ ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἠύτε πίσσα
φαίνετ᾽ ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
ῥίγησέν τε ἰδὼν ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα·
τοῖαι ἅμ᾽ Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν
δήιον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
καὶ τοὺς μὲν γήθησε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἴαντ᾽, Ἀργεΐων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
σφῶι μέν, οὐ γὰρ ἔοικ᾽ ὀτρυνέμεν, οὔ τι κελεύω·
αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεσθαι.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
τῷ κε τάχ᾽ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
χερσὶν ὑφ᾽ ἡμετέρῃσι ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
  ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ᾽ ἄλλους·
ἔνθ᾽ ὅ γε Νέστορ᾽ ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
οὓς ἑτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Αἵμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.

---

277 ἐόντι] Aristarch. libri mel., ἰόντι Zenod. 282 κυάνεαι] ἥρωοι Zenod. πεφρικυῖαι] βεβριθυῖαι 'ἡ ἑτέρα τῶν Ἀριστάρχου' Didym. 286 οὐ γὰρ ἔοικ᾽] οὐδὲ ϝέϝοικ᾽ Bentleius, οὔ τι ἔοικ᾽ . . . οὐδὲ Nauckius dubitanter 287 ἀνώγετον] ἀνώγετε Bentleius 289 τοῖος πᾶσιν] τοῖος ἅπασιν Nauckius 295 Χρομίον τε] Χρόμιόν τε CD 296 Βίαντά τε ποιμένα λαῶν] Θόωνά τε Δηίπυρόν τε Apoll. lex. 14, 9 (cf. Ν 92)

IIII ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλούς,
ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
μηδέ τις ἱπποσύνῃ τε καὶ ἠνορέῃφι πεποιθὼς
οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτως.
ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
ὣς ὁ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
καὶ τὸν μὲν γήθησε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ γέρον, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον· ὡς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρεΐδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
ὣς ἔμεν ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
ἀλλ' οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο

---

299 ἔλασσεν] Aristarch. libri, ἔεργεν alii 301 γὰρ] μὲν D, μὲν suprascr. γαρ A 303 ἱπποσύνῃ τε] ἱπποσύνῃσι D 307 οὕτως] Wolfius, οὕτω libri 308 πόλιας] C D A marg., πόλεας Aristarch. A in textu ἐπόρθεον] A, ἐπόρθουν cet. fere 318 τοι] κεν dett. 319 κατέκταν] Aristarch., κατέκτα alii; κατέκταν superscr. ο A, κατέκτον C 320] damnavit Aristarch. 321 ὀπάζει] Aristarch., ἱκάνει libri (ἱκάνοι D)

IIII *ὁπλότεροι γεγάασι πεποίθασίν τε βίηφιν.*
ὣς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
εὗρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
ἑσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες ἀυτῆς·
αὐτὰρ ὃ πλησίον ἑστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
ἕστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀυτῆς,
ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
ἕστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
Τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
σφῶιν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι.
πρώτω γὰρ καλέοντος ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα
οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόῳτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέι χαλκῷ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

---

327 *Πετεῶο*] *Πετεῷο* Cobetus (sic etiam v. 338) 329 *ἑστήκει*] Aristarch. A, *εἱστήκει* alii CD 331 *ἕστασαν*] *ἕστασαν* D (*ἑστασαν* A) 333 *Τρώων*] Aristarch. D, *Τρώων θ'* cet. codd. 334 *ἕστασαν*] *ἕσταν* D *πύργος Ἀχαιῶν*] Aristarch. libri, *κέν τις ἐναντίον* 'ἡ *πολύστιχος*' 335 *ἄρξειαν*] Aristarch. libri, *ἄρξειεν* 'ἡ *πολύστιχος*' 338 *υἱὲ*] *υἱὸς* Ahrensius 339 *κερδαλεόφρον*] *φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ* Zenod. 341 *μέν τ' ἐπέοικε*] *μέν τε ἔοικε* Hoffmannus 342 *καυστείρης*] *καυστήρης* D, *καυστειρῆς* schol. L 343 *καλέοντος*] Nauckius, *καὶ δαιτὸς* Aristarch. libri 344 *ἐφοπλίζωμεν*] A, *ἐφοπλίζοιμεν* CD 345 sq.] subditicios esse quidam censuerunt secundum schol. A

IIII πῶς δὴ φῂς πολέμοιο μεθιέμεν; ὁππότ᾽ Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ᾽ ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα,
ὄψεαι, ἢν ἐθέλησθα, καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ᾽ ἀνεμώλια βάζεις.
τὸν δ᾽ ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ᾽ ὅ γε λάζετο μῦθον·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·
οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ᾽ ἐγώ περ.
ἀλλ᾽ ἴθι· ταῦτα δ᾽ ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ᾽, εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν.
ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ᾽ ἄλλους.
εὗρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
ἑσταότ᾽ ἔν θ᾽ ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
πὰρ δέ οἱ ἑστήκει Σθένελος, Καπανήιος υἱός.
καὶ τὸν μὲν νείκεσσε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
τί πτώσσεις, τί δ᾽ ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
οὐ μὲν Τυδέι γ᾽ ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηίοισι μάχεσθαι,
ὡς φάσαν οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἤντησ᾽ οὐδὲ ἴδον· περὶ δ᾽ ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
ἤ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
ξεῖνος ἅμ᾽ ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
οἵ ῥα τότ᾽ ἐστρατόωνθ᾽ ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
οἱ δ᾽ ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὡς ἐκέλευον·

351 δὴ] ἐμὲ Leeuwenius 353 ἢν] ἠν κ᾽ A ἐθέλησθα] ἐθέλῃσθα libri 363 μεταμώνια] μεταμώλια CD 367 ἑστήκει] Aristarch. A, εἱστήκει alii CD 374 ὡς] ὥς Eust. μιν] ϝε Bentleius 377 ξεῖνος] γράφεται καὶ 'κεῖνος' schol. A ἀγείρων] Aristarch. cum libris 378 οἵ ῥα] οἱ δὲ A

IIII ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἀσωπὸν δ᾽ ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἀγγελίην ἔπι Τυδέα στεῖλαν Ἀχαιοί.
αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμεΐωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
ἔνθ᾽ οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ᾽ ἐνίκα
ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
ἂψ ἀναερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύω δ᾽ ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἱμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
υἱός τ᾽ Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
πάντας ἔπεφν᾽, ἕνα δ᾽ οἶον ἵει οἶκόνδε νέεσθαι·
Μαίον᾽ ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
γείνατο εἷο χέρηα μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ᾽ ἀμείνω.
ὣς φάτο, τὸν δ᾽ οὔ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
τὸν δ᾽ υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
Ἀτρεΐδη, μὴ ψεύδε᾽ ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ᾽ ἀμείνονες εὐχόμεθ᾽ εἶναι·
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο.

382 ἰδὲ] ἠδὲ D   384 ἔπι] schol. A ad *O* 339 Eust. 1018, 65: ἐπὶ libri   Τυδέα στεῖλαν] Τυδῆ A Cm^1, Τυδεῖ Cm^{2}D, Τυδῆ ἔστειλαν omisso ἔπι Nauckius, ἐπὶ Τυδέα τεῖλαν Christius   392 ἂψ ἀναερχομένῳ] A, ἂψ ἀνερχομένῳ CD; ἂψ ἄρ᾽ ἀνερχομένῳ Bentleius (cf. *Z* 187), ἂψ ἐπανερχομένῳ Wolfius, αὖτις ἀνερχομένῳ Spitznerus, sed cf. Apoll. Rhod. *Δ* 821 et quae dixi Gramm. Stud. z. Apoll. Rhod. 39   395 Πολυφόντης] A, Λυκοφόντης CD γρ. A   396 ἐφῆκεν] ἐνεῖκε C   399 τὸν] τῶν Brugmanus   400 χέρηα] Cm^2 dett. pars. Cram. An. Par. 375, 6, χέρεια A Cm^{1}D Aristarch. (cf. schol. H Didymi ad *ξ* 176)   ἀμείνω] ἀμείνων Aristarch. A

IIII *παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ᾽ ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,*
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
τῷ μή μοι πατέρας ποθ᾽ ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ᾽ ἐπιπείθεο μύθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ᾽ ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶας δηιώσωσιν ἕλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
τούτῳ δ᾽ αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηιωθέντων.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ᾽ ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ἄνακτος
ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.

ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέι κῦμα θαλάσσης
ὄρνυτ᾽ ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὕπο κινήσαντος·
πόντῳ μέν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ᾽ ἄκρας
κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ᾽ ἁλὸς ἄχνην·
ὣς τότ᾽ ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσι ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ᾽ ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ᾽ ἐν στήθεσιν αὐδήν,
σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
τεύχεα ποικίλ᾽ ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ᾽, ὥς τ᾽ ὄιες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ

407-409] *ἀθετοῦνται* Ariston. 410 *ἔνθεο*] Aristarch. libri, *ἐν θέο* Apollon. 412 *τέττα*] *τέτλα* (= *τέτλαθι*) Helladius ap. Phot. bibl. 531 b 12, cf. schol. A ad h. l. (*τέτγα* A) 416] *Τρώων ἐκπέρσωσ᾽ εὖ ναιόμενον πτολίεθρον* (*Α* 164) Porphyr. p. 15, 14 Schrad. *δηιώσωσιν*] *δηώσουσιν* D 423 *ὕπο κινήσαντος*] Ptolem. Aristonici Nicias Tyrannio, *ὑποκινήσαντες* alii 424 *μέν τε*] A, *μὲν τὰ* C D, cf. v. 442 426 *ἰὸν*] Aristarch., *ἐὸν* alii, libri 433 *πολυπάμμονος*] C D, cf. schol. L et Hinrichs. de Hom. eloc. vest. Aeol. 59, *πολυπάμονος* A

IIII μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
ἀζηχὲς μεμακυῖαι ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν,
ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσα μέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε,
ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίιον ἔμβαλε μέσσῳ
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὡς δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
ὣς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε πόνος τε.
πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
τόν ῥ' ἔβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,

---

434 ἑστήκασιν] ἑστήκωσιν dett., quod La Rochio placet 438 ἀλλὰ γλῶσσα μέμικτο] ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα Polyb. XV 12, 9 (*B* 804) 444 μέσσῳ] μέσσον D
452 χείμαρροι] Nicias, χειμάρροι Ptolem. Ascal., χειμάρροοι Sittlius
453 μισγάγκειαν] μισγάγγειαν D 455 τηλόσε] τηλόθι melius scribi referunt schol. BLV, sic Aristid. II 707 456 πόνος] Aristarch., φόβος libri mel.

IIII ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβεν κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
ἕλκε δ' ὑπὲκ βελέων, λελιημένος ὄφρα τάχιστα
τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή.
νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
οὔτησεν ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὣς
ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
  ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
ἠίθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθῃσιν Σιμόεντος
γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἕσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
τοὔνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλεν στῆθος παρὰ μαζὸν
δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
ἦλθεν. ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἴγειρος ὥς,
ἥ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκῃ
λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέι δίφρῳ·
ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέι δουρί.
τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον,

462 ὡς ὅτε] ἠύτε? Nauckius 467 γὰρ ἐρύοντα] C al., γάρ ῥ' ἐρύοντα A, γὰρ ἕλκοντα D 472 ἐδνοπάλιζεν] ἐδνοπάλιξεν Apoll. lex. 59, 23 478 θρέπτρα] θρεπτὰ Zenod. 483 πεφύκῃ] Hermannus, πεφύκει libri 490 ἀκόντισεν ὀξέι δουρὶ] ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ 'ἐν ἄλλῳ' A (cf. v. 496) δουρί] χαλκῷ D

IIII βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα·
ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
τοῦ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ἓ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὃ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων.
τόν ῥ' Ὀδυσεὺς ἑτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
κόρσην· ἣ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργέιοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀύσας·
ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μὴ δ' εἴκετε χάρμης
Ἀργεΐοις, ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σίδηρος
χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάις ἠυκόμοιο
μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
ἔνθ' Ἀμαρυγκεΐδην Διώρεα μοῖρα πέδησεν.
χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρῃκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει.

493 ἔκπεσε] ἔκφυγε Eust. 499, 37 'κατά τινα τῶν ἀντιγράφων' 496 ἰὼν] ἐὼν lemma schol. B L 506 μέγα] μέγ' CD 509 μὴ δ'] μὴ Bekkerus et Hoffmannus 517 μοῖρα πέδησεν] Aristarch., μοῖρ' ἐπέδησε(ν) libri 519 Θρῃκῶν] Θρεΐκων? cf. Steph. Byz. s. v. Θρᾴκη: τὸ ἐθνικὸν φασι καὶ Θρᾷκα καὶ θηλυκῶς Θρῇσσα 520 Πείροος] cf. B 844. Πείρως libri (idem v. 525).

IIII ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ᾽ ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας
θυμὸν ἀποπνείων. ὁ δ᾽ ἐπέδραμεν ὅς ῥ᾽ ἔβαλέν περ,
Πείροος· οὖτα δὲ δουρὶ παρ᾽ ὀμφαλόν· ἐκ δ᾽ ἄρα πᾶσαι
χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
  τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ᾽ ἐν πνεύμονι χαλκός.
ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ᾽ ὄβριμον ἔγχος
ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ,
τῷ ὅ γε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ᾽ αἴνυτο θυμόν.
τεύχεα δ᾽ οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
Θρήικες ἀκρόκομοι, δολίχ᾽ ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ὣς τώ γ᾽ ἐν κονίῃσι παρ᾽ ἀλλήλοισι τετάσθην,
ἤ τοι ὁ μὲν Θρῃκῶν, ὁ δ᾽ Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
  ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
ὅς τις ἔτ᾽ ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέι χαλκῷ
δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
χειρὸς ἑλοῦσα, ἀτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ᾽ ἀλλήλοισι τέταντο.

ἥρως Strab. VII 331 fr. 58   524 ῥ᾽] ϝ᾽ (ϝε) Leeuwenius   527 ἀπεσσύμενον] Aristarch. (dett. pars), ἐπεσσύμενος altera ed. Aristarchi; ἐπεσσύμενον alii (sic libri mel.)   528 πνεύμονι] πλεύμονι Phot. lex. 433, 18   537 Θρῃκῶν] Θρεί-κων? cf. ad 519   539 κεν οὐκέτι] CD (οὐ. κέτι A), κεν οὐ κέ τι videtur Aristarchus legisse secundum schol. Ariston. (cf. Friedlaender. Ariston. p. 7)   542 ἑλοῦσα ἀτὰρ] dett. pars Eust., ἑλοῦσ᾽ suprascr. α, ἀτὰρ supra scr. ν A, ἑλοῦσ᾽ αὐτὰρ CD

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ ΑΡΙΣΤΕΙΑ

V Ἔνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ
ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἤστην,
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τώ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὁρμηθήτην·
τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδεΐδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλεν στῆθος μεταμάζιον, ὦσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφεόο κταμένοιο·

---

4 *δαῖέ οἱ*] libri (*ν* parag. om., cf. Eust. 514, 4: *χωρὶς τοῦ ν ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις φερόμενον*), *δαῖε δέ οἱ* Ambr. Eust. l. c., unde Leeuwenius (Mnemos. nov. XIII 192) *δαῖε δέ ϝ'* (*ϝοι*) veteres recitasse collegit 10 *ἤστην*] *ἤτην* D, *ἦσαν* C 12 *ἀποκρινθέντε*] A, *ἀποκριθέντε* CD Ambr. *ὁρμηθήτην*] *ὡρμ.* C 13] in textu om. C 21 *ἀδελφεόο*] Ahrensius, *ἀδελφειοῖο* Hartelius, *ἀδελφειοῦ* libri

V οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
ὡς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἴη.
ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος,
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
χειρὸς ἑλοῦσα ἔπεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
Ἆρες ἀρές, βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
νῶι δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.
    ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠιόεντι Σκαμάνδρῳ,
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἁλιζώνων, Ὀδίον μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
    Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.

---

28 ἀλευάμενον] ἀλευόμενον fortasse Aristarchum legisse suspicatur Ludwichius (I 251) coll. schol. Did. ad *Ε* 444 in cod. Athoo servato) 30 ἑλοῦσα ἔπεσσι] e dett. unus, ἑλοῦσ' ἐπέεσσι melior. 31 Ἆρες ἀρές] Demetrius Ixio (οὐδέποτε γὰρ κλητικὴ ἀναδιπλασιάζεται παρὰ τῷ ποιητῇ schol. A) cf. Bekker. Hom. Bl. 195; Ἄρες Ἄρες libri (quod in suum usum converterunt Nonnus Dion. XXVIIII 328 XXXVI 259 Maneth. I 319) τειχεσιπλῆτα] τειχεσιβλῆτα Zenod. (τείχεσι πλῆκτα D) 36 Σκαμάνδρῳ] Καμάνδρῳ C post ras. 39 Ἁλιζώνων] Ἀλιζώνων D 42] om. AC 43 Μήονος] Μαίονος C

V *τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·*
υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἕλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ
βαλλέμεν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γε κέκαστο·
ἀλλά μιν Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
πρόσθε ἕθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
[ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.]
ἤριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἱὸν
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
τευχέμεν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας
ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο
οἷ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ᾔδει.
τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἣ δὲ διαπρὸ
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.
Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ
ἶσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσεϊ ᾧ.
τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξέι δουρί·
ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.

---

49 *Σκαμάνδριον*] *Κάμανδριον* C post ras. 52 *βαλλέμεν*] Nauckius, *βάλλειν* libri 53 *χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα*] *χραῖσμεν θανάτοιο πέλωρα* Zenod. 55 *δουρὶ κλειτὸς*] *δουρὶ κλυτὸς* A, *δουρικλυτὸς* C 57] om. A (in textu) CD 59 *Τέκτονος*] *τέκτονος* quidam cf. Eust. 521, 39 60 *πάντα*] *πολλὰ* altera Aristarchi edit. 61 *τευχέμεν*] Nauckius, *τεύχειν* libri 64] *ἀθετεῖται* Ariston. *ᾔδει*] C, *ᾔδη* Aristarch. AD 69 *Πήδαιον*] Aristarch. libri, *Πηδαῖον* alii

V ἤριπε δ' ἐν κονίῃς, ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
  Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
πρόσθε ἕθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
  ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη,
ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι ἦ μετ' Ἀχαιοῖς.
θῦνε γὰρ ἂμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς
χειμάρρῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐερμέναι ἰσχανόωσιν,
οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
ὣς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἐόντες.
  τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
θύνοντ' ἂμ πεδίον, πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγας,
αἶψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἕ φημι

---

75 ἐν κονίῃς] AD, ἐν κονίῃ C: ἐξ ὀχέων ἐν ἄλλῳ A (cf. Ε 294) 77 Σκαμάνδρου] Καμάνδρου C post ras. 88 χειμάρρῳ] χειμαρρόῳ mavolt Christius ἐκέδασσε] ἐκέασσε Nauckius 89 ἐερμέναι] Aristarch., ἐεργμέναι libri 91 ἐπιβρίσῃ] ἐπιβρίσει CD

V δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
ὦρσε ἄναξ, Διὸς υἱός, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήιον υἱόν·
ὄρσο, πέπον Καπανηιάδη, καταβήσεο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσῃς πικρὸν ὀιστόν.
ὣς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
πὰρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δηίῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φῖλαι, Ἀθήνη·
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλεν φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησιν
δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν·
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώιον ἧκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς·
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἠμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,

104 δήθ' ἀνσχήσεσθαι] Aristarch. libri; δηθὰ σχήσεσθαι alios scripsisse suspicati sunt Nauckius et Ludwichius, cf. Eust. 528, 5 (an δήθ' ἐσχήσεσθαι? cf. La Rochii Hom. Textkr. 394) βέλος] Aristarch. libri (τέλος alii?) 115 μευ] dett. pars, μοι melior., unde Leeuwenius ubique dativum scribere volt in tali figura (cf. *K* 278) 117 φῖλαι] φίλε D, φίλε' C 118 δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν] libri, 'Aristarch.? etiam altera lectio τόνδε τέ μ' ἄνδρα commemoratur in schol. A, de quo scite exposuit Ludwich. I 252 ὁρμὴν] δρμήν ϝ' Herwerdenus 128 γιγνώσκῃς] libri dett., γινώσκοις optimi ἠδὲ καὶ ἄνδρα] ἠδ' ἄνθρωπον Zenod.

V μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδεΐδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι,
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀΐεσσιν
χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσσῃ·
τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
αἳ μέν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται,
αὐτὰρ ὃ ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
ὣς μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
ἔνθ' ἕλε Ἀστύνοον καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί,
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῗδα παρ' ὦμον
πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' Ἄβαντα μετῴχετο καὶ Πολύιδον,
υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος,
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,
ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἔνθ' ὅ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ

---

132 τήν γ'] τήν γ' et τὴν Aristarch. διχῶς, τὴν Zenod. οὐτάμεν] Aristarch. libri, οὐτάσαι Zenod. (ουταμεν et ουτασαι cod. A) 136 ἕλεν] ἔχεν Ptolem. Oroandae 139 τ'] ϝ' Leeuwenius 141 ἀγχιστῖναι] D, ἀγχηστῖναι A C 146 τὸν δ' ἕτερον] τοῦ δ' ἑτέρου Zenod. 148 Πολύιδον] Apollon. Archibii. libri melior. (cf. Herodian. II 572 L.), Πολύειδον dett. pars.; cf. Eust. 533. 6 et Hartel. Hom. Stud. III 34 155 ἐνάριζε] ἐνέριξε D 156 ἀμφοτέρω] ἀμφοτέρων Zenod.

V λεῖπ᾽, ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
ἔνθ᾽ υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
πόρτιος ἠὲ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε᾽ ἐσύλα.
ἵππους δ᾽ οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
τὸν δ᾽ ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ᾽ ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῆ δὲ πρόσθ᾽ αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀιστοὶ
καὶ κλέος; ᾧ οὔ τις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ᾽ ἀνήρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ᾽ εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ᾽ ἄγε τῷδ᾽ ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ᾽ ἔλυσεν·
εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδεΐδῃ μιν ἐγώ γε δαΐφρονι πάντα ἐίσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ
ἵππους τ᾽ εἰσορόων· σάφα δ᾽ οὐκ οἶδ᾽ εἰ θεός ἐστιν.
εἰ δ᾽ ὅ γ᾽ ἀνήρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὅ γ᾽ ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
ἕστηκ᾽ ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,

160 ἐόντας] ἐόντε fortasse Aristophanem legisse suspicatur La Rochius coll. schol. Did. ad Λ 103 162 πόρτιος] βουκόλον Zenod. 166 δ᾽ ἴδεν] cf ad Β 82 178 ἔπι μῆνις] ἐπὶ μῆνις A, ἐπιμῆνις Aristarch. CD, ἐπίμηνις alii teste Herod. 181 μιν] μίν et μέν Aristarch. διχῶς 183] ἀθετεῖται Ariston.

V ὅς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
δεξιόν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καί μιν ἐγώ γ' ἐφάμην Ἀιδωνῆι προϊάψειν,
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ σφι ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι
ἑστᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·
ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρα μέλλον ὀνήσειν.
ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν
ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλών, ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
ἤματι τῷ ἑλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
ἡγεόμην Τρώεσσι φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,

187] damnavit Zenod. 188 *γάρ οἱ*] *γάρ ῥ οἱ* D 194] *Ζηνόδοτος μετέθηκεν* teste Ariston. (*ἠθέτηκεν* coniecit Heynius, sed cf. Duentzer. Zenod. 17 et Ludwich. I 253); quid vero scripserit, nescimus 199 *ἐμβεβαῶτα*] Aristarch. libri, *ἐμμεμαῶτα* fortasse alii (sic habent duo dett.) 203 *ἄδην*] Aristarch., *ἀδδην* alii (Nicias) et codd. (*ἀδην* D m[1]) 205 *ἄρα μέλλον*] *ἄρ' ἔμελλον* C, *ἄρ' ἔμελλεν* A D 211 *Ἕκτορι δίῳ*] *ἱπποδάμοισιν* quidam scripserunt teste Ariston.

εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην
χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
τὼ καὶ νῶι πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὖτε
Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεὼ ἵππω·
μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
οἴσετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
νῶι δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
αὐτώ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσῃ μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τε' ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω,
τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέι δουρί.
ὣς ἄρα φωνήσαντε, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντε,
ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
τοὺς δὲ ἴδεν Σθένελος, Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

---

218 δὴ οὕτως] Bekkerus, δ' οὕτως libri 219 τώ] τῷ quidam secundum Etym. M. 609, 39, quod suasit Cobetus 226 ἀλλ' ἄγε] ἀλλά γε D 227 ἐπιβήσομαι] Zenod. C, ἀποβήσομαι Aristarch. AD 231 εἰωθότι] libri, Aristarch. 'καὶ σχεδὸν ἅπαντες' teste Didymo, εἰωθότε alii 234 ποθέοντε] ποθέοντες D 237 ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς] ἀλλ' αὐτὸς σύ γ' C 239 φωνήσαντε-βάντε] dett. pars, φωνήσαντες-βάντες codd. melior.

V Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντε· ὃ μὲν τόξων ἐὺ εἰδώς,
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἵ ἐστ' Ἀφροδίτη.
ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτως
θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω·
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὔτως
ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγῃσιν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
αἴ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωί περ εὐρύοπα Ζεὺς
δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, οὕνεκ' ἄριστοι

---

245 ἔχοντε] dett., ἔχοντες melior. 247 δ'] θ' C μεγαλήτορος] D var. lect. in A, μὲν ἀμύμονος A in textu, quod etiam in schol. A commemoratur 249 sq.] 'δοκεῖ . . Ζηνόδοτος . . . . ἠθετηκέναι' Ariston. 249 ἐφ' ἵππων] Aristarch. libri, ἐφ' ἵππους alios requisivisse putavit Spitznerus 252 οὐδέ σε] C D Ptolem. Asc., οὐδὲ σὲ A Herod. 253 μοι] ἐμοὶ pars dett. 255 ὀκνείω] ὀκνήω Fickius αὔτως] αὕτως A 256 ἐᾷ] ἔα A Herodian. 257 ὠκέες ἵπποι] ὠκέας ἵππους (superscr. οι) C 258 εἴ γ' οὖν] Aristarch. libri (alii fortasse εἴ κ' οὖν) 263 Αἰνείαο] Αἰνείωο Zenod. (αἰνείω corrupte cod. A, quod correxit Bekkerus, cf. ad 323); de hac forma v. Wackernagelium Bezzenb. Beitr. IIII 312, de accentu Lehrsium ap. Friedlaender. Ariston. 111 264 ἐκ δ' ἐλάσαι] ἐξελάσαι superscr. κδ A

V ἵππων ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.
τῆς γενεῆς ἔκλεψε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης
λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν, μήστωρι φόβοιο.
εἰ τούτω γε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κεν κλέος ἐσθλόν.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς διστός·
νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴ κε τύχωμι.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' ὀίω
δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶί γ' ὀίω
πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
ὣς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμὴ δ' ἐξεσύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

---

270 *γενέθλη*] *γενέθλῃ* C, *γενέθλης*, quod coniecit Wolfius, var. lect. in uno e dett. 272 *μήστωρι*] Plat. Lach. 191 B aliique, ut e schol. Didym. colligitur; *μήστωρε* Aristarch. libri 273 *γε*] I. H. Vossius, *κε* libri 279 *τύχωμι*] A, *τύχοιμι* cet. 281 *τῆς δὲ*] *ἣ δὲ* La Rochius (coll. *E* 66 *Π* 260 *Υ* 276) 288 *ἀποπαύσεσθαι*] *ἀποπαύεσθαι* C, superscripto *ε* A 293 *ἐξεσύθη*] Zenod. CD, *ἐξελύθη* Aristarch. A, *ἐξέλυθεν* Ahrensius, quae forma (augmento omisso) alibi non legitur, *ἐξεχύθη* cod. Mosc.

V ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
  Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δείσας μή πώς οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθώς,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην,
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
ἔστη γνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
  καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
ἀμφὶ δὲ ὃν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ,
πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν,
ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο.
  ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
ἀλλ' ὅ γε τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,

---

302 ἰάχων] Aristarch., ἰαχῶν Tyrannio 303 δύο γ'] δύο D, δύο κ' Naberus, ὃ κ' οὐ δύω Nauckius 309 ἐρείσατο] ἐδράξατο Leeuwenius coll. Theocrit. XXV 145 310 δὲ] δέ ϝ' Herwerdenus, δέ οἱ Eust. 314 δὲ ὃν] A, δ' ἑὸν CD 317 ἕλοιτο] ὀλοιτο Aristarch. secundum schol. A, vix credibile, (ἕλοιτο Aristarchi scripturam esse censuit Cobetus) 320 ἐπέτελλε] ϝ' (ϝοι) ἐπέτελλε Leeuwenius

V *Αἰνείαο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους*
ἐξέλασεν Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
δῶκε δὲ Δηιπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
τῖεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδει
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
ὧν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπεν κρατερώνυχας ἵππους
ἐμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέι χαλκῷ,
γιγνώσκων ὅ τ' ἄναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
τάων, αἵ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέι δουρὶ
ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
πρυμνὸν ὕπερ θέναρος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον,
τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν.
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶ ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο·
τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηιοτῆτος·
ἦ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦ τέ σ' ὀίω
ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἑτέρωθι πύθηαι.

---

323 *Αἰνείαο*] *Αἰνείωο* (sic cod.) Zenod. 326 *ᾔδει*] C, *ᾔδη* AD 329 *κρατερώνυχας ἵππους*] *κρατερωνύχεσ' [ἵπποις]* Zenod. 334 *ῥ'*] *γ'* Leeuwenius 338 *ὅν οἱ*] *ὅ οἱ* Heynius, *ὅν αἱ* Wielius 340 *οἷος*] *οἷον* Nauckius 346 *ἕλοιτο*] *ἕληται* C 348 *θύγατερ*] *θυγάτηρ* C 350 *εἰ δὲ σύ γ' ἐς*] *εἰ δὲ καὶ ἐς* in quibusdam fuisse exemplaribus testantur schol. LV 351 [illegible]

V ὣς ἔφαθ', ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς.
τὴν μὲν ἄρ' Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὁμίλου
ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
ἡ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους·
φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.
λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ,
Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκεν χρυσάμπυκας ἵππους.
ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
πὰρ δέ οἱ Ἶρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον.
ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
λύσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
ἡ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη,
μητρὸς ἑῆς· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,
χειρί τέ μιν κατέρεξε ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων
μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
οὖτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,

μόν γε] πόλεμόνδε CD 352 ἀλύουσ'] ἀλύουσ' Ptolem. Ascal., ἀκέουσ' Etym. Gud. 25, 24 Orio 4, 1 ἀπεβήσετο] ἀπεβήσατο C 353 μὲν ἄρ'] ἄρα Thierschius 359 κασίγνητε, κόμισαι] κασίγνητ' ἐκκόμισαι A C m² τέ μοι] C, δέ μοι AD 365 οἱ] ϝε Cobetus coll. χ 233 366 ἀέκοντε] dett., ἄκοντε melior. 374 ἐνωπῇ] epigr. incisum in Memnonis crure sinistro ap. Kaibel. 999, 2 et libri; ἐνιπῇ alii teste schol. BL (ἐνωπὶ corrigere volt Christius)

V ἀλλ᾽ ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
  τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ.
πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ᾽ ἄλγε᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι τιθέντες.
τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος κρατερός τ᾽ Ἐφιάλτης,
παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·
χαλκέῳ δ᾽ ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
καί νύ κεν ἔνθ᾽ ἀπόλοιτο Ἄρης ἄατος πολέμοιο,
εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς Ἠερίβοια
Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν· ὁ δ᾽ ἐξέκλεψεν Ἄρηα
ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα.
τλῆ δ᾽ Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάις Ἀμφιτρύωνος
δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀιστῷ τριγλώχινι
βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
τλῆ δ᾽ Ἀίδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀιστόν,
εὖτέ μιν ωὐτὸς ἀνήρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.
αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὄλυμπον
κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀιστὸς
ὤμῳ ἔνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
τῷ δ᾽ ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠκέσατ᾽· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
[σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ᾽ αἴσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.]

---

385 Ἐφιάλτης] Ἐπιάλτης Heraclit. Alleg. c. 32 M. Clem. Alex. Protr. p. 25, quod praefert Nauckius 387 τρισκαίδεκα] τρεισκαίδεκα Bekkerus 388 ἀπόλοιτο] ἀπολώλε᾽ Herwerdenus ἄατος] ἆτος libri 390 Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν] CD, Ἑρμείᾳ ἐξ. A, unde Ἑρμείᾳ ᾽ξήγγειλεν Christius; Ἑρμέῃ ἐξ. Barnesius 391 ἐδάμνα] ἐδάμνη Nauckius 394 καί μιν] κέν μιν altera Aristarchi edit., καί περ C 396 ωὐτὸς] codd., ωὑτὸς Bekk. An. 803, 23 397 Πύλῳ] πύλῳ Aristarch. (ἀντὶ τοῦ πύλῃ) 403 sq.] ex hoc conexu semovendos esse consentaneum est 403 ὀβριμοεργός] αἰσυλοεργός Aristarch. ὃς] ὅτ᾽ schol. LV (ὅ τ᾽ voluisse scholiastam censet La Rochius), ὅδ᾽ Cram. Epim. 51, 29 (ubi ὀδ᾽ scriptum est), ὡς ibid. 73, 27 (= ὃς); cf. Kayser. Philol. XXI 329

V σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
ὅττι μάλ' οὐ δηναιός, ὃς ἀθανάτοισι μάχηται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.
τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν,
φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ·
ἄλθετο χείρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
αἳ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίοισι ἔπεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, ὅττι κε εἴπω;
ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιεῖσα
Τρωσὶν ἅμ' ἑσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησεν,
τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιιάδων ἐυπέπλων
πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην·
οὔ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήια ἔργα,
ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἄρηι θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

---

406 *Τυδέος υἱός*] *καὶ κατὰ θυμόν* Eust. 408 *οὐδέ τί μιν*] sic et *οὐδέ τέ μιν* Aristarch. *διχῶς* secundum schol. LV *ποτὶ*] *ἐν* Eust. 1283, 36 416 *ἰχῶ*] A Ambr., *ἰχῶρ* CD *χειρός*] Aristarch. libri, *χερσὶν* Zenod. 419 *κερτομίοισι ἔπεσσι*] Nauckius (praeeunte Hoffmanno), *κερτομίοις ἐπέεσσι* libri 422 *ἀνιεῖσα*] *ἐνιεῖσα* Ambr. 423 *ἅμ' ἑσπέσθαι*] A Ambr., *ἅμα σπέσθαι* CD 424 *ἐυπέπλων*] *βαθυκόλπων* Plut. Symp. VIII 14. 4. 2 425 *χρυσέῃ*] *χρυσῇ* codd. *καταμύξατο*] Aristarch., *κατεμύξατο* alii (sic libri mel.) *ἀραιήν*] Aristarch. (cf. schol. BL), *ἀραιὴν* libri mel. 427 *χρυσέην*] *χρυσῆν* codd.

V *ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,*
Αἰνείᾳ δ᾽ ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἄρ᾽ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο, ἵετο δ᾽ αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
τρὶς μὲν ἔπειτ᾽ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ᾽ Ἀπόλλων.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
δεινὰ δ᾽ ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
φράζεο, Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
ἶσ᾽ ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ᾽ ἀνθρώπων.
ὣς φάτο, Τυδεΐδης δ᾽ ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνείαν δ᾽ ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γε τέτυκτο·
ἦ τοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε.
αὐτὰρ ὃ εἴδωλον τεῦξ᾽ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
αὐτῷ τ᾽ Αἰνείᾳ ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
δήιουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα.
δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἆρες ἀρές, βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ τόνδ᾽ ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,
Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ᾽ ἐπὶ καρπῷ,

---

434 *ὅ γ᾽ ἄρ᾽*] *ὃ γὰρ* CD 443 *τυτθὸν*] Aristarch. libri, *πολλὸν* alii (schol. LV) 444 *ἀλευάμενος*] *ἀλευόμενος* Aristarch. teste Didymo (schol. cod. Athoi) A 448 *κύδαινον*] *κήδαινον* vel *κήδεσον* Herwerdenus 451 *δ᾽ ἄρ᾽*] *δὲ* Bentleius 452 *δήιουν*] *δῄουν* Nauckius *στήθεσσι*] *στήθεσφι* D 455 *Ἆρες ἀρές*] Ixio, cf. ad v. 31, *Ἆρες Ἄρες* codd. 458 *πρῶτον*] pars dett., *πρῶτα* optimi, sed cf. v. 883

V αὐτὰρ ἔπειτ᾽ αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.
ὣς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ,
Τρῳὰς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθών,
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν·
υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
ὦ υἷες Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
ἦ εἰς ὅ κεν ἀμφὶ πύλῃς ἐὺ ποιητῇσι μάχωνται;
κεῖται ἀνήρ, ὅν τ᾽ ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽ ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
ἔνθ᾽ αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον·
Ἕκτορ, πῇ δή τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
φής που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν ἠδ᾽ ἐπικούρων
οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.
τῶν νῦν οὔ τιν᾽ ἐγὼ ἰδέειν δύναμ᾽ οὐδὲ νοῆσαι,
ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖς δ᾽ αὖ μαχόμεσθ᾽, οἵ πέρ τ᾽ ἐπίκουροι ἔνειμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἵκω·
τηλοῦ γὰρ Λυκίη Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι·
ἔνθ᾽ ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
κὰδ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ἔλδεται ὅς κ᾽ ἐπιδευής.
ἀλλὰ καὶ ὣς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον᾽ αὐτὸς
ἀνδρὶ μαχέσσασθαι· ἀτὰρ οὔ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
οἷόν κ᾽ ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἤ κεν ἄγοιεν·
τύνη δ᾽ ἕστηκας, ἀτὰρ οὐδ᾽ ἄλλοισι κελεύεις

461 Τρῳὰς] ed. Sinop. Cypria Antimach. (τρωΐας schol. LV, quod recte interpretatus est Lehrsius), Τρωΐας C: Τρῶας 'ἡ κοινή' Ptolem. Ascal. Dm[1], Τρώων A   οὖλος] ἦλος alii secundum Cram. Epim. 442, 15   463 κέλευεν] κέλευσεν C   464 υἷες] Nauckius, υἱεῖς libri   466 ποιητῇσι] Zenod. D, εὐποιητῇσι A, εὐποιήτῃσι C, ποιητοῖσι Aristarch.   467 ὅν τ᾽] ὃν Eust.   470 καὶ θυμὸν ἑκάστου] θυμόν τε ἑκάστου Bentleius, sic etiam v. 792   473 φής] φῇς Aristarch. CD   477 δ᾽ αὖ] τὲ C   ἔνειμεν] sic Aristarch.   478 ἵκω] Bekkerus, ἥκω libri   481 τὰ] Bekkerus, τά τ᾽ codd.   ὅς κ᾽] ὅς τ᾽ C

V λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι δάρεσσιν.
μή πως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου,
ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
οἳ δὲ τάχ᾽ ἐκπέρσουσ᾽ εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέως ἐχέμεν, χαλεπὴν δ᾽ ἀποθέσθαι ἐνιπήν.
ὣς φάτο Σαρπηδών, δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος.
αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ᾽ ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ᾽ ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ᾽ ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
ὡς δ᾽ ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ᾽ ἀλφὰς
ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχνας·
αἳ δ᾽ ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὣς τότ᾽ Ἀχαιοὶ
λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισάλῳ, ὅν ῥα δι᾽ αὐτῶν
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων
ἂψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ᾽ ἔστρεφον ἡνιοχῆες·
οἳ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
πάντοσ᾽ ἐποιχόμενος· τοῦ δ᾽ ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ᾽ Ἀθήνην
οἰχομένην· ἡ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
αὐτὸς δ᾽ Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο

486 δάρεσσιν] Nauckius (cf. δάρων I 327), ὤρεσσι(ν) libri 487 λίνου ἁλόντε] λίνου ϝαλόντε pronuntiatum fuisse probabilis est Hartelii sententia (Hom. Stud. III 32), λίνοιο ϝαλόντε Heynius (λίνου πανάγρου ϝαλόντες Bentleius) 491 τηλεκλειτῶν] τηλεκλητῶν A C 492 χαλεπὴν] A (dett.), κρατερὴν CD 495 δοῦρε] Bekkerus, δοῦρα libri 497 δ᾽ ἐλελίχθησαν] δὲ ϝελίχθησαν Cobetus 499 ἀλφὰς] Townl., ἀλωὰς cet. 500 ὅτε τε] εὖτ᾽ ἄν Ptolem. (schol. LV) 501 κρίνῃ] κρίνει CD 510 ἐγεῖραι] ἀγεῖραι schol. B Θ 2 Eust. 577, 17 511 ἀρηγών] ἀρηγός CD

V ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
ὡς ἔιδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔ τι.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ὤτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσι ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἀτρέμας, ὄφρ' εὕδῃσι μένος Βορέαο καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόεντα
πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·
ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.
ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἕταρον μεγαθύμου, Δηικόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν
τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλεν κρείων Ἀγαμέμνων·
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους,

515 ὡς] ὡς ϝ' Leeuwenius 516 οὔ τι] οὐδέν D 525 ζαχρηῶν] ζαχρειῶν libri, utrumque Hesychius 531 αἰδομένων] Aristarch., cf. schol. Didym. ad Ο 563; αἰδομένων δ' libri 534 Αἰνείω] schol. D ad Β 461, Αἰνείεω libri Δηικόωντα] Δημοκόωντα C schol. V ad Ε 326 538 δὲ εἴσατο] δ' ἐείσατο Heynius, δ' ἔίσατο Wackernagelius (cf. ad Α 138) χαλκός] καὶ τῆς CD

V *υἷε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,*
τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ
ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ᾽ ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅς τ᾽ εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης·
ὃς τέκετ᾽ Ὀρσίλοχον πολέεσσ᾽ ἄνδρεσσι ἄνακτα·
Ὀρσίλοχος δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἡβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἴλιον εἰς ἐύπωλον ἅμ᾽ Ἀργείοισιν ἑπέσθην
τιμὴν Ἀτρεΐδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
ἀρνυμένω· τὼ δ᾽ αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
οἵω τώ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἁρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέι χαλκῷ·
τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ᾽ Αἰνείαο δαμέντε
καππεσέτην, ἐλάτῃσι ἐοικότες ὑψηλῇσιν.
τὼ δὲ πεσόντ᾽ ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
σείων ἐγχείην· τοῦ δ᾽ ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ᾽ Αἰνείαο δαμείη.
τὸν δ᾽ ἴδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,
μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα

---

542 Ὀρσίλοχον] ‘διὰ τοῦ σ̄’ schol. LV, cf. ad 549 546 Ὀρσίλοχον] Ὀρσίλοχον super σ scr. τ D, Ὀρτίλοχον Aristarch. teste Et. Flor. (Miller. Mél. de litt. gr. p. 228), cf. schol. LV ad 542 549 Ὀρσίλοχος] ‘διὰ τοῦ σ̄’ Et. Flor. schol. LV l. c., Ὀρτίλοχος Zenod. test. schol. HM[a]QR ad γ 489 554 οἵω τώ γε λέοντε] cf. quae disputavit ad h. l. Ameisius Krit. Anh., τὼ οἵω τε λέοντε Foerstemannus 560 ἐοικότες] ἐοικότε Aristarch. 565 δ᾽ ἴδεν] δὲ ϝίδ᾽ Heynius 567 σφας] dett., σφεας ACD, σφε Ahrensius

V ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,
αὐτὼ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων·
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα,
ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην, ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ' ἑστήκει, τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης,
ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσιν.
τοὺς ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
τοὺς δ' Ἕκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνυώ,
ἣ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηιοτῆτος,
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἕκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἅλαδε προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα ἰδών, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,

---

576 *Πυλαιμένεα*] sic Zenod. hoc loco (Anon. in Ven. A I 1, 7 Dind.)
578 *δουρὶ κλειτὸς*] *δουρικλυτὸς* A C D 587 *ἑστήκει*] (Aristarch.), *εἱστήκει* libri
γάρ ῥ' ἀμάθοιο] *γὰρ ἀμάθοιο* Apoll. lex. 27, 10, *γὰρ ψαμάθοιο* D m²

V ὣς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·
ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἶφι μάχεσθαι.
ὣς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε εἰδότε χάρμης,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην Ἀγχίαλόν τε.
τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἄμφιον, Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
ναῖε πολυκτήμων πολυλήιος· ἀλλά ἑ μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας.
τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέα παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
αὐτὰρ ὁ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
δεῖσε δ' ὅ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεΐδην, ἠύν τε μέγαν τε,
ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.

603 πάρα εἷς] πάρ' ἕεις Nauckius 606 μενεαινέμεν] μενεαινέειν Heynius 609 Μενέσθην] libri, Μενεσθῆν Aristarch., si fides schol. LV; Μενέστην alii; Μενεσθῆ' dedit Christius 614 ἦγ'] ἦκ' C 622 ἀφελέσθαι] ϝ' ἀφ. Leeuwenius 623 κρατερὴν] κρατερῶν Apoll. lex. 27, 21

V οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
υἱός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Σαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακληείην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα·
ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος
ἓξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς·
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀίομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀίδαο περήσειν.
τὸν δ' αὖ Σαρπηδών, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
Τληπόλεμ', ἦ τοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν
ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
ὣς φάτο Σαρπηδών, ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·

630 ἰόντες] ἰόντε altera ed. Aristarchi teste Did. (schol. LV) 638 ἀλλ' οἷον] libri Aristoph. Aristarch. alii, ἀλλοῖον Tyrannio, ἀλλ' οἷον Nicias et Parmeniscus 639 Ἡρακλείην] Ἡρακλεῆην (sic Lehrsius, Ἡρακλείην cod.) Zenod. 'ἀμέτρως' 641 οἴης σὺν νηυσὶ] οἴῃσιν νηυσὶ D 651 ὧν] τῶν A 656 ἁμαρτῇ] Ptolem. Ascal. Herodian. AC Ambr., ὁμαρτῇ D, ἁμαρτὴ Aristarch. 657 ἤϊξαν] ἤϊξεν Ambr.

V τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
οἳ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
ἑλκόμενον. τὸ μὲν οὔ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησεν,
μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἢ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ὅ γε Κοίρανον εἷλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἄλκανδρόν θ' Ἅλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδών, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
ἐν πόλι ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἐγώ γε
νοστήσας οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,

661 βεβλήκειν] Aristarch. A m², βεβλήκει libri cet. 665 τὸ μὲν] τό οἱ quidam teste schol. A (Did.) 678 Ἄλιον] Ἀλίον alii (Eust. 593, 34) 686 πόλι] πόλει codd.

V ἀλλὰ παρήϊξεν, λελιημένος ὄφρα τάχιστα
ὤσαιτ᾽ Ἀργείους, πολέων δ᾽ ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ᾽ ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
εἷσαν ὑπ᾽ αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέϊ φηγῷ·
ἐκ δ᾽ ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε
ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
τὸν δ᾽ ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ᾽ ὀφθαλμῶν κέχυτ᾽ ἀχλύς·
αὖτις δ᾽ ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ᾽ ὑπ᾽ Ἄρηι καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτε ποτ᾽ ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ᾽ αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ᾽, ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ᾽ ὕστατον ἐξενάριξαν
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάις καὶ χάλκεος Ἄρης;
ἀντίθεον Τεύθραντ᾽, ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ᾽ αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ᾽ Ἕλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
ὅς ῥ᾽ ἐν Ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
τοὺς δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
αὐτίκ᾽ Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
ἦ ῥ᾽ ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ᾽ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.

---

695 *Πελάγων*] *Σελάγων* Ptolem. Oroandae 697 *ἀμπνύνθη*] *ἐμπνύνθη* '*ἔν τισι*', quod etiam Aristarchum scripsisse scimus e schol. Did. ad *X* 475 (*ἀμπνύθη* A superscr. *ν*) 700 *προτρέποντο*] Aristarch. libri, *προτράποντο* alii *ἐπὶ*] Aristarch. libri, *ἀπὸ* alii 703 *ἐξενάριξαν*] Aristarch. AC, *ἐξενάριξεν* alii D 708 *Ὕλῃ*] *Ὕδῃ* Zenod. *μεμηλώς*] *μεμαώς* (cf. *Π* 754) vel *μεμηώς* Nauckius 716 *εὐτείχεον*] *εὐτειχέα* Nauckius

V ἀλλ᾽ ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ᾽ ἀμφ᾽ ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς.
τῶν ἤ τοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθεν
χάλκε᾽ ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
πλῆμναι δ᾽ ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν.
δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσιν.
τοῦ δ᾽ ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ᾽ ἄκρῳ
δῆσεν χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
κάλ᾽ ἔβαλεν, χρύσει᾽· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ᾽ ἔριδος καὶ ἀυτῆς.
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ᾽ οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ᾽ αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
ἡ δὲ χιτῶν᾽ ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετ᾽ αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
δεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,
ἐν δ᾽ Ἔρις, ἐν δ᾽ Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή,
ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
δεινή τε σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ᾽ ἀραρυῖαν.
ἐς δ᾽ ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ᾽ ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησιν στίχας ἀνδρῶν

---

722 ὀχέεσσι] C, ὀχέεσφι A D 723 χάλκεα] χάλκει᾽ Bentleius 725 ἐπισσωτρα] ὀπίσσωτρα 'ἔν τισι' schol. A 729 ἄκρῳ] αὐτῷ D 734-736] damnavit Zenod. 734 κατέχευεν-οὔδει] ἑανὸν κατέχευεν ἐπ᾽ οὔδει πατρός Leeuwenius 736 ἡ δὲ] Aristarch. CD, ἣδε alii 739 ἐστεφάνωται] A, ἐστεφάνωτο CD 744 πολίων] A superscr. ε. πόλεων Herodian CD 746 δάμνησιν] Dionys.

V ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
εὗρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄρῃ τάδε καρτερὰ ἔργα,
ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος; οἳ δὲ ἕκηλοι
τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔ τινα οἶδε θέμιστα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, αἴ κεν Ἄρηα
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
ἥ ἑ μάλιστ' εἴωθε κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,

Sidon. CD, δάμνησι A Aristarch. secundum schol. A, quod vix recte se habere vidit Friedlaender. Ariston. 10 749 αὐτόμαται] αὐτόματοι Hermog. Rhet. III 377, 16 Eust. 750 ἐπιτέτραπται] ἐπιτετράφαται Matro ap. Athen. IIII p. 134 F, quod suasit Bergkius 756 ἐξείρετο] ἐξήρετο C 757 Ζεῦ] ὦ Apoll. lex. 16, 31 νεμεσίζῃ] an νεμεσίζε'? Ἄρῃ] AD, Ἄρει C, ὁρῶν Apoll. l. c. (cf. 872) καρτερὰ ἔργα] Aristarch., ἔργ' ἀίδηλα alii ut Apoll. l. c. 763 ἐξαποδίωμαι] ἐξ ἀποδίωμαι A 764] τὴν δ' αὖτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε quidam scripserunt teste Ariston. 765 μάν οἱ] νῦν μοι Apoll. lex. 6, 20 766 μάλιστ' εἴωθε] μάλιστα ϝέϝωθε Christius 768 ἀέκοντε] dett. pars, ἄκοντε melior.

V τόσσον ἐπιθρῴσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Τροίην ἷξον ποταμώ τε ῥέοντε,
ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
ἔνθ᾽ ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
λύσασ᾽ ἐξ ὀχέων, περὶ δ᾽ ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
τοῖσιν δ᾽ ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ᾽ ὁμοῖαι,
ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ῥ᾽ ἵκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
εἰλόμενοι, λείουσι ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
ἔνθα στᾶσ᾽ ἤυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
ὃς τόσον αὐδήσασχ᾽ ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ᾽ ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
νῦν δὲ ἑκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
 ὣς εἰποῦσ᾽ ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Τυδεΐδῃ δ᾽ ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ᾽ ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἕλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ.
ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος

774 ἧχι] ἔνθα schol. HQ ad κ 513 Σκάμανδρος] Κάμανδρος C post ras. 777 ἀμβροσίην] ἀμβροσίης D 778 τὼ] schol. Soph. El. 977 Oed. Col. 1676 Eurip. Alc. 924, cf. Kayser. Philol. XVII 708; αἱ libri 782 λείουσι] AC; perperam ortum e vetere forma λέϝονσι, quam in λείουσι transiisse probavit Hartelius; λείουσιν D; λέουσι Brugmanus, λέουσι Nauckius suaserunt 786] ἔν τισι omissum fuisse testantur schol. ABLV 787 κάκ᾽ ἐλέγχεα] libri optimi, κακελεγχέες (sic restituit Lehrsius, κακκελεγχέες cod. A) Aristarch. (cf. Δ 242 Ω 239) ἀγητοί] libri; sic et ἀγαστοί Aristarch. διχῶς 789 Δαρδανιάων] Δαρδανιδάων Pseudoplut. vit. Hom. l c. 8 791 δὲ ἑκὰς] libri Zenod. Aristoph., δ᾽ ἕκαθεν Aristarch., cf. Didym. ad Ν 107

V ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἷμ' ἀπομόργνυ.
ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε·
ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμιζέμεν οὐκ εἴασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας·
δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισι ἕκηλον·
αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος περ,
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
[ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα].
σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυάιξ γυῖα δέδυκεν
ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
γιγνώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ.
τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·

---

797 εὐκύκλου] εὐκύκλου ἢ ἀμφιβρότης Eust. 608, 33 τείρετο] Aristarch. dett. pars, τείρετο superscr. ριβ A; τρίβετο alii (αἱ κοιναί secundum schol. BLV), CD χεῖρα] χερσὶ D 802 πολεμιζέμεν] unus e dett., πολεμίζειν melior.
808] legebatur in Zenod. edit., aberat ab Aristarcheis (cf. Ariston. ad Δ 390) 811 σευ] σεῖ' Leeuwenius 814] τὴν δ' αὖτε προσέειπε [βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης] quidam scripserunt teste Ariston. 818 σέων] Aristarch. teste schol. LV, σῶν libri

V γιγνώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδίην μηδ' ἅζεο θοῦρον Ἄρηα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόσαλλον,
ὃς πρῴην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων
Τρωσὶ μαχέσσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
ὣς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε
χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.
ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
βριθοσύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεόν, ἄνδρα δ' ἄριστον.
λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἤ τοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
δῦν' Ἄιδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
ὡς δὲ ἴδεν βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
ἤ τοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι·

832 *πρῴην*] A (*πρώην* CD), *πρῶτον* schol. BLV ad *P* 24 838 sq.] *ἀθετοῦνται* teste Ariston. 838 *φήγινος*] *πήδινος* '*οἱ παλαιοί*' teste Eust. 613, 9, cf. Etym. M. 669, 39 839 *δ' ἄριστον*] Aristarch., *τ' ἐρ.* libri 842 *ἐξενάριζεν*] Aristarch., *ἐξενάριξεν* alii (Zenod.? cf. Ariston. ad *Δ* 368) 844 *ἐνάριζε*] Aristarch. (Ariston. ad 842) AC, *ἐνάριξε* D 852 *ἑλέσθαι*] A Ambr., *ὀλέσσαι* CD et *γρ.* A

V καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὦσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον ἀιχθῆναι.
δεύτερος αὖθ᾽ ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·
τῇ ῥά μιν οὖτα τυχών, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις. ὃ δ᾽ ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
ὅσσον τ᾽ ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος.
τοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε Τρῶάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ᾽ Ἄρης ἄατος πολέμοιο.
οἵη δ᾽ ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ
καύματος ἒξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο,
τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
φαίνεθ᾽ ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμως δ᾽ ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον,
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
δεῖξεν δ᾽ ἄμβροτον αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
καί ῥ᾽ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ᾽ ἄνδρεσσι φέροντες.
σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην,
οὐλομένην, ᾗ τ᾽ αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ,
σοί τ᾽ ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·

---

855 δεύτερος] δεύτερον D 857 ζωννύσκετο μίτρην] στελλέσκετο μίτρῃ ‘ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων’ Didym. μίτρην] libri Herodian., μίτρῃ Aristarch.
858 τῇ ῥα] ἔνθα Eust. 859 ἐκ δὲ] ἐν δὲ A 860 ὅσσον τ᾽] Aristarch. libri, ὅσσον δ᾽ Aristoph. cf. Did. ad Ξ 148 ἐννεάχιλοι - δεκάχιλοι] ἐννεάχειλοι-δεκάχειλοι dett. pars Eust. 614, 44, quod Aristarchum scripsisse suspicatus est Bekkerus 863 ἄατος] Nauckius, ἆτος libri 871 ῥ᾽] ϝ᾽ Leeuwenius
872 καρτερὰ ἔργα] γρ. ἔργ᾽ ἀίδηλα schol. LV, quod exhibet pars dett. (cf. ad 757)
874 χάριν δ᾽] Aristarch. libri optimi, χάριν alii grammat., codd. dett. pars

V ταύτην δ' οὔτε ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον·
ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα
μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος·
ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
ἤ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσιν.
  τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
μή τί μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀνάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι ἔπεσσιν.
τῷ σ' ὀίω κείνης τάδε πασχέμεν ἐννεσίῃσιν.
ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀΐδηλος,
καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.
  ὣς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσεν
[ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.]

879 οὔτε ἔπει] Hoffmannus, οὔτ' ἔπεϊ codd. 880 ἀνίεις] ACD, ἀνιεῖς schol. A ad Ξ 131; ἀνίης dett. aliquot (cf. G. Meyer. Gr. Gramm. p. 73) 881 ὑπερφίαλον] Aristarch. AD, ὑπέρθυμον 'αἱ δημώδεις' C 887 ζώς] Herodian., ζῶς Ptolem. Ascal. 892 ἀνάσχετον] Wackernagelius Bezzenb. Beitr. IIII 299 sqq., ἀάσχετον libri 893 δάμνημι ἔπεσσιν] Heynius, δάμνημ' ἐπέεσσιν libri 894 πασχέμεν] Bekkerus, πάσχειν libri 897 γένευ] γένε' Christius et Nauckius 898 ἦσθα] ἦσθας AD ἐνέρτερος] Aristarch. libri, ἐνέρτατος Zenod. 899 ἀνώγειν] AC, ἀνώγει dett., (ἀνῶγεν D), ἀνώγεεν Christius, ἀνώγεε ϝ' Leeuwenius 900 φάρμακα πάσσεν] Aristarch. libri melior., φάρμακα πάσσων dett. 901] ab Aristarcho neglectum esse colligitur e scriptura πάσσεν in v. superiore, om. CD (γρ. φάρμακα πάσσων ἠκέσατ'-τέτυκτο C marg.), 'ἐν ἄλλῳ ὁ στίχος οὐχ εὕρηται' A marg.

V ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκόωντι,
ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
τὸν δ' Ἥβη λόεσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕσσεν·
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
  αἳ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

---

902 ἐπειγόμενος] ἐπειγόμενον D   903 περιτρέφεται Herodian. Apoll. lex. 130, 14, περιστρέφεται libri   905 λόεσεν] Nauckius, λοῦσεν libri   906] ab Aristarcho proscriptum esse testantur schol. LV (cf. schol. Ariston.); unde scholio B 'τὸ ἔπος Ζηνόδοτος ἀθετεῖ' fidem non esse tribuendam vidit Ludwichius   909 Ἄρην] Herodian. libri melior., Ἄρη' unus e dett.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ΕΚΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ ΟΜΙΛΙΑ

VI *Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·*
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλών, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρῄκεσσι τέτυκτο,
υἱὸν Ἐυσσώρου, Ἀκάμαντ' ἠύν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.
ἀλλά οἱ οὔ τις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

---

4 *μεσσηγὺς - ῥοάων*] Aristarchi ed. posterior, libri; *μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίμνης* 'τὰ ἀρχαῖα' (*ἀντίγραφα*), (quorum numero etiam priorem Aristarchi editionem adscribere volt Ludwichius) et '*ὑπομνήματα*' (Aristarchi) teste Ariston.; cf. quae scite exposuit Ludwichius I 262 sq.; *μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ Σιμόεντος* Chaeris (*Χάρης* schol. B, corr. La Rochius) 7 *Θρήκεσσι*] *Θρείκεσσι* ? cf. ad *Δ* 519 10 *μετώπῳ*] *μετώπω* quidam scripserunt test. schol. BDVL 15 *γὰρ*] *μὲν* schol. E ad *ζ* 305 18 *Καλήσιον*] *Καλέσσιον* Fickius 19 *ὑφηνίοχος*] *ὑφ' ἡνίοχος* ACD

VI Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν·
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὕς ποτε νύμφη
νηὶς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ·
ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ἡ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηιάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
Πιδύτην δ' Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης, Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐυρρείταο παρ' ὄχθας
Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἕλε Λήιτος ἥρως
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζωὸν ἕλ'· ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο
ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὼ μὲν ἐβήτην
πρὸς πόλιν, ᾗ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. πὰρ δέ οἱ ἔστη
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·
ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.

21 *Πήδασον*] *Πήρεχον* Aristarch. teste schol. B, cui fidem derogat Ludwich. I 265 (cf. 113) (*Τήρεχον 'οἱ ἄλλοι ἱστορικοί'* schol. LV) 25 *ὄεσσι*] an *ὀίεσσι* per synizesim pronuntiandum? 31 *Ἀρετάονα*] *ἄρ' Ἐτάονα* scripturam commemorat Eust. 623, 9 34 *ναῖε δὲ*] *ὃς ναῖε* Zenod. '*κακόφωνον*', unde illud non in *ὃς νέε* mutandum esse apparet *ὄχθας*] *ὄχθαις* Strab. XIII 606 35 *Φύλακον*] *Σχεδίον* Herodian. π. μον. λέξ. 18, 6 38 *ἀτυζομένω*] *ἀτυζόμενοι* Apoll. lex. 46, 22 39 *ἔνι βλαφθέντε*] C, *ἐνιβλ.* AD

VI *πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,*
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος·
τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ηὔδα·
ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως
ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων· τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὅν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὃς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.
ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἥρως
αἴσιμα παρειπών. ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ὤσατο χειρὶ
ἥρω' Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ' Ἀργεΐοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι
νεκροὺς ἂμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες.

---

51 *ἔπειθεν*] A D, *ὄρινε*. quod A superscriptum habet, C (*γρ. ἔπειθε* m. rec.) 54 *ἀντίος*] Aristarch. libri, *ἀντίον* Zenod. al. 61 *παρέπεισεν*] A, *ἔτρεψεν* C D *γρ.* A *ἀδελφεόο*] Ahrensius, *ἀδελφεοῖο* Hartelius, *ἀδελφειοῦ* codd. 69 *κεν*] *καὶ* D, *ἂν* Eust. 71 *νεκροὺς - τεθνηῶτας*] Aristarch. (cum libris). Zenod. vero: *Τρώων ἂμ πεδίον συλήσομεν ἔντεα νεκρούς* (*νεκρῶν* B) *τεθνηῶτας*] Aristarch., *τεθνειῶτας* alii C D 74 *ἀναλκείῃσι*] *ἀναλκίῃσι* A.

VI εἰ μὴ ἄρ᾽ Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστὰς
Πριαμίδης Ἕλενος, οἰωνοπόλων ὄχ᾽ ἄριστος·
Αἰνεία τε καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ᾽ ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ᾽ ἰθύν ἐστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
στῆτ᾽ αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ᾽ ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχεσσόμεθ᾽ αὖθι μένοντες,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
Ἕκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ᾽ ἔπειτα
μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλι ἄκρῃ,
οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
πέπλον, ὅ οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καί οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ᾽ ἐλεήσῃ
ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
οὐδ᾽ Ἀχιλῆά ποθ᾽ ὧδέ γ᾽ ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ᾽ ὅδε λίην
μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.

ἀναλκίηφι Nauckius 76 οἰωνοπόλων ὄχ᾽ ἄριστος] etiam 'μάντις τ᾽ οἰωνοπόλος τε' Aristarchi scripturam fuisse rettulit Ammonius, unde Didymus haesitavit, utra lectio verior esset, 'διὸ διχῶς' 82 δὲ] τε D 84 μαχεσσόμεθ᾽] Nauckius, μαχησόμεθ᾽ libri 87 γεραιὰς] γεραιρὰς quidam teste schol. B, (γεραρὰς schol. LV) 88 sq.] περισσοὶ οἱ δύο στίχοι schol. BLV πόλι] πόλει codd. 90 ὅ οἱ] Bentleius, ὅς οἱ libri cum Herodiano 96 αἴ κεν] ὥς κεν Aristarch. 101 οὐδέ τις] οὔ τις Bentleius ἰσοφαρίζειν] ἀντιφερίζειν Bentleius

VI *ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ οὔ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.*
αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ᾽ ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ᾽ ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ᾽ ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
φὰν δέ τιν᾽ ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὣς ἐλέλιχθεν.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ᾽ ἐπίκουροι,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ᾽ ἂν ἐγὼ βήω προτὶ Ἴλιον ἠδὲ γέρουσιν
εἴπω βουλευτῇσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ᾽ ἑκατόμβας.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ᾽, Ἱππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
οἱ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ᾽ ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων
σῷ θάρσει, ὅ τ᾽ ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.

---

104 *δοῦρε*] Bekkerus (cf. *E* 495), *δοῦρα* libri 105 *μαχέσασθαι*] *μαχέεσθαι* Eust. 109 *ἐλέλιχθεν*] *ἐϝέλιχθεν* Cobetus 112 *ἀνέρες-ἀλκῆς*] *ἀνέρες ἔστε θοοὶ καὶ ἀμύνετον ἄστεϊ λώβην* Zenod. 113 *ὄφρ᾽ ἂν*] sic et *ὄφρα κ᾽* Aristarch. *διχῶς* | *βήω*] Curtius, *βείω* codd., *βέω* Zonar. lex. 385, 388 115 *δ᾽*] *θ᾽* Eust.
119-236] *μετατιθέασί τινες ἀλλαχόσε ταύτην τὴν σύστασιν* Ariston.
120 *ἀμφοτέρων*] *ἀμφοτέρω* A 121 *ἰόντες*] *ἰόντε* Zenod. Aristoph.; cf. Duentzer Zenod. 68 adn. 7, qui si recte iudicavit, dualem etiam Aristarchus scripsit

VI εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ᾽ οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἐγώ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερὸς Λυκόοργος,
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·
ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ᾽ ἠγάθεον Νυσήιον· αἱ δ᾽ ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ᾽ ἀνδροφόνου Λυκοόργου
θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
δύσεθ᾽ ἁλὸς κατὰ κῦμα, Θέτις δ᾽ ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχεν τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.
τῷ μὲν ἔπειτ᾽ ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάις· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δὴν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
οὐδ᾽ ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
ἆσσον ἴθ᾽, ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ᾽ ἵκηαι.
τὸν δ᾽ αὖθ᾽ Ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
Τυδεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
οἵη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μέν τ᾽ ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ᾽ ὕλη
τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ᾽ ἐπιγίγνεται ὥρη·
ὣς ἀνδρῶν γενεὴ ἣ μὲν φύει, ἣ δ᾽ ἀπολήγει.
εἰ δ᾽ ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῇς
ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ᾽ ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ᾽ ἄρα Γλαῦκον τέκεθ᾽ υἱόν,

128 κατ᾽ οὐρανοῦ] κατ᾽ οὐρανὸν Aristarch. 134 κατέχευαν] κατέχευον dett. Heraclit. Alleg. Hom. c. 35 ἀνδροφόνου Λυκοόργου] Nauckius, ἀνδροφόνοιο Λυκούργου codd. (cf. 130) 135 φοβηθεὶς] χολωθεὶς Zenod. 145 γενεὴν] γενεήν μ᾽ Leeuwenius coll. α 220 148 τηλεθόωσα] τηλεθόωντα Aristoph. ὥρη] ὥρῃ Aristoph. A 149 ἣ μὲν — ἣ δ᾽] ἡ μὲν — ἡ δ᾽ Alexio φύει] φύεθ᾽ Leeuwenius 150 ἐθέλεις] post hoc verbum distinxerunt Aristarch. et Nicanor

VI αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
ὤπασαν. αὐτάρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
ὅς ῥ᾽ ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσεν.
τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δῖ᾽ Ἄντεια,
κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔ τι
πεῖθ᾽ ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
ἡ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
τεθναίης, ὦ Προῖτ᾽, ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
ὅς μ᾽ ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.
ὣς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν·
κτεῖναι μέν ῥ᾽ ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ᾽ ὅ γε σήματα λυγρά,
γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
δεῖξαι δ᾽ ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ᾽ ἀπόλοιτο.
αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ᾽ ἀμύμονι πομπῇ.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Λυκίην ἶξεν Ξάνθον τε ῥέοντα,
προφρονέως μιν τῖε ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ᾔτεε σῆμα ἰδέσθαι,
ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
πεφνέμεν. ἡ δ᾽ ἄρ᾽ ἔην θεῖον γένος οὐδ᾽ ἀνθρώπων,

155 αὐτὰρ] αὐτὰρ ὃ D ἔτικτεν] libri, τίκτεν Aristarch. Βελλεροφόντην] Ἐλλεροφόντην Zenod. teste Eust. 289, 38 157 κακὰ μήσατο] Aristarch., κάκ᾽ ἐμήσατο libri 158 ῥ᾽] ϝ᾽ Leeuwenius φέρτερος] superscr. ατος A 159 γάρ οἱ] γάρ μιν A, γρ. γάρ οἱ schol. A 160 δῖ᾽ Ἄντεια] Ἀνάντεια alii secundum schol. BL 167 ῥ᾽] ϝ᾽ Leeuwenius 169 πτυκτῷ] πυκτῷ C Apoll. lex. 55, 24 170 ἠνώγει] ἠνώγειν Aristarch. A 171 ὑπ᾽] μετ Ixio 174 ξείνισσε] sic et ξείνιζε Aristarch. 179 ἐκέλευσεν] ϝε κέλευσεν? Bekkerus

VI πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισιν·
καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινεν·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
εἷσε λόχον· τοὶ δ' οὔ τι πάλιν οἶκόνδε νέοντο·
πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἠὺν ἐόντα,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν,
δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
ἡ δ' ἔτεκεν τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ἴσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς,
ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
ἤ τοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἶος ἀλᾶτο
ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄατος πολέμοιο
μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,
τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
Ἱππόλοχος δ' ἐμὲ τίκτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,

---

187 ἀνερχομένῳ] Aristarch. libri, ἀπερχομένῳ (correx. Lehrsius et Ludwichius, ἐπερχομένῳ cod. A) alii 188 εὐρείης] ἐείκοσι Etym. M. p. 538, 141

195 ὄφρα νέμοιτο] πυροφόροιο A (*M* 314), γρ. ὄφρα νέμοιτο 200 ἀλλ' ὅτε δὴ] αὐτὰρ ἐπεὶ Aristot. Probl. 30, 1 p. 953 a 23 καὶ κεῖνος] κἀκεῖνος DC post ras. 201 Ἀλήιον] probat Herodian., Ἁλήιον alii 203 Ἴσανδρον] Πείσανδρον Strab. XII 573 XIII 631 ἄατος] Nauckius, ἆτος libri 206 δ' ἐμὲ τίκτε] δέ μ' ἔτικτε codd., cf. Bekker. Hom. Bl. I 322

VI αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ᾽ ἄριστοι
ἔν τ᾽ Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὃ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώιός ἐσσι παλαιός·
Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ξείνισ᾽ ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἤματ᾽ ἐρύξας·
οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά·
Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον,
καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ᾽ ἐμοῖσιν.
Τυδέα δ᾽ οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ᾽ ἔτι τυτθὸν ἐόντα
κάλλιφ᾽, ὅτ᾽ ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσῳ
εἰμί, σὺ δ᾽ ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.
ἔγχεα δ᾽ ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι᾽ ὁμίλου·
πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοί τ᾽ ἐπίκουροι
κτεινέμεν, ὅν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχήω,
πολλοὶ δ᾽ αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὅν κε δύνηαι.
τεύχεα δ᾽ ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ᾽ εἶναι.
ὣς ἄρα φωνήσαντε, καθ᾽ ἵππων ἀΐξαντε,
χεῖράς τ᾽ ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
ἔνθ᾽ αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε᾽ ἄμειβεν
χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι᾽ ἐννεαβοίων.

209 γένος] κλέος Nauckius 213 ἐνὶ] Bekkerus, ἐπὶ libri 217 ξείνισ᾽ ἐνὶ] C D γρ. A, ξείνισεν ἐν A 222 sq.] ἄτοποι οἱ δύο στίχοι schol. LV 226 ἔγχεα] ἔγχεα superscr. σι A C, ἔγχεσι D, quam scripturam commemorant schol. BL ἀλλήλων] Aristarch. libri, [ἔγχεσι δ᾽] ἀλλήλοις Zenod. 228 κτεινέμεν] Nauckius, κτείνειν codd. κιχήω] Curtius, κιχείω codd.

VI Ἕκτωρ δ᾽ ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἵκανεν,
ἀμφ᾽ ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον ἠδὲ θύγατρες
εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἔτας τε
καὶ πόσιας· ὁ δ᾽ ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει
πάσας ἑξείης· πολλῇσι δὲ κήδε᾽ ἐφῆπτο.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ᾽ ἵκανεν,
ξεστῇς αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ᾽ ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισιν.
κουράων δ᾽ ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δώδεκ᾽ ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
κοιμῶντο Πριάμοιο παρ᾽ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.
ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν
μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ᾽ ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
ἐλθόντ᾽ ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
ἀλλὰ μέν᾽, ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
ὡς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεαι, αἴ κε πίῃσθα.
ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσι ἔτῃσιν.
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·

---

237 πύργον] supra scr. καὶ φηγὸν A, φηγὸν CD 239 ἔτας] libri Ptolem. Ascal. Herodian., ἕτας Alexio 241 πάσας ἑξείης] ‛ἐν τισὶ᾽ πᾶσι μάλ᾽ ἑξείης Ariston. 244 ἔνεσαν] Aristarch. AD, ἔσαν C 245 πλησίον] D, suprascr. ι A, πλησίοι C 246 παρὰ μνηστῇς] παρ᾽ αἰδοίῃς ‛ἐν ἄλλῳ᾽ A 250 παρ᾽ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν] Aristarch. libri, παρὰ μνηστῇσ᾽ ἀλόχοισι ‛ἐν ἄλλῳ᾽ A 256 μαρνάμενοι] μαρναμένους Herwerdenus 260 καὐτὸς] κ᾽ αὐτὸς Cm[1] Ptolem. Ascal., καὶ αὐτὸς Athen. II 35 C πίῃσθα] πίησθα codd.

VI μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι·
χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λειβέμεν αἴθοπα οἶνον
ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφέι Κρονίωνι
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς·
πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ
ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,
αἴ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν. ὥς κέ οἱ αὖθι
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄιδος εἴσω,
φαίην κεν φρέν' ἄτερ που διζύος ἐκλελαθέσθαι.
ὣς ἔφαθ', ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,

265 *μένεος δ'*] pars dett., δ' om. optimi, Apoll. lex. 40, 2 (cf. Plat. Crat. p. 415 A) 266 *ἀνίπτοισιν*] Aristarch. libri, *ἀνίπτῃσι* Zenod. *λειβέμεν*] Bekkerus, *λείβειν* codd. 270 *γεραιάς*] γρ. καὶ *γεραιράς* A 280 *ἔρχευ*] *ἔρχεο* D, *ἔρχε'* Nauckius 281 *ἐθέλῃσ'*] *ἐθέλῃ* Heynius 282 *ἔτρεφε*] *ἔτραφε* D 285 *κεν*] *πεν* scriptura commemoratur in schol. LV *φρέν' ἄτερ που*] Aristarch. teste Ariston. (cf. Eust. 642, 16) A (*ἄφαρ που* Nauckius): *φρέν' ἀτέρπου* alii ab Ariston. vituperati, CD: *φίλον ἦτορ* Zenod. 288] ἐν ταῖς Ἀριστάρχου φέρεται καὶ ἑτέρως 'ἡ δ' εἰς οἶκον ἰοῦσα παρίστατο φωριαμοῖσιν' (cf. ο 104) Didym., quod exhibent Ambr. D marg. (m. rec.) *κατεβήσετο*] supra scr. α A, *κατεβήσατο* CD

VI ἔνθ᾽ ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
ἤγαγε Σιδονίηθεν ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον
τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
τῶν ἕν᾽ ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
ἀστὴρ δ᾽ ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
βῆ δ᾽ ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
  αἳ δ᾽ ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλι ἄκρῃ,
τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
αἳ δ᾽ ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
ἣ δ᾽ ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος
θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
εὐχομένη δ᾽ ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
πότνι᾽ Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,
ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδεος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἴ κ᾽ ἐλεήσῃς
ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.
ὣς ἔφατ᾽ εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
  ὣς αἳ μέν ῥ᾽ εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ᾽ Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
καλά, τά ῥ᾽ αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότ᾽ ἄριστοι
ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἕκτορος ἐν πόλι ἄκρῃ.

---

289 ἔνθ᾽ ἔσαν οἱ] ἔνθα τ᾽ ἔσαν Nauckius, ἔνθα ϝ᾽ ἔσαν Gendtius παμποίκιλοι] παμποικίλα (ἔργα) Bentleius 290 τὰς] ἃς Ambr. Strab. I 41 291 ἐπιπλὼς] ἐπιπλοὺς Nauckius 297 πόλι] πόλει codd. 298 ὤϊξε] ἤοιξε Wackernagelius 305 ἐρυσίπτολι] ἄμεινον 'ῥυσίπτολι' schol. ABLV 311] ἀθετεῖται Ariston.

VI *ἔνθ᾽ Ἕκτωρ εἰσῆλθε διίφιλος, ἐν δ᾽ ἄρα χειρὶ*
ἔγχος ἔχ᾽ ἐνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
τὸν δ᾽ εὗρ᾽ ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε᾽ ἕποντα,
ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ᾽ ἀφόωντα·
Ἀργείη δ᾽ Ἑλένη μετ᾽ ἄρα δμωῇσι γυναιξὶν
ἧστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
τὸν δ᾽ Ἕκτωρ νείκεσσε ἰδὼν αἰσχροῖσι ἔπεσσιν·
δαιμόνι᾽, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ᾽ ἔνθεο θυμῷ.
λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
μαρνάμενοι· σέο δ᾽ εἵνεκ᾽ ἀυτή τε πτόλεμός τε
ἄστυ τόδ᾽ ἀμφιδέδηε· σὺ δ᾽ ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
ὅν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
ἀλλ᾽ ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηίοιο θέρηται.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ᾽ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ᾽ ὑπὲρ αἶσαν,
τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
οὔ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι
ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ᾽ ἄχεϊ προτραπέσθαι.
νῦν δέ με παρειποῦσ᾽ ἄλοχος μαλακοῖσι ἔπεσσιν
ὅρμησ᾽ ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
λώιον ἔσσεσθαι· νίκη δ᾽ ἐπαμείβεται ἄνδρας.
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω·
ἢ ἴθ᾽, ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ᾽ ὀίω.
ὣς φάτο, τὸν δ᾽ οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
τὸν δ᾽ Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισιν·
δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης.

---

319 *ἔχ᾽ ἐνδεκάπηχυ*] Heracleo Alexio libri, *ἔχεν δεκάπηχυ* alii 322 *τόξ᾽ ἀφόωντα*] (*ἀφ.* A), *τόξα φόωντα* Dm¹ (*τόξ᾽ ἀφ.* m²), *φόωντα* et *ἀφόωντα* scripturae commemorantur in schol. LV 325 *αἰσχροῖσι ἔπεσσιν*] Bekkerus, *αἰσχροῖς ἐπέεσσιν* codd. 330 *ὅν τινα*] Aristarch., *εἴ τινα* codd. 334 *μευ*] *μέ᾽* Leeuwenius 335 *νεμέσσι*] schol. LV, *νεμέσσει* codd. 337 *μαλακοῖσι ἔπεσσιν*] Bekkerus, *μαλακοῖς ἐπέεσσιν* libri 343 *μειλιχίοισιν*] *ἐν ἄλλῳ δὲ γυναικῶν* A 344 *κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης*] *κακομηχάνοο κρυοέσσης* Payne

ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ
οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
εἰς ὄρος ἢ ἐς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
ὃς ᾔδει νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
τούτῳ δ' οὔτ' ἄρα νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
ἔσσονται· τῷ καί μιν ἐπαυρήσεσθαι δίω.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν
εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς,
οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισιν.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
μή με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις·
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
καὶ γὰρ ἐγὼ οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι
οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις
ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
οὐδ' εὗρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
ἀλλ' ἥ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐυπέπλῳ

Knightius, cf. Wackernagel. in Bezzenb. Beitr. IIII 266 sq. 347 ἐς] var. lectio in Cram. Epim. 172, 14, εἰς libri 352 ἄρα] Christius, ἄρ codd. νῦν] Aristarch. (δὴ an νυν alii?) 356 ἀρχῆς] Apoll. de synt. 133, 6, ἄτης libri mel. 357 ἐπὶ] ἔπι Ptolem. Ascal. 365 οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι] οἰκόνδε ἐλεύσομαι dett. pars, quod pro genuino habuerunt J. H. Vossius et Ahrensius 367 γάρ τ'] γὰρ ἔτι D εἰ] ἢ Bekkerus

VI πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ᾽ ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
ἔστη ἐπ᾽ οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν·
εἰ δ᾽ ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε·
πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
ἠέ πῃ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων
ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρῳαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ᾽ ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
οὔτε πῃ ἐς γαλόων οὔτ᾽ εἰνατέρων ἐυπέπλων
οὔτ᾽ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρῳαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται,
ἀλλ᾽ ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ᾽ ἄκουσεν
τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
μαινομένῃ ἐικυῖα· φέρει δ᾽ ἅμα παῖδα τιθήνη.
ἦ ῥα γυνὴ ταμίη, ὁ δ᾽ ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐυκτιμένας κατ᾽ ἀγυιάς.
εὖτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ
Σκαιάς, τῇ ἄρ᾽ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε,
ἔνθ᾽ ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
Ἠετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ,
Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ᾽ ἄνδρεσσι ἀνάσσων·
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ᾽ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
ἥ οἱ ἔπειτ᾽ ἤντησ᾽, ἅμα δ᾽ ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
παῖδ᾽ ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ᾽ ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως,
Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ,
τόν ῥ᾽ Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ᾽· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

373 ἐφεστήκει] Aristarch., ἐφειστήκει libri mel. 375 δμῳῇσιν] A, δμωσιν codd. cett. 393 πεδίονδε] πεδίοιο D 400 κόλπῳ] κόλπον C 402 Σκαμάνδριον] Καμάνδριον C post ras. 403 οἶος] αὐτὸς schol. BL ad Ξ 424

VI ἤ τοι ὁ μὲν μείδησε ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ᾽ ἐλεαίρεις
παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ᾽ ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτενέουσιν Ἀχαιοὶ
πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἄλλη
ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς,
ἀλλ᾽ ἄχε᾽· οὐδέ μοί ἐστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἤ τοι γὰρ πατέρ᾽ ἀμμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετόωσαν,
Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ᾽ ἔκτανεν Ἠετίωνα,
οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
ἀλλ᾽ ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
ἠδ᾽ ἐπὶ σῆμ᾽ ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
οἳ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι Ἄϊδος εἴσω·
πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
βουσὶν ἐπ᾽ εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς ὀίεσσιν.
μητέρα δ᾽, ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ,
τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ᾽ ἤγαγ᾽ ἅμ᾽ ἄλλοισιν κτεάτεσσιν,
ἂψ ὅ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι᾽ ἄποινα,
πατρὸς δ᾽ ἐν μεγάροισι βάλ᾽ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

407 φθίσει] φθείσει A τὸ σὸν] τεὸν? Nauckius 408 ἔμ᾽ ἄμμορον] ἐμὸν μόρον alii teste Ariston. 'οὐκ εὖ' 409 κατακτενέουσιν] Cobetus, κατακτανέουσιν codd. 414 γὰρ] μὲν Strab. XIII 619 ἀμμὸν] aeolicam formam (accentum tamen dedi antiquiorem cf. ἐρεβεννός, ἀργεννός) Ahrensius aliique iure flagitarunt (velut ἄμμας πόλιος legimus in titulo Lesb. ap. Bechtel. Aeol. Inschr. n. 223 — Cyr. Ancon. ap. Kaibel. Eph. Epigr. II n. 14; ἀμμῆς γῆς servatum est γ 166 in codd. DL); ἀμὸν Demetrius D, ἀμὸν Apoll. de pron. 142 B, AC 415 ναιετόωσαν] Aristarch., ναιετάωσαν libri melior. 419 ἔχεεν] ἔχευεν D

VI ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης·
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναῖκα·
λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι
ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
ἠδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
ἤ πού τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
αἴ κε κακὸς ὣς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο.
ἀλλ' οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος
οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
ὅσσον σεῖ', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας.
καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις.

---

432 θήῃς] Aristarch. A D Ambr., θείῃς alii, θείης C 433-439 ἀθετοῦνται Ariston. 434 ἀμβατός] Aristarch. libri, ἀμβατή Callistratus 435 τῇ γ'] τῇ γ' et τῇδ' scripturas commemorat schol. A (Didymi?) 437 Ἀτρεΐδας] Ἀτρεΐδα Ixio 438 τίς] τί A θεοπροπίων] A, θεοπροπιῶν Nauckius, θεοπροπέων D, θεοπροπίας C 439 αὐτῶν] αὐτοὺς 'ἐν ἐνίοις' schol. A (Did.?) 443 ὣς] γρ. ᾧ Eust. 654, 46 (ὢ schol. L) 447 γὰρ] μὲν C 454 σεῖ'] libri, σεῦ La Rochius

VI καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης
πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη.
καί ποτέ τις εἴπῃσι ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
Ἕκτορος ἥδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
πρίν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.
ὣς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ.
ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
ἐκλίνθη ἰάχων πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς,
ταρβήσας χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
αὐτὰρ ὅ γ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
εἶπε δ' ἐπευξάμενος Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν·
Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν·
καί ποτέ τις εἴπῃσι 'πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων'
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
κτείνας δήιον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
παῖδ' ἑόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ

---

457 φορέοις] φορέεις superscr. οι A 463 χήτεϊ] χήτει libri 464 τεθνηῶτα] τεθνειῶτα libri (in A supra scr. ηι) 465 γέ τι] Dionys. Sidon. Alexio Heracleo AD, γ' ἔτι Ptolem. Ascal. C 474 ὅ γ'] ὃ Bentleius 475 εἶπε δ'] Aristarch., εἶπεν libri 478 βίην τ' ἀγαθὸν] A, βίην ἀγαθόν τε alii (schol. A Did.), βίην τ' ἀγαθόν τε C 479 εἴπῃσι] suo iure defendit Ludwichius l. c. II 351 coll. Η 85 Ζ 459 al., εἴπῃσι supra scr. οι A, εἴποι Nicanor ad Ζ 479 Ν 352 γ' ὅδε] Aristarch., δ' ὅ γε libri Nicanor altero loco

VI δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἄϊδι προϊάψει·
μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἶκόνδε βεβήκει
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
αἳ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὅ γ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ ποσὶν κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθὼς λοέεσθαι ἐυρρεέος ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς,

---

484 ἐλέησε] ἐλέαιρε D   489 πρῶτα] πρωτὰ quidam teste Herodiano, ἵν' ᾖ τὰ πεπρωμένα   490 τὰ σ' αὐτῆς] D, τα σαυτῆς AC, τὰ σ' αὐτῆς Nauckius
493 ἐγγεγάασιν] ἐκγεγάασιν C   500 γόον] Apollon. Herodian. (Lentz II 302 = Etym. M. 238, 23) libri mel., γόων pars dett.; γόον aeolicum Fickius coll. γέλαν Poet. lyr. Gr. III[4] 709 B. (Fragm. adesp. 77)   506 ἀκοστήσας] ἀγοστήσας alii (schol. A)   507 θείῃ] θέει C   508 λοέεσθαι] Nauckius, λούεσθαι libri   ἐυρρεέος] Nauckius, ἐυρρεῖος libri

ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετὰ ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκει
καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν
στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ᾗ ὀάριζε γυναικί.
τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
δηθύνων οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
δαιμόνι', οὐκ ἄν τίς τοι ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.

---

511 ῥίμφα ἑ γοῦνα] ῥίμφαι γοῦνα (sic) Posidonius, ῥίμφ' ἑὰ γοῦνα Zenod. μετὰ] μετά τ' codd. 523 μεθίεις] μεθίῃς dett. pars Eust. 660, 15

ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ΕΚΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΑΙΑΝΤΟΣ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ. ΝΕΚΡΩΝ ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ

VII *Ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ,*
τῷ δ᾽ ἅμ᾽ Ἀλέξανδρος κί᾽ ἀδελφεός· ἐν δ᾽ ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὖρον, ἐπεί κε κάμωσιν ἐυξέστῃς ἐλάτῃσιν
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ᾽ ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὣς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.

ἔνθ᾽ ἑλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος,
Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ᾽ Ἀρηίθοος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἕκτωρ δ᾽ Ἠιονῆα βάλ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
αὐχέν᾽ ὑπὸ στεφάνης ἐυχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ᾽, Ἱππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Δεξιάδην ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων
ὦμον· ὃ δ᾽ ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,

---

3 *πολεμιζέμεν*] unus e dett., *πολεμίζειν* libri melior. 5 *ἐπεί κε*] Aristarch. AC, *ἐπὴν κε* alii (velut Sidon. secundum schol. V), *ἐπὴν κεκάμωσιν* praefert Ariston., quod exhibet D 6 *ἐλαύνοντες*] *ἐρέσσοντες* 'καὶ ἔνια τῶν ὑπομνημάτων' (Aristarchi) Did. 7 *τώ*] Aristarch. libri (*τὸ* A), *τοὶ* Ammonius praetulit (ut Aristarcheum?) 12 *ἐυχάλκου*] *εὐκύκλου* D *λῦσε*] *λύντο* Aristarch.
15 *Δεξιάδην*] aut pro nomine aut pro adverbio (*δεξιάδην*) accipi posse licit Nicanor, *δεξιάδην* '*τινές*' secundum schol. BLV

VII βῆ ῥα κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Ἴλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ᾽ ἀντίος ὤρνυτ᾽ Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τώ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
τὴν πρότερος προσέειπε ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
ἦλθες ἀπ᾽ Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
δῷς; ἐπεὶ οὔ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ᾽ εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχέσσοντ᾽, εἰς ὅ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὧδ᾽ ἔστω, ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ᾽ Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
ἀλλ᾽ ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
οἱ δέ κ᾽ ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
οἶον ἐπόρσειαν πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ.
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ᾽ Ἕλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
βουλήν, ἥ ῥα θεοῖς ἐπιάνδανε μητιόωσιν·
στῆ δὲ παρ᾽ Ἕκτορ᾽ ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

24 σὺ δὴ αὖ] Bekkerus, σὺ δ᾽ αὖ libri θύγατερ] θυγάτηρ C 30 μαχέσσοντ᾽] Nauckius, μαχήσοντ᾽ codd. 32 ἀθανάτῃσι] AC, ἀθανάτοισι(ν) Zenod. D, ἀμφοτέρῃσι(ν) Aristoph. 33 τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε] γρ. τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα schol. A 41 ἀγασσάμενοι] libri, ἀγασσόμενοι Aristarch. (? cf. ad Θ 29) 42 πολεμιζέμεν] Bekkerus, πολεμίζειν libri 45 θεοῖς ἐπιάνδανε] θεοῖς ἐπιϝάνδανε vel θεοῖσιν ἑϝάνδανε Hoffmannus; θεοῖσιν ἑφήνδανε libri

VII Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι·
οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
[ὣς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.]
ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἑλών· οἳ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἑζέσθην ὄρνισι ἐοικότες αἰγυπιοῖσιν
φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες ἥατο πυκναί,
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ
ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
τοῖαι ἄρα στίχες ἧατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
εἰς ὅ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἕλητε
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.
ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·

53] ἀθετεῖται Ariston. 56 οἳ δ'] τοὶ δ' C 61 ἥατο] εἵατο A, εἴατο CD 62 πεφρικυῖαι] γρ. καὶ 'βεβριθυῖαι' A 64 μελάνει] Aristarch. (Aristot. Probl. 23, 23 p. 934 a 16), μελανεῖ (ὑπ' αὐτοῦ) Schneidero praeeunte Bergkius πόντος ὑπ' αὐτῆς] libri plerique (πόντον C m[1]), πόντον ὑπ' αὐτῇ Aristarch., πόντος ὑπ' αὐτοῦ alii teste Didymo (sic Aristot. l. c.), πόντος δὲ μελαίνεθ' ὑπ' αὐτῆς Leeuwenius coll. Ε 354 Σ 548 65 ἥατ'] εἵατ' A, εἴατ' CD 68 ὄφρ'] ὡς Heynius 72 δαμήετε] Bekkerus, δαμείετε libri 73 δ' ἐν] Aristarch., μὲν libri melior.

VII τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγῃ,
δεῦρ᾽ ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ.
ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ᾽ ἄμμ᾽ ἐπιμάρτυρος ἔστω·
εἰ μέν κεν ἔμ᾽ ἐκεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
τεύχεα συλήσας φερέτω κοΐλας ἐπὶ νῆας,
σῶμα δὲ οἴκαδ᾽ ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
εἰ δέ κ᾽ ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐυσσέλμους ἀποδώσω,
ὄφρα ἑ ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
καί ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
ὅν ποτ᾽ ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ.
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ᾽ ἐμὸν κλέος οὔ ποτ᾽ ὀλεῖται.
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ᾽ ὑποδέχθαι.
ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·
ὤ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιίδες, οὐκέτ᾽ Ἀχαιοί·
ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ᾽ ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν.
ἀλλ᾽ ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε
ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως·
τῷδε δ᾽ ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν
νίκης πείρατ᾽ ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

74 τῶν νῦν ὅν τινα] γρ. τῶν εἰ καί τινα A ἀνώγῃ] La Rochius, ἀνώγει codd. 77 ἔμ᾽ ἐκεῖνος] ἐμὲ κεῖνος libri melior. 81 εἰ δέ κ᾽ ἐγὼ τὸν] αἴ κεν πῶς μιν Apoll. lex. 18, 10 83 προτὶ] ποτὶ C 89 κατατεθνηῶτος] Aristarch., κατατεθνειῶτος libri melior. 95 νείκει] libri; νείκε᾽ ‛ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων᾽ Didym. στεναχίζετο] AD, στοναχίζετο C

VII ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
αὐτός τ᾽ Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
δεξιτερῆς ἕλε χειρὸς ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ
μηδ᾽ ἔθελ᾽ ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
καὶ δ᾽ Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ἔρριγ᾽ ἀντιβολῆσαι, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων,
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
εἴ περ ἀδειής τ᾽ ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ᾽ ἀκόρητος,
φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καμψέμεν, αἴ κε φύγῃσιν
δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.
ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἥρως
αἴσιμα παρειπών· ὁ δ᾽ ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ᾽ ὤμων τεύχε᾽ ἕλοντο.
Νέστωρ δ᾽ Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει·
ἦ κε μέγ᾽ οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς,

103 κατεδύσετο] κατεδύσατο libri melior. 104 βιότοιο] γρ. καὶ ʽθανάτοιοʼ schol. A 108 δεξιτερῆς-χειρὸς] δεξιτερὴν-χεῖρα Bentleius 110 ἀνὰ δὲ σχέο] Aristarch. (schol. A ἀνὰ δ᾽ ἄνσχεο, quod correxerunt Lentzius et Lehrsius), A (in textu) D; ἀνὰ δ᾽ ἴσχεο cet. 113 τούτῳ γε] libri, quod Aristarcheum esse probabile fit e schol. Didymi (cf. Ludwich. I 275 adn.); contra τοῦτόν γε (nam et haec scriptura ab illo commemoratur) Aristarchum dedisse suspicatus est Kayserus 114 ἀντιβολῆσαι] γρ. καὶ ʽἀντιμολῆσαιʼ schol. A (Didym.?) ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων] βέλτιον ἄν, φασιν (scil. Aristarchei, Lehrsius), εἴρητο ʽὉμήρῳ ʽὅ περ μέγα φέρτατός ἐστινʼ schol. A ἀμείνων] ἀμείνω Zenod. 115 ἵζευ] ἵζε᾽ Nauckius 117 ἀδειής τ᾽] γρ. καὶ ʽἀδειής γεʼ schol. A 118 καμψέμεν] Bekkerus, κάμψειν libri 119 πολέμοιο] πολέμου D 120 ἀδελφεόο Ahrensius, ἀδελφεοῖο Hartelius, ἀδελφειοῦ codd.

ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ᾽ ἀγορητής,
ὅς ποτέ μ᾽ εἰρόμενος μέγ᾽ ἐγήθεε ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ᾽ Ἕκτορι πάντας ἀκούσαι,
πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
ἡβῷμ᾽ ὡς ὅτ᾽ ἐπ᾽ ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τοῖσι δ᾽ Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο, ἰσόθεος φώς,
τεύχε᾽ ἔχων ὤμοισιν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος,
δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην
ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ,
ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔ τι κράτεΐ γε,
στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ᾽ ἄρ᾽ οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
δουρὶ μέσον περόνησεν, ὁ δ᾽ ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
τεύχεα δ᾽ ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,

---

127 μ᾽ εἰρόμενος] μειρόμενος Zenod. scripsisse conclusit Ariston. ex eiusdem lectione μέγα δ᾽ ἔστενεν μέγ᾽ ἐγήθεε] Aristarch., μέγα δ᾽ ἔστενεν Zenod. (μεγάλ᾽ ἔστενεν coniecit Spitznerus) 130 φίλας ἀνὰ] βαρείας 'ἐν ταῖς ἐξητασμέναις Ἀριστάρχου' Didym. (ἐν τοῖς ἐξητασμένοις Lehrsius, cf. de Arist. stud.[2] 22) 133 Κελάδοντι] Ἀκίδοντι alii cf. Strab. VIII 348 135 Φειᾶς] libri, sic Aristarchum legisse arguunt schol. Ariston. et Herodiani, Φειῆς Sittlius, Φιᾶς Steph. Byz. p. 664, 7; Φηρᾶς (Φήρης Lehrsius, φηρᾶ σπάρτη καὶ cod. A) teste schol. A coniecisse videtur Didymus ('οὕτω γὰρ καὶ Φερεκύδης ἱστορεῖ'), cf. Lehrsium Arist.[2] p. 242; Χάας quidam ap. Strab. VIII 348 144 ὑποφθὰς] Aristarch. (cf. Ariston.), qui etiam alteram scripturam ἀναστάς in fontibus suis invenit teste Didymo: (γρ. καὶ ἀναστὰς A) 146 τεύχεα δ᾽] Aristarch. A, τεύχεά τ᾽ alii, CD

VII δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη.
ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσεϊ ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων·
καὶ μαχόμην οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ὑμέων δ' οἵ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
οὐδ' οἳ προφρονέως μέμαθ' Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων, οἳ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
ἂν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
πάντες ἄρ' οἵ γ' ἔθελον πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ.
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς·
καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγῃσιν
δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.

---

149 δῶκε δ'] Aristarch. AC, δῶκεν alii, D post ras. 151] huic subiungitur in quibusdam codd. deterioris notae: ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι (= Η 40) 153 θάρσεϊ ᾧ] θάρσει ἐμῷ Zenod. 169 πολεμιζέμεν] Bekkerus, πολεμίζειν libri 171 πεπάλασθε] Aristarch. (et Herodian.) A, πεπάλαχθε alii, C (post ras.) D; πεπάλεσθε Doederleinius ὅς κε] Aristarch. libri, ὥς κε quidam scripserunt teste schol. A (Did.?) 172 οὗτος] οὕτως D

λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱὸν
ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἔθορεν κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ
δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
οἳ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ,
ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
ἦ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδών, γήθησε δὲ θυμῷ.
τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδις βάλε φώνησέν τε·
ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον.
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήια τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι
σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται,
ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης·
οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
οὐδέ τι ἰδρείῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήιδά γ' οὕτως
ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' εὔχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·

---

177 *θεοῖσι δὲ*] Alexio Heracleo, C (post ras.) D, *θεοῖς ἰδὲ* Ptolem. Ascal. A 186 *ὅτε δὴ τὸν*] CD; *διχῶς, ὅτε δή ῥ'* (quod habet A) et *ὅτε δὴ τὸν* Didym. 187 *ἐπιγράψας*] de altera scriptura *ἐνιγράψας* cf. Maass. Herm. XVIIII 569 193 *δύω*] quidam teste Didym., libri; *δύνω* Aristarch. 195-199] damnarunt Zenod. Aristoph. Aristarch. 197 *ἑκὼν*] *ἑλὼν* Aristarch. (et secundum schol. V *αἱ πλείους*) 198 *οὐδέ τι ἰδρείῃ*] Aristarch., *οὐδὲ μὲν ἰδρείῃ* Aristoph., *οὐδέ τ' ἀιδρείῃ* libri melior. schol. BL

VII εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.
ὣς ἄρ᾽ ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχεα,
σεύατ᾽ ἔπειθ᾽ οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
ὅς τ᾽ εἶσιν πόλεμόνδε μετ᾽ ἀνέρας, οὕς τε Κρονίων
θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι.
τοῖος ἄρ᾽ Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἤιε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργέιοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Ἕκτορί τ᾽ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
ἀλλ᾽ οὔ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ᾽ ἀναδῦναι
ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
Αἴας δ᾽ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον,
χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
σκυτοτόμων ὄχ᾽ ἄριστος, Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων·
ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον,
ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ᾽ ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
τὸ πρόσθεν στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
στῆ ῥα μάλ᾽ Ἕκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἶος,
οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,
καὶ μετ᾽ Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
κεῖτ᾽ ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμεῖς δ᾽ εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
καὶ πολέες. ἀλλ᾽ ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.

---

207 τεύχεα] τεύχη libri (εα superscr. in A) 212 προσώπασι] προσώπεσσι D 213 βιβάς] Aristarch. libri, βιβῶν alios scripsisse suspicatur Ludwichius (cf. ad O 307) 214 μὲν] Aristarch., μέγ᾽ libri mel. 215 ἕκαστον] ἑκάστου D 221 Ὕλῃ] Ὕδῃ quidam teste Strab. VIIII 408 XIII 626 230 ἀπομηνίσας] ἐπιμηνίσας Aristarch. (?) teste schol. V

VII *τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·*
Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
μή τί μευ ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε
ἠὲ γυναικός, ἣ οὐ οἶδεν πολεμήια ἔργα.
αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων,
οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηίῳ μέλπεσθαι Ἄρηι.
ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἴ κε τύχωμι.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἄμφω
σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσι ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,

---

238 *οἶδ' — οἶδ'*] *ἠδ' — ἠδ'* D e corr., quod coniecisse quosdam dicit Eust. 678, 52   *βῶν*] aeolicum Aristarch. libri melior., cf. Priscian. VI 69: 'et Aeolis et Doris *βῶς* dicunt pro *βοῦς*'; *βοῦν* Aristoph., *βῶ* (*ἀντὶ τοῦ βόα*) alii teste Didymo, in quorum numero Rhianum fuisse tradit schol. V (ubi additur: *ἐν τοῖς παλαιοῖς ἐγέγραπτο Β Ο Ν. ὅπερ οὐκ ἐνόησαν οἱ διορθωταί*)   240] post 241 legitur in D   *ἐπαΐξαι*] *γρ. ἐπαΐξειν* (*ἐπαΐσσειν?*) A   241 *δηίῳ*] *δηίων* Aristarch.   243 *τύχωμι*] A, *τύχοιμι* CD   256 sq. (255-257 Nauckius)] neglexerunt quidam velut Zenod.   256 *λείουσι*] v. ad *E* 782

VII οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον,
εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέι πέτρῳ,
βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·
μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ἰδαῖ', Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους·
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ᾗ περ ἂν οὗτος.

---

259 *χαλκός*] Aristarch., *χαλκόν* libri melior. 262 *ἀνεκήκιεν*] *ἀνακήκιεν* schol. Soph. Phil. 697 269 *ἐπέρεισε*] *ἐπέρησε* A 272 *ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς*] Aristarch., *ἀσπίδι ἐγχριμφθεὶς* libri optimi, quod probat Hartelius Hom. Stud. I² 58 sq. *αἶψ'*] Aristarch. libri, *ἂψ* alii 277 *σχέθον*] *σχέθε* Bentleius 279 *μάχεσθον*] *μάχεσθε* Gell. XIII 25, 18 280 *σφῶι*] *σφῶε* Ixio (Apoll. de pron. 89, 3 Schneid.) 285 *αὐτὸς*] *οὗτος* 'ἐν ἄλλῳ' A

VII τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
καὶ πινυτήν, περὶ δ᾽ ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηιοτῆτος
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ᾽, εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ᾽ ἑτέροισί γε νίκην·
νὺξ δ᾽ ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
ὡς σύ τ᾽ ἐυφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιούς,
σούς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἑταίρους, οἵ τοι ἔασιν·
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Τρῶας ἐυφρανέω καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
αἵ τε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ᾽ ἄγ᾽ ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὄφρα τις ὧδ᾽ εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
'ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἠδ᾽ αὖτ᾽ ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.'
ὣς ἄρα φωνήσας δῶκεν ξίφος ἀργυρόηλον,
σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
τὼ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
ἤι᾽, ὁ δ᾽ ἐς Τρώων ὅμαδον κίε. τοὶ δὲ χάρησαν,
ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καί ῥ᾽ ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι.
Αἴαντ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκῃ.

---

289 φέρτατος] φέρτερος D 290] 'ἐν ἄλλῳ' νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα A (= Η 29) 293] huic appictus erat obelus cum asterisco (cf. Ariston.) 295] ἀθετεῖται Ariston. 298 δύσονται] γρ. δὲ καὶ 'θύονται', ὡς Ἡρωδιανός schol. BL 300 ὧδ᾽] ὣς Bentleius τε Τρώων τε] χαλκοχιτώνων D (supra scr. τε Τρώων τε) 301 ἠμὲν] ἢ μὲν D 302 ἀρθμήσαντε] ἀρθμήσαντες D 304 ἐυτμήτῳ] libri, ἐυκμήτῳ Aristarch. 308 εἶδον] ϝ᾽ ἴδον Leeuwenius 310 καί ῥ᾽] καὶ δὴ Eust. ἀελπτέοντες] ἀελπέοντες Hesych. I 54, ἀελπτέοντες ἢ ἀέλποντες Eust. 312 κεχαρηότα] κεχαφηότα Etym. M. 482, 7

VII *Οἳ δ᾽ ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,*
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι.
τὸν δέρον ἀμφί θ᾽ ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλόν τ᾽ ἄρ᾽ ἐπισταμένως πεῖράν τ᾽ ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.
νώτοισιν δ᾽ Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἤρχετο μῆτιν,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐύρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐσκέδασ᾽ ὀξὺς Ἄρης, ψυχαὶ δ᾽ Ἄιδόσδε κατῆλθον·
τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ᾽ ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ᾽ ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺς
τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ᾽ ὀστέα παισὶν ἕκαστος
οἴκαδ᾽ ἄγῃ, ὅτ᾽ ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
τύμβον δ᾽ ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ᾽ αὐτὸν δείμομεν ὦκα
πύργους ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.

---

316 *διέχευαν*] *διέχευον* superscr. α A 320 *οὐδέ τι*] *οὐδ᾽ ἔτι* A 324 *τοῖς*] *τοῖς δ᾽* Athen. V p. 187 A *πάμπρωτος*] *πάμπρωτον* Plut. Symp. VII 9, 1 *ὑφαινέμεν*] Bekkerus, *ὑφαίνειν* libri *μῆτιν*] *μῦθον* Eust. 1850, 19, *μύθους* Etym. M. 785, 32 327 *Ἀτρεΐδη*] *αι* superscr. A, *Ἀτρεΐδαι* C

332 *νεκροὺς*] *πάντας* Etym. M. 544, 24 333 *κατακήομεν*] cf. Aristarchi scripturas *λ* 74 *ν* 26, de quibus refert Didymus; *κατακείομεν* libri 334 sq.] *ἀθετοῦνται* Ariston. 336 *δ᾽*] *τ᾽* Aristarch. 337 *ἐκ πεδίου*] *ἐν πεδίῳ* Aristoph., cf. Didym. ad 436

VII ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἥ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλι ἄκρῃ
δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
[ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε].
ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

---

339 εὖ] ἔπτ' quidam teste schol. A 342 ἵππους] Eust., ἵππον libri (ἀντὶ τοῦ ἵππους D marg.) ἐοῦσα] γρ. ἔχουσα schol. V 344 ἐπήνησαν] ἐπήνεσαν D 345 αὖτ'] δ' αὖτ' D πόλι] πόλει codd. 347 ἦρχ' ἀγορεύειν] ἀντίον ηὔδα (γρ. ἦρχ' ἀγορεύειν) A 353 ἀθετεῖται] Ariston. ἵνα μὴ] ἵν' ἂν μὴ Aristarch. teste Didym. (καίτοι ὠβελισμένου τοῦ στίχου add. schol. V) 357 Ἀντῆνορ] Ἀντήνωρ D 359 εἰ δ' ἐτεὸν] Aristarch. libri, εἰ ἐτεὸν alii 364 καὶ ἔτ'] καὶ Heynius ἐπιθεῖναι] ἐπιδοῦναι Eust. 1335, 50

VII ἤ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ πτόλιν, ὡς τὸ πάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσιν
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὅ κε νεκροὺς
κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχεσσόμεθ', εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
τοὺς δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούς, θεράποντας Ἄρηος,
νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ
εἰπέμεν, αἴ κέ περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
κτήματα μέν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
ἠγάγετο Τροίηνδ' - ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι -

---

368 sq.] om. A 370 *κατὰ πτόλιν*] γρ. *κατὰ στρατόν* A (sic habet pars dett.) 371 *ἐγρήγορθε*] *ἐγρήγορτε* Nauckius dubitanter 375 *καὶ δὲ τόδ'*] *καὶ δὲ τὸ* Heynius, *καὶ τόδε* Nauckius 377 *κήομεν*] *κείομεν* libri fere omnes *μαχεσσόμεθ'*] Nauckius, *μαχησόμεθ'* libri 380] om. AD, habent C (D marg.) dett. *εἵλοντο*] *ἕλοντο* C 383 *πρυμνῇ*] schol. B ad *Λ* 490, *πρύμνῃ* libri 385] in margine habet A *ἀριστῆες Παναχαιῶν*] *ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί* D, '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A m. recentissima 387 *εἰπέμεν*] C, *εἰπεῖν* libri cet.

πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔ φησιν δώσειν· ἦ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλητε
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὅ κε νεκροὺς
κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχεσσόμεθ', εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἰδαῖ', ἦ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν - κατακαιέμεν οὔ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
οἳ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἄρ' ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν
στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὁπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐυσσέλμων ἀπὸ νηῶν

---

391 *καὶ ἔτ'*] cf. ad 364 393 *ἦ μὴν*] Aristarch. A C, *ἦ μιν* alii (Eust. 686, 35) D 394 *ἠνώγεον*] *ἤνωγον* Bentleius, *ἠνώγει* Spitznerus 396 *κήομεν*] *κείομεν* melior. *μαχεσσόμεθ'*] Nauckius, *μαχησόμεθ'* libri 408] '*βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ νεκροῖσιν*' Nicanor 409 *τεθνηώτων*] Aristarch., *τεθνειώτων* libri mel. 415 *ποτιδέγμενοι*] *προτιδέγμενοι* Dm[1]

VII ὀτρύνοντο νέκυς τ᾽ ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ᾽ ὕλην.
  ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ᾽ ἤντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
ἀλλ᾽ ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,
δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ᾽ εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
ὣς δ᾽ αὔτως ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
  ἦμος δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ᾽ ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ᾽ ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἤγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ᾽ αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ᾽ ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ᾽ αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι᾽ αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ᾽ αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
  ὣς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

---

420 *ὀτρύνοντο νέκυς*] Aristarch. teste Didymo (*ὤτρυνον* augmento instructum legit Aristarch. *P* 215), *ὤτρυνον* (*ὄτρυνον* D) *νέκυας* libri 422 *ἀκαλαρρείταο*] *ἀκαλαρρεέταο* Nauckius 427 *οἱ δὲ*] *ἀλλὰ* 'ἐν ἄλλῳ' A 428 *πυρκαϊῆς*] Aristarch. libri, *πυρκαϊῇ* Zenod. (alii fortasse *πυρκαϊῆς*. cf. schol. V et Ludwich. I 281) *ἐπενήνεον*] γρ. *καὶ ἐπινήνεον* (*ἔπι νήνεον* suspicatur Ludwichius) schol. AV 433 *ἄρ*] *ἄρα* Nauckius 434 *ἤγρετο*] Duentzerus Cobetus La Rochius, *ἔγρετο* libri ex *ΕΓΡΕΤΟ* errore *τῶν μετεχαρακτηρισάντων* ortum 436 *ἐκ πεδίου*] *ἐν πεδίῳ* Aristoph. *ποτὶ*] *περὶ* Aristoph.
443-464] damnarunt Zenod. Aristoph. Aristarch.

VII τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ᾿ ἀπείρονα γαῖαν,
ὅς τις ἔτ᾿ ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁράᾳς, ὅτι δὴ αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
τοῦ δ᾿ ἦ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ᾿ ἐπικίδναται ἠώς·
τοῦ δ᾿ ἐπιλήσονται, τό τ᾿ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
τὸν δὲ μέγ᾿ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ὢ πόποι, ἐννοσίγαι᾿ εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες.
ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
ὃς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε·
σὸν δ᾿ ἦ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ᾿ ἐπικίδναται ἠώς.
ἄγρει μάν, ὅτ᾿ ἂν αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
αὖτις δ᾿ ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
δύσετο δ᾿ ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν,
βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἕλοντο.
νῆες δ᾿ ἐκ Λήμνοιο παρέσταν οἶνον ἄγουσαι
πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὔνηος,
τόν ῥ᾿ ἔτεχ᾿ Ὑψιπύλη ὑπ᾿ Ἰήσονι, ποιμένι λαῶν.

---

447 ἐνίψει] ἐνίσπῃ Leeuwenius 448 ὅτι] ὅτε AC δὴ αὖτε] Bekkerus, δ᾿ αὖτε libri 449 ἐτειχίσσαντο] ἐτεκτήναντο Hesych. s. v. νεῶν ὕπερ 451 δ᾿ ἦ τοι] δή τοι A ὅσον] Zenod. cum aliis, CD, ὅσην Aristarch. Ambr. A (superscr. ο) 452 τό τ᾿] Ambr. A, τὸ Aristarchi edd., τὸ δ᾿ 'κατ᾿ ἔνια τῶν ὑπομνημάτων' teste Didymo, ὅτ᾿ CD 453 ἥρῳ] Aristarch. cf. Herod. II 714, 34 L., ἥρωι Nauckius 455 ἐννοσίγαι᾿ εὐρυσθενές] εἰνοσίγαιε ἐρισθενές Nauckius ἔειπες] ἔειπας C 458 ὅσον] Zenod. CD, ὅσην Aristarch. Ambr., supra scr. ο A 465 δ᾿] τ᾿ supra scr. δ A, τ᾿ CD 467 παρέσταν] Bentleius, παρέστασαν codd.

VII χωρὶς δ' Ἀτρεΐδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει·
οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
πινέμεναι, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέι Κρονίωνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

---

472 ἔνθεν ἄρ'] C (ἄρ) A, ἔνθ' ἄρ D, ἔνθ' ἄρα Bentleius 474 αὐτῇσι] αὐτοῖσι C 475] ἀθετεῖται (ab Aristarcho) Ariston., damnatus etiam a Zenod. et Aristoph. teste Eust. 692, 21 ἀνδραπόδεσσι] ἀνδραπόδοισι Aristarch. teste Didymo (cf. Eust. 692, 24) 481 πινέμεναι] Aristarch. (correx. Cobetus et Nauckius, πιέμεναι cod. A) teste Didymo, πρὶν πιέειν libri 482] removit Zenod. una cum Θ 1

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ΚΟΛΟΣ ΜΑΧΗ

VIII *Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ᾽ αἶαν,*
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δέ σφ᾽ ἀγόρευε, θεοὶ δ᾽ ὑπὸ πάντες ἄκουον·
κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
[ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ᾽ ἅμα πάντες
αἰνεῖτ᾽, ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
ὃν δ᾽ ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ᾽ ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε·
ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
τῆλε μάλ᾽, ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
τόσσον ἔνερθ᾽ Ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ᾽ ἀπὸ γαίης·
γνώσετ᾽ ἔπειθ᾽ ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
εἰ δ᾽ ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
πάντες τ᾽ ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἐρύσαιτ᾽ ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε

1] removit Zenod. cum *Η* 482; *Ζηνόδοτος μετατίθησι τὴν ἀνατολὴν κάτω πρὸς τὸ 'οἱ δ᾽ ἄρα δεῖπνον ἕλοντο'* (53) Ariston. 6] om. AD 7 *θεὸς*] *θεῶν* Aristarch. (Apoll. de synt. p. 25, 19) *τό γε*] *τόδε* schol. V ad *Σ* 514

10 *ἀπάνευθε*] *μετόπισθε* Zenod., *ἀπάτερθε* Aristoph. 16] cf. Hesiod. Theog. 721 20 *πάντες τ᾽*] C, *πάντες δ᾽* cet.

VIII Ζῆν᾽ ὕπατον μήστωρ᾽, οὐδ᾽ εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ᾽ αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
δησαίμην, τὰ δέ κ᾽ αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περί τ᾽ εἰμὶ θεῶν περί τ᾽ εἴμ᾽ ἀνθρώπων.
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
ἀλλ᾽ ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ᾽ αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
ἀλλ᾽ ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ᾽, ὡς σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ᾽ Ἀργείοις ὑποθησόμεθ᾽, ἥ τις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
τὴν δ᾽ ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.
ὣς εἰπὼν ὑπ᾽ ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ᾽ ἵππω,
ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε,
χρυσὸν δ᾽ αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ᾽ ἱμάσθλην
χρυσείην εὔτυκτον, ἑοῦ δ᾽ ἐπεβήσετο δίφρου.
μάστιξεν δ᾽ ἐλάαν· τὼ δ᾽ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ἴδην δ᾽ ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,

---

22 *μήστωρ᾽*] *πάντων* Arist. de part. an. c. 4 p. 700 a 1 *κάμοιτε*] *γρ. καὶ ʽπάθοιτεʼ* A 23 *πρόφρων*] *πρόσσω* Ptolem. Oroandae *δὴ*] *κεν* Aristid. II p. 506 Pseudoplut. vit. Hom. c. 94 *ἐθέλοιμι*] *ἐθέλωμι* Aristarch., quo recepto scribendum proposuit Cobetus *ὅτε δή κεν ἐγὼ* vel *ὅτε κεν καὶ ἐγώ* 25 sq.] damnavit Zenod. 28-40] *ἀθετοῦνται* Ariston. 29 *ἀγασσάμενοι*] *γρ. καὶ ʽφρασσάμενοιʼ* Didym. *ἀγόρευσεν*] *ἀγόρευε* D 35 *ὡς*] Aristarch. A, *εἰ* alii, D, *ἢ* C 37] omisit Zenod. *τεοῖο*] *τεεῖο* probabiliter Dronkius 44 *ἐπεβήσετο*] supra scr. *α* A 45 *ἀέκοντε*] *ἄκοντε* libri

VIII Γάργαρον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.
αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὁπλίζοντο,
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἕλκε δὲ μέσσα λαβών, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
[αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ

48 δέ] τέ C, quod maluit Hermannus 50 κατὰ] περὶ D πουλὺν] πολλὴν C 53] πρὸ τούτου τὴν ἀνατολὴν τίθησι Ζηνόδοτος Ariston., cf. eiusdem schol. ad 1 54 ἀπὸ δ' αὐτοῦ] τοὶ δ' αὐτόθε quidam scripserunt teste schol. A 55 ὁπλίζοντο] Aristarch., ὡπλίζοντο libri 57 χρειοῖ] χρείῃ Porphyr. p. 116, 25 Schrad. 58 ὠίγνυντο] ἠοίγνυντο Wackernagelius 60 ἵκοντο] γρ. ἵκανον A 61 σύν ῥ'] σὺν δ' D Etym. M. 704, 27 68 ἀμφιβεβήκει] ἀμφιβεβήκειν schol. Didymi (Aristarch.? cf. Ludwich. ad Did. Ξ 412, I p. 380) 69 καὶ τότε δὴ] αὐτὸς δὲ Clem. Alex. Strom. V p. 727 73 sq.] ἀθετοῦνται Ariston.

VIII ἑζέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.]
αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
  ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μιμνέμεν οὔτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δύ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
οὔτι ἑκών, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ἄκρην κὰκ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνεν
φασγάνῳ ἀίσσων, τόφρ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
Ἕκτορα. καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλών, κακὸς ὣς ἐν ὁμίλῳ;
μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ.
ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
  ὣς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήιξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδεΐδης δ' αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

74 ἑζέσθην] ἕζεσθεν 'ἐν ἐνίοις' Didym. 77 εἷλεν] ᾕρει 'ἐν ἄλλῳ' A (cf. *Π* 479 *Ρ* 67) 78 μιμνέμεν] Bekkerus, μίμνειν libri 79 οὔτε δύ' Αἴαντες] A, οὐδὲ δύ' Αἴαντες D, οὔτ' Αἴαντε δύω C 81 ἐτείρετο] ἐδάμνατο 'ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων' schol. A 83 ὅθι] ἵνα Aristot. de anim. gen. V 5 p. 785 a 15 87 ἀπέταμνεν] ἀπέτεμνε D πῇ] ποῖ Maxim. Tyr. XXI 10 Eust. 1664, 10

VIII ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει,
ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
οὕς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην, μήστωρα φόβοιο.
τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶι
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην,
ἴφθιμος Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματα βήτην·
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἕκτορος ἄγχι γένοντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἠνιοπῆα,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλεν στῆθος παρὰ μαζόν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου
κεῖσθαι. ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπεν θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν

103 ὀπάζει] Aristarch. libri, ἐπείγει Ixio (ἱκάνει 'ἐν ἄλλῳ' A, cf. Ludwich. I 284), ἱκάνει dett. 108] ἀθετεῖται Ariston. μήστωρα] Plat. Lach. 191 B Eust. 702, 24, quod 'τινές' scripserunt teste Didymo; μήστωρε Aristarch. libri melior. 109 κομείτων] Aristarch., κομείτων supra scr. ην A; κομείτην Zenod. teste schol. V (ad 113), DC (supra scr. ων) 111 εἰ] η superscr. ει A; ἢ schol. BLV ad E 886 113 κομείτην] κομήτην dubitanter Christius (cf. ἀπειλήτην λ 313) 114 ἴφθιμος] AD, ἴφθιμοι cet., cf. Θ 109 Ψ 511
116 σιγαλόεντα] CD, φοινικόεντα A schol. BL ad Π 159, σιγαλόεντα 'ἐν ἄλλῳ' schol. A

VIII Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὅν ῥα τόθ᾽ ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠύτε ἄρνες,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήσας δ᾽ ἄρα δεινὸν ἀφῆκ᾽ ἀργῆτα κεραυνόν,
κὰδ δὲ πρόσθ᾽ ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε·
δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο,
τὼ δ᾽ ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ᾽ ὄχεσφιν.
Νέστορα δ᾽ ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
δεῖσε δ᾽ ὅ γ᾽ ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὖτε φόβονδ᾽ ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦ οὐ γιγνώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ᾽ ἀλκή;
νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,
σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ᾽ ἐθέλῃσιν,
δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
οὐδὲ μάλ᾽ ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλὰ τόδ᾽ αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ᾽ ἀγορεύων·
'Τυδεΐδης ὑπ᾽ ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.'
ὥς ποτ᾽ ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
εἴ περ γάρ σ᾽ Ἕκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
ἀλλ᾽ οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες

---

128 Ἀρχεπτόλεμον] Ἐρασιπτόλεμον Zenod. hoc loco (illud 312) 131] post hunc secundum schol. V 'ἔν τισι τῶν παλαιῶν' duo versus legebantur: Τρῶες ὑπ᾽ Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἕκτορα δῖον | χαλκῷ δηιόωντα (δηωθέντα La Rochius), δάμασσε δέ μιν Διομήδης   137 φύγον] Aristarch. C, φύγον supra scr. ε A, φύγεν alii D   σιγαλόεντα] φοινικόεντα 'ἐν ἄλλῳ' schol. A   139 δὴ αὖτε] Bekkerus, δ᾽ αὖτε libri, νῶι Zenod.   140 ὅ τοι] ὅτι CD   148 γάρ] δή Eust.   149 ὑπ᾽] δ᾽ ὑπ᾽ D   152 ἔειπες] ἔειπας C

VIII καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους
αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Τυδεΐδη, περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
ἕδρῃ τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσιν·
νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
ἔρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο
πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι οὐδὲ γυναῖκας
ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς
σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμμὸν ἐρύξει·
ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι,

157 *τράπε*] Aristarch., *τρέπε* vel *ἔτρεπε* (CD) alii 162 *ἕδρῃ*] *ἕδραις* Plat. Reip. V p. 468 E *πλείοισι δέπασσιν*] Nauckius, *πλείοις δεπάεσσιν* codd. 163 *ἀντὶ τέτυξο*] Aristarch. D, *ἀντ' ἐτέτυξο* A, *ἀντετέτυξο* C 164—166] damnarunt Aristoph. et Aristarch. 166 *δαίμονα δώσω*] *πότμον ἐφήσω* Zenod. 168 *στρέψαι*] *τρέψαι* D 168] post hunc quosdam addidisse *ἢ μήτε στρέψαι μήτ' ἀντίβιον μαχέσασθαι* tradit Ariston. (cf. Friedlaenderi adnot.) 170 *ἀπ'*] *γρ. ἐπ'* A 177 *οἳ*] Aristarch. libri, *οἵ'* Dionys. Sidon. 178 *ἀβλήχρ'*] *ἀβληχρ'* Heraclid. Miles. *ἀμμὸν*] cf. ad *Z* 414, *ἁμὸν* AC Apoll. de pron. 142 A Apoll. lex. 2, 22, *ἀμὸν* alii gramm., D

VIII μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηίοιο γενέσθω,
ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
[Ἀργείους παρὰ νηυσὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ].
ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε,
νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
ὑμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
ἢ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
εἰ τούτω γε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον,
καί ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ηὔδα·
ὢ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
οἳ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν
πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί,
Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,

183] om. codd. melior., habent dett. aliquot et Eust. ὑπὸ καπνοῦ] περὶ καπνῷ ἤγουν ὑπὸ κάπνον Eust. 185] damnavit Aristarch. teste Ariston. (cf. Ariston. ad 191) 189] damnarunt Aristoph. et Aristarch. 189 ἀνώγοι] ἀνώγει C 190 ὅς περ] ὅστις C 191 ὄφρα] Aristarch. libri, αἴ κε alii 196 γε] Thierschius, κε libri 197 αὐτονυχὶ] A, αὐτονυχεὶ CD, utrumque schol. L Eust. 708, 2 206 Ζῆν] Hermannus, Ζῆ- | ν' (αὐτοῦ κτλ. v. 207) Aristarch. (v. Didym. ad Ω 333 Nican. ad h. l.) cf. schol. BL, Ζῆν' (haec littera in capite v. sequentis posita est, in A praeterea α superscr.) ACD, sed cf. doricum accus. Δᾶν Theocr. IIII 17 VII 39 et nominativum

VIII αὐτοῦ κ᾽ ἔνθ᾽ ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.
  τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
οὐκ ἂν ἐγώ γ᾽ ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι
ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
  ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τῶν δ᾽, ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
καί νύ κ᾽ ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἴσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ᾽ Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς.
βῆ δ᾽ ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
στῆ δ᾽ ἐπ᾽ Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ᾽ ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε·
[ἠμὲν ἐπ᾽ Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ᾽ ἐπ᾽ Ἀχιλλῆος, τοί ῥ᾽ ἔσχατα νῆας εἴσας
εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ᾽ ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
ἅς, ὁπότ᾽ ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέες ἠγοράασθε,

Ζής, quo usum esse Pherecydem testis est Herodian. II 911, 8 L. 207 ἔνθ᾽ ἀκάχοιτο καθήμενος] ἔνθα κάθοιτ᾽ ἀκαχήμενος Zenod. 209 Ἥρη ἀπτοεπές] Aristarch. libri, ἀπτοεπές alii Etym. M. 133, 43; magnopere placet, quod Wackernagelius coniecit (Bezzenb. Beitr. IIII 283) Ἥρη ἀεπτοεπές ('non dicenda dicens') 211 πολὺ φέρτερος] πολυφέρτατος D 213 ἀπὸ] Aristarch. libri, καὶ Zenod., cf. quae scite exposuit de schol. Didymi Ludwichius I 287 coll. schol. V ἀπὸ πύργου τάφρος] ἀπὸ τάφρου πύργος 'ἔν τισι' teste Ariston. ἔεργεν] sic et ἔρυκε Aristarch. διχῶς 214 πλῆθεν] πλῆσθεν C 217 κ᾽ ἐνέπρησεν] C, κεν ἔπρησε(ν) AD 224-226] om. libri mel., habet Eust. 228 ἐλέγχεα] cf. ad Ε 787 εἶδος ἀγητοί] cf. ad Ε 787 230 ἠγοράασθε] εὐχετάασθε 'ἐν ἄλλῳ' A

VIII ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν
[Ἕκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ].
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
τῇδ' ἀάτῃ ἄασας καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
ἱέμενος Τροίην ἐυτείχεον ἐξαλαπάξαι.
ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέι κάββαλε νεβρόν,
ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὡς οὖν εἴδονθ' ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἔνθ' οὔ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
τάφρον τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,

231] damnavit Aristarch. teste Ariston. (cf. hunc ad Y 84, Athen. II 39 D Eust. 1198, 13) 233 ἀνθ'] Demetr. ὁ γονύπεσος teste Herodiano, A, ἀνθ' (i. e. ἀντί) Aristarch. CD 234 δ'] om. A 235] damnarunt Aristoph. et Aristarch.; minori futurum esse offensioni, si scriberetur Ἕκτορος· ᾧ δὴ κῦδος Ὀλύμπιος αὐτὸς ὀπάζει suspicatus est Aristarchus 237 ἀάτῃ] Nauckius, ἄτῃ codd. ἄασας] D (ά supra scr. m. rec.), ἆσας vel ἄσας cet. 240 ἔκηα] ἔκαιον Ambr., ἔκηον supra scr. α A 241 ἐντείχεον] ἐυτειχέα Nauckius 244] om. Ambr. 245 ὀλοφύρατο] ὀλοφύρετο supra scr. α A, ὀλοφύρετο C 246 ἀπολέσθαι] libri, ἀπολεῖσθαι Aristarch. 249 κάββαλε] θῆκε· το ἐν ἄλλῳ A

VIII ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ᾽ ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
  τὸν δὲ μετ᾽ Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ,
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τεῦκρος δ᾽ εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπ᾽ Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἔνθ᾽ Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἥρως
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν᾽ ὀιστεύσας ἐν ὁμίλῳ
βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεν,
αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰών, πάις ὣς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
εἰς Αἴανθ᾽· ὃ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
  ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὄρμενον ἠδ᾽ Ὀφελέστην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
[πάντας ἐπασσυτέρους πέλασεν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]
τὸν δὲ ἰδὼν γήθησε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
στῆ δὲ παρ᾽ αὐτὸν ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ᾽ οὕτως, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σ᾽ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα

---

257 ἔτραπεν] ε supra scr. habet A 260 ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ] ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι 'ἐν ἄλλῳ' A 266 εἴνατος] ἔνvατος Nauckius 267 δ᾽ ἄρ᾽ ὑπ᾽] δὲ παρ᾽ in textu, γρ. δ᾽ ἀρ ὑπ᾽ A 270 βεβλήκοι] Aristarch. C, βεβλήκει AD 274 Ὄρμενον] Ὀρμενον A, Ὅρμενον C 276 Ἀμοπάονα] Ἁμοπάονα C, ἅμ᾽ ὀπάονα quidam teste Herod. cf. Eust. 712, 54 277] om. libri melior. 283 ὅ σ᾽] AC, ὅς D

VIII καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα ἐυκλεΐης ἐπίβησον.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κέν μοι δώῃ Ζεύς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἴλιον ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χερὶ θήσω,
ἢ τρίποδ' ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
ἠὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνεις; οὐ μέν τοι, ὅση δύναμίς γε πάρεστιν,
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς,
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀιστούς,
πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηιθόων αἰζηῶν·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ', ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ·
τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσιν.
μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ,
καρπῷ βριθομένη νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν·
ὣς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν

284] om. Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarch. 287 μοι] ἐμοὶ Nauckius 289 θήσω] θείω D 290 ἵππους] ἵππω Zenod. et Aristoph. 294 τοι] μοι A 295 παύομαι] παύομαι ἢ παύσομαι Eust. 713, 54 296 δεδεγμένος] Aristarch., δεδεχμένος Herod. 299 λυσσητῆρα] λ. ἢ λωβητῆρα Eust. 714, 7 304 Αἰσύμηθεν] libri, Αἰσύμνηθεν Zenod. Aristoph. Aristarch.

305 Καστιάνειρα - θεῇσιν] Κασσιέπεια θεοῖς δέμας ἐοικυῖα Athen. XIIII p. 632 F (e vetere scriptura retentum ΕΟΙΚΥΙΑ idem esse atque ἰοικυῖα contendit Heydenreichius Curt. Stud. X 153 sq., cf. Σ 418)

Ἕκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα,
ἱέμενον πόλεμόνδε βάλεν στῆθος παρὰ μαζόν·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα
ἵππων ἡνί' ἑλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει.
ἦ τοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀιστόν,
θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἕκτωρ
αὐερύοντα παρ' ὦμον, ὅθι κληὶς ἀποέργει
αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,
ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ.
στῆ δὲ γνὺξ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
ἀλλὰ θέων περίβη καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεύς, Ἐχίοιο πάις, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
  ἂψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν·
οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Ἀχαιούς·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίεν σθένεϊ βλεμεαίνων.

---

311 *καὶ τόθ'*] sic et *τοῦ μὲν* Aristarch. *διχῶς* 313 *ἱέμενον*] *νισσόμενον* D 318 *ἐκέλευσεν*] *ἐκάλεσ[σ]εν* schol. V ad *Λ* 541 322 *Τεύκρου*] *Τεύκροιο* D *ἀνώγει*] *ἀνῶγεν* D, *ἄνωγεν* Eust. 325 *αὐερύοντα*] *αὖ ἐρύοντα* CD *ἀποέργει*] *χωρὶς τοῦ ι* schol. LV; alii fortasse *ἀπείργει* 328 *χεὶρ*] Ptolem. Ascal. libri, *χεῖρ'* alii (schol. AV) 330 *οὐκ ἀμέλησε*] *ἐρρίγησε* (*Ο* 436) Macrob. Sat. V 3, 9 337 *δ' ἐν*] *δὲ* Aristarch.

VIII ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἠὲ λέοντος
ἅπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
ἰσχία τε γλουτούς τε, ἑλισσόμενόν τε δοκεύῃ,
ὣς Ἕκτωρ ὤπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.
τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶι
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσιν,
σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ἦ τοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς

---

339 διώκων] A, πεποιθώς CD γρ. A 340 ἑλισσόμενον] Aristarch. libri, ἑλισσόμενος alii δοκεύῃ] Nauckius, δοκεύει libri 347 ἀνίσχοντες] ἀνασχόντες schol. Aesch. Sept. 171, ἀνασχόμενοι Suid. s. v. μασχάλην 349 Γοργοῦς] Aristarch. libri, Γοργόνος Zenod., Γοργόος Nauckius ὄμματ'] Zenod. 'αἱ πλείους τῶν δημωδῶν' libri, ὄμματ' Aristarch. ἠὲ] Zenod., ἠδὲ libri melior. 353 Δαναῶν] γρ. Ἀργείων A 363 σώεσκον] σαώεσκον Nauckius

VIII τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
εὖτέ μιν εἰς Ἀίδαο πυλάρταο προέπεμψεν
ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀίδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγεν Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἴπῃ.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶιν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
εἰ νῶι Πριάμοιο πάις, κορυθαίολος Ἕκτωρ,
γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησιν στίχας ἀνδρῶν

---

367 *προέπεμψεν*] Nauckius, *προύπεμψεν* libri 371 sq.] omisit Zenod., damnavit Aristarch. 373 *ὅτ' ἂν*] *ὅτε μ'* Leeuwenius 376 *ἴδωμαι*] *γρ. ἴδωμεν* A 377 *νῶι*] *νῶιν* Zenod. D 378 *προφανέντε*] Aristarch. A, *προφανείσας* correpta ultima Zenod. CDm², *προφανείσα* alii ut Ptolem. Ascal. (cf. Cram. Epim. 373) Dm¹, *γρ. προφανεῖσα* A *ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας*] *ἰδὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων* Zenod. 383] om. D 385-387] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarch.; cf. quae adnotavit Ludwichius I 293 385] cf. ad *E* 734 389 *λάζετο*] *λάζυτο* Ptolem. Oroandae 390 sq.] *ἀθετοῦνται* Ariston. 390 *δάμνησιν*] Dionys. Sidon. C, *δάμνησι* Aristarch. AD

VIII ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
Ἶριν δ' ὤτρυνεν χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
γυιώσω μέν σφωιν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατά θ' ἅρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·
ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ' οὔ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅττι κε εἴπω.
Ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·
πῇ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἐάᾳ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
ὧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάϊς, ᾗ τελέει περ,
γυιώσειν μὲν σφῶιν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατά θ' ἅρματα ἄξειν·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς

---

394 ἐπιτέτραπται] ἐπιτετράφαται Bergkius e Matrone ap. Athen. IIII p. 134 F 401 τὸ δὲ καὶ] ὡς καὶ A (γρ. τὸ δὲ καί) 405 ἀπαλθήσεσθον] ἀπαλθήσονται altera edit. Aristarchi 406 ὄφρ' εἰδῇ] ὄφρα ἴδῃ Tryph. Rhet VIII 757, 4. ὄφρα Ϝιδέῃ Cobetus 408 κε εἴπω] κεν εἴπω Aristarch., νοήσω libri

410] om. A in textu, C m[1] δ' ἐξ] Aristarch. teste Ariston. ad Λ 196, δὲ κατ' libri melior. ἐς] ἐπὶ schol. Ariston. ad Λ 196 415 ᾗ] Aristarch., εἰ codd.

VIII ἕλκε᾽ ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός,
ὄφρ᾽ εἰδῇς, γλαυκῶπι, ὅτ᾽ ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι.
Ἥρῃ δ᾽ οὔ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅττι κε εἴπῃ.
ἀλλὰ σύ γ᾽, αἰνοτάτη, κύον ἀδεές, εἰ ἐτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις,
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ᾽ ἐγώ γε
νῶι ἐῶ Διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν.
τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
ὅς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.
ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
τῇσιν δ᾽ Ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ᾽ ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν,
ἅρματα δ᾽ ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον
μίγδ᾽ ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Οὔλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δ᾽ ἐξίκετο θώκους.
τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσεν κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
ἅρματα δ᾽ ἂμ βωμοῖσι τίθει κατὰ λῖτα πετάσσας·
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἕζετο, τῷ δ᾽ ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ᾽ Ὄλυμπος.
αἳ δ᾽ οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη

420-424] ἀθετοῦνται Ariston. 420 ὄφρ᾽ εἰδῇς] cf. ad 406 γλαυκῶπι] γλαυκῶπις dett. pars, suasit Cobetus 422 κε εἴπῃ] cf. ad 408, νοήσῃ AD (νοήσει C) 423 σύ] Aristarch. libri, σοί alii ἀδεές] Aristarch., ἀδδεές Nicias libri mel. 428 νῶι] Aristarch. A, νῶιν alii C, νῶ D 429 ἀποφθίσθω] ἀποφθείσθω A Eust. 432 τρέπε] τράπε C 435 ἔκλιναν] ἔγκλιναν Tryph. Rhet. VIII p. 755, 7 436 καθῖζον] κάθιζον codd. melior.

439 ἐξίκετο θώκους] ἵκανε θοώκους Nauckius 441 ἂμ βωμοῖσι] Aristarch., ἀμβωμοῖσι Chrysippus libri, ἀμβώνεσσι Diogen.

VIII *ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ᾽ ἐρέοντο·*
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
τίφθ᾽ οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μέν θην κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶιν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
πρὶν πόλεμόν τε ἰδεῖν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·
οὐκ ἂν ἐφ᾽ ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκησθον, ἵν᾽ ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.
ὣς ἔφαθ᾽, αἳ δ᾽ ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
πλησίαι αἵ γ᾽ ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
ἤ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ᾽ οὐκ ἔχαδεν στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ᾽ ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ᾽ αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
[ἀλλ᾽ ἤ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ᾽, εἰ σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ᾽ Ἀργείοις ὑποθησόμεθ᾽, ἥ τις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα

---

448 *οὐ μέν θην*] *οὐ μέν τον* ʻ*τινες Ἀργολικῶς τε καὶ Κρητικῶς*ʼ Cram. An. Par. III 42, 17 (*οὐ μέντον ἀντὶ τοῦ οὐ μέντοι* Eust. 722, 58) *κάμετον*] *καμέτην* Zenod. 449 *τοῖσιν*] *τοῖον* Aristarch. 451 *με*] *ἐμὲ* Nauckius 452 *σφῶιν*] *ὑμῶν* Eust. 453 *τε ἰδεῖν*] Eust., *τ᾽ ἰδέειν* libri 454 *τὸ δὲ - ἦεν*] A, *τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται* CD, *καί κεν τετελεσμένον ἔπλεν* ʻ*ἐν ἄλλῳ*ʼ A 456 *ἵκησθον*] Elmsleius, *ἵκεσθον* codd. 458] om. C 463 *ἀλαπαδνόν*] A, *ἐπιεικτόν* CD *γρ.* A 466-468] om. ACDm¹, habet D marg. m. rec. 468 *τεοῖο*] cf. ad 37 470 *ἠοῦς*] *ἀες* Zenod. (cf. Hesych. s. h. v.)

VIII ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἕκτωρ,
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται,
στείνει ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
ὣς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
ἥμενοι οὔτ' αὐγῇς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.
οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σεῦ ἐγώ γε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο
ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μέν ῥ' ἀέκουσιν ἔδυ φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε διίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης,
τῷ ὅ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα·
κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
νῦν ἐφάμην νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς

---

471 αἴ κ'] ἦν ἐν ἄλλῳ A ἐθέλησθα] ἐθέλῃσθα codd. βοῶπις] cf. Aristoph. lectionem Ο 49; βοῶπι C 474 ὄρθαι] ὦρθαι CD 475 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 475 ἐπὶ] παρὰ C 476 θανόντος] πεσόντος C γρ. A 481 βαθὺς] πολὺς C 489 αὖτ'] codd. dett., δ' αὖτ' melior. 493-496] damnavit Zenod. 494 ἔχ' ἑνδεκάπηχυ] cf. ad Ζ 319 496 Τρώεσσι μετηύδα] AC, πτερόεντ' ἀγόρευε D γρ. A

ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκῃ,
μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
φευγέμεν ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ,
βλήμενος ἢ ἰῷ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
νηὸς ἐπιθρῴσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισι ἑκάστη
πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
ὧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·

---

501 *ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης*] *ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρὴν* Zenod. 503 *ἐφοπλισόμεσθα*] *ἐφοπλίζεσθον* Zenod. 504 *ὑπὲξ*] *ὑπ' ἐξ* codd. melior. 505 *ἄξεσθε*] schol. Ariston. *ἄξασθε* codd. melior. 507 *σῖτόν τ'*] *σῖτον δ'* D 509 *ἵκῃ*] *ἥκει* superscr. *οι* C 511 *φευγέμεν*] Nauckius, *φεύγειν* libri *ὁρμήσωνται*] *ὁρμήσονται* Christius 512 *ἀσπουδὶ*] *ἀσπουδεὶ* Ambr. CD 513 *τούτων*] *κείνων* Aristarchum legisse rettulit Parmeniscus *πέσσῃ*] *πέσσοι* Aristarch. (cod. A habet *αἱ ἀριστοφ*[α] *πέσσοι*, quod correxerunt Lehrsius et Kayserus, *ἡ Ἀριστοφάνους* maluit Nauckius), *πέσσῃι* supra scr. *ο* A, *πέμπει* Cram. Epim. 397, 33 515 *ἐπιθρῴσκων*] *ἐπιθρώσκων* Ambr. AD γρ. C m. rec., *ἀποθρώσκων* C γρ. A 519 *περὶ*] *προτὶ* A. γρ. *περὶ*

VIII μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιής, εἰρημένος ἔστω,
τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
ἔλπομαι εὐχόμενος Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους.
[οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]
ἀλλ' ἦ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
εἴσομαι εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἦ κεν ἐγὼ τὸν
χαλκῷ δηιώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, ὀίω,
κείσεται οὐτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς
εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
οἳ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα

---

524 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 526 ἔλπομαι εὐχόμενος] Zenod. schol. Θ 498 schol. Ariston. ad Ξ 45 Procul. ad Hesiod. Op. 94 al., εὔχομαι ἐλπόμενος Aristarch. libri melior., εὐχόμ' ἐελπόμενος Wackernagelius (Bezzenb. Beitr. IIII 278, coll. v. 196) 527 κηρεσσιφορήτους] Aristarch. 'συνθέτως'. AC 528] omisit Zenod., damnavit Aristarch. 529 ἐπὶ νυκτὶ] γρ. ἐπὶ νύκτα A 530 ὑπηοῖοι] ὑπ' ἠοίῃ Apoll. de adv. 573, 8 532 εἰ] αἰ C schol. Μ 118 Apoll. lex. 62, 29 534 φέρωμαι] φεροίμην 'ἐν ἄλλῳ' A 535-537] Zenod. ne scripsit quidem, in suspicionem vocavit Aristarch.; ceterum cf. Ludwichium I 295 sq. 535 εἴ κ'] εἰκ' supra scr. α A, αἴ κ' D 538 εἰ] Aristarch. A, αἲ alii CD 539 ἀγήραος] CD, ἀγήρως Aristarch. A

540] ab Aristarchea editione afuisse censuit Pluygersius (male translatum e Ν 827) δ'] om. D 543 λῦσαν] cf. schol. Didym. δ 39, ἔλυσαν Bekkerus 545 ἄξοντο] cf. schol. Ariston., ἄξαντο codd. melior.

VIII καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο,
[ἕρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας.]
κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
[ἡδεῖαν· τῆς δ' οὔ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο.]
οἳ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
ἥατο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.
ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·
ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ.
πάντα δὲ εἴδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἑκάστῳ
ἥατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, ἐύθρονον Ἠόα μίμνον.

548] abest a libris, insertus e Platon. Alcib. II p. 149 D a Barnesio 550-552] in libris omissos addidit idem ex eodem fonte haustos 553 ἀνὰ] schol. BLV ad Ι 88, ἐπὶ libri γεφύρας] γεφύρῃ C, γρ. γεφύρῃ A: γεφύρῃ ἢ γεφύραις Eust. 728, 62 (cf. 729, 3) 554 ἥατο] Nauckius et Curtius, εἵατο libri 555 φαεινὴν] φάει νῆν quidam cf. schol. L (ex Apione et Herodoro Eust. 729, 25) 557 sq.] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. Aristarch. 557 πρώονες] πρήονες Wackernagelius 559 δὲ εἴδεται] Aristarch. teste schol. V, δέ τ' εἴδεται libri melior. 560 τόσσα] Aristarch. libri; ὡς τὰ quidam teste Ariston. (in quibus Zenodotum fuisse suspicatur Ludwichius), τοῖα alii (schol. A) 561 Ἰλιόθι πρό] Ἰλίου πρό Ahrensius 562 χίλι'] μύρια Zenod. πὰρ δὲ] ἐν δὲ alteram fuisse scripturam prodit schol. Ariston.
563 ἥατο] Nauckius et Curtius, εἵατο libri σέλαι] sic, non σέλας schol. BL 565 Ἠόα] Barnesius, Ἠῶ libri

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΠΡΟΣ ΑΧΙΛΛΕΑ. ΛΙΤΑΙ

VIIII *Ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς*
θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη,
πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευεν·
ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλησκέμεν ἄνδρα ἕκαστον
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
ἷζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
ὣς ὃ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἀάτῃ ἐνέδησε βαρείῃ

---

3 *βεβολήατο*] *βεβλήατο* alii cum Zenodoto 4 *ἄνεμοι*] *ἀνέμω* Aristoph. 5 *Θρῄκηθεν*] cf. ad *Δ* 519 6 *ἄμυδις*] Aristarch. Alexio Ptolem. Ascal. libri, *ἀμυδὶς* Nicias et Pamphilus 7 *ἔχευεν*] A Ambr.; sic et *ἔχευαν* '*διχῶς*' schol. Didym., *ἔχευαν* CD 9 *βεβολημένος*] *βεβλημένος* dett. pars 11 *κικλησκέμεν*] Bekkerus, *κικλήσκειν* libri 14 *ὥς τε κρήνη μελάνυδρος*] *μετὰ δ'* (sic corr. Heynius, *μετ'* cod. A) *Ἀργείοισιν ἔειπεν* Zenod. omissis 15 sq. 16 *ὃ βαρὺ στενάχων*] *ὅ γε δάκρυ χέων* [illegible] teste Ariston. 18 *μέγα*] libri melior., *μέγας* Aristarch. teste Didymo (ta[illegible]stonicus, cf. Lehrs. Arist.² 27) *ἀάτῃ*] Nauckius, *ἄτῃ* libri

VIIII σχέτλιος, ὃς τότε μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ᾽ ἐντείχεον ἀπονέεσθαι.
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἠδ᾽ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ᾽ ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδέοντι,
ἣ θέμις ἐστί, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς.
ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσιν,
φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσασ᾽ Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω·
σκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
ἀλκὴν δ᾽ οὔ τοι δῶκεν, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
δαιμόνι᾽, οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν
ἀπτολέμους τ᾽ ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι,

19 τότε] Aristarch., πρὶν libri melior. 20 ἐντείχεον] ἐντειχέα Nauckius 21 ἀπάτην] ἄτην C m[1] 22 δυσκλέα] δυσκλεέ᾽ Nauckius 23-25 omisit Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarch.; 23-31 Zenod. teste Ariston. hunc in modum conformavit: ἦτοι ὅ γ᾽ ὣς εἰπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, θυμὸν ἀχεύων· τοῖσι δ᾽ ἀνιστάμενος μετέφη (προσέφη Bekkerus) κρατερὸς Διομήδης 30 ἄνεῳ] ἄνεω CD 32 μαχέσσομαι] Dion. Halic. Rhet. VIIII 4, μαχήσομαι Aristarch. libri 33 ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ] ἄναξ· ἀγορῇ σὺ interpunxit Seleucus

36 ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες] Aristarch. libri, ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες Zenod.

37 διάνδιχα δῶκε] διάνδιχ᾽ ἔδωκε D 38 σκήπτρῳ] supra scr. ον A, σκῆπτρον schol. Δ 3 δῶκε] ἔδωκε Nauckius (sic etiam v. 39) 42 ὥς τε νέεσθαι] ἀπονέεσθαι Nauckius

VIIII ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
ἑστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί.
ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
εἰς ὅ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νῶι δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχεσσόμεθ', εἰς ὅ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
Τυδεΐδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος·
οὔ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάις εἴης
ὁπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις·
[Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες].
ἀλλ' ἄγ' ἐγών, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.

---

43 *δέ τοι ἄγχι θαλάσσης*] *δέ τοι* (correx. Heynius, *μέν τοι* cod. A) *ἀμφιέλισσαι* alii teste Ariston. 44] *ἀθετεῖται* Ariston. 48 *νῶι δ'*] *αὐτὰρ* schol. BL ad Δ 407 *μαχεσσόμεθ'*] Nauckius, *μαχησόμεθ'* libri 49 *εἰλήλουθμεν*] *εἰλήλυθμεν* Naberus 52] *τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος* A marg. 53 *ἔνι*] *ἐν* A. *ἔνι* C 54 *μετὰ*] *κατὰ* Nauckius *ἔπλεν*] *ἔπλε'* Christius et Nauckius 57 *μὴν*] *μεν* Aristarch. 58 *ὁπλότατος*] *ὁπλότερος* CD γρ. A 59] seclusit Heynius 62 *ἀτιμήσει*] supra scr. *αι* m. rec. C, *ἀτιμήσει'* Bentleius 63 *ἀνέστιος*] *ἀνήμερος* Philodem. de ira p. 144 G. 64 *ἐπιδημίου ὀκρυόεντος*] *ἐπιδημίοο κρυόεντος* Payne Knightius, cf. ad Z 344 66 *φυλακτῆρες*] *φυλακτῆρας* Aristarch. 67 *παρὰ*] γρ. *περὶ* A

VIIII κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἀτρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
δαίνυ δαῖτα γέρουσι· ἔοικέ τοι, οὔ τοι ἀεικές.
πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἠμάτιαι Θρῄκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην
βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήιοι ἐγγύθι νηῶν
καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο
ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἷας Ἄρηος,
ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
ἕπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ
κοῦροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες·
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.
Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,

72 Θρῄκηθεν] cf. ad Λ 519   73 ὑποδεξίη] ὑποδεξίῃ A, quod quosdam perperam scripsisse commemorat Herodian. (cf. Ludwich. I 298)   πολέεσσι δ' ἀνάσσεις] πολέσιν γὰρ (ἀνάσσεις) Aristarch. (ἔχει δέ τι Ὁμηρικὸν καὶ ἡ διὰ τοῦ 'δέ' Didym.); πολέσιν δὲ ἀ. Hoffmannus   76 ὅτι] Aristarch. teste Didymo, libri, ὅτε alii gramm.   78 διαρραίσει] διαραίσει Aristarch.   82 ἠδ'] οἱ δ' Etym. M. p. 278, 3   86 ἅμα στεῖχον] Aristarch., ἅμ' ἔστιχον A, ἅμ' ἔστιχον CD   88 κήαντο] κείαντο libri melior. Eust. 737, 14   δόρπα] Aristarch., δόρπον libri melior.   δόρπα ἕκαστος] δαῖτα θάλειαν Zenod.   89 ἀολλέας] ἀριστῆας Aristarch. teste schol. A, quod e Didymo fluxit (in sinistro marg. cod. A legitur 'Ἀρίσταρχος γέροντας ἀριστῆας')

VIIII τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἤρχετο μῆτιν,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσι ἄναξ, καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα.
τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι,
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἄν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
εἰπέμεν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
ἐξ ἔτι τοῦ, ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην
χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας
οὔ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγώ γε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
εἴξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
δώροισίν τ' ἀγανοῖσι ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἀάτας κατέλεξας.
ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστὶν ἀνήρ, ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.

---

93 *ὑφαινέμεν*] Bekkerus, *ὑφαίνειν* libri 99 *βουλεύῃσθα*] *βουλεύησθα* codd. 102 *εἰπέμεν*] Nauckius, *εἰπεῖν* libri 104 *ἄλλος*] *ἄλλον* CA marg. 106 *διογενές*] *διογενεῦς* AD (supra scr. *ές*) *γρ.* C m. rec., cf. schol. A Eust. 738, 45 109 *ἀπεμυθεόμην*] Aristarch. libri, *ἐπεμυθεόμην* alii gramm., ut tradunt schol. A Hesych. (s. v. *ἀπεμ.*) Apoll. lex. 38, 7 112 *ἀρεσσάμενοι*] supra *ά* scr. *ο* A *πεπίθωμεν*] Aristarch. D, *πεπίθοιμεν* C, superscr. *ω* A 115 *ἀάτας*] Nauckius, *ἄτας* libri 118 *ἔτισε. δάμασσε*] *ἔτισεν, ὄλεσσε* et *γρ. ἔτισε, δάμασσε* A

VIIII ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω.
ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιος εἴη ἀνήρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας.
Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐυκτιμένην ἕλεν αὐτός,
ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰς μέν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότ' ἀπηύρων.
κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω
εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,
αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρης,

119] post hunc Dioscuridem, Isocratis discipulum, addidisse versum ἢ οἴνῳ μεθύων ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί testis est Athenaeus I p. 11 A 120 ἐθέλω] ἐθέλω ϝ' Leeuwenius 128 ἀμύμονα] libri, ἀμύμονας Aristarch. teste Didymo (ἀμύμονα Aristarchum scripsisse tradit Aristonicus [et schol. V], sed cf. Didym. ad *I* 270; unde a Didymo scholae Aristarcheae errorem correctum esse suspicatus est Friedlaenderus Ariston. 156; aliter Cobetus Misc. crit. 288) ἔργα ἰδυίας] ἔργ' εἰδυίας libri 130 ἐξελόμην] Aristarch. libri: ἐξ ἑλόμην Zenod. teste schol. V, cf. schol. Ariston. ad 131 φῦλα γυναικῶν] τόσσην ἐπ' αἶαν Dm¹ (in marg. φῦλα γυναικῶν) 132 κούρη] Aristarch. C, κούρην AD ἐπὶ δὲ] Aristarch. (Eust.), καὶ ἐπὶ libri 137 χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ] χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ C 140] huic quosdam subiunxisse versum τὴν γὰρ ἀπ' αὖτις ἐγὼ δώσω ξανθῷ Μενελάῳ testis est Aristarch. ap. Ariston.

VIIII γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἶσον Ὀρέστῃ,
ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
τρεῖς δέ μοί εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
τάων ἥν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔ πώ τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν
Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσιν
καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
δμηθήτω — Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·
τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων —
καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι
ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μὲν οὐκέτ' ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

---

142 μιν] ϝε Heynius 147 ἐπὶ μείλια] Alexio Apollodor. (Apoll. lex. 110, 20 al.), ἐπιμείλια Aristarch. libri 150 Ἱρὴν] Aristarch. libri, Ἴρην alii 153 νέαται] libri: Aristarch. 'ἀντὶ τοῦ ναίονται' teste Ariston. (cf. Herodian.), 'ὁ δὲ Νικάνωρ ὄνομά φησι τὸ νέαται' schol. L; κέαται Apollodor. (Ἀπολλώνιος schol. A Herodiani, corr. Lehrsius e schol. L); γρ. καὶ νάεται schol. A 154 πολύρρηνες] πολύρηνες Aristarch. 155 τιμήσουσιν] τιμήσονται Aristarch. 157 κέ] καί D Cm[1] μεταλλήξαντι] μεταλήξαντι Aristarch. D 158 δμηθήτω] καμφθήτω Zenod. Aristoph. 159] huic subiunxisse quosdam versum non necessarium οὕνεκ' ἐπεί κε λάβῃσι πέλωρ ἔχει οὐδ' ἀνίησιν rettulit Aristarch. 164 διδοῖς] Aristarch. libri

VIIII εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.
Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα διίφιλος ἡγησάσθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἑπέσθων.
φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴ κ' ἐλεήσῃ.
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσι ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
ὁρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆι δὲ μάλιστα,
πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ
ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην,
τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας·
τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς

---

167 ἐγὼν] C, ἐγὼ Aristarch. AD οἳ δὲ] Herodian. A, τοὶ δὲ C, γρ. οἵδε C m. rec. 170 ἑπέσθων] Aristarch. AC, ἑπέσθω alii D 171 τε] δὲ CD 174 αὐτίκα κήρυκες μὲν] κήρυκες δ' αὐτοῖσιν schol. Eurip. Troad. 424

185 ἱκέσθην] ἵκοντο C γρ. A 187 ἐπὶ δ'] ἐπί τ' schol. L ad Β 293, περὶ δ' Plut. de mus. c. 40 ἀργύρεον ζυγὸν] ἀργύρεος ζυγὸς schol. L ibid. Eust. 189 κλέα] κλέε' Nauckius 191 δέγμενος] γρ. δέχμενος (δεχόμενος cod. A, corr. Villoisonius) Didym.

VIIII αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἕδος ἔνθα θάασσεν.
ὣς δ' αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη.
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον· ἦ τι μάλα χρεώ,
οἵ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.
ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς.
εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν·
αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενοιτίου υἱέ, καθίστα·
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ·
οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
  ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
αὐτὰρ ὅ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄιος καὶ πίονος αἰγός,
ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν,
πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φώς.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.

---

196 τώ] γρ. καὶ τούς A δεικνύμενος] δηκνύμενος Wackernagelius Bezzenb. Beitr. IIII 269 (cf. L. Meyerum Bezzenb. Beitr. II 260 sqq.) 197 ἦ τι μάλα χρεώ] ἡμέτερόνδε Parmeniscus protulit (ut Aristarcheam lectionem? cf. Schmidt. Didym. p. 136) 198 περ] παρ' Porphyr. p. 9, 2 Schrad. φίλτατοι] Aristarch. CD, φιλτάτω alii A, φέρτεροι Bekk. Anecd. 1144 202 καθίστα] καθίστη Naberus et Nauckius 203 κέραιε] Aristot. Poet. 25 Aristarch. (duce Aristophane? cf. schol. LV) A D m[1], κέραιρε C D e corr. Athen. X 423 E (I 10 C); utrumque agnoscit Eust. 746, 48 ἔντυνον] ἔντυνε Bentleius 210 μίστυλλε] μίστυλε (Aristarch.? cf. Didym. ad *Κ* 258) schol. LV

212 κατὰ πῦρ-ἐμαράνθη] Aristarch. libri, 'ἔν τισι' πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ Ariston. (Didym. schol. LV), quam scripturam ut vetustiorem Aristarcheae praeferendam esse censuit Nauckius coll. Aeschyl. Prom. 7; κατὰ πῦρ ἐμαρήνατο. παύσατο δὲ φλόξ alii teste Didym. (schol. LV) 214 ἐπαείρας] ἀπαείρας Aristarch.

VIIII αὐτὰρ ἐπεὶ ὄπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευεν,
Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
νεῦσ' Αἴας Φοίνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν ἐίσης οὐκ ἐπιδευεῖς
ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα ἔργα μέμηλεν,
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σόας ἔμεν ἢ ἀπολέσθαι
νῆας ἐυσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν.
ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
ἀστράπτει· Ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων
μαίνεται ἐκπάγλως πίσυνος Διί, οὐδέ τι τίει
ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν.

---

215 ἔχευεν] ἔθηκεν 'ἐν ἄλλῳ' schol. AL; διχῶς, καὶ ἔθηκεν schol. V; ἔθηκεν Athen. IIII 173 219 θεοῖσι δὲ] sic et θεοῖς ἰδὲ Eust. 749, 23 221] om. D 222 ἐξ ἔρον ἕντο] ἆψ ἐπάσαντο coniecit Aristarch., qui tamen scripturam illam 'ἐν πολλαῖς' inventam retinuit 224 δ'] om. schol. BL ad Δ 4 225 ἐπιδευεῖς] ἐπιδευῆς γρ. εῖς A, 'χωρὶς τοῦ σ' (ἐπιδευὴ an ἐπιδευέει?) Aristarch. teste schol. A (Didym.?) 226 ἠμὲν] ἦμεν quidam sec. schol. A, εἰμὲν Eust. 228 ἐπήρατα] Bentleius, ἐπηράτου libri 230 σόας ἔμεν] Bekkerus, σαωσέμεν libri, σάας ἔμεν Nauckius 234 κηάμενοι] κειάμενοι libri melior. οὐδ' ἔτι] οὐδέ τι D 236 σφιν] σφι D schol. V Didymi (Aristarch.?) ἐνδέξια] Aristarch. libri, ἐν δεξιᾷ Ptolem. Ascal.

VIIII ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠόα δῖαν·
στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκοψέμεν ἄκρα κόρυμβα
αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δηιώσειν παρὰ τῇσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἷας Ἀχαιῶν
τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρέμεν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·
'τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
δώσουσ', αἴ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
ἰσχέμεν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
τίωσ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.'
ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ, σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιος εἴη ἀνήρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,

---

240 ἠόα] Gerhardus, ἠῶ libri 241 ἀποκοψέμεν] Bekkerus, ἀποκόψειν codd. 242 ἐμπρήσειν] ἐμπλήσειν Aristarch. 243 ὀρινομένους] ἀτυζομένους ἢ ὀρινομένους Eust. 249 μῆχος] μῆχαρ schol. Pind. Ol. II 31 250 ἔστ'] οὐτ' ibid. εὑρέμεν] Bekkerus, εὑρεῖν libri 251 ἀλεξήσεις] ἀλεξήσῃς A 256 ἰσχέμεν] Nauckius, ἴσχειν libri 261 μεταλλήξαντι] μεταλήξαντι D

VIIII ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλες αὐτός,
ἐξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότ' ἀπηύρα
κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
ἣ θέμις ἐστί, ἄναξ, ἤ τ' ἀνδρῶν ἤ τε γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,
αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρης,
γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἶσον Ὀρέστῃ,
ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
τρεῖς δέ οἵ εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐϋπήκτῳ,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
τάων ἥν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔ πώ τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν
Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,

---

270 *ἀμύμονα*] Cm[1], *ἀμύμονας* Aristarch. ADC m. rec. *ἔργα ἰδυίας*] *ἔργ' εἰδυίας* codd. melior. 274 *κούρη*] Aristarch. (*κούρης* schol. A, corr. Villoison.) A, *κούρην* CD *ἐπὶ δὲ*] Aristarch., *καὶ ἐπὶ* libri melior. 279 *νηήσασθαι*] Aristarch. libri 283 *οὖθαρ*] *εἶθαρ* Dm[1] 288 *ἐθέλησθα*] *ἐθέλῃσθα* libri 289 *ἐπὶ μείλια*] cf. ad 147, *ἐπιμείλια* codd. melior.

VIIII οἵ κέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσιν
καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἵ σε θεὸν ὣς
τίσουσ'· ἦ γάρ κέν σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὔ τινά φησιν ὁμοῖον
οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
ᾗ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
οὔτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω
οὔτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργώς.
οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,

---

297 τιμήσουσιν] τιμήσωσι A, τιμήσονται Aristarch. (τιμήσωνται schol. A, corr. Lehrs.) 299 μεταλλήξαντι] μεταλήξαντι Aristarch. D 304 ἔλθοι] ἔλθῃ C 310 ᾗ περ] Aristarch., ὥς περ Plat. Hipp. min. p. 364 E, εἴ περ Galen. XVIII 1 p. 531 φρονέω] Aristarch. (φρονίων schol. A, corr. Villoison.) γρ. Cm^2, κρανέω Plat. l. c., codd. melior. τετελεσμένον ἔσται] τελέεσθαι οἴω Plat. l. c. ἔσται] ἐστί D 311 παρήμενοι] παρήμενος. γρ. παρήμενοι A 314 ἐγὼ] ἐγὼν codd. 316 ἦεν] ἐστίν schol. Plat. Reip. p. 468 C 317 δηίοισιν ἐπ'] Aristarch. C, δηίοισι μετ' AD 318 πολεμίζοι] πολεμίζῃ supra scr. οι A, πολεμίζει D Eust. al. 319 ἰῇ] μιῇ Heynius, τ' ἰῇ? Nauckius 321 περίκειται] περὶ κεῖται Ptolem. Ascal.

VIIII αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
ὡς δ᾽ ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσιν προφέρῃσιν
μάστακ᾽, ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δέ τέ οἱ πέλει αὐτῇ,
ὣς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον,
ἤματα δ᾽ αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων
ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἕνεκα σφετεράων.
δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξ᾽ ἀνθρώπων,
πεζὸς δ᾽ ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ᾽ ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ᾽ ἔχεσκεν.
ἔσσα δ᾽ ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν,
τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ᾽ ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
εἵλετ᾽, ἔχει δ᾽ ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ᾽ ἀγείρας
Ἀτρεΐδης; ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ᾽ ἠυκόμοιο;
ἦ μοῦνοι φιλέουσ᾽ ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητήν περ ἐοῦσαν.
νῦν δ᾽ ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο καί μ᾽ ἀπάτησεν,
μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει.
ἀλλ᾽, Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,

---

322 πολεμίζειν] Aristarch. libri, πολεμίζων alios scripsisse opinatus est Woltius 324 δέ τε] 'αἱ εἰκαιότεραι' libri, δ᾽ ἄρα Aristarch. 327 μαρνάμενος] μαρναμένοις Aldus δάρων] Aristarch., δόρων alii (sic Cobetus, ὀρέων et ὠρέων schol. A) 328 δὴ σὺν] δὲ ξὺν schol. A ad Γ 89 πόλις] Bekkerus, πόλεις libri 334 ἔσσα] Bekkerus, ἄλλα libri 336 εἵλετ᾽, ἔχει] εἵλετ᾽ ἔχειν quidam cum Herodiano (schol. BLV) 342 αὐτοῦ] αὔτου Ptolem. Ascal.

VIIII καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
ἀλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
ἰσχέμεν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,
ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν.
νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ,
αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἅλαδε προερύσσω,
ὄψεαι, ἢν ἐθέλησθα καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
εἰ δέ κεν εὐπλοΐην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν
ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους πολιόν τε σίδηρον
ἄξομαι, ἅσσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
αὖτις ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἐμοί γε
τετλαίη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·

---

349 ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ] 'ἤλασεν ἔκτοθι τάφρον' ἐν τῷ περὶ Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ὁ Ἀρίσταρχος προφέρεται Didym., cf. Ludwich. l. c. I 112 sq. 350 ἐν] περὶ protulit Aristarch. ibidem 351 ἀνδροφόνοιο] ἱπποδάμοιο D 352 ἰσχέμεν] Nauckius, ἴσχειν libri 356 πολεμιζέμεν] AD, πολεμίζειν C γρ. A 359 ἢν] αἴ κ' Plat. Hipp. min. p. 370 B ἐθέλησθα] ἐθέλῃσθα libri 367 ἅσσ' ἔλαχόν γε] γρ. ἅσσα λέλογχα A ὅς περ] ὥς περ CDm[1] 368 ἐφυβρίζων] sic et ἐνυβρίζων, διχῶς schol. AV, cf. Ludwich. I 150 372 οὐδ'] οὐκ Eust. 374 οὐδέ τι] οὐδ' ἔτι A μὲν] τι Bekkerus

VIIII ἐκ γάρ δή μ᾽ ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ᾽ ἂν ἔτ᾽ αὖτις
ἐξαπάφοιτο ἔπεσσι· ἅλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἕκηλος
ἐρρέτω· ἐκ γάρ εὑ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύς.
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
οὐδ᾽ εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
οὐδ᾽ ὅσ᾽ ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ᾽ ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
αἵ θ᾽ ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ᾽ ἀν᾽ ἑκάστας
ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
οὐδ᾽ εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
οὐδέ κεν ὣς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει᾽ Ἀγαμέμνων,
πρίν γ᾽ ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
κούρην δ᾽ οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
οὐδ᾽ εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
ἔργα δ᾽ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι·
οὐδέ μιν ὣς γαμέω· ὁ δ᾽ Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
ὅς τις οἷ τ᾽ ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
ἢν γὰρ δή με σαῶσι θεοὶ καὶ οἴκαδ᾽ ἵκωμαι,
Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
πολλαὶ Ἀχαιίδες εἰσὶν ἀν᾽ Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
κοῦραι ἀριστήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·

---

376 ἐξαπάφοιτο ἔπεσσι] Hoffmannus, ἐξαπάφοιτ᾽ ἐπέεσσι libri 377 γάρ εὑ] γαρ εὗ C, γάρ οἱ D: utrumque Eust. 757, 14 378 ἐν καρὸς] ἐγκαρος quidam teste Eust. 757, 26 et 35, cf. schol. A 379 τε καὶ εἰκοσάκις] καὶ ϝεικοσάκις Wackernagelius, καὶ ἐϝεικοσάκις Bentleius 381 οὐδ᾽ ὅσ᾽] γρ. A Strab. VIIII p. 414 Paus. VIIII 38, 8 schol. λ 459 Eust., ἠδ᾽ ὅσ᾽ libri melior. Ὀρχομενὸν] Ἐρχομενὸν γρ. A ποτινίσσεται] ποτινείσεται D οὐδ᾽ ὅσα] γρ. A Strab. l. c. et XVII p. 815 Diod. I 45, ἠδ᾽ ὅσα libri melior. 382 ὅθι] γρ. καὶ ἧ schol. A 383 δ᾽ ἀν᾽] δὲ Bekkerus ἑκάστας] Aristarch. AC, ἑκάστην alii Strab. XVII p. 815 Diodor. I 45, ἑκάστη D 386 πείσει᾽] Wolfius, πείσει libri 393 σαῶσι] Nauckius, σαώσῃ Apio schol. Π 252, σοώσῃ Tyrannio, σόωσι libri Herod. Ptolem. Ascal., quod Mangoldius a verbo primitivo σόω derivat (coll. γόον et γοάω) Curt. Stud. VI 199 392 τ᾽ ἐπέοικε] τε ἔοικε Hoffmannus 394 γε μάσσεται] Aristarch., γαμέσσεται libri

VIIII τάων ἥν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ
γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς·
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν υἷας Ἀχαιῶν,
οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.
ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν οὔτε λεϊστὴ
οὔθ' ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα,
διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
εἰ δέ κε οἴκαδ' ἵκωμαι ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
[ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.]
καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἕθεν εὐρύοπα Ζεὺς
χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν

---

397 ἐθέλωμι] Aristarch. Apoll. de coni. 516, 12, ἐθέλοιμι libri melior.
399 γήμαντι] Aristarch. libri, γήμαντα alii 401 ἐμοὶ] Aristarch. libri melior., ἐμῆς alii gramm. et libri dett. 403 ἐλθέμεν] Bekkerus, ἐλθεῖν codd. melior. 404 ἐέργει] ἔεργε Iulian. p. 480 B 405 Φοίβου] νηοῦ Zenod. 408 ἐλθέμεν] Bekkerus, ἐλθεῖν codd. λεϊστὴ] ληιστὴ Maxim. Tyr. XXVIII 6 411 κῆρας] μοίρας schol. V ad Π 687 414 ἵκωμαι ἑήν] Brugmanus, ἵκωμι φίλην A, ἵκωμαι φίλην libri cet., ἵκωμαι ἐμὴν Bentleius 416] omisit Zenod., damnavit Aristarch. 418 ἀποπλείειν] 'fortasse ἀποπλεϝέμεν' Christius 420 χεῖρα ἑὴν . . . τεθαρσήκασι δὲ] χεῖρά θ' ἑὴν . . . τεθαρσήκασί τε Bentleius

VIIII *ἀγγελίην ἀπόφασθε – τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων –*
ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
ἥ κέν σφιν νῆάς τε σαῷ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇς, ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη,
ἣν νῦν ἐφράσσαντο ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξω.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσιν
πῦρ ἐθέλεις ἀίδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
νήπιον, οὔ πω εἰδόθ' ὁμοιίοο πτολέμοιο
οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτός,
γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα,
οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,

---

424 *σαῷ*] Christius, *σόω* A, *σόῃ* CD, quod suasit Mangoldius (cf. ad 393), *σόοι* unus e dett., *σαοῖ* (an *νῆας σαόῃ*?) Nauckius 426 *ἀπομηνίσαντος*] sic Herodian. Ptolem. Ascal. Alexio 428 *ἕπηται*] *ἕποιτο* D 435 *οὐδέ τι*] *οὐδ' ἔτι* A 440 *ὁμοιίοο πτολέμοιο*] Ahrensius, *ὁμοιίου πολέμοιο* libri melior. 446 *ἡβώοντα*] Aristarch. libri, *ἡβώωντα* alii ut schol. Eur. Androm. 553 447 *οἷον*] *τοῖον* Zenod. *Ἑλλάδα καλλιγύναικα*] *Ὀρμένιον πολύμηλον* Demetr. Scepsius teste Strab. VIIII 439 Eust. 762, 36 (*Ὀ. πολύπυρον* Eust. 332, 6)

VIIII φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀισθεὶς
πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς,
μή ποτε γούνασι οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
[τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἀλλά τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.]
ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ

449 περιχώσατο] Alexio CD, περὶ. χώσατο A 451 λισσέσκετο] supra ἑ scripto α A 452 γέροντα] γέροντι quidam test. schol. LV 453 τῇ-ἔρεξα] τῇ οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρξα Aristodem. Nys. cum Sosiphane (Eust. 763, 9)

455 οἷσιν] (γούνασ') ἐμοῖσιν quidam teste Ariston. ἐφέσσεσθαι] Aristarch. A, ἐφέσσασθαι alii (ἐφέσασθαι D), ἐφέζεσθαι C Strab. XIII 601 456 ἐπαράς] sic et ἐπ' ἀράς Herodian., ἐπ' ἀράς AD 457 ἐπαινὴ] ἐπ' αὐτῷ alii teste schol. LV Περσεφόνεια] supra π scr. φ A 458-461] non leguntur in libris, extant apud Plutarch. de aud. poet. 8 (p. 26 F), qui refert: ὁ μὲν οὖν Ἀρίσταρχος ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθείς; haec vana esse probavit in primis Ludwichius l. c. I 73 sq. (v. 459 sq. inveniuntur etiam in Plut. Coriol. 32, v. 461 de adul. et amic. 33) 459 παῦσεν χόλον] τρέψεν φρένας Plutarch. Coriol. 32 ὅς ῥ'] ὅς γ' Plut. l. c., ὅς μ' Leeuwenius 462 ἔνθ' ἐμοὶ] AD, ἔνθα μοι C γρ. A 463 στρωφᾶσθαι] στροφάασθαι var. lect. apud Eust. 764, 2 464 ἀμφὶς ἐόντες] libri; Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ἐν τῷ πρὸς Κράτητα διὰ τῆς ἱπποδρομίας φησὶ γεγραμμένον 'ἀντιόωντες' μεταθεῖναι τὸν Ἀρίσταρχον 'ἀμφὶς ἐόντες' Didym.; 'ἐν ἄλλῳ' ἐγγὺς ἐόντες schol. A

VIIII εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο,
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ ἐνερκέος αὐλῆς,
ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή,
καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς
ῥεῖα λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναῖκας.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
καί με φίλησ' ὡς εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
πρίν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
ὄψου τ' ἄσαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπισχών.
πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον

---

469 πολλὸν] πολλῶν Apoll. lex. 98, 5 470 εἰνάνυχες] supra ν scr. altero ν C, ἐννάνυχες Nauckius 472 ὑπ'] ἐν Aristarch. αἰθούσῃ] αἰθούσης schol. A ad Λ 120 ἐνερκέος] εὐερκέος schol. l. c. 477 τ'] om. D schol. HMQR ad α 1 ἄνδρας] ἀνδρῶν schol. e. ad α 1 481 φιλήσῃ] φιλήσει CD 486 ἐθέλεσκες] ἐθέλεσκον Nauckius 488 γούνεσσι] Aristarch. A, γούνασσι alii CD (schol. Didym. ἔχει μέντοι λόγον καὶ ἡ διὰ τοῦ ἄλφα) 489 τ'] om. libri melior. 492 πολλὰ πάθον - πολλὰ μόγησα] Aristarch., πόλλ' ἔπαθον - πόλλ' ἐμόγησα libri melior.

VIIII ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμή τε βίη τε.
καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσιν
λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ,
αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἀάτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
ἡ δ' Ἀάτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὕνεκα πάσας
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἳ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἆσσον ἰούσας,
τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καί τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·
ὃς δέ κ' ἀνήνηται καί τε στερεῶς ἀποείπῃ,
λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
τῷ Ἀάτην ἅμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθαι
τιμήν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι
Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
οὐκ ἂν ἐγώ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη,

---

495 ποιεύμην] ποιεόμην Christius 499 μὲν τοὺς] τοὺς μὲν Plat. Reip. II p. 364 D θυέεσσι] θυσίαισι Plat. ibid. 500 λοιβῇ τε κνίσῃ τε] λοιβῆς τε κνίσης τε 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 503 ὀφθαλμώ] C, ὀφθαλμῶν AD, utrumque Eust. 768, 5 et 17 504 Ἀάτης] Nauckius, Ἄτης libri (sic etiam v. 506, 512) 506 φθάνει] φθανέει Zenod. 509 εὐχομένοιο] Aristarch., εὐξαμένοιο libri 511 δ' ἄρα] δὴ ἄρα Eust. 512 ἀποτίσῃ] γρ. ἀποτίνῃ A 514 νόον] φρένας Eust. 515 φέροι] διδοῖ schol. Herod. ad Ι 164 516 ἐπιζαφελῶς] ἐπιζαφέλως Bekkerus

VIIII ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιικόν, οἵ τε σοὶ αὐτῷ
φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς
μηδὲ πόδας· πρὶν δ᾽ οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
ἡρώων, ὅτε κέν τιν᾽ ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι·
δωρητοί τε πέλοντο παράρρητοί τε ἔπεσσιν.
μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,
ὡς ἦν· ἐν δ᾽ ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
Κουρῆτές τ᾽ ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηι.
καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὦρσεν
χωσαμένη, ὅ οἱ οὔ τι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
Οἰνεὺς ἔρξ᾽· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ᾽ ἑκατόμβας,
οἴῃ δ᾽ οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
ἢ λάθετ᾽ ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῷ.
ἣ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
ὦρσεν ἔπι χλούνην σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα,
ὃς κακὰ πόλλ᾽ ἔρδεσκε ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν·
πολλὰ δ᾽ ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
αὐτῇσιν ῥίζῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
τὸν δ᾽ υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσιν·

---

524 κλέα] κλέε᾽ Nauckius 526 τε ἔπεσσιν] τ᾽ ἐπέεσσιν codd. 527 πάλαι-γε] νέον οὔτι πάρος γε Priscian. Inst. XVIII 190 535 ἔρξ᾽] D, ἔρξ᾽ superscr. ε A, ἔρεξ᾽ Cm[1], ῥέξ᾽ e dett. unus 537 ἢ λάθετ᾽ ἢ οὐκ] ἐκλάθετ᾽ οὐδ᾽ Zenod. ἀάσσατο] C, ἀάσατο cett. 539] θρέψεν ἐπὶ χλούνην σῦν ἄγριον, οὐδὲ ἐῴκει θηρί γε σιτοφάγῳ ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι (cf. ι 190 sq.) Aristot. Hist. anim. VI 28 p. 578 B 1 540 ἔρδεσκε] ἔρεξεν (= ἔρρεξεν) Ammonius teste Didymo (ἔρεξεν habent schol. ALV; cum autem in schol. A legatur 'διὰ τοῦ ζ', Bekkerus aliique ἔρεζεν Ammonio tribuerunt)

VIIII τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ᾽ ἀλεγεινῆς.
ἡ δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀυτήν,
ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζεν,
τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
ἤ τοι ὃ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ
κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
Ἴδεώ θ᾽, ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνδρῶν
τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
τὴν δὲ τότ᾽ ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτῆς
μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
κλαῖ᾽, ὅτε μιν ἑκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων,
ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσιν
πόλλ᾽ ἀχέουσ᾽ ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία
κικλήσκουσ᾽ Ἀίδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ᾽ ἠεροφοῖτις Ἐρινὺς
ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβεσφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·

---

547 θῆκε] ἔθηκε Eust. 551 οὐδὲ δύναντο] οὐδ᾽ ἐδύναντο AD, οὐδ᾽ ἐθέλεσκον Aristoph. 554 στήθεσσι] στήθεσφι Apoll. lex. 119, 24 558 γένετ᾽] ἦν Antimach. ap. Euseb. Praep. ev. X 3, 20 562 αὐτῆς] αὐτῇ ἢ αὐτῆς Eust. 563 ἀλκυόνος] ἁλκυόνος A 564 κλαῖ᾽, ὅτε] Zenod. libri, κλαῖε(ν), ὅ Aristarch. ἀνήρπασε] ἀφήρπασε A in textu, γρ. ἀνήρπασε 567 κασιγνήτοιο] Aristarch., κασιγνητοῖο alii 568 πολυφόρβην] πολυφέρβην schol. λ 423 569 Περσεφόνειαν] supra π scr. φ A 572 Ἐρέβεσφιν]

VIIII *τῶν δὲ τάχ᾽ ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει*
πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι
πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο,
ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς
οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
πολλὰ δὲ τόν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
ἐλλίσσονθ᾽· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ᾽ ἑταῖροι,
οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
πρίν γ᾽ ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ᾽ ἐπὶ πύργων
βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐύζωνος παράκοιτις
λίσσετ᾽ ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
κήδε᾽, ὅσ᾽ ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστυ ἁλώῃ·
ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δέ τ᾽ ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
τοῦ δ᾽ ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα,
βῆ δ᾽ ἰέναι, χροῒ δ᾽ ἔντε᾽ ἐδύσετο παμφανόωντα.
ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ

Ἐρέβευσφιν libri 574 *δὲ λίσσοντο*] Aristarch. (schol. A *ἐλίσσοντο*, corr. primus Heynius) A C, *δ᾽ ἐλλίσσοντο* (vel *δὲλλίσσοντο*) alios scripsisse e schol. recte collegit Ludwichius, *δ᾽ ἐλίσσοντο* D 576 *ὑποσχόμενοι*] *ὑπισχόμενοι* Etym. M. p. 783, 51 580 *ψιλὴν*] *ψιλῆς* (*γῆς*) Aristarch. 582 *ἐπεμβεβαὼς*] *ἐπεμβεβαὼς ἢ ὑπερβεβαώς* Eust. 584 *κασίγνηται*] Aristarch. libri, *κασίγνητοι* alii 585 *ἐλλίσσονθ᾽*] *ἐλίσσονθ᾽* C 588 *ἐπὶ πύργων*] *ἐπὶ πύργῳ ἢ ἐπὶ πύργων* Eust. 770, 36; 777, 2 592 *κήδε᾽, ὅσ᾽*] *ὅσσα κάκ᾽* Aristot. Rhet. I 7 593 *ἄνδρας μὲν κτείνουσι*] *λαοὶ μὲν φθινύθουσι* Aristot. l. c. 594 *δέ τ᾽ ἄλλοι*] Aristot. l. c. Aristarch., *δὲ δήιοι* Zenod. 596 *ἐδύσετο*] supra scr. *α* A

VIIII εἴξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως.
ἀλλὰ σὺ μή τοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων
ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
ἔρχεο· ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί·
εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς,
οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι πόλεμόν περ ἀλαλκών.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Φοῖνιξ, ἄττα γεραιέ, διοτρεφές, οὔ τί με ταύτης
χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὅ κ' ἀυτμὴ
ἐν στήθεσσι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
μή μοι σύγχεε θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Ἀτρεΐδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.
καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κηδέμεν, ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ.
[ἶσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.]
οὗτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
φρασσόμεθ', ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἦ κε μένωμεν.
ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

---

599 *αὔτως*] *αὕτως* Zenod. 600 *τοι*] *μοι* Eust. 601 *χαλεπὸν*] *κάκιον* C γρ. A 602 *ἐπὶ δώροις*] libri melior., *ἐπὶ δώρων* Aristarch. 605 *τιμῆς*] Aristarch. et Chaeris hanc vocem pro genetivo acceperunt, adiectivum esse vidit Herodian. (coll. *τιμῆντα* Σ 475); *τιμῆς* alii 612 *σύγχεε*] Nauckius, *σύγχει* codd. *ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων*] libri, *ἐνὶ στήθεσσι[ν ἀχεύων*] Aristarch., *ὀδυρόμενος κινυρίζων* Zenod. 614 *μή μοι*] *μὴ 'μοὶ* Ptolem. Ascal. 615 *κηδέμεν*] Bekkerus, *κήδειν* libri 616] proscripsit Heynius

VIIII ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν
σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων
τῆς, ᾗ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
νηλής· καὶ μέν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ποινὴν δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν,
αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοί εἰμεν
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αἶαν διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσαο μυθήσασθαι·
ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν

627] huic subiungitur in parte dett. εἰπέμεν Ἀτρείδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ (Η 373) 628 ποτιδέγμενοι] προτιδέγμενοι D, ποτιδέχμενοι Cobetus 629 ἄγριον-θέτο] δεινὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχει Galen. V p. 297 632 τίς τε] τίς γε Aristarch. φονῆος] supra scr. οιο A, φόνοιο CD 633 τεθνηῶτος] Aristarch., τεθνειῶτος libri (in A supra scr. ηι) 634 καί ῥ'] ἀλλ' schol. Soph. El. 210 636 ἄλληκτον] ἄληκτον CD 637 εἵνεκα] οὕνεκα C 639 ἐπὶ τῇσι] οὕτως ἐν ἁπάσαις Didym. 641 πληθύος] ἀθρόοι Zenod.

642 κήδιστοι] κύδιστοι schol. E ad ε 310 645 ἐείσαο] ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων (Aristarchi) teste Didym., ἐείσω libri melior. et Plat. Cratyl. p. 428 C 646 ὁππότ' ἐκείνων] ὁππότ' ἐκείνου pars dett. Pseudoplut. vit. Hom. c. 129 647 ὥς μ'] ὅς μ' Etym. M. 160, 36 Pseudoplut. l. c. ἔρεξεν] ἔθηκεν Etym. Gud. p. 582, 20

VIIII Ἀτρεΐδης, ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι
κτείνοντ' Ἀργείους, κατά τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀίω.
ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσεν,
κώεά τε ῥῆγός τε λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης ἐυπήκτου·
τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐύζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς
Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὸν ἔκ τ' ἐρέοντο·
πρῶτος δ' ἐξερέεινε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

---

653 *σμύξαι*] Aristarch. AC, *σμῦξαι* D; *φλέξαι* Plat. Hipp. min. p. 371 B, quam scripturam etiam Aristarch. novit teste Didymo; *καὶ ἐπισμύξαι* schol. *γ* 195 654 *τοι*] *μιν* Plat. Hipp. min. p. 371 C *τῇ ἐμῇ*] *τῇ 'μῇ* ACD 657 *σπείσαντες*] *λείψαντες* altera ed. Aristarchi, sic '*ἐν πολλαῖς τῶν ἀρχαίων*' teste Didymo 658 *κέλευσεν*] *κέλευεν* Eust. 660 *ὡς ἐκέλευσεν*] *ὡς ἐκέλευεν* Eust., *ἐγκονέουσαι* Zenod. 662 *ἠῶ*] *ἠόα* Nauckius *ἔμιμνε*] *ἔμεινε* Apoll. de pron. p. 112 C 664 *τῷ δ'-τὴν*] *τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ', ἣν* Zenod. 669 *κλισίῃσιν*] *κλισίην* AD

VIIII ἦ δ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ,
ἦ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἠδὲ σὰ δῶρα.
αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
ὅππως κεν νῆάς τε σαῷς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺς
χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὣς γὰρ ἀνώγει,
ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξει.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
[μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν].
δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
μηδ' ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

---

674 ἀλεξέμεναι] ἀμυνέμεναι 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 675 δ' ἔτ'] A, δέ τ' CD 680 αὐτόν σε] αὐτὸν σὲ Ptolem. Ascal. 681 σαῷς] altera ed. Aristarchi, quem διχῶς scripsisse testatur Didym. (σαῷς et σοῷς e Lehrsii, σαῷς et σόῳς e Bekkeri opinione) cf. Ludwich. l. c. I 36; σαοῖς (an νῆας σαόῃς?) Nauckius, σόῃς A (σόῃς C), σώιῃς Dm[1], σώῃς m[2], σόοις pars dett. 688-692] damnarunt Aristoph. Aristarch. 688 τάδ'] τὰ Hoffmannus 692] solum damnavit Zenod. 694] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarch., cf. Ariston. ad *H* 404 ἀγασσάμενοι] γρ. καὶ φρασσάμενοι schol. A ἀγόρευσεν] ἀγόρευε C, γρ. ἀπέειπε A 698 μηδ'] Aristarch. C, μὴ AD Apoll. lex. 7, 17 ἀμύμονα Πηλεΐωνα] ἀμύμονος Αἰακίδαο schol. Aristoph. Nub. 41

VIIII μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.
ἀλλ' ἢ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἴῃσιν
ἤ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχέσσεται, ὁππότε κέν μιν
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

---

699 ἄλλως] γρ. καὶ αὕτως schol. ALV 700 ἐνῆκας] ἀνῆκας 'ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων' Didym. 702 μαχέσσεται] Nauckius, μαχήσεται codd. 703 ἀνώγῃ] ὀρίνῃ Eust. 710 ἐπήνησαν] ἐπήνεσαν D

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

ΔΟΛΩΝΕΙΑ

X *Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν*
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ᾽ οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὕπνος ἔχεν γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα,
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠυκόμοιο,
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἠὲ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὣς πυκίν᾽ ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ᾽ Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
ἦ τοι ὅτ᾽ ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ᾽ ἐνοπὴν ὅμαδόν τ᾽ ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ᾽ ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
ὑψόθ᾽ ἐόντι Διί, μέγα δ᾽ ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Νέστορ᾽ ἔπι πρῶτον Νηλήιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.

φασὶ τὴν ῥαψῳδίαν ὑφ᾽ Ὁμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ εἶναι μέρος Ἰλιάδος, ὑπὸ δὲ Πεισιστράτου τετάχθαι εἰς τὴν ποίησιν schol. V, cf. Eust. 785, 41 schol. Dionys. Thrac. p. 768, 26 sqq. B. 1 *ἄλλοι*] sic Aristot. Poet. 25 Aristarch., *ὦλλοι* (*ὤλλοι* cod. A) Zenod. teste Ariston. *παρὰ - Παναχαιῶν*] *ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες* [*ἱπποκορυσταὶ*] (*B* 1) Aristot. l. c. 7 *ὅτε πέρ τε*] *πολλὰς δὲ* schol. Aristoph. Nub. 261 10 *τρομέοντο*] *φοβέοντο* Zenod. 12 *Ἰλιόθι πρό*] cf. ad Θ 561 13 *συρίγγων τ᾽*] τ᾽ om. quidam teste schol. V 14 *τε ἴδοι*] *τ᾽ ἀπίδοι* D 19 *σὺν μῆτιν*] quidam '*καθ᾽ ἓν μέρος λόγου*' teste Herodiano, *συμμῆτιν* CD *ἀμύμονα*] *ἀμείνονα* C

X ὀρθωθεὶς δ᾽ ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ᾽ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ᾽ ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος,
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές· εἵλετο δ᾽ ἔγχος.
ὣς δ᾽ αὔτως Μενέλαον ἔχεν τρόμος, οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργέιοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ᾽ ὑγρὴν
ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψεν
ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
θήκατο χαλκείην, δόρυ δ᾽ εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
βῆ δ᾽ ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἐάνασσε, θεὸς δ᾽ ὣς τίετο δήμῳ.
τὸν δ᾽ εὗρ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
νηὶ πάρα πρυμνῇ· τῷ δ᾽ ἀσπάσιος γένετ᾽ ἐλθών.
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
τίφθ᾽ οὕτως, ἠθεῖε, κορύσσεαι; ἦ τιν᾽ ἑταίρων
ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἔπι σκοπόν; ἀλλὰ μάλ᾽ αἰνῶς
δείδω, μὴ οὔ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν
νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
κερδαλέης, ἥ τίς κε ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ᾽ ἱεροῖσιν.

---

23 ἑέσσατο] ἐέσσατο CD 25 αὐτῷ] CD Tyrannio, αὖ τῷ A Ptolem. Asc. 26 ἐφίζανε] ἔπιπτε Porphyr. p. 197, 24 Schrad. πάθοιεν] ἐν ἄλλῳ ‘πάθωσιν’ schol. A 32 ἀνστήσων] Aristarch. libri (ἀστήσων alii?) 33 ἐάνασσε] Hoffmannus, ἤνασσε libri melior. 38 ὀτρυνέεις] Aristarch., ὀτρύνεις libri melior. ἔπι σκοπόν] Nicias, ἐπίσκοπον Aristarch. (cuius scripturam restituit Lehrsius) libri 41 τις] κεν Eust. ἔσται] supra scr. ειη A, εἴη D Eust., ἐστί Demetr. Ixio 44 ἥ τις] εἴ τις schol. A (Herod.) ad *I* 393 46 θῆχ᾽] εἶχ᾽ ‘ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων’ Didym.

X οὐ γάρ πω ἰδόμην οὐδ᾽ ἔκλυον αὐδήσαντος,
ἄνδρ᾽ ἕνα τοσσάδε μέρμερ᾽ ἐπ᾽ ἤματι μητίσασθαι,
ὅσσ᾽ Ἕκτωρ ἔρρεξε διίφιλος υἷας Ἀχαιῶν,
αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.
ἔργα δ᾽ ἔρεξ᾽ ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν
δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ᾽ Ἀχαιούς.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
ῥίμφα θέων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ Νέστορα δῖον
εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἴ κ᾽ ἐθέλῃσιν
ἐλθέμεν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ᾽ ἐπιτεῖλαι.
κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;
αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὅ κεν ἔλθῃς,
ἦε θέω μετὰ σ᾽ αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν
ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
φθέγγεο δ᾽ ᾗ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμιν
Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.

---

48 ἐπ᾽] ἐν Aristarch. 51 sq.] damnarunt Aristoph. et Aristarch. 53 Αἴαντα] sic legit Aristou. (cf. schol.): Αἴαντε (δυϊκῶς) Aristarchum scripsisse tradidit Didym. contra dicente Telepho 54 παρὰ] Aristarch. D, ἐπὶ AC 55 ὀτρυνέω] ὀτρυνέω ϝ᾽ Leeuwenius κ᾽ ἐθέλῃσιν] Eust., γρ. A (κε θέλῃσιν C), κε πίθηται A (in textu) D 56 ἐλθέμεν] Nauckius, ἐλθεῖν libri 57 κείνῳ] dett. pars, κεῖνον ACD 65 ἀβροτάξομεν] ἀβροτάζομεν schol. Apoll. Rhod. Δ 1355 67 ἴησθα] ἴησθε libri ἐγρήγορθαι] Herodian. libri melior. (cf. Eust. 790, 2), ἐγρηγόρθαι pars dett. 70 ἄμμιν] ἡμῖν Eust.

X ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας.
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
ἀσπὶς καὶ δύο δοῦρε φαεινή τε τρυφάλεια.
πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι
[ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος ἤ τιν' ἑταίρων];
φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὅ κ' ἀυτμὴ
ἐν στήθεσσι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι ἥδυμος ὕπνος
ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρῴσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,
δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ

72 εὖ] εἰ ϝ' Leeuwenius 77 ᾧ] ὃν var. lect. schol. L 79 ἐπέτρεπε] Aristarch. C, ἐπέτρεπε superscr. ι A, ἐπέτρεπε D 82 ἔρχεαι] ἔρχεται D
84] ἀθετεῖται Ariston.: de οὐρήων cf. Curtii Grundz.^{4} p. 349 88 γνώσεαι] εἴσεαι Eust. 91 ἥδυμος] νήδυμος libri, cf. ad *B* 2 93 περιδείδια] πέρι δείδια A (πέρι δειδία C) 95 ἐκθρῴσκει] A, ἐκ θρώσκει Nicias 97 καταβήομεν] A, καταβείομεν vulgo 98 ἀδηκότες] Aristarch. A, ἀδδηκότες Zenod. CD, ἀδδηκότες schol. μ 281 Eust. ἠδὲ καὶ] ἠδέ Zenod.

X κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν ἥαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλά μιν οἴω
κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἠμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα
ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασι ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέσω, εἴ περ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὡς εὕδει, σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
λισσόμενος· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα·
πολλάκι γὰρ μεθίει τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὔτ' ὄκνῳ εἴκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέστη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλᾷς.
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων

---

99 *κοιμήσωνται*] *κοιμήσονται* dett. pars, quod praefert Christius 100 *ἥαται*] *εἵαται* AD, *εἴαται* C 104 *οὔ θην*] *οὐ δὴ* Eust. 105 *ἐκτελέει*] *ἐκτελέσει* D *ἐέλπεται*] supra *π* scr. *δ* A 108 *ποτὶ*] *προτὶ* C 113 *ἑκαστάτω*] *ἑκαστάτωι* A, cf. Usenerum Jahrb. f. Phil. 1875 p. 251 115 *εἴ περ*] libri Aristarch., *εἰ καί* alii *νεμεσήσεαι*] *γρ. νεμεσήσεται* A 124 *μάλ'*] *μέγ'* Ixio (*καὶ μήποτε ἡ Ἀριστάρχειος οὕτως εἶχεν* Didym.)

X ἐν φυλάκεσσ᾽· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
οὕτως οὔ τις οἱ νεμεσήσεται οὐδ᾽ ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν᾽ ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
ὣς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ᾽ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ᾽ ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν
διπλῆν ἐκταδίην, οὔλη δ᾽ ἐπενήνοθε λάχνη.
εἵλετο δ᾽ ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βῆ δ᾽ ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
πρῶτον ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
φθεγξάμενος· τὸν δ᾽ αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ᾽ ἰωή,
ἐκ δ᾽ ἦλθεν κλισίης καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
τίφθ᾽ οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
ἀλλ᾽ ἔπε᾽, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ᾽ ἐπέοικεν
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεσθαι.
ὣς φάθ᾽, ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
ποικίλον ἀμφ᾽ ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ᾽ αὐτούς.
βὰν δ᾽ ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ᾽ ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν

---

127 ἵνα γάρ] ἵνα τ᾽ ἄρ Bekkerus σφιν] μιν Zenod. ἠγερέθεσθαι] Aristarch., ἠγερέεσθαι libri 129 οἱ] Aristarch. AD, τοι alii, σοι C m. rec. add. γρ. οἱ 130 ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ] schol. Didym. (cod. ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. corr. Spitznerus), ἐποτρύνῃς καὶ ἀνώγῃς alios scripsisse suspicari licet 141 οὕτω κατὰ] γρ. A, οὕτω ἐπὶ A, οὕτως ἐπὶ D 142 ἀμβροσίην] γρ. ὀρφναίην A 146 ἔπε᾽] Aristarch., cf. Nauckium Mél. Gréco-Rom. V 103 sqq., ἕπευ libri melior. τ᾽ ἐπέοικεν] τε ἔοικεν Hoffmannus 148 κλισίηνδε] κλισίην γε D

X ὄρθ᾽ ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
λάμφ᾽ ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἥρως
εὗδ᾽, ὑπὸ δ᾽ ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
λὰξ ποδὶ κινήσας, ὤτρυνέ τε νείκεσέ τ᾽ ἄντην·
ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
οὐκ ἀίεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο
ἥαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ᾽ ἔτι χῶρος ἐρύκει;
ὣς φάθ᾽, ὃ δ᾽ ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔ ποτε λήγεις.
οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων
πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ᾽ ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς·
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἠὲ βιῶναι.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱὸν

---

153 σαυρωτῆρος] sic Aristot. Poet. 25 Aristarch., σαυρωτῆρας Aristoph. 154 τε στεροπὴ] τ᾽ ἀστεροπὴ D 155 ῥινὸν] ῥινὸς schol. V ad Λ 731 schol. M ad ε 426 156 ὑπὸ] ἐπὶ schol. PQT ad ε 281 159 ἔγρεο] C, ὄρσεο AD; utrumque Aristarch. (διχῶς) 159] a quibusdam additus videtur esse versus: μή τίς τοι εὕδοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ. cf. Eust. 519, 32 et Diog. Laert. VI 52 160 θρωσμῷ] Didym., θορσμῷ Apoll. Archibii 161 ἥαται] εἵαται AC (εἵατ᾽ D) δ᾽ ἔτι] δέ τι CD, δέ τε Aristarch. δ᾽ ἔτι-ἐρύκει] γρ. δ᾽ ἀπὸ χῶρος ἔεργει schol. A 162 κραιπνῶς] σφοδρῶς C
168 αὖτε προσέειπε] ἐν ἄλλῳ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα schol. A 169 φίλος] libri et Aristoph. teste Didymo, cuius schol. sic restituit Ludwichius: Ἀριστοφάνης φίλος, [οὐ] τέκος (Bekkerus et Dindorfius φίλος deleverunt, ut Aristoph. τέκος scripsisse visus sit); τέκος alii

X ἄνστησον - σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος - εἴ μ' ἐλεαίρεις.
ὣς φάθ', ὃ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν ἥατο πάντες.
ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὣς τῶν ἥδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων ἀίοιεν ἰόντων.
τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησε ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ
[καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]·
οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
ὣς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἀργεΐων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἤισαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι.
τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἑδριόωντο
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἕκτωρ
ὀλλὺς Ἀργεΐους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον.

---

176 *ἄνστησον*] Aristarch. libri (*ἄστησον* alii) 177 *ἑέσσατο*] *ἐέσσατο* CD 180 *ἔμιχθεν*] *γένοντο* '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A, quod habet C 182 *ἥατο*] *εἵατο* libri 183 *δυσωρήσωσιν*] Apoll. lex. 60, 26; *δυσωρήσονται* libri 185 *ἐπ'*] *ὑπ'* D 187 *ἥδυμος*] *νήδυμος* libri, cf. ad. *B* 2 *ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει*] *ὑπὸ βλεφάροισιν ὄλωλε* Eust. 1073, 58 191] om. AD 200 *πιπτόντων*] *τεθνεώτων* Rennerus, *πεπτεότων* Christius

X τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ᾽ ἑῷ αὐτοῦ
θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
ἐλθέμεν; εἴ τινά που δηίων ἕλοι ἐσχατόωντα,
ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ᾽ Ἀχαιούς;
ταῦτά τε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθής· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
πάντας ἐπ᾽ ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄιν δώσουσι μέλαιναν,
θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
αἰεὶ δ᾽ ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Νέστορ, ἔμ᾽ ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
Τρώων· ἀλλ᾽ εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ᾽ ἕποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
σύν τε δύ᾽ ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ᾽ εἴ πέρ τε νοήσῃ,
ἀλλά τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι.
ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ᾽ ἤθελε Νέστορος υἱός,

---

203 μύθων ἦρχε] 'ἐν ἄλλῳ' καὶ μετέειπε schol. A 206 ἐλθέμεν] Nauckius, ἐλθεῖν libri 211 ταῦτά τε] Nicanorem legisse probabile est (cf. schol. A ad 206), sic habent Ambr. et A in textu (hic tamen supra scr. κ), ταῦτά κε CD 216 ὑπόρρηνον] ὑπόρηνον Aristarch. 221 ἐόντων] supra ω scr. α A 224 σύν τε] σὺν δὲ schol. V ad Γ 211 ἐρχομένω] Plat. Protag. p. 348 D Symp. p. 174 D Aristarch. libri, ἐρχομένων alii 225 εἴ πέρ τε] Aristarch. (τι cod. A, quod correx. Lehrsius) libri, εἴ πέρ τι alii

X ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος,
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήσεαι, ὅν κ' ἐθέλησθα,
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῇσιν φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον' ὀπάσσεαι αἰδόι εἴκων,
ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτου γ' ἑσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε μήτε τι νείκει·
εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νὺξ
τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.

---

230 δουρὶ κλειτὸς] δουρικλειτὸς supra ει scr. υ A, δουρικλυτὸς C 235 ἐθέλησθα] ἐθέλῃσθα libri 238 αἰδόι] αἰδοῖ codd. 240] omisit Zenod., damnavit Aristarch. 242 κελεύετέ μ'] Aristarch. Ptolem. Ascal. libri, κελεύετ' ἔμ' Alexio 246 γ' ἑσπομένοιο] Aristarch. videtur scripsisse (cf. schol. Herodian.), libri; γε σπομένοιο Ptolem. Ascal. 247 περίοιδε] Aristarch. libri, περὶ (vel πέρι) οἶδε alii 252 παροίχωκεν] Dorotheus et Apollonius, fortasse etiam Aristarch. (schol. Didym. habet Ἀρίσταρχος παρῴχωκεν, sed cf. Ludwichium I 314 sq.), παρῴχηκεν Aristot. Poet. 25 Ariston. ad *I* 71 Porphyr. p. 147, 12 Schrad. alii, sic etiam libri melior. πλέων] D Aristot. l. c., πλέω AC Ariston. Porphyr. ll. cc. 253] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. Aristarch. τῶν] τέων Wackernagelius, fortasse rectius τριτάτη] τριτάτης quidam teste

X ὣς εἰπόνθ᾽ ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην.
Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
φάσγανον ἄμφηκες – τὸ δ᾽ ἑὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο –
καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥ τε καταῖτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
Μηριόνης δ᾽ Ὀδυσῆι δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν,
ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ᾽ ἔντοσθεν ἱμᾶσιν
ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσσῃ δ᾽ ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
τήν ῥά ποτ᾽ ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὁρμενίδαο
ἐξέλετ᾽ Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
Σκάνδειαν δ᾽ ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκεν ξεινήιον εἶναι,
αὐτὰρ ὃ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
δὴ τότ᾽ Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
τὼ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην,
βάν ῥ᾽ ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ᾽ αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ᾽ οὐ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
νύκτα δι᾽ ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ᾽ Ὀδυσεύς, ἠρᾶτο δ᾽ Ἀθήνῃ·
κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φῖλαι, Ἀθήνη,
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐυκλεέας ἀφικέσθαι,

Porphyrio l. c. 255 δῶκε] ἔδωκε Eust. 258 ἄλλοφον] ἄλοφον Aristarch. CD 266 Ἐλεῶνος] Ἑλεῶνος Ptolem. Ascal. cf. Strab. VIIII 439 268 Σκάνδειαν δ᾽] Σκάνδειάνδ᾽ schol. Ariston. ad h. l. et Λ 21, Σκανδείᾳ var. lect. ap. Eust. 804, 32 275 Παλλὰς] πελλὸν Zopyrus (Fragm. hist. ed. Mueller, IIII 532) 278 μευ] μοι CD, μοι superscr. ευ A 280 νῦν] νῦν δ᾽ D 281 ἐυκλεέας] Nauckius, εὐκλεῖας A, ἐυκλείας C, εὐκλείας D ἀφικέσθαι] ἐφικέσθαι A

X *ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κεν Τρώεσσι μελήσει.*
δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέι δίῳ
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾔει.
τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
κεῖσ'· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης.
ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καί με φύλασσε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
ὣς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη.
οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
βάν ῥ' ἴμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν
ἂμ φόνον, ἂν νέκυας, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασ' Ἕκτωρ
εὑδέμεν, ἀλλ' ἅμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
οἵ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,

---

285 *σπεῖο*] in recentiore carmine mutare ausus non sum, *ἕσπεό μ'* (*μοι*) Leeuwenius 286 *ᾔει*] *ἦλθε* D 291 *παρίστασο*] gramm. quidam, libri; *παρίσταο* Zenod. Aristarch. *αἱ πλείους* *καί με φύλασσε*] *καὶ πόρε κῦδος* Zenod. 292 *ἦνιν*] Ptolem. Oroandae, libri (cf. Hartel. Hom. Stud. I² 106), *ἤνιν* Tyrannio 293 *ἣν*] *τὴν* Porphyr. p. 298, 4 Schrad. 298 *διά*] *ἀνά* Eust. 25, 19 299 *εἴασ'*] *εἴασεν* C, *εἴαεν* Nauckius, *ἔασεν ἀγήνορας* dubitanter Christius 300 *εὑδέμεν*] Nauckius, *εὕδειν* libri *κικλήσκετο*] *κικλήισκετο* A 306 *οἵ κεν-Ἀχαιῶν*] Aristarch., *αὐτούς, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα* Zenod., *καλούς, οἳ φορέουσιν κτλ.* Aristoph. (cf. *K* 323) *ἄριστοι ἔωσι*] Aristarch., *ἀριστεύωσι* codd. melior.

X ὅς τίς κε τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι,
ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἦ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῷ.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος·
ὃς δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν.
ὅς ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον
ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεσθαι.
ὣς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶν σκῆπτρον λάβε καί οἱ ὄμοσσεν·
ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
Τρώων, ἀλλά σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι.
ὣς φάτο καί ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.
αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἕσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα,

307 τλαίη] τλαίῃ A   312 ἀδηκότες] ἀδηκότες; ACD, sed cf. ad *K* 98   317 κασιγνήτῃσιν] κασιγνήτοισι Zenod.   321 ἀνάσχεο] Aristarch. libri, ἀνάσχεν? alii (an ἀνίσχεο? cf. Ludwich. I 316)   323 ἀμύμονα] γρ. ποδώκεα schol. A   332 ἐπώμοσε] Aristarch. A, ἀπώμοσε alii C (ἀπώμοσσεν D)   334 πολιοῖο] πελιοῖο var. lect. ap. Cram. Epim. 344, 5   335 ἐπὶ κτιδέῃ]

X βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
διογενὴς Ὀδυσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,
οὐ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἔπι σκοπὸς ἡμετέρῃσιν
ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν
καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίῃσι πόδεσσιν,
αἰεί μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν
ἔγχει ἐπαΐσσων, μή πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
ὣς ἄρα φωνήσαντε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
ἡμιόνων - αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον -
τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτορος ὀτρύναντος.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,

Herodian. (ἔπι Ptolem. Ascal.) libri melior., ἐπ' ἰκτιδέην alii gramm. et libri dett. 336 προτὶ] A, ποτὶ CD γρ. A 341 οὗτός τις] Aristarch. et αἱ πλείους; οὗτός τοι libri melior. 342 ἢ] superscr. ει A ἔπι σκοπὸς] cf. K 38, ἐπίσκοπος libri 343 κατατεθνηώτων] Aristarch., κατατεθνειώτων libri melior. 345 ἕλοιμεν] supra οι scr. ω A 346 παραφθαίῃσι] 'οὕτως σχεδὸν αἱ πᾶσαι' (Aristarchi aliorumque editt.) Didym., A (παραφθαίησι D) Eust.; formam illam coniunctivum praesentis verbi novicii παραφθαίω esse scite docuit I. Schmidtius (Kuhns Zeitschr. XXIII 299); παραφθάνῃσι (vel παραφθῇσι?) alii 347 ἐπὶ] Aristarch., ποτὶ A, προτὶ CD 349 ὣς ἄρα-κλινθήτην] Aristarch., ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· | ἐλθόντες δ' ἑκάτερθε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι | κλινθήτην Aristoph. et alii 351 ἐπὶ οὖρα] ἐπίουρα C 354 ἐπεδραμέτην] Aristarch. C, ἐπιδραμέτην AD Apoll. lex. 72, 31

γνῶ ῥ' ἄνδρας δηίους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διωκέμεν ὁρμήθησαν.
ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,
ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἀν' ὑλήεντα, ὅ τε προθέῃσι μεμηκώς,
ὣς τὸν Τυδεΐδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεί.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδεΐδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
ἠὲ μέν' ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐυξόου δουρὸς ἀκωκὴ
ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνετ' ὀδόντων,
χλωρὸς ὑπὸ δέεος. τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ' ἁψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα·
ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κ' ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

---

358 λαιψηρὰ] αἰψηρὰ Apoll lex. 17, 19 359 αἶψα] γρ. ὦκα A διωκέμεν] Bekkerus, διώκειν libri ὁρμήθησαν] Aristarch. A, ὡρμήθησαν alii gramm. CD 360 εἰδότε] οἵ τ' ἐπὶ Pseudoplut. vit. Hom. c. 86 362 ὑλήεντα, ὅ τε] Curtius praeeunte Paechio (coll. Ν 63), ὑλήεντα, ὃ δὲ Aristarch., ὑλήενθ', ὃ δέ τε alii gramm., libri 363 ἠδὲ] dett. pars, ἠδ' ὁ ACD (an τε ἰδὲ?) 368 φθαίη] φθαίῃ AD ἔλθοι] ἔλθῃ AC 370 οὐδέ σε] οὐδέ ἕ D 371 ἀπὸ] supra scr. υ A ἀλυξέμεν] Bekkerus, ἀλύξειν codd.

372 ἦ-ἀφῆκε] καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτεν quidam teste Ariston. ἀφῆκε] supra α scr. ε A 373 ἐυξόου] per synizesim pronuntiandum CD, ἐύξον A, ἐυξοῦ Ptolem. Ascal. 376 ὑπὸ δέεος] Ahrensius et L. Meyerus, ὑπαὶ δείους libri, fortasse ὑπὸ δείεος scribendum (= δέϝεος, e radice δϝι ortum)

X τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
πῇ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι;
[ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;]
ἦ σ' Ἕκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
νῆας ἔπι γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
πολλῇσίν μ' ἀάτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ,
ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι,
ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἦ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῷ.
τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι,
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν;

---

385 πῇ] πῇ A, πη cet. fere, γρ. ποῦ A, γρ. ποῖ C δὴ] Eust. 810, 30, δ' codd. 387] damnarunt Aristoph. et Aristarch. κατατεθνηώτων] Aristarch., κατατεθνειώτων alii 391 ἀάτῃσι] Nauckius, ἄτῃσι codd. ἤγαγεν] ἤπαφεν Aristoph. 397-399] damnavit Aristoph., Aristarchum primum versus illos dubitationis signis notasse, postea pro spuriis habuisse rettulit Nemesio sec. schol. A, semovendos esse (ἀθετητέον) censuisse Ammonius tradidit teste Didymo; cf. quae scite exposuit Ludwichius l. c. II 138 sqq.

397 ἦ] εἰ Aristarch. 398 βουλεύουσι-ἐθέλουσιν] Aristarch. (dett. pars), βουλεύοιτε-ἐθέλοιτε codd. melior. (γρ. βουλεύουσι-ἐθέλουσι C m. rec.) 399 ἀδηκότες] A, ἀδηκότες CD

ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
[ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.]
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσίν,
βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου,
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι, ἥρως,
οὔ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
οἳ δ' ἐγρηγόρθασι φυλασσέμεναί τε κέλονται
ἀλλήλοις. ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
εὕδουσιν· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν ἥαται οὐδὲ γυναῖκες.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
εὕδουσ' ἦ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαήω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί.
πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγες ἱππόμαχοι καὶ Μῄονες ἱπποκορυσταί.
ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;

---

408 *δ' αἱ*] C Eust., *δαὶ* A Aristarch. Apoll. de synt. 6, 9: 77, 8 al., *δὲ* D, *δ' αὖ* Duentzerus 409-411] *ἀθετοῦνται* Ariston. 409 *ἅσσα*] *ἄσσα* schol. A Etym. M. 167, 36 413 *καταλέξω*] Aristarch. AC, *ἀγορεύσω* alii, D 418 *μὲν*] supra scr. *γὰρ* A, *γὰρ* D Eust. 420 *πολύκλητοι*] *πολύκλητοί τ'* A 421 *ἐπιτραπέουσι*] *ἐπιτροπόωσι* coniecit Nauckius 422 *ἥαται*] *εἵαται* libri 424 *γὰρ*] *τ' ἄρ* Cobetus *νῦν*] *δὴ* superscr. *νῦν* A 425 *δαήω*] Curtius, *δαείω* libri 427 *καὶ*] Aristarch., *τοι* alii, A *καταλέξω*] *ἀγορεύσω* D 431 *ἱππόμαχοι*] Aristarch., *ἱππόδαμοι* libri melior. 432 *διεξερέεσθε*] *διεξερέεσθαι* Apoll. lex. 82, 2, *παρεξερέεσθαι* schol. A ad *Λ* 219

X εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
Θρήικες οἵδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάις Ἠιονῆος.
τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔ τι καταθνητοῖσι ἔοικεν
ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
ἠέ με δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλέι δεσμῷ,
ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
ἠὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν ἠὲ καὶ οὐκί.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
μὴ δή μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἀμμάς.
εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἠὲ διοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίξων·
εἰ δέ κ' ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.
ἦ, καὶ ὃ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
ἁψάμενος λίσσεσθαι, ὃ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσεν
φασγάνῳ ἀίξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο

---

445 ἠὲ] Aristarch., ἢ ῥα AC, ἦ ῥα D 447 Δόλων] δολῶν (ὡς νοῶν) quidam teste schol. A 448 ἐς ἀμμάς] cf. ad Z 414, ἐς ἀμάς AD, ἐς ἀμάς C, ἐμεῖο var. lect. ap. Eust. 817, 36 449 ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν] πληθυντικῶς (Aristarch.) schol. V, ἀπολύσομαι et μεθῶμαι alii 450 ἦ τε] εἴ τε Apoll. lex. 64, 33 451 ἐναντίβιον] ἀντίβιον Eust. 452 δαμεὶς] supra scr. τυπεὶς A ὀλέσσῃς] ὀλέσσεις Aristarch. 457 φθεγγομένου] φθεγγομένη quidam teste Aristot. de part. anim. III 10, quam scripturam agnoscunt etiam schol. L et Eust. 818, 4

καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς
ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
πέμψον ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψόσ' ἀείρας
θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
συμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τὼ δὲ βάτην προτέρω διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
αἶψα δ' ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον ἰόντες.
οἳ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχεί· παρὰ δέ σφι ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο.
τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθε ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνήρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶιν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δή, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
ἑστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λῦ' ἵππους·
ἠὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.

---

461 ἀνέσχεθε] γρ. ἀνέσχετο schol. A 462 τοῖσδεσσι] cf. τώνδεων Alcaei ... 126 B.[4] et τοὔννεουν titul. Laris. ed. a Lollingio Mitth. d. d. arch. Inst. ...II 61 sqq. v. 17 463 ἐπιβωσόμεθ'] AD, ἐπιβωσόμεθ' W. Ribbeckius, ...ιδωσόμεθ' Aristarch. C 464 Θρῃκῶν] Θρεΐκων? cf. ad Δ 519 ἵππους] ...ν ἄλλῳ ἄγγοιν A 465 ὑψόσ'] libri, ὑψόσε et ὑψοῦ Aristarch. 466 ...νὰ μυρίκην] Aristarch. libri, ἀνὰ μυρίκῃ alii δέελον] sic Aristarch. cum ...bris melior. ἔθηκεν] ἔχευαν schol. Dion. Thrac. p. 797, 12 469 καὶ ...έλαν αἷμα] τινὲς γράφουσι 'καὶ Παλλὰς Ἀθήνη' schol. V 470 Θρῃκῶν] ... ad 464 471 ἀδηκότες] ἀδδηκότες libri melior. 473 τριστοιχεί] A C, ...ιστοιχί D 475 ἐξ] ἓξ quidam secundum schol. A 476 Διομήδεϊ] Διο-...ήδεα supra α scr. ι A 477 οὗτός τοι] Aristarch. libri 478 οὓς] Ari-...arch. (πληθυντικῶς) libri (aliine ὅν?) πίφαυσκε] ἐπίφαυσκε Grashofius

X ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κτεῖνε δ᾽ ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ᾽ ἀεικὴς
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ᾽ αἵματι γαῖα.
ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών,
αἴγεσιν ἢ ὀίεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
ὣς μὲν Θρήικας ἄνδρας ἐπῴχετο Τυδέος υἱός,
ὄφρα δυώδεκ᾽ ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὅν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
τὸν δ᾽ Ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν,
τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ᾽ αὐτῶν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα
ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
[τὴν νύκτ᾽, Οἰνεΐδαο πάις, διὰ μῆτιν Ἀθήνης].
τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
σὺν δ᾽ ἤειρεν ἱμᾶσι καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι·
ῥοίζησεν δ᾽ ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
αὐτὰρ ὃ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἕρδοι,
ἢ ὅ γε δίφρον ἑλών, ὅθι ποικίλα τεύχε᾽ ἔκειτο,
ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ᾽ ἀείρας,
ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρῃκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
ἧος ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ᾽ Ἀθήνη

---

484 *ἐρυθαίνετο*] *φοινίσσετο* schol. Aristoph. Pac. 302 489 *πλήξειε*] libri Aristarch., *πλήξασκε* alii 493 *ἀμβαίνοντες*] *ἐμβαίνοντες* Cobetus *ἀήθεσσον*] (supra scr. *αν* C), *ἀήθεσκον* Hesych., quod suasit G. Meyerus *αὐτῶν*] *αὐτὸν* ('Ulixen' Lehrsius) quidam teste schol. A ad *Ε* 231 495 *τρισκαιδέκατον*] A, *τρεισκαιδέκατον* schol. Ariston. CD 497] omiserunt Zenod. et Aristoph., damnavit Aristarch. 503 *μερμήριζε*] *μερμήριξε* A *κύντατον*] *κύντερον* D 505 *ὑψόσ᾽*] libri, *ὑψόσε* et *ὑψοῦ* Aristarch. *διχῶς* 506 *ἢ ἔτι*] *ἢ ὅ γε* C 507 *ἧος*] *ἕως* libri

ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
νόστου δὴ μνῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς,
μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.
ὣς φάθ᾽, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης,
καρπαλίμως δ᾽ ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ᾽ Ὀδυσσεὺς
τόξῳ· τοὶ δ᾽ ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐδ᾽ ἀλαὸς σκοπιὴν εἶχ᾽ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ὡς ἴδ᾽ Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν·
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὅμιλον,
ὦρσεν δὲ Θρῃκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ᾽ ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ᾽ ἔστασαν ὠκέες ἵπποι,
ἄνδρας τ᾽ ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
ᾤμωξέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα φίλον τ᾽ ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
ὅσσ᾽ ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
οἱ δ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἕκτορος ἔκταν,
ἔνθ᾽ Ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε διίφιλος ὠκέας ἵππους,
Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορὼν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χείρεσσ᾽ Ὀδυσῆι τίθει, ἐπεβήσετο δ᾽ ἵππων.
μάστιξεν δ᾽ ἵππους, τὼ δ᾽ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
[νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄιε φώνησέν τε·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
ἵππων μ᾽ ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.

511 *μή*] *ἦν* Naberus 513 *ἐπεβήσετο*] Aristarch. AC, *ἐπεβήσατο* alii D 515 *ἀλαὸς σκοπιὴν*] (Aristarch.) A, *ἀλαὸν σκοπιὴν* Zenod., *ἀλαοσκοπιὴν* CD 518 *Θρῃκῶν*] cf. ad *Δ* 519 520 *ἔστασαν*] *ἔστασεν* A 522] ante 520 collocavit Zenod. 529 *τίθει*] *δίδου* 'ἐν ἄλλῳ' schol. A 530 *ἵππους*] *Ὀδυσεὺς* 'ἐν ἄλλῳ' schol. A (sic pars dett.) *ἀέκοντε*] *ἄκοντε* libri 531] om. AC 534] omisit Zenod.

X αἲ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα μετὰ φρεσί, μή τι πάθωσιν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
οὔ πω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καί ῥ' οἳ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν.
πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον· καταδύντες ὅμιλον
Τρώων; ἤ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσι ἐοικότες ἠελίοιο.
αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
ἀλλ' οὔ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδὲ νόησα.
ἀλλά τιν' ὔμμ' ὀίω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἵδε
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ἵπποι δ' οἵδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηίκιοι· τὸν δέ σφι ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,

---

538 μετὰ φρεσί] Aristarch., κατὰ φρένα libri 539 οἱ ἄριστοι] ὤριστοι Aristarch. 542 δεξιῇ] sic et δεξιῇ τ' Eust. 823, 6 545 τούσδ'] τοὺς D λάβετον] λαβέτην Zenod. 546 τίς] τί Cm[1]D σφωε] Aristarch. Herodian. libri, σφῶι Zenod. (σφω alii?) πόρεν] Aristarch. libri (ἔπορεν alii?) 548 ἐπιμίσγομαι] ἀναμίσγομαι Demetr. Ixio 552 σφῶι] σφῶε Ixio (teste Apoll. de pron. 89, 3 Schn.) D 557 ἐπεὶ ἦ] A Eust., ἐπειὴ cet. 561 τρισκαιδέκατον] A, τρεισκαιδέκατον cet., τετρακαιδέκατον alii teste Ariston.

τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἕκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.
ὣς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
καγχαλόων· ἅμα δ᾽ ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἳ δ᾽ ὅτε Τυδεΐδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσιν
φάτνῃ ἐφ᾽ ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
ἕστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
νηὶ δ᾽ ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
θῆκ᾽ Ὀδυσεύς, ὄφρ᾽ ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ᾽ Ἀθήνῃ.
αὐτοὶ δ᾽ ἱδρόα πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρόα πολλὸν
νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔς ῥ᾽ ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λοέσαντο.
τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ᾽ ἐλαίῳ
δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
πλείου ἀφυσσόμενοι λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

---

569 ἕστασαν] ἔστασαν AD   572 ἱδρόα] Nauckius, ἱδρῶ libri   573 τε ὲ] τ᾽ ἠδὲ Etym. M. 570, 3 Cram. Epim. 172, 7   574 ἱδρόα] Gerhardus, ἱδρῶ ri   576 λοέσαντο] Nauckius, λούσαντο libri   579 ἀφυσσόμενοι] Ari- rch. A, ἀφυσσάμενοι alii gramm. et libri cet.

ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΑ

XI *Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο*
ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐίσας
εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα στᾶσ' ἤυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
[*τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι*
ἐν νηυσὶν γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.]
Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκεν ξεινήιον εἶναι.
πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·

12 *ἄλληκτον*] *ἄληκτον* CD *πολεμιζέμεν*] Bekkerus, *πολεμίζειν* codd. 13 sq.] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarch. 16 *ἐδύσετο*] unus e dett., *ἐδύσατο* melior. 22 *ἀναπλεύσεσθαι*] *ἀναπλεύσασθαι* C Porphyr. p. 321, 26 Schrad. (schol. B ad *Λ* 105)

XI τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆι.
τοῦ δ' ἤ τοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
δώδεκα δὲ χρυσοῦ καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
τρεῖς ἑκάτερθ', ἴρισσι ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο
λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο.
τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.

---

23 δῶκε] ἔδωκε Bekkerus 25 χρυσοῦ καὶ εἴκοσι] Hoffmannus, χρυσοῖο καὶ εἴκοσι libri, χρυσοῦ καὶ ἐεείκοσι Bekkerus 26 κυάνεοι] σμερδαλέοι Aristoph. ὀρωρέχατο] ἐλιχμῶντο (ἐλειχμῶντο cod. A, corr. Nauckius) Aristoph. 27 ἴρισσι] ἴρισιν D, ἰρεσσιν Apoll. lex. 92, 29 Hesych., Ἐρίδεσσι Zenod. 28 νέφεϊ στήριξε] Aristarch. libri, νέφεϊ ἐστήριξε alii (νέφεσι στ. schol. D ad Γ 121) 32 ἂν] ἐν C γρ. ἂν m. rec. 33 ἦσαν] περὶ-ῆσαν lectionis mentio fit in schol. A 35 λευκοί] λευκοὶ quidam teste Herod. ἔην] ἔην C, ἔεις Barnesius 38 ἐπ' αὐτοῦ] Aristarch. AD, γρ. ἐπ' αὐτῷ Didym. (sc. C Etym. M. 328, 35) 40 ἀμφιστρεφέες] Aristarch. A, ἀμφιστεφέες alii, CD 45 δ' ἐγδούπησαν] supra ε scr. ε A, δὲ γδούπησαν D

ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλε ἕκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ῥώοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.
φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλεν
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὣς τίετο δήμῳ,
τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην.
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα,
ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 οἱ δ', ὥς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δάργματα ταρφέα πίπτει·
ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν· οἱ δὲ λύκοι ὣς

---

48 αὖθ'] αὖτ' A 50 ἠῶθι πρό] ἠῶθεν πρώ Ahrensius 51 μέγ'] μεθ' C Apoll. lex. 162, 29 schol. V 55 κεφαλὰς] Aristarch. ('ἐνθάδε', cf. Α 3) libri 62 οὔλιος] αὔλιος quidam teste Ariston., cf. Apoll. Rhod. Δ 1630

63 τοτὲ] ὅτε D 64 ὁτὲ] τοτὲ CDm¹, ποτὲ Dm² 68 ἐλαύνωσιν] ἐλαύνουσιν CD 69 κριθέων] κριθῶν libri δάργματα] metri caussa restituendum esse vidit Hartelius Hom. Stud. I² 81 sq., δράγματα codd. 71 δῄουν] δῄοον Nauckius 72 ὑσμίνη-ἔχεν] Aristarch. D, ὑσμίνη-ἔχον alii teste Didymo, C (ὑσμίνῃ-ἔχεν A)

XI θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἕκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἧχι ἑκάστῳ
δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
[πάντες δ' ᾐτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὕνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίων,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπήν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δόρπον
οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρά, ἅδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ,
τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἕλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Ὀιλῆα πλήξιππον.
ἦ τοι ὅ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέι δουρὶ
νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ

76 σφοῖσιν] codd. melior., οἷσιν γρ. A, dett. pars, quod praetulit Brugmanus καθήατο] unus e dett., καθείατο codd. cet. ἧχι] Aristarch. C, ἦχι AD 78-83] ne scripsit quidem Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarch. 86 δόρπον] Zenod., idque suasit I. H. Vossius: cf. quae Robertus exposuit Herm. XVIIII 469 sqq.; δεῖπνον Aristarch. libri melior. 88 ἅδος] Herodian. A, ἄδος CD 89 αἱρεῖ] εἷλεν? Nauckius 91 ἐν] C, ἂν A, ἐκ D γρ. A 92 Βιήνορα] libri, Βιάνορα Aristarch. 94 ἀντίος] ἀντίον Zenod. et Aristoph. 97 ἐγκέφαλος δὲ] ἐγκέφαλόνδε Apollon. omisso v. 98 teste Ariston.

XI ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας·
αὐτὰρ ὃ βῆ Ἶσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,
υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε· ὃ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν,
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβών, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί,
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασεν ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ
γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
ῥηιδίως συνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἁπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
ἡ δ' εἴ πέρ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφιν
χραισμεῖν. αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
καρπαλίμως δ' ἤιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
σπεύδουσ', ἱδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὁρμῆς·
ὣς ἄρα τοῖς οὔ τις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
αὐτὰρ ὃ Πείσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,

---

98 *πεπάλακτο*] *γρ. κεκίνητο* (*κεκόνιτο*? Nauckius) schol. V 100 *περίδυσε χιτῶνας*] 'ἔν τισι' *κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα* Ariston. 101 *βῆ Ἶσον*] Zenod., *βῆ ῥ' Ἶσον* Aristarch. libri. de *Βήρισον* lectione Posidippi cf. schol. Didymi, adde Apoll. de synt. 66, 5 103 *ἐόντε*] Aristoph., *ἐόντας* libri fere omnes 104 *ὥ*] *ὃν* Zenod. Apoll. lex. 169, 34, *οὓς* Eust. 106 *ὄεσσι*] cf. ad *Z* 25 108 *κατὰ -δουρί*] *βάλεν χαλκήρεϊ δουρί* D 109 *παρὰ οὖς*] *παρ' ὄϝας* Payne Knightius, *παρ' ὄας* olim pronuntiatum esse censuit Curtius Erläut.[3] 71, vel *παραὶ οὖς ἔλασε ξίφε' κτλ.* vel *παραὶ οὔας ἔλασσέ τε ἔκ τ'* Fickius 116 *τε τύχῃσι*] notavit Aristarch., cum etiam *τετύχῃσι* legi posset (teste Ariston.)

υἷας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβεν κρείων Ἀγαμέμνων
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὣς
Ἀτρεΐδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην·
ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶι ζωὼ πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίοισι ἔπεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν·
εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι,
αὖθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς,
νῦν μὲν δὴ οὗ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη.
Ἱππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας ἀπό τ' αὐχένα κόψας.

---

123 *δαΐφρονος*] *κακόφρονος* Zenod. 127 *ἐόντε*] *ἐόντας* supra scr. *ε* unus e dett., *ἐόντας* codd. cet., sed cf. ad 103 128 *φύγον*] Aristarch. libri, *φύγεν* alii 129 *ἐναντίον*] Aristarch. libri, *ἐναντίος* alii 132 *ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις*] AC, *ἐν Ἀντιμάχου πατρὸς* Zenod., *ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς* D γρ. Eust. 836, 26 135 *ζωὼ*] Aristoph., *ζωοὺς* codd. 137 *μειλιχίοισι ἔπεσσιν*] Nauckius, *μειλιχίοις ἐπέεσσιν* libri 138 *δαΐφρονος*] *κακόφρονος* Zenod. 142 *οὗ*] Zenod. (cf. Brugmani Probl. d. hom. Textkr. 46), *τοῦ* Aristarch. cum libris, *σφοῦ* alii 144 *οὔδει ἐρείσθη*] *οὖδας ἔρεισεν* Aristarch. teste Didymo secundum schol. A, contra *οὔδει ἐρείσθη* Aristarchum scripsisse falso refert schol. V (cf. quae hac de re exposuit Ludwichius l. c. I 327) 146 *τμήξας*] *πλήξας* Aristarch. *τ'*] supra scr. *δ'* A

XI ὅλμον δ᾽ ὣς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι᾽ ὁμίλου.
τοὺς μὲν ἔασ᾽· ὁ δ᾽ ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ ῥ᾽ ἐνόρουσ᾽, ἅμα δ᾽ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκῃ,
ἱππῆες δ᾽ ἱππῆας - ὑπὸ σφίσι δ᾽ ὦρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων -
χαλκῷ δηιόοντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ᾽ Ἀργείοισι κελεύων.
ὡς δ᾽ ὅτε πῦρ ἀίδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ·
πάντῃ τ᾽ εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
ὣς ἄρ᾽ ὑπ᾽ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ᾽ ἐριαύχενες ἵπποι
κείν᾽ ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ᾽ ἐπὶ γαίῃ
κείατο γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
Ἕκτορα δ᾽ ἐκ βελέων ὕπαγεν Ζεὺς ἔκ τε κονίης
ἔκ τ᾽ ἀνδροκτασίης ἔκ θ᾽ αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρεΐδης δ᾽ ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
οἱ δὲ παρ᾽ Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
μέσσον κὰπ πεδίον, παρ᾽ ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
ἱέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἕπετ᾽ αἰεὶ
Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
ἔνθ᾽ ἄρα δὴ ἵσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
οἱ δ᾽ ἔτι κὰμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὥς,

---

147 ὅλμον] D, ὄλμον AC 149 ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί] ἀριστῆες Παναχαιῶν Porphyr. p. 331, 17 Schrad. 151 ἱππῆες] D schol. AD ad Λ 153, ἱππεῖς AC ὑπὸ σφίσι δ᾽] Lehrsius (ὑπό σφισι mavolt La Rochius), ὑπὸ δέ σφισι libri 153 δηιόοντες] unus e dett., cf. Wackernagelium Bezzenb. Beitr. IIII 271 (Mangold. in Curt. Stud. VI 196) 156 φέρει] γρ. στρέφει Eust. 838, 2 157 ἐπειγόμενοι] Aristarch. libri, ἐπειγομένου vel ἐπειγομένῃ ab aliis scriptum fuisse suspicatus est Heynius 165 σφεδανὸν] Aristarch. libri 168 πόλιος] Wolfius, πόλεως libri

XI ὥς τε λέων ἐφόβησε μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ
πάσας· τῇ δέ τ᾽ ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
τῆς δ᾽ ἐξ αὐχέν᾽ ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ᾽ αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
ὣς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπεν κρείων Ἀγαμέμνων,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἳ δὲ φέβοντο.
πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσί· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τάχ᾽ ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ᾽ ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
Ἶριν δ᾽ ὤτρυνεν χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
βάσκ᾽ ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἐνίσπες·
ὄφρ᾽ ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ᾽ ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ᾽ ἀναχωρείτω, τὸν δ᾽ ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
αὐτὰρ ἐπεί κ᾽ ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
κτεινέμεν, εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
δύῃ τ᾽ ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
εὗρ᾽ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
ἑσταότ᾽ ἔν θ᾽ ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·

---

179 sq.] omisit Zenod., damnavit Aristarch. teste Ariston. 180] damnavit Aristoph. teste Didymo θῦεν] θυῖεν A (cf. Hesych. ἔθυιεν· ἐνεμαίνετο, ἔτρεχεν; v. Curt. Verb. I 212) 181 ἔμελλεν] ἔμελλον C 184 δ᾽ ἀστεροπὴν] Aristarch., δὲ στεροπὴν CD, supra scr. α A 186 βάσκ᾽ ἴθι] βάσκιθι Tyrannio τὸν] καὶ Nauckius ἐνίσπες] A, ἔνισπε cet. 192 ἅλεται] Herodian. A, ἄλεται libri alii 193 κτεινέμεν] Nauckius, κτείνειν libri

XI Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεΐν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
κτεινέμεν, εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηαι
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
Ἀργέιοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἠύς τε μέγας τε,
ὃς τράφη ἐν Θρῄκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν·
γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν

---

202 ὄφρ' ἂν] ὄφρα schol. BL ad Α 225 207 ἅλεται] A, ἄλεται C τοι] οἱ C m[1], σοι m[2] 208 κτεινέμεν] Nauckius, κτείνειν libri 212 δοῦρε] cod. Harl., δοῦρα ACD 214 δ' ἐλελίχθησαν] δὲ ϝελίχθησαν Cobetus 215 δ' ἑτέρωθεν] 'ἔν τισιν' [δὲ] καὶ αὐτοὶ Didym. 216 ἐν] ἐκ CD 219 ἀντίος] Zenod. Aristoph. CD, ἀντίον Aristarch., ἀντίος supra scr. ν A 222 τράφη ἐν] τράφεν ἐν Buttmannus Θρῄκῃ] cf. ad Δ 519 μήλων] θηρῶν Zenod.

XI σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἵ οἱ ἕποντο.
τὰς μὲν ἔπειτ᾽ ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἐίσας,
αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει·
ὅς ῥα τότ᾽ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ᾽ ἔγχος,
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,
νύξ᾽, ἐπὶ δ᾽ αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
οὐδ᾽ ἔτορεν ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ᾽ αἰχμή.
καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἕλκ᾽ ἐπὶ οἷ μεμαὼς ὥς τε λίς, ἐκ δ᾽ ἄρα χειρὸς
σπάσσατο· τὸν δ᾽ ἄορι πλῆξ᾽ αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
ὣς ὃ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἧς οὔ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ᾽ ἔδωκεν·
πρῶθ᾽ ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι᾽ ὑπέστη,
αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ᾽ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
βῆ δὲ φέρων ἀν᾽ ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἑ πένθος
ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.
στῆ δ᾽ εὐρὰξ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
ῥίγησέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
ἀλλ᾽ ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.

---

230 ἑὼν] sic et ἰὼν διχῶς Didym., ἑὼν CD, supra ἑ scr. ι A 231 ἀντίος] supra scr. ν A 238 τό γε] τότε Dm[1] 239 λίς] Aristarch., λῖς Aeschrio 242 ἀλόχου] ἀλόχοιο C (ἀλόχοι᾽?) 245 οἶς] ὄϊας C 246 γ᾽] ϝ᾽ Nauckius 252 ἔνερθεν] γρ. ὕπερθεν Eust. 254 τ᾽] supra scr. δ᾽ A

XI ἦ τοι ὃ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
ἕλκε ποδὸς μεμαώς, καὶ ἀύτει πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
οὔτησεν ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
τοῦ δ' ἐπὶ Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἔνθ' Ἀντήνορος υἷες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆι
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄιδος εἴσω.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχεΐ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
ὄφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
ὀξεῖαι δ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
δριμύ, τό τε προϊεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι,
Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὣς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
εἴασεν Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
ὣς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·

---

257 ὃ] om. C   261 τοῦ δ' ἐπὶ] Bentleius, τοῖο δ' ἐπ' libri   263 ἔδυν] ἔβαν C   268 ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον] ὀξεῖ' ὀδύνη δῦνεν Bentleius, sed cf. 268; ὀξέαι ὀδύναι δῦνον Buttmannus   270 μογοστόκοι] Aristarch. libri, μογόστοκοι alii   274 ἐλαυνέμεν] C, ἐλαύνειν AD   281 ἀέκοντε] dett. pars, ἄκοντε melior.   283 φέροντες] φέροντε unus e dett.

XI Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἴχετ᾽ ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ᾽ εὖχος ἔδωκεν
Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ᾽ ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν᾽ ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
ὡς δ᾽ ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύῃ ἐπ᾽ ἀγροτέρῳ συῒ καπρίῳ ἠὲ λέοντι,
ὣς ἐπ᾽ Ἀχαιοῖσιν σεῦεν Τρῶας μεγαθύμους
Ἕκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηι.
αὐτὸς δ᾽ ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ᾽ ἔπεσ᾽ ὑσμίνῃ ὑπεραέι ἶσος ἀέλλῃ,
ἥ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ᾽ ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ᾽ Ἀγέλαον
Αἴσυμνόν τ᾽ Ὦρόν τε καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ᾽ ὅ γ᾽ ἡγεμόνας Δαναῶν ἕλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν, ὡς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ
ἀργεστᾶο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ᾽ ἄχνη
σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς.
ὣς ἄρα πυκνὰ καρήαθ᾽ ὑφ᾽ Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καί νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ᾽ Ὀδυσσεύς·

288 ὤριστος] ὤριστος A 290 ὑπέρτερον] ὑπέρτεροι Aristarch. 291 καὶ θυμὸν] θυμόν τε Bentleius 293 σεύῃ] σεύει C 297 ὑπεραέι] Aristarch. libri, 'ἔν τισι' ὑπὲρ οὔρεος schol. A (Ariston.?) 300 ὅτε-ἔδωκεν] CD γρ. A, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηι A 301 Ἀσαῖον] Herodian. libri melior., Ἀσσαῖον dett. pars, cf. Fickium Bezzenb. Beitr. VI 311 305 νέφεα Ζέφυρος] Ζέφυρος νέφεα Strab. I 29 (sic dett. pars) στυφελίξῃ] στυφελίξει C Eust. 845, 55 et 59, στυφελίζει Eust. 845, 51 309 λαῶν] ἀνδρῶν Eust. 846, 28 (sed cf. 845, 56)

XI Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν.
ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
τοὺς μὲν ἔπειτ' εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
ἐν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
ὣς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.
ἔνθ' ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω,
υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ᾔδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν
στειχέμεν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλεϊτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
Ἱππόδαμον δ' Ὀδυσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
ἔνθα σφιν κατὰ ἶσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάστροφον οὔτασε δουρὶ

315 εἴ κεν-Ἕκτωρ] τινὲς 'εἴ κεν Τρῶες [ἀγαυοὶ dubitanter suppl. Ludwichius] νῆας ἕλωσι' schol. V 317 τλήσομαι] καὶ 'τλήσομαι' γράφεται schol. V 318 ἔσσεται] ἔσται Bentleius ἦδος] Herodian. AC, ἧδος Trypho D

319 Τρωσὶν] Τρωσί γε e cod. Vind. Fickius βόλεται] cf. schol. Ariston. et α 234, βούλεται CD 323 εἴασαν] εἴασεν D ἀπέπαυσαν] ἀπέπαυσεν D 325 θηρευτῇσι] libri, διχῶς 'θηρητῆρσι' καὶ 'θηρευτῇσι' Didym. 326 πάλιν ὀρμένω] Tyrannio CD, παλινορμένω Aristarch. et Hermappias, A 330 οὐδὲ οὓς] οὐδ' ἑοὺς libri 331 στειχέμεν] Nauckius, στείχειν libri 333 δουρὶ κλεϊτὸς] δουρὶ κλυτὸς supra υ scr. ει A, δουρικλυτὸς CD

XI Παιονίδην ἥρωα κατ᾽ ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῷ.
τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ᾽ ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, ἧος φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἕκτωρ δ᾽ ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ᾽ ἐπ᾽ αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
αἶψα δ᾽ Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
νῶιν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἕκτωρ·
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν οὐδ᾽ ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν,
ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ᾽ ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
οὐδ᾽ ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἕκτωρ δ᾽ ὦκ᾽ ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μῖκτο δ᾽ ὁμίλῳ,
στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ᾤχετ᾽ ἐρωὴν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης.
τόφρ᾽ Ἕκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἂψ ἐς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ᾽ ἐς πληθὺν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
δουρὶ δ᾽ ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ᾽ ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

---

339 *οὐδέ οἱ*] unus e dett. (*οὐ δέ ϝοι* Bentleius), *οὐ γάρ οἱ* melior., *οὐδὲ γὰρ* '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A 340 *ἀάσσατο*] cf. *I* 537, *ἀάσατο* codd. 342 *ἧος*] *εἵως* libri 345 *ῥίγησε*] *ἐνόησε* C *γρ.* A (Eust. 848, 24) cf. *Λ* 599 348 *μένοντες*] *μένοντε* Zenod. 356] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. Aristarch. (ad 355 et 356 suspicionem pertinuisse indicavit Nauckius) *δὲ ὄσσε*] *δ᾽ ἄρ᾽ ὄσσε* Bentleius, *δέ ϝ᾽ ὄσσε*? Nauckius 358 *καταείσατο*] libri, *κατεήσατο* Wackernagelius Bezzenb. Beitr. IIII 270 *γαίης*] *γαίῃ* C Porphyr. p. 175, 23 Schrad. Hesych. s. v. *καταείσατο* 359 *ἄμπνυτο*] *ἔμπνυτο* Aristarchum scripsisse suspicatus est La Rochius Hom. Textkr. 190 363 *νῦν*] *νῦν δ᾽* C *αὖτέ σ᾽*] *αὖ σε* Fickius

ᾧ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχήω.
ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριξεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
Τυδεΐδῃ ἔπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἦ τοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
βέβληαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι
νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι.
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἵ τε σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
τοξότα, λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπῖπα,
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεαι αὔτως·
οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάις ἄφρων·

---

366 ἐστιν] εἴη 'ἐν ἄλλῳ' A 367 νῦν] νῦν δ' D ἐπιείσομαι] ἐπιήσομαι Wackernagelius 368 δουρὶ κλυτὸν] A, δουρικλυτὸν cet. ἐξενάριξεν] Zenod. CD, ἐξενάριζεν Aristarch. A 371 τύμβῳ] ἔργῳ Cm¹ 375 ἄνελκεν] A, ἀνεῖλκε CD 381 ἑλέσθαι] ὀλέ(σ)σαι ἢ μᾶλλον ἑλέσθαι Eust. 850, 10 385 κέραι] A, κέρα (πληθυντικῶς) quidam teste Herodiano, D; de significatione vocis huius cf. praeter schol. ad h. l. et ad ω 81 Helbig. Hom. Epos 165 sq. παρθενοπῖπα] παρθενοπῖα quidam teste schol. A 388 ταρσὸν] ταρσῷ Apoll. lex. 55, 24

XI κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,
ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
τοῦ δὲ γυναικὸς μέν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὃ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἠὲ γυναῖκες.
  ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔστη πρόσθ'. ὃ δ' ὄπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἕλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
  οἰώθη δ' Ὀδυσεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἴ κε φέβωμαι
πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴ κε ἁλώω
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὃς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἑστάμεναι κρατερῶς, ἤ τ' ἔβλητ' ἤ τ' ἔβαλ' ἄλλον.
  ἧος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ' αἰζηοὶ

---

391 ἐπαύρῃ] Aristarch. libri, ἐπαύρω 'ἔν τισι' Didym. 392 πέλεται] πέτεται Eust. αἶψα] ἄνδρα Aristarch. 394 δ'] δ' supra scr. τ' A, τ' CD 395 περὶ πλέες] Ptolem. Ascal. Alexio A, περίπλεες Tyrannio CD 397 ὠκὺ] ὀξὺ ἢ ὠκὺ Eust. 852, 43 398 ἕλκ'] εἷλκ' libri (cf. 357) 400 ἤχθετο γὰρ κῆρ] γρ. ὠκέας ἵππους schol. A 402 παρέμεινεν] παρέμιμνε Eust. 409 τὸν δὲ] Tyrannio A, τόνδε Alexio CD 411 ἧος] ἕως libri 413 δ' ἐν] δὲ Nauckius μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες] post σφίσι interpunxit Nicanor; μετὰ σφίσι. πῆμα δὲ ἔλσαν Zenod.

σεύωνται· ὃ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν,
ἀμφὶ δέ τ' ἀίσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα·
ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα διίφιλον ἐσσεύοντο
Τρῶες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην
οὔτασεν ὦμον ὕπερθεν ἐπάλμενος ὀξέι δουρί,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξεν.
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀίξαντα
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἱππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
αὐτοκασίγνητον ἐνηγενέος Σώκοιο.
τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίε, ἰσόθεος φώς·
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε, δόλων ἆατ' ἠδὲ πόνοιο,
σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσιν,
τοιώδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς.
ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔασεν
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.

---

415 *σεύωνται*] *σεύονται* C 417 *ἀμφὶ δέ τ'*] D, *ἀμφί τε* A, *ἀμφὶ δέ Ϝ'*? Nauckius 421 *ὕπερθεν ἐπάλμενος*] *ὕπερθε μετάλμενος* alii teste schol. ABL (sic dett. pars) *δουρί*] *γρ. χαλκῷ* schol. A 422 *Ἔννομον*] *Ὄρμενον* C 423 *ἀίξαντα*] *ἀίσσοντα* C *γρ.* A 424 *πρότμησιν*] Aristarch. (cod. A *πρότμηστιν*. sed cf. Ariston.) teste Didymo, libri; *πρόσμησιν* schol. V (*ἔν τισι κεῖται τὸ τ̄*), cf. Ludwichium I 330 427 *ἐνηγενέος*] *εὐηφενέος* Rhianum et Aristophanem scripsisse fit probabile e schol. Didymi ad Ψ 81 430 *ἆατ'*] Nauckius, *ἆτ'* libri 431 *Ἱππασίδῃσιν*] *γρ. Ἱππασίδηϊν* (sic) schol. A 432 *καὶ τεύχε' ἀπούρας*] *ὅτι ἀκαίρως προσέρριπται τὸ ἡμιστίχιον* Ariston. 433 *ὀλέσσῃς*] *ὀλέσσεις* D 434 *εἰπὼν*] *εἰπὼν Ϝ'* Leeuwenius 437 *χρόα*] Zenod. libri, *χροὸς* Aristarch. *τ'*] *Ϝ'* Leeuwenius

γνῶ δ' Ὀδυσεὺς ὅ οἱ οὔ τι τέλος κατὰ καίριον ἦλθεν,
ἂψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἆ δείλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἦ τοι μὲν ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἤματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄιδι κλυτοπώλῳ.
ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ Σῶχ', Ἱππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
ἆ δείλ', οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ὄσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
ὠμησταὶ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.
ὣς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ἔξω τε χροὸς ἕλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.

---

439 *ὅ οἱ*] *ὅτι* C *τέλος*] Aristarch. '*καὶ σχεδὸν ἅπασαι*' teste Didymo. A, *βέλος* Zenod. CD *κατὰ καίριον*] Aristarch. C, *καταχαίριον* AD 441 *δείλ'*] *δειλέ* (*ἐκ πλήρους*) Aristarch. 442 *μὲν ἔμ'*] AC. cf. Hartel. Hom. Stud I² 112, *μέν δ'* D Eust. 444 *δαμέντα*] *δαμέντι* D 450 *Σῶχ'*] *Σῶκε* (*ἐκ πλήρους*) Aristarch. 451 *τέλος*] (Aristarch.), *βέλος* Zenod. (cf. 439) 454 *ὠμησταὶ*] Aristarch. libri, *ὠμῆσται* Tyrannio, *ὠμεσταὶ* Wackernagelius Bezzenb. Beitr. IIII 267 (cf. G. Meyer. in Curt. Stud. V 105) *ἐρύουσι*] Aristarch. libri melior., *ἐρυοῦσι* Alexio 455 *ἔμ', εἴ κε*] Aristarch., *ἐπεί κε* alii gramm., sic libri Eust. *κτεριοῦσί γε*] Spitznerus, *κτεριοῦσί με* Alexio (ap. Herodian. ad 454) libri 457 *τε*] *τ' ἐκ* C *ἕλκε*] Aristarch., *εἷλκε* libri melior. 458 *οἱ*] Aristarch. libri, *οὗ* Zenod. (*τοῦ* Zenodoti lectionem fuisse suspicatur Ribbeckius, sed cf. ad 142) 459 *ὅπως*] AD, *ἐπεὶ* C *γρ.* A

αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ᾽ ἑταίρους.
τρὶς μὲν ἔπειτ᾽ ἤυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
τρὶς δ᾽ ἄιεν ἰάχοντος ἀρηίφιλος Μενέλαος.
αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
ἀμφί μ᾽ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ᾽ ἀυτή,
τῷ ἰκέλη ὡς εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα
Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
ἀλλ᾽ ἴομεν καθ᾽ ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
δείδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθείς,
ἐσθλὸς ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ᾽, ὁ δ᾽ ἅμ᾽ ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
εὗρον ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα διίφιλον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτὸν
Τρῶες ἕπον ὡς εἴ τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
ἀμφ᾽ ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ᾽ ἔβαλ᾽ ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μέν τ᾽ ἤλυξε πόδεσσιν
φεύγων, ὄφρ᾽ αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ᾽ ὀρώρῃ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀιστός,
ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων
σίντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
ὣς ῥα τότ᾽ ἀμφ᾽ Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶες ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἥρως
ἀίσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
Αἴας δ᾽ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον,
στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήιος ἔξαγ᾽ ὁμίλου
χειρὸς ἔχων, ἧος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἷλε Δόρυκλον

---

466 ἵκετ᾽ ἀυτή] Aristarch., ἵκετο φωνή libri   470 πάθῃσιν ἐνὶ] πάθῃσι μετὰ dett. pars, γρ. A   473 αὐτὸν] supra scr. ωι A   474 ἕπον] La Rochius coll. 483, ἕπονθ᾽ libri   477 ὀρώρῃ] ὀρώρει D   480 σκιερῷ] γλαφυρῷ Zenod.   482 ποικιλομήτην] ποικιλόμητιν dett. pars   483 ἕπον] ἕποντο D   488 ἔχων] ἑλὼν cod. Townl.   ἧος] εἵως libri

XI Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα,
οὖτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
ὡς δ᾽ ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
χειμάρρους κατ᾽ ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ᾽ ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει,
ὣς ἔφεπεν κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἕκτωρ
πεύθετ᾽, ἐπεί ῥα μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρει
Νέστορά τ᾽ ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήιον Ἰδομενῆα.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
ἔγχεΐ θ᾽ ἱπποσύνῃ τε, νέων δ᾽ ἀλάπαζε φάλαγγας·
οὐδ᾽ ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
τῷ ῥα περίδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
μή πως μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἕλοιεν.
αὐτίκα δ᾽ Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ᾽ ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
[ἰούς τ᾽ ἐκτάμνειν ἐπί τ᾽ ἤπια φάρμακα πάσσειν].
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

---

492 *κάτεισιν*] *δίηται* Zenod. 493 *χειμάρρους*] *χειμάρροος* scribendum esse suspicatur Sittlius 495 *ἀφυσγετὸν*] Aristarch. libri, *ἀφύσγετον* Tyrannio 499 *τῇ ῥα*] *ἔνθα* Eust. 502 *ὁμίλει*] *ὁμίλεε* Nauckius 503 *νέων*] plerique teste Herodiano, sic libri, *νεῶν* Aristarch. Alexio Ptolem. Ascal. 508 *περίδεισαν*] cod. unus, *περίδδεισαν* ACD 509 *μετακλινθέντος*] supra *ο* scr. *ε* A 515] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarch.

XI

αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήσετο, πὰρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἕκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Ἕκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς ἀίοντες
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς
στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχεΐ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]

517 δ' ὧν] libri, ὧν om. δ' Heynius 519 ἵππους] libri melior., ἐλάαν γρ. A dett. ἀέκοντε] cod. unus, ἄκοντε melior. 525 αὐτοὶ] ἄλλοι superscr. αὐτοὶ C 528 κεῖσ'] κεῖθ' Zenod. ἅρμ'] ἅρματ' C, ἅρματα D 529 προβαλόντες] προφέροντες Nauckius 530 ὄρωρεν] ὀρώρει D 532 τοὶ] οἱ schol. Pind. Pyth. III 48 537 ἀπ' ἐπισσώτρων] Aristarch., non ΑΠΟ-ΠΙΣΣΩΤΡΩΝ. cf. schol. A ad Ε 725, ἐπὶ σώτρων D 538 τε] Aristarch. CD, τε superscr. δ A, δὲ alii 539 δουρός] δουρί Aristarch. 543] om. in

XI Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρσεν·
στῆ δὲ ταφών, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον,
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ἐοικώς,
ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρεάων ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον ἀίσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρέει ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὣς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἤιε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
νωθής, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγῃ,
κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήιον· οἱ δέ τε παῖδες
τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἕποντο.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
αὖτις ὑποστρεφθείς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας

---

libris, extat apud Arist. Rhet. II 9 p. 1387 a 35 Plut. de aud. poet. c. 6 et 14 Pseudoplut. vit. Hom. c. 132 νεμεσᾶθ'] Pseudoplut., νεμέσησ' Aristot., νεμέσα Plut. 546 ἐφ' ὁμίλου] δι' ὁμίλου Aristoph., ἀφ' ὁμίλου Plut. Pomp. 72 548-557] damnavit Zenod. 549 ἐσσεύαντο] Hermannus, ἐσσεύοντο libri, Aristarch. teste Didymo, sed cf. eundem ad Ο 272, unde dubitare licet, num schol. illud sanum sit (cf. quae adnotavit Ludwichius I 333 II 113) 551 κρεάων] Nauckius, cf. Hymn. Merc. 130, κρειῶν Herodian. et libri, quocum contulit Kuhnius 'kravjam' sanscr.; κρηῶν Merzdorfius 553 ἀντίον] Aristarch. CD, ἀντίοι A 554 τρέει] Nauckius, τρεῖ codd. 562 σπουδῇ τ'] libri melior., δ' cod. unus 564 πολυηγερέες] Aristarch., τηλεκλειτοί libri melior. (supra ει scr. η C)

XI Τρώων ἱπποδάμων· ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησ᾽ Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν,
στῆ ῥα παρ᾽ αὐτὸν ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ᾽ ὑπὸ γούνατ᾽ ἔλυσεν·
Εὐρύπυλος δ᾽ ἐπόρουσε καὶ αἴνυτο τεύχε᾽ ἀπ᾽ ὤμων.
τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
τεύχε᾽ ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἕλκετ᾽ ἐπ᾽ Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀιστῷ
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
ἂψ δ᾽ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ᾽ ἀλεείνων,
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
στῆτ᾽ ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
Αἴανθ᾽, ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἕ φημι
φεύξεσθ᾽ ἐκ πολέμοιο δυσηχέος. ἀλλὰ μάλ᾽ ἄντην
ἵστασθ᾽ ἀμφ᾽ Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
ὣς ἔφατ᾽ Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἳ δὲ παρ᾽ αὐτὸν
πλησίοι ἔστησαν, σάκε᾽ ὤμοισιν κλίναντες,
δούρατ᾽ ἀνασχόμενοι. τῶν δ᾽ ἀντίος ἤλυθεν Αἴας,
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.

Ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·

---

573 λευκὸν] γρ. χαλκὸν Eust. 574 ἆσαι] ἄσσαι e vetere scriptura ΑΣΑΙ Homero reddendum censet Fickius 583 ἕλκετ᾽] A, εἷλκεν CD γρ. A 589 Αἴανθ᾽. ὃς] Αἴαντος Zenod. 592 παρ᾽ αὐτὸν] A C schol. V, παρ᾽ αὐτῷ alii D 594 δ᾽ ἀντίος] δὲ σχεδὸν 'ἐν ἄλλῳ' schol. A

XI *Νέστορα δ᾽ ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήιαι ἵπποι*
ἱδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἑστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακήτεϊ νηί,
εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.
αἶψα δ᾽ ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προσέειπεν,
φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
ἔκμολε ἶσος Ἄρηι, κακοῦ δ᾽ ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
τὸν πρότερος προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
δῖε Μενοιτιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
νῦν δίω περὶ γούνατ᾽ ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
λισσομένους· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ᾽ ἀνεκτός.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν, Πάτροκλε διίφιλε, Νέστορ᾽ ἐρεῖο,
ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
ἦ τοι μὲν τά γ᾽ ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐ ἴδον ὄμματα φωτός·
ἵπποι γάρ με παρήιξαν πρόσσω μεμαυῖαι.
  ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ᾽ ἑταίρῳ,
βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
  οἳ δ᾽ ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μέν ῥ᾽ ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ἵππους δ᾽ Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
ἐξ ὀχέων· τοὶ δ᾽ ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,

---

597 *Νηλήιαι*] *Νηλήιοι* Ambr., *Νηλήιον* quidam scripserunt teste schol. V 598 *ἱδρῶσαι, ἦγον*] *ἱδρώουσ᾽, ἦγον* Bekkerus, *ἱδρώουσαι, ἄγον* Nauckius 600 *ἑστήκει*] Aristarch., *εἱστήκει* libri 601 *ἰῶκά τε δακρυόεσσαν*] *ἰῶ καταδακρυόεσσαν* (*ἰὼ κατὰ δακρυόεσσαν* Lobeckius Rhem. 320) quidam teste Ariston. 606 *τί δέ σε*] *τί δέ τε* Eust. 608 *ἐμῷ*] duo codd., *᾽μῷ* C, *᾽μῶ* A, *μῷ* Ambr. D 610 *ἀνεκτός*] *ἀνεκτή* C 611 *ἐρεῖο*] Curtius, *ἔρειο* libri, *ἔροιο* Ammon. ed. Valck. 57, *ἔρευε* (= *ἐρεύνα* Hesych.) Fickius 617 *δὲ θέειν*] *δ᾽ ἰέναι* 'ἐν ἄλλῳ' A *Ἀχαιῶν*] *ἐίσας* C 621 *ἱδρῶ*] *ἱδρῶ᾽* Nauckius, *ὕδρον* Fickius

XI *στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν᾽ ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα*
ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον.
τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐυπλόκαμος Ἑκαμήδη,
τὴν ἄρετ᾽ ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
θυγατέρ᾽ Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἥν οἱ Ἀχαιοὶ
ἔξελον, οὕνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἁπάντων.
ἥ σφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
καλὴν κυανόπεζαν ἐύξοον, αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτῆς
χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον,
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ᾽ ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν,
πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ᾽ ὁ γεραιός,
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ᾽ αὐτοῦ
τέσσαρ᾽ ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶ ἕκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ᾽ ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ᾽ ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν
οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ᾽ αἴγειον κνέε τυρὸν
κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ᾽ ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν,
πινέμεναι δὲ κέλευσεν, ἐπεί ῥ᾽ ὥπλισσε κυκειῶ.
τὼ δ᾽ ἐπεὶ οὖν πίνοντ᾽ ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,

---

622 *στάντε*] Aristarch. AD, *στὰν δὲ* alii (*στὰν δὲ* C) *πνοιὴν*] *πνοιῇ* C 624 *κυκειῶ*] AC, *κυκεῶ* D Athen. XI 492 E; *κυκηῶ* flagitat Brugmanus Curt. Stud. IIII 173 (coll. *κυκάω*) 629 *ἐπ᾽ αὐτῆς*] *γρ. ἐπ᾽ αὐτῇ* A 631 *ἠδὲ*] *πὰρ δὲ* Apoll. lex. 168, 12 *ἱεροῦ ἀκτὴν*] *ἱερὴν ἀκτὴν* var. lect. ap. Eust. 868, 29 632 *ἦγ᾽*] libri, sic et *εἶχ᾽* '*διχῶς*' Aristarch. 634 *ἀμφὶ*] C, *ἀμφὶς* cet. 635 *ὑπὸ πυθμένες*] Aristarch. Alexio A, *ὑποπυθμένες* alii velut Athen. XI 492, CD 636 *ἄλλος*] Aristarch. Ptolem. Ascal. libri, *ἄλλος* alii, *ἀλλ᾽ ὃς* (*ἐπὶ τοῦ Μαχάονος*) alii cf. Athen. XI 493 638 *θεῇσιν*] *θεοῖσιν* Athen. XI 492 F 639 *κνέε*] '*τινὲς τῶν Ἀρισταρχείων ἐκδόσεων*' (qua de significatione cf. Ludwich. I 19) teste Heraclide Alex. ap. Eust. 872, 17, *κνῆ* libri, quod pro forma Aeolica habet Fickius 640 *ἐπὶ-πάλυνεν*] *παρὰ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον* (Λ 630) Plat. Ion. 538 C *λευκὰ πάλυνεν*] *λεύκ᾽ ἐπάλυνε γρ. λευκὰ πάλυνε* A 641 *δὲ κέλευσεν*] *δ᾽ ἐκέλευεν* Athen. XI 492 F *κυκειῶ*] *κυκεῶ* Athen. l. c., cf. ad 624

XI *μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,*
Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φώς.
τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,
ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγεν.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο εἶπέ τε μῦθον·
οὐχ ἕδος ἐστί, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
αἰδοῖος νεμεσητὸς ὅ με προέηκε πυθέσθαι,
ὅν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
γιγνώσκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆι.
εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος
δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν,
ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδεν
πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης, κρατερὸς Διομήδης,
οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
[βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀιστῷ·]
τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει.
ἦ μένει εἰς ὅ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
ἔσθ' οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,

---

650 *ἄγεις*] Aristarch. libri 652 *πάλιν ἄγγελος*] Aristarch. Alexio Ptolem. Ascal. libri, *παλινάγγελος* alii teste Herod. 654 *τάχα-αἰτιόῳτο*] *οἷος καὶ ἀναίτιον αἰτιάασθαι* Plut. de adul. et am. c. 26 (p. 67 A) 659 *οὐτάμενοι*] Aristarch. libri, *οὐταμένοι* Pamphilus 660 *ὁ*] delevit Nauckius 662 om. ACD in textu, additus in marg. CD m. rec. (cf. *Π* 27) 668 *ἐμὴ*] **ἐμοὶ** pars dett. 670 *τέ*] *δέ* C

XI ὡς ὁπότ᾽ Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ᾽ ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα,
ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἤλιδι ναιετάασκεν,
ῥύσι᾽ ἐλαυνόμενος· ὃ δ᾽ ἀμύνων ᾗσι βόεσσιν
ἔβλητ᾽ ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
κὰδ δ᾽ ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται.
ληίδα δ᾽ ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλήν,
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ᾽ αἰπόλια πλατέ᾽ αἰγῶν,
ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήιον εἴσω
ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεύς,
οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμόνδε κιόντι.
κήρυκες δ᾽ ἐλίγαινον ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν
τοὺς ἴμεν, οἷσιν χρῆος ὀφέλλετ᾽ ἐν Ἤλιδι δίῃ·
οἳ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρῆος ὄφελλον,
ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
ἐλθὼν γάρ ῥ᾽ ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη
τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ᾽ ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ᾽ ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
ταῦθ᾽ ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,

---

672 βοηλασίῃ] Aristarch. AC, βοηλασίης (βοηλασίην?) alii, βοηλασίης D 677 ληίδα] Aristarch., λήιδα Menecrates 679 συβόσια] συβόσεια dett. pars 682 καὶ τὰ] ὡς τὰ Eust. 686 χρῆος] Brugmanus Curt. Stud. IIII 158 sq., χρεῖος Aristoph., χρέως Aristarch. A, χρέος D ὀφέλλετ᾽] ὀφείλετο Aristoph. (schol. A ὠφείλετ᾽, corr. Cobetus) AC, ὠφείλετ᾽ Aristarch. (cf. Ludwich. I 334) D 688 χρῆος] Brugmanus, χρέως A, χρέος D (χρ῀ος C) ὄφελλον] grammatici quidam teste Didymo, C Eust., ὄφειλον AD. (χρέως) ὤφειλον Aristarchum scripsisse suspicatus est Friedlaenderus Ariston. 200

689 ὡς] ὣς D: utrumque Nicanor agnoscit Πύλῳ] πόλει alii Didymo teste 690 ῥ᾽] om. C. ϝ᾽ Leeuwenius 691 ἔκταθεν] ἔκταθεν ἢ ἔκτανεν Eust. 874, 23; 879, 26 694 Ἐπειοὶ] ἔν τισι 'Ἀχαιοί' Ariston. (cf. ad 737)

XI ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶυ μέγ' οἰῶν
εἵλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
καὶ γὰρ τῷ χρῆος μέγ' ὀφέλλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν
[δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.]
ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος.
τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Οὐλύμπου θωρήσσεσθαι
ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμιζέμεν. οὐδέ με Νηλεὺς
εἴα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήια ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν,
καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὣς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.

---

698 *χρῆος*] Brugmanus, *χρεῖος* libri *ὀφέλλετ'*] *ὀφείλετ'* codd. 699] in suspicionem vocatum esse tradit Porphyrius p. 120, 5 Schrad., sed cf. Hillerum Phil. XXVIII 100 703 *καὶ*] *τε* Bentleius 705] omisit Zenod., damnavit Aristarch. 706 *τε*] *δὲ* D, *δὲ γρ. τε* A 708 *τε πολεῖς*] *πολέες καὶ* suspicatur Christius 709 *πανσυδίῃ*] *πασσυδίῃ* Eust. dett. pars 712 *νεάτη*] *πυμάτη* Strab. VIII 349 714 *ἀλλ' ὅτε*] *ἄλλο τε* Bekkerus 717 *πολεμιζέμεν*] Bekkerus, *πολεμίζειν* libri

XI ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἅλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠόα δῖαν
ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
δεῖπνον ἔπειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι οἷσι ἕκαστος
ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἀμφίσταντο δὴ ἄστυ διαρραῖσαι μεμαῶτες.
ἀλλά σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
συμφερόμεσθα μάχῃ Διί τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχεν ξανθὴν Ἀγαμήδην,
ἣ τόσα φάρμακα ᾔδει, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
ἡγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἶσος,
πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶ ἕκαστον
φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.

---

723 ἠόα] Gerhardus, ἠῶ libri 724 ἐπέρρεον] ἐπέρρεεν C schol. Arist. Ach. 26 730 δεῖπνον] Zenod., cf. Robert. Herm. XVIIII 469 sqq., δόρπον codd. 733 δὴ] superscr. ἐ A διαρραῖσαι] διαπραθέειν C γρ. A 735 γαίης] γαῖαν Hesych. s. v. ὑπερέσχεθε 737 Ἐπειῶν] Ἀχαιῶν alii teste Ariston. 740 θύγατρ' εἶχεν] θύγατρα ἔχεν? Nauckius (ἔχε D) 741 ᾔδει] C, ᾔδη AD 747 ἐνόρουσα] D, ἐπόρουσα AC 748 ἀμφὶ] ἀμφὶς libri

καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἠέρι πολλῇ.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·
τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἂψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους,
πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
ὣς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
οἶος ἑῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
νῶι δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλεν.
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν.
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον
ἠδὲ σέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
πίονα μηρία καῖε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ

---

754 *διὰ σπιδέος*] Zenod. Amerias Herod. ACm[1], *δι' ἀσπιδέος* Crates Ptolem. Ascal. DC m. rec., utramque lectionem novit Aristarch., probasse fertur Alexio 755 *λέγοντες*] *ἑλόντες* (corr. Ludwichius I 336, *λέγοντες* cod. A) '*ἐν ἄλλῳ*' schol. A 757 *Ἀλεισίου*] C Strab. VIII 342, 352 Etym. M. 61, 37, *Ἀλισίου* Aristarch. AD, *Ἀλησίου* Steph. Byz. 72, 17 762 *εἴ ποτ'*] *ἦ ποτ'* Curtius *ἔον γε*] codd. aliquot, *ἔην γε* melior.; post *γε* interpunxit Bekkerus

763 *ἑῆς*] Hartelius, *τῆς* libri 767-785] damnarunt Aristoph. et Aristarch. 767 *δέ τ'*] edd. vett., *δὲ* AC, *δ'* D 768 *ἐπέτελλεν*] *ἐκέλευε* C

770 *πουλυβότειραν*] *ἐν ἄλλῳ* '*καλλιγύναικα*' A (cf. Eust. 875, 52) 773 *μηρία καῖε*] Aristarch. (quem *μηρί' ἔκαιε* scripsisse perperam suspicatus est M. Schmidtius), *μηρί' ἔκηε* libri melior.

XI αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ᾽ αἰθομένοις ἱεροῖσιν.
σφῶι μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶι δ᾽ ἔπειτα
στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ᾽ ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
ἐς δ᾽ ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ᾽ ἑδριάασθαι ἄνωγεν
ξείνιά τ᾽ εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὔμμ᾽ ἅμ᾽ ἕπεσθαι·
σφὼ δὲ μάλ᾽ ἠθέλετον, τὼ δ᾽ ἄμφω πόλλ᾽ ἐπέτελλον.
Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ᾽ Ἀχιλῆι
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
σοὶ δ᾽ αὖθ᾽ ὧδ᾽ ἐπέτελλε Μενοίτιος, Ἄκτορος υἱός·
'τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ᾽ ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλ᾽ εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ᾽ ὑποθέσθαι
καί οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.'
ὣς ἐπέτελλ᾽ ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ᾽ ἔτι καὶ νῦν
ταῦτ᾽ εἴποις Ἀχιλῆι δαΐφρονι, αἴ κε πίθηται.
τίς δ᾽ οἶδ᾽ εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
εἰ δέ τινα φρεσὶ ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει
καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ᾽ ἄλλος λαὸς ἑπέσθω
Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
αἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ᾽ ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν

---

776 ἕπετον] ἑπέτην Zenodotum scripsisse suspicatur Cobetus 781 μύθοιο] μύθοισι D 782 σφὼ] σφῷ Cobetus ἠθέλετον] ἠθελέτην Zenod. τὼ] οἱ Eust. 788 ὑποθέσθαι] sic et ἐπακοῦσαι Eust. 792 τίς δ᾽] δ᾽ om. Bekkerus 794 sq.] damnavit Zenod. 797 φόως] φάος Eust. 1060, 45 γένηαι] sic et γένοισθε Eust., γένοιο idem 1060, 45; 1128, 55 799 ἴσκοντες] Zenod. Alexio Herodian. ACDm[1], γ᾽ ἴσκοντες schol. BL ad Γ 166, εἴσκοντες Aristarch., ἔΐσκοντες D ex corr.

XI τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
ὤσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
ἷξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
ἦεν, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
διογενὴς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν ὀιστῷ,
σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρὼς
ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἆ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὣς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἀσέμεν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
ἤ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοί,
ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ηὔδα·
οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὕπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεί.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,

---

802 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. κεκμηότας] κεκμηῶτας A 803 ὤσαισθε] ὤσεσθε C 808 ἦεν] Nauckius, ἤην libri melior. 814 ᾤκτειρε] ᾤκτιρε? Nauckius 815 ῥ'] ϝ' Leeuwenius 818 ἀσέμεν] Nauckius, ἄσειν libri ἀργέτι δημῷ] γρ. ἠδ' οἰωνοὺς A 822 βεβλημένος] AD, πεπνυμένος C, 'ἐν ἄλλῳ' A 823 Πατρόκλεες] Πατρόκλεις libri 827 αἰεί] αἰὲν libri 828 νῆα μέλαιναν] νῆας Ἀχαιῶν D

XI μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀϊστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε
ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀΐομαι ἕλκος ἔχοντα,
χρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρηα.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἥρως;
ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν·
ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας
ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

---

831 δεδιδάχθαι] δεδάασθαι Zenod. 838 τ' ἄρ] κεν Cram. Epim. 367, 29 (schol. M ad Ω 22) ἔοι] ἔῃ Zenod. 841 σεῖο μεθήσω] σεῖ' (δὲ cod. A, corr. Villoisonus. σεῦ Nauckius) ἀμελήσω Zenod.

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

ΤΕΙΧΟΜΑΧΙΑ

XII *Ὣς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς*
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
Ἀργέιοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὕπερθεν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληίδα πολλὴν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεὺς
καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργεΐων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργέιοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσιν,
Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε

---

5 *ἀμφὶ δὲ*] *ἀμφί τε* Ambr. m[1] 11 *ἔπλεν*] Aristarch., *ἔπλε* Zenod. '*ἀποκοπῇ* (cod. *ἀποκοπὴ*. corr. Ludwich.) *τοῦ ἔπλετο*' secundum schol. V, sic **A C** Ambr., *ἔπλεν* D 17 *μητιόωντο*] *δηριόωντο* Etym. M. 266, 40 *Ποσειδάων*] *Ποσιδάων* A (sic saepius) 20 *Κάρησος*] Aristarch. libri, *Καρησός* Tyrannio '*οὕτως γὰρ ὑπὸ Κυζικηνῶν ὀνομάζεσθαι τὸν ποταμόν*' Herodian.

XII Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν
ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπεν
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
αὖτις δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
κὰρ ῥόον, ᾗ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
ὣς ἄρ' ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
τεῖχος ἐύδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'· Ἀργέιοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
αὐτὰρ ὅ γ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ.
ὡς δ' ὁπότ' ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρητῆρσιν
κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένεϊ βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες

---

25 ἐννῆμαρ] ἓν δ' ἦμαρ Callistratus teste Porphyrio p. 174, 27 Schrad., idemque Crates videtur scripsisse (v. Eust. 890, 35), quem Ludwichius ἓν ἦμαρ δ' dedisse suspicatur; ἓν ἦμαρ quidam cf. schol. A et Porphyr. p. 174, 33 Schrad. 26 συνεχές] Aristoph. Aristarch. CD, συννεχές A 28 θεμείλια-πέμπεν] θεμέθλια χεῦε θύραζε Cornut. c. 22 p. 127 30 ἐποίησεν] Aristarch. libri melior., ἐποίησαν alii videntur scripsisse 32 ἔτρεψε] ἔστρεψε schol. ad *Μ* 33 33 ἵεν] ἵη γρ. καὶ ἵεν A, ἰέν D; hac scriptura (*ΙΕΝ*) reiecta ἵει (τὴν κοινήν) praefert Herodian. 34 ἄρ' ἔμελλον] ἤμελλον Zenod. 38 ἐελμένοι] ἐεργμένοι C (utrumque Eust. 891, 24 et 29) 40 πρόσθεν] πρῶτον C ἐμάρνατο] ἐμαίνετο Aristoph. 41 ὡς δ' ὁπότ'] Paechius et Curtius coll. *Λ* 492, ὡς δ' ὅτ' ἐν libri θηρητῆρσιν] sic ἔν τισι fuisse testis est Didym., cf. *Μ* 170, θηρευτῇσι codd.

ἀντίοι ἵστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔ ποτε κυδάλιμον κῆρ
ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ εἴκουσιν στίχες ἀνδρῶν·
ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν εἰλίσσεθ' ἑταίρων,
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ τῳ ἵπποι
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
ῥηιδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἵστασαν υἷες Ἀχαιῶν
πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐύτροχον ἅρμα τιταίνων
ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσιν.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ

---

44 ἀντίοι] ἀντίον Aristarch. ἵστανται] ἀίσσονται Aristarchum scripsisse falso tradit schol. V θαμείας] cf. ad *Α* 52 46 ταρβέει] Nauckius, ταρβεῖ codd. ἀγηνορίη] Aristarch. libri, ἀγηνορίῃ alii 48 ὅππῃ] A, ὅπῃ cet. ἰθύσῃ] ἰθύσει CD τῇ] Hoffmannus, τῇ τ' libri 49 εἰλίσσεθ'] Aelian. Nat. An. VI 6, cf. *Μ* 467, ἐϝελίσσεθ' Cobetus; ἑλλίσσεθ' AD, ἑλίσσεθ' C; cf. schol. Nicanoris et Eust. 892, 23 ἑταίρων] Gerhardus, ἑταίρους libri 50 διαβαινέμεν] διαβήμεναι Aelian. l. c. τῳ] Weilius (cf. 58 sqq.), οἱ libri 52 χείλει ἐφεσταότες] χείλεϊ ἑσταότες Aelian. l. c., utrumque (et χείλει ἑσταότες) novit Eust. 892, 26 53 οὔτ' ἄρ'] οὐ γὰρ Aelian. l. c. γρ. C 54 περὶ] διὰ Aristoph. 55 ἕστασαν] Aristarch. Ptolem. Ascal. Herod. libri melior. 56 ἠρήρει, τοὺς] ἠρήρειστ', οὓς Pseudoplut. vit. Hom. c. 195 ἵστασαν] Spitznerus, ἕστασαν (ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ ἔστησαν Herod.) Aristarch. Ptolem. Ascal. Herod. libri 58 ἐύτροχον] sic et ἐύξοον Eust. 59 ἐσβαίη] καββαίη Zenod. Aristoph. 61 ἐπικούρων] supra ων scr. οι A 62 διὰ] γρ. περὶ A ἐλαύνομεν ὠκέας] ἐλαύνετε μώνυχας quidam teste Eust. 892, 55 63 ἐν αὐτῇ] ἀν' αὐτὴν C

XII *ὀξέες ἑστᾶσιν, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.*
ἔνθ' οὔ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
ἱππεῦσιν· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀίω.
εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἵετ' ἀρήγειν,
ἦ τ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
οὐκέτ' ἔπειτ' ὀίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
ἄψορρον προτὶ ἄστυ ἑλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
οὐ μενέουσ', εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων,
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορα δῖον.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλε ἕκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
οἳ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
οἳ μὲν ἅμ' Ἕκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

---

64 *προτὶ*] D schol. V, *ποτὶ* A, *περὶ* C 66 *ἱππεῦσιν*] *ἱππῆας* Zenod. Aristoph. 67 *γὰρ τοὺς*] Aristoph. teste Didym. (falso Aristarcho tribuit hanc scripturam schol. V), *γὰρ δὴ* libri 68 *ἵετ' ἀρήγειν*] '*οὕτως πᾶσαι*' Didym., *βούλετ' ἀρήγειν* libri (*βούλετ' ἀρήγειν* et *βούλετο νίκην* Eust. 893, 5) 75 *ἄγεθ', ὡς*] *ἄγε, τὼς* Zenod. 79 *πείρατ'*] *πεῖραρ* Zenod. Aristoph. 80 *ἅδε*] *ἄδε* CD Eust. 85 *αὖθ'*] '*τινές*' teste schol. V, libri; *αὖτε* schol. A 86 *ἀρτύναντες*] Aristarch. teste Didym. (schol. V), *ἀρτύναντο* alii 87 *ἕποντο*] *ἕκαστοι* quidam teste Nican., *ἕκαστος γρ.* A

τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἵπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἕκτωρ.
τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος καὶ Δηίφοβος θεοειδής,
υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἥρως,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο,
Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸς δ' ἕλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀστεροπαῖον·
οἳ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετά γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσιν,
βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
   ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν,
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.

90] τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας dett. pars (= Μ 198) 95 δύω] δύο CD Πριάμοιο· τρίτος] Πριάμοιο· τρίτατος D, Πριάμου τρίτατος dett. pars 96 ὅν] τὸν C 101 ἡγήσατ'] ἡγεῖτο cod. unus, quod suasit Ahrensius 106 οὐδ' ἔτ'] Barnesius, οὐδέ τ' libri, οὐ γὰρ Eust. 116 δυσώνυμος] δυσώνυμον A

XII εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων,
τὸν μὲν Πειριθόου υἷα, κρατερὸν Πολυποίτην,
τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηι.
τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἕστασαν ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
αἵ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
ὣς ἄρα τὼ χείρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
οἳ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐύδμητον, βόας αὔας
ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
οἳ δ' ἦ τοι τῆος μὲν ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς

---

118 *εἴσατο*] *ἤσατο* Wackernagelius Bezzenb. Beitr. IIII 269 119 *νίσσοντο*] *νείσοντο* D, *νίσοντο* superscr. *ει* C 125 *κεκλήγοντες*] Herod. libri melior., *κεκληγῶτες* alii grammatici videntur scripsisse 127 *δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους*] *δύ' ἀνέρε εὗρον ἀρίστω* Zenod. Aristoph. 128 *υἷας ὑπερθύμους*] *υἷε ὑπερθύμω* Zenod. Aristoph. 130] fuisse qui adderent *υἱὸν ὑπερθύμοιο Κορωνοῦ Καινείδαο* (= *B* 746) dicit schol. V 131 sqq.] aut 131—140 aut 141—153 damnandos esse dixit Hephaestio teste Porphyrio p. 177, 31 Schrad. 131 *πυλάων*] *θυράων* A, *γρ. καὶ πυλάων* schol. A 135 *τὼ*] *τοὶ* Eust. 137 *αὔας*] Ptolem. Ascal. Herod., *αὐὰς* Nicias 138 *ἔκιον*] *κιέτην* Zenod. Aristoph. (Didym. ad 127) 139 *Ἰαμενὸν*] cf. ad 193 141 *τῆος*] Nauckius, *εἵως* libri

XII ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
ἐκ δὲ τὼ ἀίξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
ἀγροτέροισι σύεσσι ἐοικότε, τώ τ' ἐν ὄρεσσιν
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
δοχμώ τ' ἀίσσοντε περὶ σφίσι ἄγνυτον ὕλην,
πρυμνὴν ἐκτάμνοντε, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, εἴς ὅ κε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται·
ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
οἳ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐυδμήτων ἀπὸ πύργων
βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων
νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὣς πῖπτον ἔραζε,
ἅς τ' ἄνεμος ζαής, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον ἠμὲν Ἀχαιῶν
ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀύτευν
βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγώ γε φάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς
σχησέμεν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.

---

142 ὄρνυον] ὤρνυνον C Eust. ἐόντες] Aristarch. ACD, ἐόντας alii Ambr. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Eust. 147 δέχαται] (Aristarch.) 'ἐν ἁπάσαις' Didym. ACD, δέχεται alii Ambr. 149 ἐκτάμνοντε] C, ἐκτάμνοντες cet. 151 κόμπει] κόμπεε? Nauckius στήθεσσι] στήθεσφι D 153 λαοῖσιν] λάεσσιν (sic schol. A, λάοισιν corr. Lehrsius) Zenod. 158 ταρφείας] Dionys. Thrax, ταρφειὰς Aristarch. libri 159 ῥέον] Aristarch. libri, ῥέεν alii 161 βαλλόμεναι] Zenod. aliique, sic etiam libri praeter A, qui habet βαλλόμεναι supra scr. ων, βαλλομένων Aristarch. 162 τε καὶ ὢ] καὶ ἑὼ Nauckius, καὶ ὣ Hoffmannus 166 σχησέμεν] Nauckius, σχήσειν libri

XII οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι
οἰκία ποιήσωνται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ,
οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
ὣς οἵ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δύ' ἐόντε
χάσσασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ἁλῶναι.
ὣς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθεν φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
[ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν,
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὣς πάντ' ἀγορεῦσαι.
πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ
λάινον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχήατο θυμὸν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.]
ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερὸς Πολυποίτης,
δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὅρμενον ἐξενάριξεν.
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
Ἱππόμαχον βάλε δουρί, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη.
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην

---

168 *ποιήσωνται*] *ποιήσονται* C, quod praefert Christius 171 *οἵ γ'*] *οἵδ'* Aristarch. D *ἐόντε*] *ἐόντες* D 175-180 (181?)] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. Aristarch. 176 *ἀγορεῦσαι*] supra scr. *ειν* A 179 *ἀκαχήατο*] dett. pars, *ἀκαχείατο* melior. *θυμὸν*] *θυμῷ* ἐν ἄλλῳ A 185 *χαλκείη*] *ἱεμένη* libri dett. 187 *Ὅρμενον*] *Ὅρμενον* C, spiritu om. A 192 *οὔδει ἐρείσθη*] cf. ad Λ 144 193 *Ἰαμενὸν*] Aristarch. Herod. libri, *Ἱαμενὸν* et *Ἰαμενὸν* Ptolem. Ascal.

XII πάντας ἐπασσυτέρους πέλασεν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζωόν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὔ πω λήθετο χάρμης.
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρὴν
ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε
ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πώς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν
ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν
δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
νῦν αὖτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχεσσόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀίομαι, εἰ ἐτεόν γε

197] in textu om. A   198 ῥήξειν-ἐνιπρήσειν] ῥῆξαι-ἐνιπρῆσαι D   199 τάφρῳ] τάφρον D   201 ὑψιπέτης] Aristarch. libri, ὑψιπετῆς (= ὑψιπετήεις) alii   203 καὶ] ὃ δ' Origen. c. Cels. IIII 224   205 ἰδνωθεὶς] Alexio libri, ἰδνωθεὶς alii   206 ἐνὶ κάββαλ'] ἐγκάββαλ' Plat. Ion. p. 539 C Orig. l. c.   207 πέτετο] ἕπετο Plat. l. c.   208 ὅπως] ἐπεὶ Draco de metr. VI 24   ὄφιν] ὄπφιν aliquot dett., quam scripturam affert Eust. 900, 12; cf. Antimach. fr. 78 K. Τήνου ὀπφιοέσσης et quae scite disputavit Hartel. Hom. Stud. I^2 65   211 ἐπιπλήσσεις] Aristarch. libri, ἐνιπλήσσεις alii   213 δῆμον ἐόντα] cf. Mangold. Curt. Stud. VI 412; δήμου Bentleius, vel idem vel δήμο' Herwerdenus   214 κράτος] κλέος 'ἐν ἄλλῳ' A   215 ἄριστα] sic vel ἄριστον Eust.   216 μαχεσσόμενοι] Nauckius, μαχησόμενοι AC, μαχησάμενοι D

XII Τρωσὶν ὅδ᾽ ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
[αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ᾽ ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,]
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζωόν· ἄφαρ δ᾽ ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί᾽ ἱκέσθαι,
οὐδ᾽ ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν.
ὣς ἡμεῖς, εἴ περ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωσι δ᾽ Ἀχαιοί,
οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ᾽ αὐτὰ κέλευθα·
πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοὶ
χαλκῷ δῃώσωσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδέ χ᾽ ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
εἰδείη τεράων καί οἱ πειθοίατο λαοί.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ᾽ ἐμοὶ φίλα ταῦτ᾽ ἀγορεύεις·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι·
εἰ δ᾽ ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
τύνη δ᾽ οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
πείθεσθαι, τῶν οὔ τι μετατρέπομ᾽ οὐδ᾽ ἀλεγίζω,
εἴ τ᾽ ἐπὶ δεξί᾽ ἴωσι πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε,
εἴ τ᾽ ἐπ᾽ ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
ὃς πᾶσιν θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηιοτῆτα;

---

218 *ὄρνις ἦλθε*] Aristarch. cf. Hartel. Hom. Stud. I² 105; *ὄρνις ἐπῆλθε* libri 219] om. A in textu CD 224 *εἴξωσι*] *εἴξουσι* C 227 *δῃώσωσιν*] *δηϊόσωσιν* C 229 *πειθοίατο*] *ΠΕΠΙΘΟΙΑΤΟ* Ambr. 230 *τὸν - προσέφη*] Aristarch. libri, *τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα μέγας* Zenod. 231 *Πουλυδάμα*] Aristarch. libri, qui vocativus ex analogia stirpium, quae in *-α* exeunt, fictus est (cf. *Θόαν* accusat. Hesiod. fr. 144 R.); *Πουλυδάμαν* Zenod. Chamaeleo 239 *ἠῶ*] *ἠόα* Nauckius 243 *ἀμύνεσθαι*] *ἀμύνασθαι* Eust. al.

XII
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.
εἰ δὲ σὺ δηιοτῆτος ἀφέξεαι ἠέ τιν' ἄλλον
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον καὶ ἔρειπον ἐπάλξις
στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
τὰς οἵ γ' αὐέρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηξέμεν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
ἀλλ' οἵ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξις
βάλλον ἀπ' αὐτάων δηίους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖσι ἔπεσσιν
νείκεον, ὅν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
ὅς τε χερειότερος, ἐπεὶ οὔ πω πάντες ὁμοῖοι

---

245 *περὶ κτεινώμεθα*] *περικτεινώμεθα* libri melior. 246 *ἐπ'*] *ὑπ'* Zenod. 248 *ἠέ*] *εἴ τε* C 249 *ἀποτρέψεις*] *ἀποστρέψεις* CD 258 *ἐπάλξις*] Bekkerus, *ἐπάλξεις* libri, *ἐπάλξιας* Sitzlerus (sic etiam v. 263, 308, 375) 259 *ἐμόχλεον*] *ἐμόχλευον* dett. pars Apoll. lex. 134, 33 261 *αὐέρυον*] *αὖ ἔρυον* CD 262 *ῥηξέμεν*] Nauckius, *ῥήξειν* libri 263 *ἐπάλξις*] Bekkerus, *ἐπάλξεις* libri 265 *ἐπὶ πύργων*] *ἐπὶ πύργῳ* schol. BLV ad Ν 125 266 *φοιτήτην*] *γρ. φοιτείτην* Eust. 267 *στερεοῖσι ἔπεσσιν*] Bekkerus (*ϝέπ.*), *στερεοῖς ἐπέεσσιν* libri

ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γιγνώσκετε. μή τις ὀπίσσω
τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
ἀλλὰ πρόσω ἵεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
αἴ κεν Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
νεῖκος ἀπωσαμένους δηίους προτὶ ἄστυ δίεσθαι.
ὣς τώ γε προβοῶντε μάχην ὄτρυνον Ἀχαιῶν.
τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα·
κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους
καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκτῆς,
κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα
εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιούς,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.
οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ
τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὣς βουσὶν ἕλιξιν.

---

273 ποτὶ] AC, προτὶ D Syr. ἀκούσας] ἀκούων CD Syr., γρ. A 274 πρόσω ἵεσθε] Syr., cf. L. Meyerum Bezzenb. Beitr. I 306, πρόσσω ἵεσθε (vel ἴεσθε) cett. libri melior., ἵεσθε πρόσω Herwerdenus 276 νεῖκος] νῖκος Aristarch. C 277 προβοῶντε] κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων 'προβάοντε' . . διχῶς οὖν Didym. ὄτρυνον] ὄτρυναν D 278 πίπτωσι] πίπτουσι D θαμειαὶ] cf. ad Λ 52 281 ἔμπεδον] Aristarch. libri, ἄσπετον ed. Massiliensis 283 λωτεῦντα] ed. Massil. teste Eust. 905, 16, libri, λωτοῦντα Aristarch. teste Didym. (sec. schol. A); de schol. VL cf. Ludwich. I 343 284 ἀκτῆς] ἀκταῖς libri omnes, ἀκτῇ Christius 285 ἄλλα τε] ἀλλὰ δὲ Heynius

286 εἴλυται] Dm², εἰλῦται ADm¹, εἰλύαται quosdam scripsisse testatur schol. V, idem C γρ. A; εἰλῦται ἢ εἰλύαται Eust. 904, 55 ἐπιβρίσῃ] ἐπιβρίσει C 287 ἀμφοτέρωσε] sic et ἀμφοτέρωθε Eust. θαμειαὶ] cf. ad Λ 52

XII

αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐίσην,
καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμείας
χρυσείῃς ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
τὴν ἄρ' ὅ γε πρόσθεν σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
βῆ ῥ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευὴς
δηρὸν ἔῃ κρεάων, κέλεται δέ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
εἴ περ γάρ χ' εὕρῃσι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
οὔ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονεν σταθμοῖο δίεσθαι,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος ἠὲ καὶ αὐτὸς
ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
ὥς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν
τεῖχος ἐπαΐξαι διά τε ῥήξασθαι ἐπάλξις.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἱππολόχοιο·
Γλαῦκε, τίη δὴ νῶι τετιμήμεσθα μάλιστα
ἕδρῃ τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσιν
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὣς εἰσορόωσιν;
καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας
ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι,
ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
'οὐ μὰν ἀκληεῖς Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν

---

295 ἐξήλατον] Zenod. Nicanor libri, ἐξήλατον Aristarch. 296 ἤλασεν] ἐξέλασ' Zenod. θαμείας] cf. ad Α 52 297] cf. de hoc loco Helbig. d. hom. Epos a. d. Denkmälern erl. 280 sq. χρυσείῃς] χρυσείαις D περὶ κύκλον] Ptolem. Ascal. Herod. libri, περίκυκλον alii 300 κρεάων] Nauckius, κρειῶν codd., cf. ad Λ 551 301 ἐς] εἰς γρ. ἐς A 302 παρ' αὐτόφι] παρ' αὐτόθι Bekkerus 305 ἥρπαξε] ἥρπαζε D 308 ἐπάλξις] Bekkerus, ἐπάλξεις codd.

310 δὴ] om. A, δὲ Syr. 311 πλείοισι δέπασσιν] Nauckius, πλείοις δεπάεσσι(ν) libri 316 καυστειρῆς] καυστηρῆς D 317 ὧδ'] ὧς Bentleius 318 ἀκληεῖς] AD (ἀκλήεις Syr., ἀκλεεῖς C, ἀκλειεῖς Eust.; ΑΚΛΕΕΣ accent. om. schol A, ἀκλεὲς schol. V) Aristarch. et αἱ χαριέστεραι teste Didymo, unde

XII ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἲς
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.'
ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
νῦν δ' - ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι -
ἴομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν ἠέ τις ἡμῖν.
  ὣς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησεν·
τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
  τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὅς τίς οἱ ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύναι·
ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
ἑσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίηθεν ἰόντα,
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔ πώς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπῴχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς

Lobeckius (Pathol. elem. II 53) ἀκλεῖες (coll. ἐυκλείας *K* 281) Aristarchum dedisse existimavit; Ludwichius vero in Aristarchi editionibus fortasse οὐ μὰν ἀκλεές. οἳ Λυκίην κτλ. fuisse suspicatur (I 344); ἀκλεέες Herwerdenus et Nauckius 322 φυγόντε] φυγόντες D Syr. 323 ἀγήρω τ'] ἀγηράω Fickius 325 ἐς] ἀνὰ C 328] addidisse quosdam versum 'δώσει ἀποκτάμενος κλυτὰ τεύχεα καὶ δόρυ μακρόν' tradit schol. Ariston. 330 ἰθὺς] γρ. εὐθὺς schol. Lips. ἄγοντε] Aristarch. libri, ἄγοντες alii 331 ῥίγησ'] ῥίγησεν Cm¹ 333 πύργον] τεῖχος Bekkerus 337 γεγωνεῖν] Aristarch. libri, γεγώνειν Ptolem. Ascal., quod praetulit Christius; sed cf. praeter alias formas Homericas γεγωνέοντες particip. praes., quod legitur in titulo Chio I. G. A. ed. Roehl. 381 b 12 340 πᾶσαι γὰρ ἐπῴχατο] Aristarch. (schol. A Didymi πάσας, quod iam Spitznerus et Duentzerus correxerunt) A; cf. quae exposuit Ludwichius I 344 sq.: πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο Apoll. lex. 75, 16; πάσας γὰρ

XII ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην·
ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.
  ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.
  ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ἐπῴχετο Zenod. CD Syr. 342 sq. *Αἴαντα*] *Αἴαντε* in utroque versu Zenod. Syr. 348 *καὶ κεῖθι*] (Aristarch.) '*ἐκ πλήρους*' Didym. AC, *κἀκεῖθι* alii (schol. V) D Syr., *κἀκεῖσε* Zenod. 350] damnarunt Aristoph. et Aristarch. *ἅμ' ἑσπέσθω*] A, *ἅμ' ἑπέσθω* CD, *ἅμα σπέσθω* Syr. 352 *θέειν*] *θέων* D *παρὰ*] AD, *κατὰ* C Syr. *γρ.* A 353 *δὲ παρ'*] *δ' ἄρ' ἐπ'* Eust. (*γρ. δὲ παρ'* Eust. 905, 35) 359 *ὧδε*] Aristarch. libri, *κεῖσε* Zenod. 360 *κρατερὰς ὑσμίνας*] *κρατερὴν ὑσμίνην* Syr. 363] *ἀθετεῖται* Ariston. *ἅμ' ἑσπέσθω*] A, *ἅμ' ἑπέσθω* CD, *ἅμα σπέσθω* Syr. 365 *Ὀϊλιάδην*] *ἄρ' Ἰλιάδην* Zenod., *Ὀϊλεΐδην* suspicatur Nauckius

Αἶαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἶφι μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ᾖε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες, – ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο –
οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσοι,
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀυτή.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπήδοντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών, ὅ ῥα τείχεος ἐντὸς
κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς. ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἱππολόχοιο,
ἰῷ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
ῇ ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.

---

366 *σφῶι*] *σφῶε* Zenod. 367 *ὀτρύνετον*] *ὀτρύνετε* Bentleius 368 *κεῖσ'*] *κεῖθι* Zenod. 369 *ἐπαμύνω*] *ἐπιτείλω ἢ ἐπαμύνω* Eust. 371] '*εἴρηται. ὅτι διεσκεύασται*' schol. Ariston. (*εἴρηται ὅτι* ⟨*ἐκ τούτου*⟩ *διεσκεύασται* ⟨*ὁ ἐπάνω δὶς κείμενος* 350, 363⟩ Friedlaenderus) 372] *ἀθετεῖται* Ariston. (schol. V)

373 *εὖτε*] *οὔτε* Syr. 374] om. Syr. 375 *ἐπάλξις*] Bekkerus, *ἐπάλξεις* libri 379 *Ἐπικλῆα*] *Ὀικλῆα* Apoll. lex. 140, 20 382 *χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς*] Aristarch. et *αἱ πλείους* (cf. Ludwich. I 346) A marg. C, *χείρεσσιν ἀμφοτέροισιν* D; *χειρί γε τῇ ἑτέρῃ* '*αἱ κοινότεραι*' teste Didymo, sic A in textu *ἔχοι*] *φέροι* A (*ἔχοι* A marg.) 383 *ὃ δ' – ἀείρας*] *ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος* '*ἐν ἄλλῳ*' A 384 *θλάσσε*] *θραῦσε ἢ θλάσσε* Eust. 386 *ἀφ' ὑψηλοῦ*] *γρ. ἀπ' εὐεργέος* schol. A (cf. *Π* 743) 389 *ῇ ἴδε*] Hoffmannus, *ῇ ῥ' ἴδε* libri

XII *ἂψ δ' ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθών, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν*
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόῳτο ἔπεσσιν.
Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
ἀλλ' ὅ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἑσπόμενος πέσε δουρὶ
πρηνής, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶν στιβαρῇσιν
ἕλχ'· ἣ δ' ἕσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὕπερθεν
τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰῷ
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαεινὸν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν
παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι δαμείη·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
κέκλετο δ' ἀντιθέοισι ἑλιξάμενος Λυκίοισιν·
ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.

---

390 *δ'*] om. D 391 *εὐχετόῳτο ἔπεσσιν*] Hoffmannus, *εὐχετόῳτ' ἐπέεσσιν* codd. melior. 393 *ὅμως δ' οὐ*] *ὁ δ' οὐδ' ὣς* Lehrsius 395 *ὃ δ' ἑσπόμενος*] *ὃ δὲ σπόμενος* Bekkerus, *ὁ δὲ σχόμενος* Hesych. *πέσε*] *περὶ* Hesych. l. c. 401 *στήθεσφι*] *στήθεσσι* C 404 *οὐδὲ*] Aristarch. CDm[1], *ἡ δὲ* ἡ *κοινή* teste Didym., *ἡ δὲ* supra *η* scr. *ου* A, *ἡ δὲ* D e corr. et *γρ.* C 406 *χώρησεν*] *χώρησαν* Cm[1]D 407 *ἐέλπετο*] Aristarch. D, *ἐέλδετο* alii Cm[2], *ἐέλπετο* supra *π* scr. *δ* A 412 *ἐφομαρτεῖτε*] gramm. quidam teste Didymo Syr. Eust., *ἐφομαρτεῖτε* Aristarch., *ἐφομαρτεῖτον* alii ACD *δέ τοι*] *δέ τε* Hermannus, *τοι* Hoffmannus 413 *ὑποδείσαντες*] *ὑποδδείσαντες* codd. melior.

XII
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον·
οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον,
μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
ὣς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα.
πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέι χαλκῷ,
ἠμὲν ὅτεῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής,
ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται·
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκεν
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·

---

420 *πρῶτα πέλασθεν*] Aristarch. libri, *πρῶτ' ἐπέλασθεν* alii 421 *ἀλλ'*] *οἱ* Apoll. lex. 125, 3 423 *ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ*] *ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ* Zenod. *ἴσης*] *νίκης* Apoll. lex. 169, 34 428 *ὅτεῳ*] Zenod., *ὅτῳ* alii (Aristarch.?), libri melior. 430 *δὴ*] Aristarch. libri, *δ' ἢ* Tyrannio 433 *ὥς τε*] *ὥτε* Herodian. (II 610, 20 L.) *ἀληθής*] *ἀλῆτις* Apoll. lex. 24, 9 435 *ἀεικέα*] libri; hanc lectionem quamquam pro meliore habuit Aristarch., tamen ipse '*ἀνεικέα*' edidit et praeterea *ἐν τῷ πρὸς τὸ Ξένωνος παράδοξον* protulit '*ἀμεμφέα*' teste Didymo *ἄρηται*] *ἕληται* schol. BLV ad *Π* 7, *ἄροιτο* Dionys. Hal. V 21 R. 437 *ὑπέρτερον*] *ὑπέρτατον* Ambr.

XII ὄρνυσθ᾽, ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.
ὣς φάτ᾽ ἐποτρύνων, οἱ δ᾽ οὔασι πάντες ἄκουον,
ἴθυσαν δ᾽ ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ᾽ ἔχοντες,
Ἕκτωρ δ᾽ ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
ἑστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὕπερθεν
ὀξὺς ἔην· τὸν δ᾽ οὔ κε δύ᾽ ἀνέρε δήμου ἀρίστω
ῥηιδίως ἐπ᾽ ἄμαξαν ἀπ᾽ οὔδεος ὀχλίσσειαν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ᾽· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
[τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω.]
ὡς δ᾽ ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰὸς
χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
ὣς Ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
αἵ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ᾽ ἔντοσθεν ὀχῆες
εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληὶς ἐπαρήρει.
στῆ δὲ μάλ᾽ ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
εὖ διαβάς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη,
ῥῆξε δ᾽ ἀπ᾽ ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
βριθοσύνῃ, μέγα δ᾽ ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ὀχῆες
ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
σμερδαλέῳ, τὸν ἕεστο περὶ χροΐ, δοιὰ δὲ χερσὶν
δοῦρ᾽ ἔχεν. οὔ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας

---

444 ἀκαχμένα-ἔχοντες] ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυον αὐδήν (cf. O 270) Zenod.
446 ἑστήκει] Aristarch. C, εἱστήκει alii AD 448 ἐπ᾽ ἄμαξαν] ἐφ᾽ ἅμαξαν C 450] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. Aristarch. 451 φέρει] Aristarch. libri, φέροι alios scripsisse suspicari licet 457 στῆ-ἰών] στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ οὐδὸν ἰὼν 'ἐν ἄλλῳ' A 459 ἀπ᾽] om. D, ἐπ᾽ C Syr. 461 διέτμαγεν] διέτμαγον D 462 ὑπὸ] ὕπαι C, utrumque Eust. 464 ἕεστο] ἔεστο CD 465 οὔ κεν-ἐρύκακεν] Aristarch., οὐκ ἄν τίς μιν ἐρυκάκοι libri melior.

XII νόσφι θεῶν, ὅτ᾽ ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ᾽ ὄσσε δεδήει.
κέκλετο δὲ Τρώεσσι ἑλιξάμενος καθ᾽ ὅμιλον
τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ᾽ ὀτρύνοντι πίθοντο·
αὐτίκα δ᾽ οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ᾽ αὐτὰς
ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ᾽ ἀλίαστος ἐτύχθη.

---

468 *ὀτρύνοντι*] Aristarch. libri, *ὀτρύναντι* alios dedisse (cf. *Κ* 356 *Ο* 744) e schol. collegit Spitznerus *ὀτρύνοντι πίθοντο*] *ὀτρύνοντος ἄκουσαν* Porphyr. p. 171, 29 Schrad.

ADDENDA ET CORRIGENDA

In textu:

Γ 187 et *Δ* 378 fortasse scribendum erat '*ἐστρατόοντο*' pro '*ἐστρατόωντο*',
Λ 713 '*ἀμφεστρατόοντο*' pro '*ἀμφεστρατόωντο*'

Ε 566 lege '*βῆ*' pro '*βῇ*'

Ε 689 lege '*προσέφη*' pro '*πφοσέφη*'

in adnotationibus:

p. 4 ad *Α* 86: post lemma *Κάλχαν* excidit 'Aristarch.'

p. 41 ad *Β* 423 dele '*κνίση* Aristarch. (*οὐδετέρως*)', cf. Porphyr. p. 253 Schrad.

p. 58 ad *Β* 852 lege '*Ϝενετῶν*' pro '*Ἐενετῶν*'

p. 67 ad *Γ* 206: post *σεῖ* supple 'Lugebilius et'

p. 123 ad *Ε* 744: post *πόλεων* supple 'Ptolem. Ascal.'

p. 222 ad *Κ* 26 lege '*ἔπιπτεν*' pro '*ἔπιπτε*'

p. 250 ad *Δ* 153 adde: '*δηιόωντες* libri melior.'

